

PETA SEDNICA
DRUGOG REDOVNOG ZASEDANJA
Treći dan rada
6. decembar 2016. godine

(Sednica je počela u 10.05 časova. Predsedava Maja Gojković, predsednik Narodne skupštine.)

*
* *

PREDSEDNIK: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo rad Pete sednice Drugog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2016. godini.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika konstatujem da sednici prisustvuje 98 narodnih poslanika.

Radi utvrđivanja broja narodnih poslanika prisutnih u sali, molim da ubacite svoje kartice u poslaničke jedinice.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da je u sali prisutno 108 narodnih poslanika i da možemo da nastavimo sa radom.

Pitam – da li neko od predstavnika ili predsednika poslaničkih grupa želi da zatraži obaveštenje u skladu sa članom 287?

Aleksandra Jerkov. Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem, predsednice.

Imam dva pitanja koja bih uputila danas. Prvo je upućeno ministarki pravde i odnosi se na broj sudova ...

PREDSEDNIK: Samo malo tiše, da čujemo koleginicu. Izvinjavam se.

ALEKSANDRA JERKOV: Hvala vam.

Interesuje me koliki broj sudova ima račune u blokadi zbog raznih dugova koje imaju, i prema advokatima po službenoj dužnosti, i prema veštacima i tako dalje. Razlog zbog čega to pitam je što to povlači sledeće pitanje, a to pitanje je – ako su im računi u blokadi, onda na koji način ti sudovi isplaćuju zarade svojim zaposlenima?

Drugo pitanje je zapravo podstaknuto nečim što je premijer juče izjavio. Na pitanje upućeno ministru finansija da li ovaj fenomen i ekonomski pokazatelj kao i reči ministra da smo za dve godine uspeli da ostvarimo onaj cilj koji smo zacrtali da će biti ostvaren za tri godine zapravo znači da će biti ukinut ovaj zakon o privremenom smanjenju penzija, premijer je odgovorio nešto što je veoma uznemirujuće. On je, naime, rekao da će penzije biti povećane onima koji su najsiromašniji, da će oni imati veće penzije nego ikada, i zatim je rekao rečenicu – da, moji otac i majka imaće nešto manju, ali će najsiromašniji penzioneri imati značajno veću.

Ja nemam ništa protiv toga, mislim da je to pravičnije i pravilnije, posebno u uslovima koje smo imali u to vreme, u uslovima ekonomske krize. To što premijer smatra da njegovi roditelji imaju preveliku penziju, to je njegova privatna stvar. On može sa svojim roditeljima da se dogovori, ukoliko smatra da oni te svoje penzije nisu pošteno zaradili, da ih daju siromašnim penzionerima, da ih daju u humanitarne svrhe, da uplate na neke račune ili već neka reguliše to što on smatra da mu roditelji imaju prevelike penzije na drugi način, međutim, mene zabrinjava da li to onda znači da premijer smatra da penzionerima koji su pre smanjenja imali velike penzije ne treba te penzije vratiti, zato što su razlike koje su postojale među tim penzijama, kako je sam rekao, nepravične, nepravedne i nepravilne.

Ukoliko to jeste slučaj, premijer mora znati da na takvo šta nema pravo. Penzioneri su te svoje penzije zaradili tokom vremena koje su proveli radeći poslove na kojima su bili zaposleni. Oni su decenijama vredno uplaćivali u fond iz kog bi trebalo da dobijaju te penzije i ne može premijer, zato što smatra da je nepravično da neko ima veliku penziju a neko malu, sada da priča o tome kako će samo onima koji su najsiromašniji biti povećane penzije, a onima koji su, prema njegovoj proceni, imali velike penzije, te penzije neće biti čak ni vraćene na nivo pre smanjenja.

Naravno, ovom pitanju se pridružuje i naše pitanje – kada će biti ukinut ovaj zakon o privremenom smanjenju penzija, s obzirom na to da ne može baš biti logično da nam se svakoga dana priča kako nam ide bolje nego ikada, da nam juče i premijer i ministar finansija ceo dan govore o tome kako su nam ekonomski rezultati fenomenalni i kako smo izašli iz krize, kako će naši građani uskoro to i osetiti, a da i dalje postoji potreba za smanjenjem penzija, pa pitam da li onda postoji način da se ispuni ono što mi zahtevamo, a to je ne samo da se penzije vrate na nivo koji je bio pre nivoa smanjenja, nego i da se penzionerima vrati sve ono što im je oduzeto tokom ovih specijalnih mera.

Dakle, pitanja ima nekoliko: da li i kada će penzije biti vraćene na nivo pre smanjenja, da li će biti penzionerima nadoknađeno ono što im je oduzeto u vreme smanjenja i šta će u skladu sa ovim zakonom, a ne u skladu sa premijerovim mišljenjem, biti sa onim penzionerima koji su imali, prema njegovoj proceni, prevelike, nepravedno velike penzije?

PREDSEDNIK: Hvala vam.

Marinika Tepić.

MARINIKA TEPIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Moje prvo pitanje upućujem ministru finansija, gospodinu Dušanu Vujoviću, sa konkretnim podatkom; zapravo pitanje postavljam u ime zabrinutih građana Pančeva, naročito pacijenata i zaposlenih u našoj gradskoj, takozvanoj državnoj apoteci.

Konkretno pitanje je – da li Apoteka Pančevo treba da se nađe i bude prepoznata u lokalnom budžetu, nakon ovog novog zakona koji čekamo ovih dana da usvojimo, koji treba da se usvoji na nivou grada Pančeva?

Naime, Apoteka Pančevo je u izuzetno velikim dugovanjima već duži niz godina, trenutno je i u blokadi već više meseci i zaposleni nemaju redovne zarade takođe već više meseci. Međutim, Grad Pančevo kao osnivač Apoteke Pančevo apsolutno ne prepoznaje ovu ustanovu u svom budžetu kako bi na bilo koji način i direktno mogao da pomogne i da se stara kao osnivač o ovoj ustanovi. Grad Pančevo se stara samo utoliko što Skupština grada Pančeva bira članove Nadzornog odbora i direktora Apoteke Pančevo, dakle upravljačku strukturu, ali sve ono što zapravo podrazumeva staranje o ovoj značajnoj ustanovi, Grad Pančevo ne izvršava.

Po mojim saznanjima, mišljenje državnog revizora koji je boravio i kontrolisao rad Apoteke Pančevo u toku neposrednog prethodnog perioda jeste da Apoteka Pančevo treba da bude prepoznata u gradskom budžetu za 2017. godinu. Međutim, gradski oci u mom gradu Pančevu ne smatraju da bi to trebalo da bude primenjeno; štaviše, mesecima su tražili od zaposlenih u Apoteci da uopšte dokazuju da im je Grad osnivač. Stoga ovo pitanje zaključujem sumiranjem upućenom prema ministru finansija, a to je – da li Apoteka Pančevo treba da bude prepoznata u budžetu grada Pančeva za 2017. godinu?

Sledeće pitanje upućujem ministru prosvete, gospodinu Šarčeviću. Zanima me na koji način, na osnovu kojih podataka, na osnovu kojih istraživanja, analiza slučaja je došao na inicijativu da ukine treći čas predmeta fizičko vaspitanje, izabrani sport, imajući u vidu da su sva strukovna udruženja kako u domenu pedagogije tako i u domenu fizičkog vaspitanja protivna ovoj inicijativi, a to bi trebalo da znamo i svi koji smo ovde izabrani u Narodnu skupštinu, zato što predmet fizičko vaspitanje nije slučajno jedini predmet, pored matematike i maternjeg jezika, koji ima kontinuitet od prvog do osmog razreda, ne da bismo stvarali na nastavi fizičkog vaspitanja vrhunске sportiste i olimpijce, već da bismo pripremali zdravo i radno sposobno stanovništvo sutra.

Predmet fizičko vaspitanje je pitanje javnog zdravlja, a ne stvaranja vrhunskih sportista, i u tom smislu je i Evropski parlament formirao posebnu komisiju za obrazovanje, koja na nivou država članica EU kroz svoje preporuke insistira da se povećaju svi časovi koji se bave fizičkim vaspitanjem. Tako su, recimo, u Mađarskoj i Sloveniji nedavnim inicijativama povećali na pet časova nedeljno, dakle svakog radnog dana đaci imaju nastavu fizičkog vaspitanja, a evo, na primer, i škole u Ruskoj Federaciji su sa dva časa fizičko podigle na tri.

Po tom osnovu ne bih rekla, bar što se mene tiče, a vidim i svih koji se profesionalno bave ovom problematikom, da postoji ijedan razlog da se treći čas fizičkog vaspitanja, izabrani predmet, ukine, jer će time prvenstveno naši đaci biti oštećeni. Zvanična statistika Republike Srbije pokazuje da će polovina nas u ovoj sali umreti od posledica kardiovaskularnih oboljenja i oboljenja krvnih sudova. Prva mera prevencije je fizička aktivnost, kojoj se deca uče od prvog razreda osnovne škole.

Ujedno pitanje i ministru omladine i sporta i ministru zdravlja – da li je od njih zatraženo mišljenje povodom ove inicijative da se ukine treći čas fizičkog vaspitanja, izabrani sport? Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Vojislav Šešelj. Izvolite.

VOJISLAV ŠEŠELJ: Ja imam pitanje za predsednika Narodne skupštine, gospođu Maju Gojković, i zahtevam pisani odgovor zašto nije intervenisala u skladu sa svojim prerogativima kada je saznala za težak incident, možda najteži dosada od kada postoji ova Narodna skupština. Čak mislim da je to teži incident od onih tuča koje su se dešavale ovde u hodnicima ili pokušaja tuča u samoj sali.

Kada je zasedao Administrativni odbor, predsednik tog odbora Aleksandar Martinović nijednom poslaniku nije dao reč. Prvi se za reč javio narodni poslanik Nemanja Šarović, zamenik šefa Poslaničke grupe SRS i član Odbora. Nije dobio reč. Javljali su se drugi poslanici i nijedan nije dobio reč, bilo je oko 20 poslanika. Martinović je nastavljao sednicu tako što je čitao tačku dnevnog reda i odmah pitao ko je za, ko je protiv. I tako je završena ta ekspresna sednica.

Pojavila se posle u javnosti njegova tvrdnja ili tvrdnja nekoga iz njegove partije da mu je neko od opozicionih poslanika psovao oca ili majku. To nijedan snimak ne pokazuje. Ja sam pogledao sve snimke. Čak i da se desilo, važnije je da se poštuje skupštinska procedura nego da se štite očevi i majke od seksualnog ugrožavanja i uznemiravanja. Najvažnija je skupštinska procedura, a ovo se nije desilo. Niko nije snimio, niko nije čuo, niko nije video. Možda se nekad negde posle sednice sreo sa nekim u autobusu ili u tramvaju pa mu je taj tamo opsovao majku.

Bilo kako bilo, mi iz SRS-a podneli smo inicijativu za njegovu smenu. Potpisalo je još pet narodnih poslanika ili njihovih zamenika. Martinović nije hteo da zakaže sednicu sa takvim dnevnim redom tvrdeći da zamenici članova Odbora nemaju pravo da potpišu taj papir. Ako sam ja bio odsutan, sasvim je prirodno da moj zamenik Milorad Mirčić to potpiše. Ne mislite valjda da bi on potpisao nešto protiv moje volje? Ako je Pajtić bio odsutan, neko iz njegove stranke je potpisao.

To je toliko neprimereno igranje ulogom Parlamenta. Znaite, u ovom parlamentu se dešava jedan čudan proces – što je opozicija slabija, to vlast postaje bahatija, a malo pomalo se ukida demokratija. Šta je smetalo Martinoviću

da pusti sve poslanike da kažu šta imaju i da se onda pređe na glasanje? Imao je dvotrećinsku većinu iza sebe, a ta osionost, ta bahatost je strašan problem: može mi se, hoću, hajde – gazi, gazi, gazi. Zna, vi opoziciju u Parlamentu možete da izgazite, ali teško vama bez opozicije. Kad ne bude opozicije, onda je strašno. Sami stvarate uslove da se tako nešto desi.

Poštujte opoziciju na onaj način, kako je govorio Nikola Pašić, na koji želite da vi budete poštovani kad jednog dana opet budete opozicija. Nemojte da se zanosite da je taj dan daleko. Dosmanlije su mislile da će ostati 200 godina na vlasti, pa odoše začas. Zaslužite da buduća vlast, da buduća vladajuća većina i prema vama ima korektan odnos kad se jednog dana stvari promene.

Ako tako ne uradite, nećemo valjda u ovoj skupštini stalno neko osvetničko raspoloženje – ajde mi po njima, oni po nama, pa ajde tako. Hajde verbalno da se nadmećemo. Tu nismo u mogućnosti, jer smo stalno uskraćivani za replike, za primedbe, za ovo, za ono. Juče je premijer govorio po 20 minuta odgovarajući svakom poslaniku...

PREDSIEDNIK: Vreme, hvala.

VOJISLAV ŠEŠELJ: Dakle, ovo je pitanje predsedniku Narodne skupštine.

PREDSIEDNIK: Želite li pismeni odgovor?

VOJISLAV ŠEŠELJ: Da, pismeni odgovor.

PREDSIEDNIK: Ali ne mogu da vam odgovorim na ovo da je opozicija slaba. To ne mogu ni pismeno ni usmeno. To je vaša tvrdnja.

VOJISLAV ŠEŠELJ: Ja ne tražim na to odgovor, nego tražim odgovor na stanje oko Administrativnog odbora.

PREDSIEDNIK: Oko Administrativnog odbora. Hvala.

Reč ima narodni poslanik Milija Miletić. Izvolite.

MILIJA MILETIĆ: Zahvaljujem, uvažena predsednice.

Postavio bih nekoliko pitanja Ministarstvu poljoprivrede, Upravi za veterinu, pošto smo svedoci da se nekoliko godina unazad dešava veći broj bolesti koje su veoma prisutne kod nas u Srbiji.

Prvo pitanje – šta se radi u vezi sa vakcinacijom protiv plavog jezika? Jer svedoci smo da je 2015. godine bilo plavog jezika na jugoistoku Srbije i svuda gde je odrađena vakcinacija sada plavog jezika nema. To je zarazna bolest koja zahvata i ovce i koze i krave, a svi se zalažemo za stočarstvo.

Drugo pitanje – da li je kompletno završena vakcinacija protiv noduralnog dermatitisa ili, kako to zovemo, kvrgavosti goveda? Takođe, da li će se i u narednom periodu raditi vakcinacija protiv te zarazne bolesti? Svedoci smo isto da veliki akcenat stavljamo na razvoj stočarstva, ali bez jake Uprave za veterinu, bez jake veterinarske službe siguran sam da nećemo imati ni jako stočarstvo.

Još jedno pitanje vezano za ovaj deo, tiče se ptičjeg gripa, *avian influenza*. Nekoliko godina unazad imali smo problem oko ptičjeg gripa; sada se

ponovo dešava kod nas u okolini. Interesuje me da li ima sumnje na *avian influenza* i da li veterinarska služba to prati i na koji način. To treba da bude na vreme regulisano i na vreme pripremljeno da ne dođemo u situaciju da nas sutra iznenadi ta bolest, koja je veoma opasna za živinu.

Još nešto, vrlo bitno, a tiče se Uprave za veterinu. Samo mogu da podsetim kolege poslanike i građane Srbije da je veterinarska struka i služba uništena posle katastrofalne privatizacije koja je rađena posle 2000. godine, tako da veliki broj opština nema veterinarsku službu, nema veterinarske stanice i stanje je veoma loše.

Nadam se da ćemo svi zajedno mnogo više dati značaja Upravi za veterinu, veterinarskoj službi, jer smo svedoci da bez jake veterinarske službe nemamo ni jako stočarstvo, a bez jakog stočarstva siguran sam da nema ni razvoja poljoprivrede.

Veterinari, ljudi koji su bili na terenu pokazali su se u najboljem svetlu kako se radi, kako se bori svim srcem, svim snagama da se zaštiti zdravlje životinja, a time se štiti i zdravlje svih ljudi.

Pitanje je – da li će se Upravi za veterinu dati veća mogućnost razvoja veterinarske struke, pomoć veterinarima u opštinama gde nema veterinarskih stanica? Nadam se da će imati mogućnost da se i tamo radi na zaštiti životinja na najbolji način. Još jednom se zahvaljujem svim veterinarima, veterinarskim tehničarima u Srbiji koji su dali doprinos da se zaštite naše životinje, a samim tim se štiti i zdravlje naših ljudi.

Veliki broj instituta, sa posebnim akcentom mogu da pohvalim Veterinarski specijalistički institut u Nišu, koji se zalagao, koji se borio i koji je uspeo da u tom delu jugoistočne Srbije maksimalno zaštitimo naše životinje, da se vakcinišu i na tome ćemo, siguran sam, raditi i u narednom periodu. To je jedan set pitanja.

Drugi set pitanja upućujem isto Ministarstvu poljoprivrede, ali je vezano konkretno za lekovito bilje, za razvoj, za setvu lekovitog bilja, jer, mislim, velika šansa za sve nas u poljoprivredi jeste proizvodnja lekovitog bilja.

Prema tome, ja sam siguran da će nadležno Ministarstvo poljoprivrede na čelu sa ministrom Nedimovićem imati mnogo više sluha za ovaj deo. Svedoci smo da Bela Palanka, da Svrljig, da te okolne opštine imaju veliku šansu za razvoj tog dela poljoprivrede, jer imamo veliki broj ljudi koji se time bavi.

Recimo, u sezoni kada je berba lekovitog bilja, preko hiljade ljudi je angažovano u Svrljigu, u Beloj Palanci i svim tim opštinama. A još nešto je vrlo dobro, odlično je što ovaj zakon vezan za rad i radne odnose daje mogućnost i obavezu poslodavcima da ti ljudi, berači koji to rade, budu prijavljeni i zdravstveno osigurani. To je još jedan veliki plus za ljude koje se bave tom delatnošću.

Međutim, imamo određenih problema...

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Zahvaljujem. Vreme, kolega Miletiću.

MILIJA MILETIĆ: Ali ja sam razgovarao sa državnim sekretarom Stanom Božović i neke stvari su već ušle u proceduru da se rešavaju. Još jednom bih zahvalio...

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem se, gospodine Miletiću.

Reč ima narodni poslanik Miroslav Aleksić. Izvolite.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Moje pitanje koje postavljam odnosi se na ministra energetike i direktora EPS-a.

Juče smo imali priliku da slušamo od premijera o tome kako je budžet koji se našao pred poslanicima najbolji, da je to budžet bez deficita, da je u Srbiji blagostanje, da javna preduzeća uplaćuju dividende na državni račun, da nema političkog zapošljavanja, da je ovo istorijski budžet i tako dalje. Ja verujem da je ovo najbolji, ali verovatno najbolji u poslednjih pet, jer vi u ovom domu treba da usvojite peti budžet po redu. Dakle bila bi sramota da se niste naučili da napravite da svaki od tih budžeta bude bolji od onog prethodnog.

Moje pitanje je inicirao upravo premijer, koji je juče rekao da je na računu Javnog preduzeća EPS 500 miliona, rekavši pritom da retko koja država u regionu danas ima tolika sredstva na računu.

Ja postavljam pitanje ministru energetike i direktoru EPS – da li je tačno da 10 dana blok na Tent-u B ne radi, da Srbija gubi 600 hiljada evra dnevno zbog toga, da uvozimo struju zbog toga što nije ulagano u redovno održavanje i remont postrojenja? Dakle, 600 hiljada evra dnevno, para građana Srbije, zbog nečijeg neznanja, nemarnosti ili želje da se pokaže da imamo para na računu, želje da se pokaže kako javna preduzeća sponzorišu državnu kasu, da bismo mogli da se hvalimo malim deficitom – tu cenu treba da plaćaju građani Srbije i Srbija.

To je, takođe, vezano sa aferom koja je nedavno otvorena u medijima vezano za najveću pljačku, kako su mediji napisali, u istoriji EPS-a, gde su se pominjale neke decimale i gde je državno preduzeće „EPS Snabdevanje“ gubilo tendere u korist neke privatne firme koja je dobijala na najvećim sistemima tendere za struju.

I sada to implicira nešto drugo, a to je da zapravo verovatno te afere izmišljaju zavađene strane SNS-a u okviru EPS-a, pa neki koji su u EMS-u imaju jedan interes, neki koji su u EPS-u imaju drugi interes, a od toga samo štetu trpi i EPS kao preduzeće i zaposleni u EPS-u, a i svi građani Republike Srbije.

Dakle, ta ljaga EPS-a i praktično smanjivanje vrednosti EPS-a ne može nikome dobro da donosi, ali to je odgovor i na još jednu konstataciju koju je juče izneo premijer, a to je da nema ni stranačkog zapošljavanja.

Drugo pitanje je – koliko je od stupanja na snagu Zakona o zabrani zapošljavanja u javnom sektoru zaposleno ljudi u EPS-u, društvima EPS-a, u svim ograncima širom Srbije?

Dakle, tu ćemo videti koliko je ljudi zaposleno, a svi ti ljudi koji se zapošljavaju u EPS-u isključivo se zapošljavaju po stranačkoj pripadnosti, od čistačice do direktora, preko izabраниh agencija i preko svih onih ljudi koji su vezani i saraduju direktno ili indirektno sa EPS-om. Ta kadrovska politika nije samo u EPS-u, nego i ostalim javnim preduzećima.

A to što je premijer juče govorio kako je teško naći ugao kako da se napadne budžet jer je mnogo dobar, i te kako ima uglova, samo što vi želite da predstavite budžet onako kako vama odgovara, a ne onako kako je realno stanje, pa i kada se pozivate na ocene Fiskalnog saveta, vi ne govorite kritike Fiskalnog saveta, nego govorite pohvale.

Prema tome, zbog bahatih i nereformisanih javnih preduzeća Srbija i građani Srbije plaćaju cenu. Smanjujete penzionerima, smanjujete zaposlenima, poljoprivrednicima, smanjujete policajcima, smanjujete sredstava, izdvajanja vojnicima, ali zato se javna preduzeća i dalje bahate posle pet godina vaše vladavine.

I u EPS-u se priprema nova sistematizacija, po kojoj se direktorima podižu koeficijenti ali se radnicima i zaposlenima smanjuju, i to se najviše smanjuju u „Kolubari“, jer verovatno ne možete da oprostite grehe „Kolubari“ i njenim radnicima od 5. oktobra 2000. godine.

PREDSEDNIK: Hvala. Vreme. Zahvaljujem.

Boško Obradović.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovana predsedavajuća, poštovane kolege narodni poslanici, pomaže bog svima!

Prvo pitanje za predsednika Skupštine – kada će biti zakazane posebne sednice na aktuelne teme? Naime, Poslanička grupa Dveri dosada je predala zahtev za održavanje 10 takvih sednica i ja ću pročitati teme koje još uvek nisu došle na dnevni red Narodne skupštine iako je obaveza predsednika Skupštine da ih zakaže najmanje jednom mesečno, kao što je obaveza predsednika Vlade i ministara da najmanje jednom mesečno dođu u Narodnu skupštinu i odgovaraju na posebnoj sednici na aktuelne teme.

Evo kojih smo 10 tema dosada kandidovali – bezbednosna i ekonomsko-socijalna situacija u Srbiji u vezi sa migrantskom krizom, međunarodni pritisci na državne organe Republike Srbije u vezi sa pregovorima i situacijom na KiM, nerešeni bezbednosni problemi u vezi sa agentima stranih obaveštajnih službi i atentatima na visoke državne službenike, ugroženost ekonomske prehrambene i zdravstvene bezbednosti građana Srbije protivzakonitim uvozom i prometom genetski modifikovane hrane i semena, povlašćeni dugoročni zakup oranica u Srbiji od strane nemačke mesne industrije „Tenis“, odnosi Srbije i NATO-a, prodaja poljoprivrednog zemljišta stranim državljanima od 1. septembra 2017. godine, ukidanje privremene suspenzije obaveznog služenja vojnog roka, odnosno povratak redovnog služenja vojnog roka, neprimenjivanje i ugrožavanje ćirilice kao zvaničnog pisma Republike

Srbije i problem bele kuge, odnosno rast nataliteta i emigracija radno sposobnog stanovništva Srbije.

Dakle, već dva meseca kršeći Poslovnik o radu Narodne skupštine Republike Srbije predsednik Skupštine ne zakazuje nijednu, a obavezna je najmanje jednom mesečno da sazove posebnu sednicu Narodne skupštine na aktuelnu temu, a već 10 takvih sednica čeka na svoj red.

Drugo pitanje se tiče posebno našeg zahteva da sednica na aktuelnu temu bude tema Srbije i NATO-a, odnosno šta je Aleksandar Vučić razgovarao sa generalnim sekretarom NATO-a pre nekoliko dana, da li Aleksandar Vučić uvodi Srbiju u NATO. Niko ne zna o čemu su razgovarali gospodin Stoltenberg i gospodin Vučić, osim što smo videli da se Vučić ponizno zahvaljuje što je Stoltenberg izrazio žaljenje zbog civilnih nevinih žrtava NATO kampanje.

Zato pitam Aleksandra Vučića da nam objasni koje to žrtve NATO agresije nisu bile nevine. Podsećam Vučića da to nije bila nikakva NATO kampanja ili humanitarna intervencija, već NATO agresija na suverenu zemlju izvedena na protivpravan način kršenjem međunarodnog prava. To je bio zločin protiv mira i čovečnosti, zbog kojeg zločinci treba da završe na optuženičkoj klupi. Podsećam Vučića da i Srbija ima pravo da tuži NATO i traži odštetu. Da li je Vučić imao hrabrosti da traži da NATO prizna ove činjenice?

Pitamo pre svega ministra poljoprivrede, ali i predsednika Vlade – da li će od 1. januara biti ukinuti prelevmani, odnosno trajanje carinske zaštite za proizvođače mleka? Da li će se ponovo dozvoliti nekontrolisani uvoz jeftinog mleka i time ponovo ugroziti naša domaća proizvodnja mleka? To je, rekao bih, ključno pitanje. Asocijacija poljoprivrednika je predložila Vladi Srbije da se produži trajanje carinske zaštite za proizvođače mleka, kao i da se u skorije vreme donese zakon o mleku, što Srpski pokret Dveri apsolutno podržava.

Važno pitanje koje se tiče i koje najviše muči bivše i sadašnje radnike PIK-a Takovo, kao i sve druge male akcionare koji su oštećeni u procesu nepoštene i lopovske privatizacije od 2000. do danas jeste – kada će Vlada Republike Srbije i nadležno ministarstvo preduzeti mere da se malim akcionarima, zaposlenim i penzionisanim radnicima firmi koje su im u prljavoj privatizaciji otete, isplaćuje barem dividenda i ima li Vlada nameru da većinske vlasnike spreči da lažnim prikazivanjem završnih računa, koristeći rupe u zakonu, izbegavaju da isplate dividendu malim akcionarima i plate porez državi i narodu?

Takođe, pitanje koje se tiče Gorana Kneževića, ministra privrede – dokle se stiglo sa stečajem nekadašnjeg giganta, PK „Godomin“ iz Smedereva? Da li su svi poverioci PK „Godomin“ u stečaju namireni, osim radnika koji su ostali na ulici? Šta je sa imovinom Poljoprivrednog kombinata „Godomin“ koja nije uknjižena kao deo stečajne mase? U pitanju su odmaralište u Portorožu, odmaralište Crikvenica u Hrvatskoj, mini vinski podrum u Makedoniji, a radnici „Godomina“ do dana današnjeg ne znaju šta je sa ovom imovinom.

Da podsetim, PK „Godomin“ iz Smedereva bio je jedan od najvećih kombinata u velikoj Jugoslaviji. Nakon 2000. godine u svom posedu imao je imovinu koja je bila daleko vrednija od dugovanja prema poveriocima, a nasilno je gurnut u stečaj, kao i 65 poljoprivredno-industrijskih kombinata širom Srbije.

PRESEDNİK: Hvala. Vreme. Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Neđo Jovanović.

NEĐO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem se, predsednice.

Nedavno je ova skupština usvojila Zakon o sprečavanju nasilja u porodici, duboko svesna činjenice da žrtve nasilja ni u kom slučaju ne smemo diferencirati, jer svaka žrtva nasilja mora imati svoj tretman u smislu apsolutne zaštite, bez obzira da li se radi o starom licu, bez obzira da li se radi o deci i, nažalost, u najvećem broju slučajeva o ženama. Moje pitanje postavljam Ministarstvu pravde, Ministarstvu rada i socijalnih pitanja i Ministarstvu finansija, upravo zbog ovog uvoda kojim sam, ovako kako sam ga izneo, i stavio do znanja.

O čemu se radi? Radi se o tome da postoji inicijativa Vlade Republike Srbije da se u prioritetu zapošljavanja nađu upravo oni koji su u domenu osetljivih kategorija, a to su žrtve nasilja, to su samohrane majke, to su invalidna lica, to su oni koji na bilo koji način predstavljaju ranjive ili osetljive grupe u našem društvu.

Primer za takvu aktivnost jeste već začet u Srbiji, konkretno u Zlatiborskom okrugu. Naime, radi se o tome da je Ženski centar osnovao jedno udruženje koje ima tendenciju daljeg razvoja, gde se upravo radno angažuju žene iz ovih osetljivih kategorija. Delatnost je jako zanimljiva, radi se o reciklaži otpadnog tekstila.

Činjenica je da čak i mnogi ovde od nas koji sedimo u ovom domu s vremena na vreme odbacuju svoju garderobu, odnosno s vremena na vreme kroz zamenu se oslobađaju iste, upravo ovi centri, koji su inovativni centri, za reciklažu tekstila, omogućavaju radno angažovanje, ekonomsko zbrinjavanje i pomoć upravo ženama iz ovih osetljivih kategorija, jer se kroz reciklažu i preradu stvara novi proizvod, koji nakon toga ponovo ulazi u proizvodnju.

Jako je značajno upravo ovakvim pokušajima dati podršku i pomoć. Ministarstvo pravde to može u saradnji sa ostalim ministarstvima u Vladi Republike Srbije, jer se kroz primenu pravnog instituta ili krivičnog pravnog instituta oportuniteta, koje zamenjuje rešenje o odlaganju krivičnog gonjenja za učinioce krivičnih dela sa manjim stepenom društvene opasnosti, umesto krivične sankcije, a i jeste jedna vrsta krivične sankcije, izriče obaveza uplate novčanih sredstava u humanitarne svrhe. Upravo iz tog fonda sredstava Vlada Republike Srbije može određeni novčani iznos odvojiti za ovakve potrebe, za ovakve centre ili buduća preduzeća.

Zarad činjenica koje treba da budu poznate, reciklažni centar, koji je nazvan „Reteks“, trenutno zapošljava 15 žena iz osetljivih kategorija, od kojih su većina žrtve nasilja sa teškim posledicama. Neke od njih su samohrane majke,

neke su invalidna lica. Trenutno im je potrebno ono što je vezano za posao koji obavljaju, a to su mašine koje su upravo u funkciji reciklaže i koje kao takve u jednom setu, u jednom sklopu, u jednoj liniji funkcionalno podrazumevaju zadovoljenje svih njihovih potreba kako bi mogle da proizvodnju nečega što je jako korisno podignu na zadovoljavajući nivo, sebi obezbede egzistenciju i na taj način omoguće da se otvore vrata i drugima. Mislim da je to dobar pokušaj da se pomogne u tom smislu ovom centru, a u Srbiji će ih biti mnogo.

Nadalje, kada sam već postavio ovo pitanje, želim da postavim još jedno pitanje koje se odnosi na Ministarstvo energetike. Da li je moguće da Ministarstvo energetike napravi jednu vrstu evidencije socijalno ugroženih kategorija ljudi koji kao štićenici centara za socijalni rad nisu u mogućnosti da plaćaju struju, pa da se na njihova dugovanja ne pripisuju visoke kamate i da se na taj način zaduženja pretvaraju u astronomsko visoke iznose?

(Predsednik: Hvala. Vreme.)

Samo još jedna rečenica.

(Predsednik: Izvolite.)

Da li je u tom smislu moguće da se upravo ovakvim kategorijama lica pomogne otpisom kamata kojima su zaduženi? Zahvaljujem se.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Saša Radulović.

SAŠA RADULOVIĆ: Hvala.

Poštovani građani, dame i gospodo, penzioner Mile Delić je dosada pisao 11 pisama predsedniku Vlade Republike Srbije i postavljao mu pitanja, ali nije dobio odgovor, pa ću ja umesto njega postaviti pitanje koristeći član 287. stav 4. i nadam se da će predsednik Vlade odgovoriti ovaj put penzioneru.

Njegovo pitanje, odnosno pismo glasi ovako: „Poštovani, ovo je već ne znam koje moje pismo vama, ali vi, po starom dobrom običaju, kada nemate odgovor kojim se možete pohvaliti svojim uspesima, ćutite.

Ja moram da vam predstavim činjenicu da je moja januarska penzija po vašem zakonu umanjena za 13.582 dinara. U vaše reforme ja sam dosada ukupno uložio 185.406 dinara. Pitam se ja ko će od nas dvojice imati ikakve vajde od tog mog ulaganja, na koje ste me prisilili vašim nakaradnim zakonima. Ja sam suviše mator da bih bilo šta bolje dočekao. Znači, prisiljavate me da ulažem da bi vama nekada bilo bolje. Mislim da ekonomsko-finansijski rečnik još nema pravi izraz za tu vrstu ulaganja na koju ste me preko svojih poslušnika naterali.

Ja i deo penzionera koje ste svojim nakaradnim zakonom oporezovali jedini smo uspeh vaših reformi. Oporezovali ste ljude koji su pre vašeg rođenja i u vreme dok ste vi bili tinejdžer bili cvet i krem društva. Sad sam prepoznao da kod vas postoji određena odioznost i zavist prema tim ljudima.

Kako ja vidim vaše reforme? Prvo ste pokušali u „Crvenoj zvezdi“, pa ste otvoreno priznali da tu ne možete ništa učiniti. Zatim ste pokušali sa hapšenjem Miškovića, pa kada ste videli da je pretvrd orah, u tišini ste odustali.

A onda ste se setili da penzionere nema ko da brani i da tu ima dovoljno para da sebe prikažete kao reformatora pred MMF-om. Žalosno je da vi i vaši ministri na V ovoj javnosti i u TV kamere saopštavate poluistine i sivu propagandu u odnosu vlasti prema penzionerima, posebno vojnim.

Veliki je broj nezadovoljnih penzionera, oni će vas uskoro posetiti u povećoj grupi i sa transparentima. Čuo sam da se to zove protest. Da li ćete ih primiti i saslušati? Toliko sam ljut na vas da vas neću ni pozdraviti na kraju pisma.

U Beogradu, februara 2016. godine. Penzioner Mile Delić.“

Zahtevam od predsednika Vlade da, u skladu sa članom 287, u roku od 15 dana u pisanom obliku odgovori zašto nije odgovorio penzioneru i kada će mu odgovoriti na ova njegova pitanja.

Drugo pitanje takođe ide predsedniku Vlade Republike Srbije. Juče je na sednici Skupštine omalovažavao način na koji govori veliki broj građana Srbije u okolini Čačka, Užica i ismevao ih rečju „bežite“, pa je pitanje – kada će se izviniti za ovakvo omalovažavanje ljudi? Zatim, da li će tako omalovažavati i druge građane Srbije, recimo, koji kažu „reguljsano“ i slične izraze? Ovo nije primereno predsedniku Vlade. U Srbiji ljudi govore na različite načine i treba to da poštujemo, a ne da se s time izdevamo i da omalovažavamo ljude na takav način.

Treće pitanje se tiče Elektromreža Srbije. Nezadovoljni radnici Elektromreža su uputili Pokretu Dosta je bilo jedno pismo u kom su nas upozorili na to da direktor Elektromreža za rukovodstvo gradi ekskluzivan hotel na Kopaoniku, koji treba da ima 390 metara kvadratnih, i da u njega ulaže 150 miliona dinara. Ovo je najskuplja izgradnja za koju mi znamo u Srbiji, gde se preko 3.000 evra troši na izgradnju odmarališta za visoke funkcionere Elektromreža. Pitanje za predsednika Vlade je da li zna za ovo i, ako zna, a pretpostavljamo da zna, zašto ovo nije sprečio.

Da ga podsetim, u budžetu Republike Srbije koji je predložio Narodnoj skupštini predviđeno je da država Srbija da garanciju Elektromrežama u iznosu od 15 miliona evra za kredit. Nije li mogla ta garancija da bude manja i da se ne gradi za partijske kadrove, koje postavlja njegov kum, u Elektromrežama Srbije ovo ekskluzivno odmaralište? Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Aleksandar Martinović.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, pre svega želim da kažem da sam i ja dobio jedno pismo bivše direktorice Agencije za privatizaciju, inače velike prijateljice gospodina Saše Radulovića, koja me pita da li je moguće da gospodin Saša Radulović kao narodni poslanik ne zna da je protiv Miroslava Miškovića izrečena presuda i da je ta presuda izrečena u vreme kada je odgovornost za vođenje države preuzela SNS. Ta gospođa se čudi i ne može da dođe sebi da je neko ko je bivši ministar i ko je sadašnji narodni poslanik toliko neobavešten da ne zna da je upravo u

vreme Aleksandra Vučića doneta presuda protiv najmoćnijeg srpskog tajkuna koji je ojadio srpska putarska preduzeća u periodu od 2001. do 2012. godine.

Imam još jedno pitanje za Vladu Republike Srbije, za Ministarstvo odbrane i za Ministarstvo pravde. U trenutku kada Vlada Republike Srbije i Ministarstvo odbrane, zahvaljujući jednoj mudroj ekonomskoj politici, uspeva da nabavi najsavremenije naoružanje za srpsku vojsku, uključujući najsavremenije avione i najsavremenije sisteme za protivvazdušnu odbranu, došla je informacija pred sve građane Republike Srbije od Centra za forenzička istraživanja u Novom Sadu, a ta informacija se odnosi na tragičnu smrt dvojice vojnika u izdvojenom vojnom objektu „Karaš“ 5. oktobra 2004. godine. Prema izveštaju navedenog centra, ova dvojica vojnika, u pitanju su pokojni Dragan Jakovljević i Dražen Milovanović, ubijena su 5. oktobra 2004. godine.

Moje pitanje za Vladu Republike Srbije, za ministra odbrane i za ministra pravde je – da li su i kakva saznanja o ubistvu ove dvojice vojnika u vreme kada se ta tragična smrt desila imali Boris Tadić, koji je u to vreme bio predsednik Republike Srbije i bivši savezni ministar odbrane, kakvu je informaciju o tome imao Dragan Šutanovac, koji je u to vreme bio zamenik predsednika Odbora za odbranu i bezbednost, potonji višegodišnji ministar odbrane u Vladi Republike Srbije, i kakve je informacije o smrti ove dvojice vojnika imao Vuk Jeremić, potonji ministar inostranih poslova u Vladi Republike Srbije, a sadašnji, kako stoje stvari, kandidat za predsednika Republike Srbije, koji je, po informacijama kojima ja raspolazem, samo na ime dnevnic za službena putovanja u inostranstvo potrošio 60.000 evra državnog novca?

Dakle, molim Vladu Republike Srbije, molim nadležne ministre da mi odgovore – da li su navedena lica Boris Tadić, Dragan Šutanovac i Vuk Jeremić u vreme kada su obavljali najodgovornije državne funkcije znali i imali informacije o tome da su, prema informacijama Centra za forenzička istraživanja iz Novog Sada koja su dobijena primenom najnovije 3D tehnologije, znali da su ova dvojica vojnika ubijena u toku redovnog odsluženja vojnog roka?

Zahvaljujem se, gospođo Gojković. (Aplauz.)

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Pošto smo iscrpli listu onih koji mogu da postavljaju pitanja ili traže objašnjenje i obaveštenje, nastavićemo sa raspravom o tačkama dnevnog reda za devet-deset minuta, u 11.00 časova, samo da dođu svi članovi Vlade da možemo da nastavimo. Krenuli su iz Vlade, ali hajde da ne nagađamo, neka to bude deset minuta, da nastavimo u 11.00 časova.

(Posle pauze – 11.00)

PREDSEDNIK: Poštovani poslanici, nastavljamo zajednički načelni i jedinstveni pretres o predlozima akata iz našeg dnevnog reda.

Obaveštavam vas da je prof. dr Žarko Obradović prijavio svoje odsustvo sa današnje sednice.

Nastavljamo rad o tačkama 1–7. dnevnog reda:

– PREDLOG ODLUKE O DAVANJU SAGLASNOSTI NA ODLUKU O IZMENAMA I DOPUNAMA FINANSIJSKOG PLANA REPUBLIČKOG FONDA ZA PENZIJSKO I INVALIDSKO OSIGURANJE ZA 2016. GODINU,

– PREDLOG ODLUKE O DAVANJU SAGLASNOSTI NA ODLUKU O IZMENAMA FINANSIJSKOG PLANA REPUBLIČKOG FONDA ZA ZDRAVSTVENO OSIGURANJE ZA 2016. GODINU,

– PREDLOG ODLUKE O DAVANJU SAGLASNOSTI NA ODLUKU O IZMENAMA I DOPUNAMA FINANSIJSKOG PLANA FONDA ZA SOCIJALNO OSIGURANJE VOJNIH OSIGURANIKA ZA 2016. GODINU,

– PREDLOG ODLUKE O DAVANJU SAGLASNOSTI NA ODLUKU O IZMENAMA FINANSIJSKOG PLANA NACIONALNE SLUŽBE ZA ZAPOŠLJAVANJE ZA 2016. GODINU,

– PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O BUDŽETSKOM SISTEMU,

– PREDLOG ZAKONA O BUDŽETU REPUBLIKE SRBIJE ZA 2017. GODINU SA PREDLOGOM ODLUKE O DAVANJU SAGLASNOSTI NA FINANSIJSKI PLAN REPUBLIČKOG FONDA ZA PENZIJSKO I INVALIDSKO OSIGURANJE ZA 2017. GODINU, PREDLOGOM ODLUKE O DAVANJU SAGLASNOSTI NA FINANSIJSKI PLAN REPUBLIČKOG FONDA ZA ZDRAVSTVENO OSIGURANJE ZA 2017. GODINU, PREDLOGOM ODLUKE O DAVANJU SAGLASNOSTI NA FINANSIJSKI PLAN NACIONALNE SLUŽBE ZA ZAPOŠLJAVANJE ZA 2017. GODINU I PREDLOGOM ODLUKE O DAVANJU SAGLASNOSTI NA FINANSIJSKI PLAN FONDA ZA SOCIJALNO OSIGURANJE VOJNIH OSIGURANIKA ZA 2017. GODINU,

– PREDLOG ZAKONA O DOPUNI ZAKONA O PRIVREMENOM UREĐIVANJU NAČINA ISPLATE PENZIJA (zajednički načelni i jedinstveni pretres).

Po rasporedu – Dveri, Boško Obradović. Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovani građani Srbije koji gledate ovo najvažnije skupštinsko zasedanje u godini, kada se razmatra Predlog budžeta za narednu godinu, ovo je veliki trenutak da predstavnike najviše državne vlasti sučelimo sa veoma konkretnom i ozbiljnom argumentacijom zašto je ovaj budžet loš i zašto je sve ono što SNS radi pet godina jedna velika prevara i kršenje svih predizbornih obećanja.

Naime, Predlog budžeta za 2017. godinu je nastavak pogubne, neoliberalne ekonomske politike SNS-a, koja počiva na pljački građana i uništavanju domaće privrede zarad finansiranja stranih investitora i saradnje sa MMF-om.

Vlada je po zakonu trebalo da dostavi Narodnoj skupštini predlog fiskalne strategije u oktobru, a predlog zakona o budžetu za narednu godinu u

novembru. Zašto to nije uradila otkrio nam je dobrodušni ministar Dušan Vujović na sednici skupštinskog odbora za finansije – jer nije dobila dozvolu MMF-a. Da li to znači, gospodine Vučiću, da u Srbiji odlučuje MMF, a ne Vlada i Narodna skupština?

Vlada je spremala, kako ministar reče, Predlog budžeta deset meseci, a opoziciji dala jedan dan da pročitamo 1.400 strana, jedan dan da uradimo predloge amandmana. U redu, nama je i to bilo dovoljno vremena, i tu smo pokazali da smo sposobniji od vas iz vlasti, ali zašto, gospodine Vučiću, kada je ovaj predlog budžeta za 2017. godinu tako dobar, niste dali više vremena za proučavanje? Šta vi, zapravo, krijete?

Najpre, krijete da nema nikakvog suficita u budžetu. Svi se sećamo kako ste nam cele ove godine sa svih malih ekrana i naslovnih strana novina probijali mozak informacijama kako je Srbija u suficitu. Nismo mogli da živimo koliko nam je bilo dobro, a onda deficit od 69 milijardi dinara! Šta je bilo sa suficitom? Pojela maca?!

Vi konstantno obmanjujete ovaj narod, gospodine Vučiću. Krijete kako ste uštedeli pare u budžetu, pljačkajući građane smanjenjem plata i penzija, povećanjem poreza i akciza, lopovskim taksama za odvodnjavanje, koje ste sada naplatili zajedno za 2015. i 2016. godinu. Vi, bre, naprednjaci i stranci koje ovde favorizujete uzimate više nego Turci u svoje vreme.

Vaš vladajući režim, gospodine Vučiću, sve više liči na polumafijaški režim Mila Đukanovića, i ja tu zaista vidim vašu veliku koaliciju: Čeda, Beba, Milo i Vi. Šta još krijete od građana? Krijete da ste odustali od racionalizacije javne uprave, da više nema otpuštanja viška zaposlenih i da će svi vaši partijski paraziti koje ste u međuvremenu zaposlili u državnoj upravi i javnim preduzećima ostati na svome mestu.

Šta bi sa pričom o zaustavljanju stranačkog zapošljavanja? Šta bi sa obećanjima da ćete ukinuti nepotrebne državne agencije? Šta bi sa borbom protiv kriminala i korupcije? Navedite mi, gospodine Vučiću, ime jednog političara i tajkuna koji se nalazi u zatvoru na višegodišnjoj robiji na osnovu pravosnažne presude od kada ste vi na vlasti. Nema ga, sve je bila jedna velika prevara i laž SNS-a.

Za pet godina vaše vlasti niste rešili nijedan problem državnih preduzeća koja su veliki gubitaši. Niste rešili problem viška zaposlenih u državnoj administraciji, niste rešili problem sive ekonomije, niste pokrenuli domaću proizvodnju, ali ste zato smanjili subvencije poljoprivrednicima i pare dali stranim firmama, koje ne plaćaju porez na ostvarenu dobit u Srbiji, već lažno prikazujući svoje knjigovodstvo ekstraprofit iznose u inostranstvo. A vi se, gospodine Vučiću, još usuđujete da ih branite, da kod njih nema utaje poreza, i hvatate srpsku sirotinju na fiskalnim računima dok stranci u Srbiji krađu milijarde.

Banke deru kožu s leđa građana Srbije. Korumpirani sudovi od strane banaka ćute. Narodna banka Srbije kleči. Niste rešili problem građana koji

imaju kredite indeksirane u švajcarski francima, ali ste zato predvideli prodaju Telekomu, EPS-a, Aerodroma Beograd, PKB-a i lekovitih banja.

Podsećam vas, gospodine Vučiću, od 1. septembra 2017. godine stranci će biti u poziciji da mogu da kupuju poljoprivredno zemljište u Srbiji, i tu katastrofu još uvek niste zaustavili. To je vaša i Dinkićeva ekonomska politika – rasprodaja naših prirodnih i privrednih bogatstava i predaja ekonomske slobode Srbije u ruke stranim monopolistima.

U vašoj viziji Srbije svi ćemo raditi kao roblje kod stranog gazde poput „Tenisa“, jer njegov dolazak u Srbiju jeste možda nemački ekonomski interes, ali nije, gospodine Vučiću, naš domaći ekonomski interes. Naravno da subvencije za britansku IT kompaniju „Endava“ stoje u budžetu i slagali ste građane Srbije, pa kad smo vas uhvatili i otkrili javnosti da ponovo dajete strancima i time direktno uništavate srpski IT sektor, koji se pobunio protiv vas, morali ste da stanete, a sada čak i da lažete da to nije ni bilo planirano, iako stoji u budžetu.

PREDSIEDNIK: Da li možete malo pristojniji da budete? Razumem da se ne slažete sa nečim, ali nemojte da budete nepristojni.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Ajmo onda konkretnim ciframa. Vaša izdvajanja za subvencije stranim firmama veća su od kompletnog budžeta za zdravstvo u Srbiji. Da vas podsetim, SNS je pet godina na vlasti i za tih pet godina nije urađeno ništa, odnosno prekršena su sva predizborna obećanja.

U čemu ste vi, gospodine Vučiću, različiti od vremena DS-a? U čemu ste različiti i od Mladana Dinkića? Ne, vi ste isti. I ovim predlogom budžeta za 2017. godinu nastavljate zaduživanje države u inostranstvu, pogubnu saradnju sa učenjivačkim MMF-om, podršku stranim a ne domaćim firmama, prevaziđene više nego štetne evrointegracije, slabljenje vojske, pljačku penzionera, poniženje prosvetara, zaboravljate zdravstvene radnike, uništavate poljoprivrednike, ne rešavate problem bele kuge. Ovo je jedina zemlja na svetu u kojoj štrajkuju vojska i policija.

Pet godina ste na vlasti, gospodine Vučiću. Šta ste uradili? Navedite mi jednu domaću banku koju ste osnovali ili oporavili. Navedite mi jedan poljoprivredno-industrijski kombinat koji ste obnovili. Navedite mi jednu poljoprivrednu zadrugu koju ste formirali.

A, da, izvinjavam se, pa to i nije cilj vaše vlasti. Kako sami rekoste, vama je šef direktorka Svetske banke, a nijedan dinar iz budžeta ne možete da potrošite dok ne pitate MMF. E, to je taj najveći skandal – kako predsedniku jedne nezavisne suverene države može biti šef neko van ove zemlje.

Međunarodni monetarni fond je sigurno zadovoljan ovim vašim predlogom budžeta, gospodine Vučiću, jer se novim budžetom planiraju veća plaćanja po osnovu servisiranja spoljnog duga za neverovatnih 280 milijardi dinara. Jeste li probali da tražite otpis ili reprogram dugova, ili Srbija treba da umre da bi živeli vaš MMF i vaša šefica Svetske banke?

Za koga vi radite, gospodine Vučiću? Za interes MMF-a, Svetske banke, Evropske unije i NATO-a ili za interese građana i države Srbije? Da radite za interese građana Srbije, primera radi, uradili biste ono što je uradio vaš prijatelj, mađarski premijer Viktor Orban, a što vi ne smete da uradite. Orban se zahvalio MMF-u na saradnji i otpustio ih iz Mađarske. Sve kredite indeksirane u stranim valutama prebacio je u forintu i tako zaustavio bankarsku pljačku građana na valutnim klauzulama. Dodatno je oporezovao sve strane banke i osiguravajuća društva i zaštitio bezbednost građana, podižući zid koji je zaustavio migrantsku najezdu. Ono što je za porodičnu politiku Dveri suština, Orban je osnovao ministarstvo za porodicu i danas u Evropi izdvaja najveći deo budžeta za pronatalitetnu i porodoličnu politiku.

A šta ste vi uradili, gospodine Vučiću? Ko vam je branio da za pet godina vaše vlasti, poput Orbana, zaposlite mnogo više poreskih inspektora i rešite problem sive ekonomije? Koliko vam još godina vlasti treba da biste bilo šta uradili?

Krijete i da ćete prihodnu stranu budžeta popraviti tako što ćete nastaviti sa pljačkom budžeta lokalnih samouprava. Zaista genijalna ekonomska misao. Struktura prihoda govori da smo zemlja koja i dalje sve više i više uvozi, jer ste ukinuli sve carine na uvoz strane robe i time ubili domaćeg proizvođača. Zašto kada uzmete zajam iz inostranstva kao vid podrške malim i srednjim preduzećima taj zajam ide preko stranih banaka, koje se ugrađuju u taj posao? Zato što nemate domaće banke i zato što niste sposobni da napravite državnu razvojnu investicionu banku, koja bi po povoljnim kamatnim stopama ulagala isključivo u domaću privredu i poljoprivredu.

Pa zar vi, gospodine Vučiću, mislite da svi živimo u ružičastom svetu vašeg TV Pinka, rijaliti šou-programa i da smo svi toliko naivni da ne primećujemo da u budžetu – obratite pažnju, poštovani građani Srbije – smanjujete budžet Narodne skupštine za 400 miliona, a povećavate budžet Vlade Srbije za 1,6 milijardi dinara. Znači, Vlada će da troši još više para, a Skupština da bude još više ponižena.

Za 50% ste smanjili transfer Nacionalnoj službi za zapošljavanje i time priznali da ona više i nema nikakvog smisla, jer je SNS preuzela ulogu zavoda za zapošljavanje. Vi ste, gospodine Vučiću, poslednji evropanatik u Evropi. Vi uopšte ne prepoznajete geopolitičke promene u Evropi i u svetu i ličite na one Srbe koji su ostajali komunisti i Jugosloveni kada se raspadala komunistička Jugoslavija. Jednostavno, vreme vas je pregazilo, kao i vaše prijatelje Tonija Blera, Bajdena, Bila i Hilari Klinton, Bojka Borisova, Matea Rencija.

Što bi rekla poznata pesma: „A sad adio, i ko zna gde, i ko zna kad!“

(Poslanici u sali naglas komentarišu.)

Šta će nam, gospodine Vučiću, Kancelarija za Evropske integracije, koja jede milijardu dinara godišnje?. Ili, šta će nam, kako priznade, inače

dobrodušni a juče pomalo i nervozni, ministar finansija Vujović, 118 ljudi samo u Ministarstvu finansija koji rade na poslovima evrointegracija ili dodatnih 200 miliona dinara za Kancelariju za evropske integracije? Koliko ljudi u vašem ministarstvu i kompletnoj Vladi radi na boljim ekonomskim odnosima sa Rusijom i Kinom? Gde vam je kancelarija za odnose sa Rusijom?

Vi, gospodine Vučiću, povećavate budžet Ministarstva odbrane i izdvajate 1,8 milijardi za učestvovanje naših vojnika u multinacionalnim operacijama širom sveta, a naše granice su prazne i nebezbedne u vremenu najveće migrantske krize u novoj istoriji. Istovremeno smanjujete vojni budžet za naoružanje i vojnu opremu. Pa to je zaista neverovatno. Zar u ovom vremenu smanjujete vojni budžet?

Takođe, izdvojili ste sredstva za novi fond za potrebe sistema specijalnih veza koje izmeštate iz „Telekoma“, što je jasan signal da planirate prodaju „Telekoma“.

Vi, očito, više brinete o migrantskoj populaciji u Srbiji nego o trudnicama, porodiljama, mladim bračnim parovima koji nemaju rešeno stambeno pitanje, porodicama sa više dece, samohranim porodicama u kojima nijedan član nije zaposlen ili prezaduženim porodicama koje ne mogu više da plaćaju svoje kredite ili komunalne usluge jer su ljudi jednostavno ostali bez posla u onim pljačkaškim privatizacijama, one 24 za koje ste vi formirali radnu grupu a za koje nikada niko nije odgovarao. Koliko se sećam, gospodine Vučiću, Miroslav Mišković je i vas finansirao kada ste bili u SRS-u, ne znam da li ste to zaboravili.

Sasvim je čudno da je za nagrade zaposlenih u osnovnim i srednjim školama ostavljeno po 1.000 dinara, dakle za sve osnovne škole 1.000 dinara, i sve srednje škole u Srbiji 1.000 dinara da se nagrade zaposleni. Da li je moguće da nema profesora koji zaslužuje da bude nagrađen za svoj rad? Ova činjenica dodatno pogoršava situaciju u prosveti, jer su plate nedopustivo male. Vaspitanje i obrazovanje mladih generacija je jedan od osnovnih preduslova za sveukupni društveni napredak i zato je neophodno da zaposleni u prosveti imaju pristojan lični dohodak i da budu nagrađeni za posebna dostignuća.

Svi prosvetni radnici u Srbiji znaju da Agencija za istraživanje i razvoj, gospodine ministre Šarčeviću, i Centar za promociju nauke slabo ili ništa ne rade, a da će predviđena promocija dualnog obrazovanja završiti tako što će je širom Srbije voditi 200 mladih studenata i 3.000 volontera iz redova članova SNS o državnom trošku. Sva ta sredstva treba preusmeriti, kao što smo i predložili posebnim amandmanom, u božićnu nagradu svim prosvetnim radnicima u Srbiji.

Ako znamo da 29 milijardi dinara iz budžeta ide na specijalizovane usluge, koje niste objasnili, a 23 milijarde na usluge po ugovoru, onda to ukupno iznosi 52 milijarde za zapošljavanje novih naprednjaka po ugovorima o privremenim i povremenim poslovima, uprkos zabrani zapošljavanja u javnom sektoru, dok tamo gde je zaista potrebno zaposliti nove radnike, poput zdravstva,

Poreske uprave i određenog dela lokalne samouprave, ta zabrana još uvek funkcioniše.

Konkretno, kao što navodi Pavle Paja Petrović iz Fiskalnog saveta u svojoj oceni Predloga zakona o budžetu, u septembru je raspisan konkurs za zapošljavanje 100 novih mladih inspektora u Poreskoj upravi, koji još nije okončan, iako je to od presudnog značaja za rad ove institucije imajući u vidu nepovoljnu starosnu strukturu zaposlenih i odlazak najiskusnijih kadrova u penziju. Posle – zašto ne uspeva borba protiv sive ekonomije?

Inače, kada nabrajaste poreske uprave širom Srbije, gospodine Vučiću, nekako zaboraviste Novi Pazar i vaše koalicione prijatelje Rasima Ljajića i Muamera Zukorlića. Nisam čuo da rekoste – Rasime, jesi li izdao fiskalni račun ili nisi izdao?; Muamere, jesi li izdao fiskalni račun ili nisi izdao?

Ukupna sredstva koja se izdvajaju za direktnu finansijsku pomoć porodicama, dakle dečji dinar i roditeljski dodatak u novom budžetu su zastupljeni sa oko 0,4 procenjenog BDP-a. Da vas podsetim, evropski prosek za ova izdvajanja je 2,8%, pri čemu prednjači Mađarska sa 4% BDP-a. Pritom, što je verovatno još važnije, očigledno je da ova vlast i dalje ne razume da ove mere nemaju nikakvog efekta na demografski rast. Samo prošle godine Srbija je izgubila 38.000 stanovnika.

Ono što posebno želim da kažem za kraj ovog prvog dela svog obraćanja jeste jedno veoma jednostavno pitanje – kada ste vi, gospodine Vučiću, poslednji put bili u nekom TV duelu sa nekim iz opozicije? Hoćete li da vas ja podsetim? U poslednjih pet godina niti jednom! Narodna skupština je zato jedino mesto na kojem morate izaći na duel opoziciji, ali i tu sve činite da to sučeljavanje izbegnete. Nema vas poslednjeg četvrtka u mesecu kada treba da odgovarate na pitanja narodnih poslanika. Niste došli ni na jednu posebnu sednicu na aktuelnu temu na koju ste pozvani. Kada ste samo jednom došli u Skupštinu, četiri najveće poslaničke grupe opozicije nisu dobile priliku da vam postavite pitanje.

Ali, evo, danas ne možete pobeći. Prilika je da vas pitam šta kaže komesar Han, ko mora da bude sledeći predsednik Srbije. Hoće li vam ponovo čestitati iz Brisela tri sata pre zatvaranja birališta u drugom krugu predsedničkih izbora, kao Tomislavu Nikoliću 2012? Ja znam, mi znamo, svi znaju, gospodine Vučiću, da ste vi naredili „mučenom Đurđeviću“ izbornu krađu na poslednjim izborima i da tri izborne liste opozicije moraju biti spuštene ispod cenzusa kako zna i ume.

Vi ste juče ovde najavili nove vanredne izbore. Vi ste ovde juče započeli novu izbornu kampanju, sa ciljem da iz Narodne skupštine eliminišete Dveri i sve druge koji vam smetaju, jer ne podnosite postojane opozicije: jer vas se ne plašimo, jer ne možete da nas ucenite i nismo lažna opozicija sa kojom ste se dogovorili o saradnji. A ja vam sada poručujem: moraćete mnogo više da pokradete nego prošli put (Predsednik: Poslaniče...) da biste nas izbacili iz Narodne skupštine, jer podrška Dverima raste iz dana u dan.

I za kraj, pet godina ste na vlasti, gospodine Vučiću, i nema nikakvih rezultata. Manite se više političkog marketinga, pozorišnih predstava sa statistima SNS-a i nemojte više potezati ljude sa posla iz državne uprave i javnih preduzeća da prisustvuju otvaranju fabrika u sklopu vaših TV spotova. Uradite konačno nešto dobro za ovu državu, za srpsku privredu, za srpskog seljaka, a ne samo za MMF i EU. Vratite se srpstvu, ostavite tu zapadnu protestantsku etiku i Vebera. Pogledajte, konačno, kako opet stvari stoje sa čisto srpskog interesa, kako je to u svoje vreme govorio Miloš Crnjanski.

Svet se menja, gospodine Vučiću. Nemojte više ići pogubnim ekonomskim putem Mladana Dinkića. Ne slušajte Dušana Vujovića, jer on misli glavom Svetske banke, a ne srpskom glavom. Nemojte nam svake godine iz početka govoriti da će nam biti bolje za dve, najviše dve i po godine. Ili podnesite ostavku ako ništa ne možete da promenite i idite sa vlasti kao vaši prijatelji Mateo Renci i Bojko Borisov.

I na kraju, dužan sam, zaista, imam obavezu da vam se izvinim što sam vam se juče obratio sa čačanskim akcentom, jer vi verovatno više volite nemački ili turski jezik. Ali dužan sam da vam pojasnim: oblici prezenta *idemo* i *idemo* ili *bežite* i *bežite* su dubleti. I jedan i drugi su standardni i ravnopravni u srpskom jeziku i to možete pogledati u svakom jezičkom priručniku. Vi za to niste stručni. Nemojte glumiti kada se u nešto ne razumete. (Aplauz.)

Ima tu jedan drugi problem. Vi ste, kritikujući moj čačanski akcenat, uvredili ne samo građane zapadne Srbije i Šumadije, nego sve građane koji ne govore i ne misle onako kako vi govorite i mislite. Ponosim se Čačkom i krajem iz koga dolazim. I Šumadija i zapadna Srbija su državotvorni krajevi. I možda vam baš zato smetaju, jer su svi ustanci i bune kretali iz tih krajeva pa će tako i protiv vaše vlasti.

Konačno, nema razloga da vređate bilo koji kraj Srbije, nema razloga da vređate bilo koji srpski akcenat. Nema razloga da više volite Vebera nego Srbiju. Ja vas pozivam da ubuduće pazite kada govorite, prvo zato što se ne razumete u srpski jezik i lingvistiku, to nije vaša struka.

PREDSEDNIK: Poslaniče, to nema veze s budžetom...

BOŠKO OBRADOVIĆ: I nemojte, molim vas, sledeći put da vređate građane Srbije, jer ću uvek imati obavezu da vas upozorim da oni nisu vaši poslušnici i sluge kao možda članovi vašeg kabineta ili stranke...

PREDSEDNIK: Poslaniče, moram da vas prekinem. Izvređali ste pola Srbije. Nema koga niste uvredili u vašem obraćanju. Uvredili ste 249 poslanika, niste ni svesni da ste uvredili... Mislim, vas sam izuzela, ali ste uvredili čak i svoje poslanike.

Strašne stvari ste izgovorili u ovom parlamentu. Ispada da je 250 poslanika ovde zato što je pokralo izbore. Znači, šta ćete vi ovde? Vi ste priznali rezultate tih izbora jer ste ušli ovde, u ovaj parlament. Sad, na koji način, ja to ne znam.

Izvređali ste ljude koji pošteno rade svoj posao. Da vam kažem, i ja sam iz tog kraja, ja ne koristim nikakve dublete. Evo, i Nataša Jovanović. Znači, nemojte da nas sve iz jednog kraja, da vi budete taj koji govori ko kako govori i ko je za koga.

Nemojte. Pozivam na pristojnost, i da ne vređamo ni goste niti druge poslanike, iz drugih političkih opcija, zbog načina na koji su govorili o budžetu. Pretpostavljam da imaju pravo da pohvale budžet. Ili ste vi cenzor svega? Ne mogu tako da vodim sednicu, da poslanici vređaju jedni druge zbog svog mišljenja.

Moram sada da dam i pravo na repliku. Uvredili ste i Čedomira Jovanovića i druge poslanike, o premijeru da ne govorim. A i nas koji smo iz Čačka i okoline Čačka. Nema smisla, stvarno nema smisla.

Izvolite. Reč ima Aleksandar Vučić.

ALEKSANDAR VUČIĆ: Uvaženi narodni poslanici, poštovana gospođo predsednice, dame i gospođo građani Srbije, juče ste bili svedoci i danima ste svedoci pokušaja, i ne samo pokušaja već izvođenja najbrutalnijih napada na Vladu Srbije i mene lično.

Svela im se kompletna politika na najteže uvrede, na najgnusnije laži i besmislice. Najgnusnije, koje nisu u stanju čak ni sami da izgovore već moraju da pročitaju što im neko drugi napiše; ne samo zbog nedostatka hrabrosti, što su oduvek imali, već i zbog nedostatka znanja da tako nešto ponove – 20 minuta nije lako govoriti iz glave.

Nevezano za to, analiziraću svaku činjenicu, sve što je izgovoreno, da vidite sa kakvim lažima smo se mi danas suočavali, sa kakvim neistinama i kako teče, u stvari, ta cela kampanja.

Govorili su o čačanskom akcentu. To su izmislili noćas. Znači zašto? Izmislili su noćas tu priču, iako nijednog sekunda nisam pomenuo čačanski akcent. Ja sam govorio o nečemu drugom.

Ponovili ste iste reči pred ženom koju ste udarali u Skupštini – ne bežite ili što bežite. To nije imalo veze sa čačanskim akcentom. To je imalo veze sa siledžijskim ponašanjem u Narodnoj skupštini Republike Srbije. (Aplauz.)

A Čačani su dobri ljudi, i oni su mi odavno ukazivali na vas i na vaše siledžijsko ponašanje, naročito prema ženama. Nisu govorili o tome da ste hrabri da to uradite sa muškarcima, već sa ženama. Ja sam vas samo upozorio da to ubuduće ne radite sa ženama, kao što ste udarili gospođu koja je izlazila, i u rame i u nogu, i kojoj ste se upravo obraćali na isti način kao i meni. Zato sam ponovio vaše reči, na način na koji ste ih tada izgovorili, da bih ukazao na nasilje i na moguće ponavljanje siledžijskog ponašanja.

Želeo sam da vas upozorim, iako znam da se stalno junačite, da imate u vidu da nisam žena i da to ne ide baš tako kako ste naučili da činite u pojedinim kafanama, a što divnim Čačanima nisam verovao kada su mi o tome govorili. Govorio sam – ljudi, to je nemoguće, to mora da ima makar nekakvog znanja, nečega. Ne, oni su mi govorili – ne, ne.

Ako je to bila uvreda, molim sve da prihvate moje izvinjenje, ali ja sam mislio da sam štitio žene od ovakvih siledžija koji su mislili da to mogu da ponavljaju.

Meni je teško da odgovaram, jer ja sam ovde kao predsednik Vlade Srbije a ne kao predsednik Srpske napredne stranke. Veoma mi je teško da govorim nekome ko kao pesmicu čita nešto – SNS je velika prevara i pošto je SNS velika prevara, već pet godina su na vlasti, oni nisu ništa i tako tra-la-la. I to slušam već godinama: tra-la-la i trla baba lan. O rezultatima i o brojevima pojma nema, i sad će mi reći da sam uvredio valjda pisce koji pišu ili nekoga ko sastavlja udžbenike, al' on ne ume ni da čita.

Malopre nam je saopštio kako su nam subvencije za strance veće od budžeta za zdravstvo. Dakle, 30 puta su nam manje subvencije za razvoj privrede od budžeta za zdravstvo. Al' ne umete da čitate. Trideset puta! (Aplauz.)

Dakle, samo na jednoj stavci RFZO-a imate 228 milijardi, ali ne možete to da pročitate ako ne znate da čitate i ako ne želite da čitate nego uzmete pa ponavljate kao Švabo pesmicu tra-la-la. Kako je moglo da vam padne nešto tako glupo na pamet, da tako lažete narod, da tako izmišljate, da tako brutalno lažete građane Srbije? I to stalno radite. Zato što ste pročitali koliko primaju službenici u Ministarstvu zdravlja, ne umete da pogledate i da pročitate šta je RFZO a šta su transferna sredstva, što pojma nemate o državi.

I ne biste vi da vodite državu, samo biste da ostanete malo duže u skupštinskom restoranu, da imate lepu platu i da možete kao Švabo tra-la-la svaki dan. Zato se i plašite izbora toliko. (Aplauz.)

Govorili ste ovde o uništavanju domaćih investitora. Naši domaći investitori napreduju, plate u privatnom sektoru rastu. Da li je dovoljno? Nije, narod teško živi, ali pre svega naš domaći privrednik napreduje, naši domaći privrednici i poslodavci su podržali ovaj budžet. Sa kim ste vi to razgovarali?

Govorite o Muameru i Rasimu, da oni izdaju fiskalne račune. Moram da vas naučim, ne znam da li ima STR Rasim, ili šta već ima Zukorlić, al' nisam znao da to imaju. A ne izdaju političari fiskalne račune. Izgleda da ni to niste savladali, niste naučili.

Inače, u Novom Pazaru smo sproveli kontrolu i za nijansu je bolje prošlo – u ugostiteljskim objektima 69% ne evidentira promet preko fiskalne kase, u Kragujevcu 74%. Tek toliko da imate u vidu, pošto vidim da biste i fiskalne račune da delite po nacionalnoj pripadnosti. A mene fiskalni računi zanimaju onoliko koliko je potrebno da se finansiraju putevi, škole i bolnice, onoliko koliko je potrebno da sva naša deca žive bolje, bilo da su jedne, druge ili treće nacionalnosti. (Aplauz.)

Pominjali ste neke Turke. Pa Turci su svakojaka zla činili po Srbiji, ali Srbiji je najveće zlo uvek činilo neznanje i bahatost. Nevaspitanje je već suviše sofisticirano, toga smo uvek imali, ali neznanje i bahatost, upravo vaše odlike, to je ono što je Srbiji najviše štete činilo uvek, to je ono što je Srbiju

razaralo uvek, to je ono što je Srbiju dovelo do ambisa propasti, do toga da nikada nismo mogli da se decenijama izvučemo posle pogrešnih odluka.

Govorite o deficitu i suficitu, nekakvim igrama. Vi ništa ne razumete, vi ništa ne slušate; to je vaš veliki problem. Vi niste pratili ništa. Ne shvatate šta znači smanjenje deficita. Neki ozbiljni poslanici koji su u opoziciji znaju šta to znači. Ne znači biti u opoziciji pričati gluposti, nego znači nešto kritikovati što ima smisla i što je pametno i racionalno.

Imali smo predviđen deficit za prošlu godinu 122 milijarde. Da vam ponovim i objasnim još jedanput, ako možete to da razumete. Znam da svi u Čačku to razumeju. I to nema veze sa Čačkom. Tamo žive pametni ljudi, i zato su vas oni odavno prozreli. I zato ne možete da dobijete izbore u Čačku nikada. Baš u Čačku, a da ne pričam negde drugde.

Dakle, 122 milijarde je bio predviđen deficit. Mi u ovom trenutku nemamo deficit. Mi u ovom trenutku nemamo deficit vladinog budžeta uopšte, imamo suficit na današnji dan oko 30 milijardi. Mi vam predviđamo konzervativan budžet. Ne hvalimo se unapred velikim dostignućima, već hoćemo skromno da predstavimo svoj rad u budućnosti, očekujući da od toga napravimo bolje rezultate.

Vi to ne možete da shvatite, zato što ništa o tim brojevima ne znate. I zato što nikada niste ni želeli da saznate kako država funkcioniše, nego kad će skupštinska plata i da odem, kol'ko selfija i tvitova da napravim i koliko ću da odem u kineski restoran. A ne, to je onaj drugi. Mala razlika; toliko ste isti da vas ponekad i pomešam.

Kažete – ne bih da ispravljam, nema veze sa čačanskim naglaskom ili bilo kojim naglaskom – vladajući režim. Ne postoji opozicioni režim. To je pleonazam, ali to sad nije mnogo ni važno. Kažete odustali smo od racionalizacije; prošli put ste kritikovali racionalizaciju. Vi više ne znate šta vam je politika. Jedanput napadate racionalizaciju, kažete ljudi će u javnom sektoru da ostaju bez posla; danas nas napadate što ne govorimo o racionalizaciji. Šta je vaša politika?

Neki su glumili narodne majke, kako čujem i jutros dok nisam mogao da gledam, a nisam mogao da ih obuzdam kako su hteli sve da otpuste dok su bili u Vladi. Samo „zatvori, otpusti i zaključaj“. Onda sam se borio svaki dan da ne pobeđi politika „zatvori, otpusti i zaključaj“; danas mi oni sole pamet i drže pridike i predavanja o tome kako bi trebalo da se zaštite narodni interesi.

(Narodni poslanik dobacuje: Velja Ilić?)

Nije, ima drugi jedan.

Govorite o borbi protiv korupcije i kriminala, o prevari i laži. „Najveće zaveštanje“, mislim da je to From rekao, ali možda sam i pogrešio, „koje neko može da ima, jeste nečije poštenje“. Borba protiv korupcije i kriminala je nešto čime se posebno ponosim i dičim. Ne možete da pronađete nijednog kriminalca koji danas upravlja Srbijom. Možete da pronađete one sa

kojima vi saradujete, ali ne možete da pronađete one koji upravljaju Vladom Srbije na bilo koji način. (Aplauz.)

Miroslav Mišković me nikada nije finansirao i, da budem sasvim korektan, preneću reči Miroslava Miškovića date u intervjuu mislim listu Vreme. Kada su ga pitali: „Jesi li pomagao Aleksandra Vučića?“, po tom pitanju je bio čak tako korektan da je rekao: „Ponudio sam mu čak, kad mu je član porodice bio bolestan, da pomognem oko lečenja, Vučić nije hteo da prihvati“.

Dakle, nikada mi dinara nije dao, nikada nisam hteo da prihvatim, jer ja obraz svoj ne prodajem – ni za dinar, ni za milion, ni za milijardu! (Aplauz.)

I, sa druge strane, vi ste sve vreme bili u koaliciji sa onima koji su podigli Miroslava Miškovića, od njega uzimali novac i od njega to radili. Na vašoj listi su izabrani puleni. Imate najmanje dva potrčka Miroslava Miškovića. Ne znam da li u vašoj ili onoj, ali na vašoj listi, da, bar dva direktna potrčka Miroslava Miškovića. Potvrdiće to sasvim sigurno i on. Meni to nije smešno, meni je to tužno. Meni je tužno kada vi očekujete da vam politiku vodi neka politička stranka koja se zaklinje u srpstvo, a svo joj srpstvo leži u parama Delte i u onome što mogu da napišu u Vremenu. U tome vam leži kompletno srpstvo.

Što se tiče borbe protiv korupcije i kriminala, da, postoji prvostepena presuda protiv gospodina Miškovića. Nisam taj koji je u stanju i koji može da donosi odluke u ime drugostepenih organa i ne mislim da to učinim, ali pretpostavljam da sledi i takva odluka. Ne znam šta ćete onda da kažete.

U toku su brojni postupci i za 24 privatizacije. Brojni postupci. Dakle, od Agrobanke do baš pomenutog Delta agrara, do ne znam kojih već sve kompanija, što ću vas upoznati u toku dana i pročitati vam sve protiv koga su podnete krivične prijave, podignute optužnice i u kojoj su fazi procesi. Svi su u skladu sa odlukama izvršnih organa obrađeni. Šta su radili pravosudni organi, ja u to ne mogu da se mešam, osim ako vi ne biste i to na sebe da prihvatite, pa da napravite banana državu od ove naše zemlje.

Rekli ste nijedno preduzeće nismo sredili. Vidite, za preduzeća koja ste uništavali vi i vaši koalicioni partneri i oni sa kojima danas saradujete, mi nijedno nismo uništili, samo smo popravljali i činili stanje neuporedivo boljim. Navešću vam jedan primer, pošto ste opet govorili neistinu. Da vam ne bih govorio da ste lagali, malo je prejako; govorili ste neistinu.

Recimo, Železara Smederevo, koja je bila prazna, ostavljena na livadi, radnici nisu radili i Železara Smederevo danas radi sa 5.200 ljudi, sa 10.000 kooperanata, plate im uvećane. Niste vi našli ni za tu fabriku ni za jednu drugu fabriku nikoga, jer vas nikada fabrike nisu ni zanimala; našli su ljudi iz Vlade Srbije.

Posle pet godina ponovo radi MSK. Nisam najsrećniji svim rezultatima, ali MSK radi. Ako želite da vam govorim o fabrikama koje sam otvorio, jedna od njih je i „Teklas“ u Vladičinom Hanu, za koju ste rekli da ćete da je zatvorite, te obaveštavam Violetu Ivanović i njene kolegice da, ukoliko bi

ne daj bože ovakvi ljudi pobedili, one više ne bi imale radno mesto, jer bi oni, pošto su ugasili sve firme i sve fabrike u Vladičinom Hanu, rešili da ih ponovo ugase.

Hoćete da, Marko, i kod vas u Žitorađu ugase ovu novu fabriku što donosimo, „Sojlemez“ ili kako se već zove na turskom, nisam sasvim siguran? I njih smo doveli, pa zatvorite ih. Zatvorite sve kompanije. Taj pokret i čitava vaša ideja protiv stranih investitora i protiv svega što se u Srbiji dešava poznat je u istoriji po imenu „Neda Luda“, kada su krenuli sa uništavanjem mašina, i naziva se u istorijskom smislu „ludistički pokret“. Ja se plašim da kod nas ne bismo imali ludistički već jedan sličan pokret, ali taj pokret, dok je građana Srbije koji znaju da bi nas to odvelo u potpunu propast, neće moći da dobije podršku naroda.

Govorili ste o srpskoj sirotinji na fiskalnim računima. Kakva je to manipulacija, populistička i bedna zamena teza. Upravo srpsku sirotinju pljačkate neizdavanjem fiskalnih računa, jer onaj ko ne izdaje fiskalne račune taj nije sirotinja, sirotinja je onaj koji treba da dobije put i bolnicu. (Aplauz.)

Upravo podstičete pljačku srpske sirotinje, vi tražite da srpska sirotinja bude opljačkana, zato što srpska sirotinja od fiskalnih računa dobija i puteve, i bolnice, i škole, i obdaništa i sve drugo.

Vi pozivate ljude da ne plaćaju porez. Vi pozivate ljude da ne izvršavaju svoje građanske dužnosti i obaveze. Pa to je sramota. To ne postoji ni u jednoj zemlji Evrope. To niko ni u jednoj zemlji Evrope ne radi i ne čini. Nigde. Ne znam da li to postoji u nekoj afričkoj zemlji, pravo da vam kažem, nisam sasvim upućen, ali proveriću. Sumnjam da to i tamo postoji, ali sam sasvim siguran da ni u afričkim zemljama ne tuku žene kad ne pređu cenzus – pa ambasadori ne mogu baš istog sekunda da im kažu da su prešli cenzus, već mora da se neka forma obavi u nekih sedam-osam dana.

Sve vreme ste mi glumatali ovde nekakvog patriotu, nešto ste vikali o srpstvu, o ne znam čemu. Prekinite sa tim glumatanjem. Nit vi imate veze sa srpstvom, nit sa Srbima, nit sa srpskom istorijom, nit sa srpskom budućnošću. (Aplauz.)

Kažete predviđena je prodaja EPS-a, Telekoma... Nije. Al' ako znate nešto o tome, molim vas, obavestite me. Ako znate nešto, bilo bi dobro da nas obavestite; da saznamo i da znamo koja je cena. Jer i prošli put ste znali da smo već dogovorili i da je Telekom već prodat, ali eto, nismo ga prodali. I znao sam da sam pogrešio što ga nismo privatizovali, i bio sam u pravu, ali sam poslušao, eto, vas i vaš savet i nismo ga prodali. Poslušao sam vaš izvanredni savet i napravio sam najveću glupost u životu. I takve gluposti više neću ni da slušam.

Dakle, vi pominjete nekakvog Dinkića, nešto o Dinkiću pričate. Pa vi ste išli kod njega, ruku mu ljubili sve vreme dok ste malo od Koštunice uzimali pare, malo od Dinkića. A ja sam Dinkića smenio i Dinkić nije član Vlade zato što sam ja, zajedno sa partnerima iz SPS-a, smenio Dinkića iz Vlade a ne vi. (Aplauz.)

Vi meni pričate o Dinkiću posle 10 godina njegove vlasti. I pri tome, da li je bilo loših i dobrih...? Svakako, bilo je i loših; svakako, bilo je i dobrih stvari. Kod vas jedino te dobre ne vidim nikako.

Govorili ste o smanjenju za poljoprivredu, i opet ste izmislili. Imate pet milijardi više za poljoprivredu nego što smo imali. Ali šta ćete, to piše i to treba da se pročita, a to vam nije baš uvek jednostavno.

Rekli ste – šta je to različito od DS-a i mnogih drugih? Pa, sve je različito. Milion stvari je različito, a ima i nekih stvari koje su normalne pa moraju da budu slične ili iste. I zato se ja ne libim da kažem hvala onima koji kažu da je nešto normalno u državotvornom smislu i zato ću uvek biti spreman da to učinim. Kod vas to ne mogu da vidim, i kod nekih drugih, jer to ne postoji.

A različite su sledeće stvari: oni koji su imali deficit od minus 3,1%, danas imate rast od plus 2,8%. Oni koji su imali i kreirali takav deficit, danas vladinog deficita gotovo da nemamo; ili ćemo ga imati samo zato što ćemo Rusima da prebacimo novac za Petrohemiju, ali ga suštinski nemamo, napravili smo zdravu privredu. Tada su, nama se čini, dobrim delom vaši nalogodavci poput Miroslava Miškovića upravljali, danas Miroslav Mišković, uz sve poštovanje njegovog truda, rada, napretka, svakako Vladom Srbije ne upravlja. Ne upravlja i ne donosi nijednu odluku.

Govorili ste – što niste osnovali banku? Pa zato što se naši koncepti razlikuju. Zato što biste vi uništili srpsku privredu jer bismo za vašu banku morali da izdvajamo 500 miliona evra svake godine koji ne postoje. Zato što mi želimo da forsiramo stvaranje privatnih banaka koje će imati interese da daju povoljne kredite sa povoljnim kamatnim stopama. I nikada nisu bile povoljnije te kamatne stope, ali nema para na poklon.

Vi biste želeli nešto drugo. Vi biste želeli da sebi i svojim tajkunima dajete pare, kao što su davane Bogićeviću, Miškoviću, mnogim drugim ljudima za koje danas odgovaraju, po nalogu nekih ljudi koje ste baš malopre pominjali, koji vidim da podržavaju istog ili slične dosovske kandidate kao i vi po raznim kafanama. Dakle, suština je u tome da danas te vrste pljačke, tobož' dam vam kredit, ali taj kredit nikad ne vratim i kolateralu nema. Taj sistem više ne funkcioniše. Pljačke, na vašu žalost, više nema. Ni njima, ni vama, ni vašim tajkunima, nikome neću da dozvolim da pljačka Srbiju! (Aplauz.)

Kažete – za koga radite, gospodine Vučiću? I to ste morali da pročitate, niste mogli da izgovorite. Pa je nabrojao: MMF, Svetska banka, Evropska Unija i NATO. Ali slušajte, to je, naravno, veoma glupo i vas je nasmejalo, ali je to onako kao mantra koju svaki dan neko napamet nauči. Taj deo verujem da zna i napamet, nije morao da pročita, to je bilo za svaki slučaj da mora da pročita.

Dakle, svaki dan kad počnu da ponavljaju nešto, ne slušajući šta je to što se događa oko njih, ne želeći da vide šta je to što se događa oko njih, šta je to što neko govori, šta je to što neko radi, počinju da veruju u sopstvene laži i, primetićete, počinju da govore u trećem licu. To vam je kao kad su neki lideri

počeli da govore „a oni onda govore o tome i tome“, a pričaju o sebi. E, tako očekujte uskoro da počnu u trećem licu o sebi da govore. To je sledeća faza.

Dakle, o čemu se ovde radi? Ja radim za građane Srbije i za Republiku Srbiju. Radim svim srcem. Radim i ulažem ogromnu energiju i, smetalo vam to ili ne, ogroman napor. Ogroman napor, za razliku od vas koji ne radite ni dva sata dnevno. Radim najmanje osam puta više svakoga dana, najmanje osam puta više. I nema tog koji vam to neće potvrditi, voleo me ili ne voleo. Evo vam čovek ovde kome verovatno najviše smetam, Vojislav Šešelj, pa neka vam kaže da li sam lenj ili sam vredan, kakav god da sam. Radio sam sa njim 15 godina i ne vidim šta je u tome smešno. E to je vaš problem.

Sa NATO-om? Šta izmišljate? Što to izmišljate? Je l' treba neko da vam da neke pare kada tako nešto izmišljate a sebe predstavljate kao nekakvog zaštitnika puta Srbije ka NATO-u? Što vam je potrebno da lažete takve stvari? Otišao sam u sedište NATO-a i na NATO savetu direktno u lice svakome rekao da Srbija nije zainteresovana za članstvo u NATO-u. Što izmišljate? (Aplauz.)

U pravu ste, najbolje su te kafanske reakcije. To vam najviše donosi. Samo ne vidim, nema žena između, da neku za rame uhvatite ili da je šutnete, tako biste možda verovatno bolje prošli.

Kazete vojni budžet i budžet za naoružanje i opremu se smanjuje. Šta čitate vi? Šta čitate vi? Gde to piše? Upravo se povećava. Ja vam kažem izdvojili smo dodatne dve i po milijarde koje vidite odmah, samo što ih vi ne vidite jer ne možete da ih pronađete u budžetu, jer ne umete da čitate. I rekao sam vam juče da je to odvojeno za naoružanje i opremu. A šta ćete vi, lakše je izmisliti, lakše je ponavljati i držati se ko pijan plotu – idemo na proteste vojske i policije. Pa super, i?

Imali smo mi već te proteste, ima ih svuda, posebno u afričkim zemljama. U mnogim zemljama Evrope su zabranjeni; u Nemačkoj i Francuskoj nemate sindikate u vojsci i policiji. Kod nas imate, mi smo demokratska zemlja. U tim zemljama nemate. Vi se time dičite, vi ste srećni sindikalnom borbom u vojsci i policiji, a ja sam srećan što 99% ljudi neće ni sa vama, ni sa onim sindikatima u vojsci i policiji koji ne poštuju državu. Ja sam za one koji poštuju svoju državu i koji vole svoju zemlju, svoju Srbiju. (Aplauz.) I ne čekam pare ni od koga!

Govorite o mojim prijateljima. Da, moji prijatelji su i Bojko Borisov i Mateo Renzi. Da li me čeka slična sudbina? Moguće je, verovatno. Sasvim verovatno. Veoma je važno da ljudi ovo vide, da ljudi vide tu radost. A zamislite da sam ne daj bože žensko, kako bi mi prošlo rame, noga i ko zna šta još. Kako bi bili silni i šta bi sve bili u stanju da urade, kako su jaki u takvim slučajevima. Ovako sam bar delimično zaštićen i znam da baš nisu tako hrabri kao kad su žene u pitanju.

Ali ima jedna stvar koju ću da vam kažem. To su moji prijatelji, i u tome se razlikujemo. Vidite, ja od svojih prijatelja ne odustajem ni kad su na vlasti ni kad odu s vlasti. Bio sam i uz Angelu Merkel, kada je izgledalo da više

neće biti izabrana kao što sam i danas, i sa tim nemam nikakav problem. I biću uvek.

Ono što je vaš problem, to je što prijatelja nemate, zato što ste one, kao što je i ovaj potrčko uspeo prvi put kad je Vojislav Koštunica pao s vlasti da mu udari nož u leđa jer više nije bilo Koštuničinih para. Eto, toliko je bilo potrebno. U tome se razlikujemo.

Razlikujemo se i u tome što vi kažete – Komesar Han je rekao ko će da bude predsednik. Meni nijedan komesar, nijedan strani ministar, nijedan šef bilo koje komisije ili bilo čega, ili bilo koji ambasador ne sme ni da govori bilo šta o unutrašnjim prilikama u Srbiji, sem o reformama koje treba da provodimo. Ali, koliko se sećam, kad ste pljačkali izbore i kad ste krali narodnu volju da biste mogli da sednete ovde i primete visoke plate a ne radite ništa ili vrlo malo, da biste pokrali to sve, pa vi ste angažovali i ambasadora i to one protiv kojih govorite danas, svaki dan. Hoćete li opet da ih angažujete?

Sve vreme ste govorili nešto protiv Amerikanaca, a kada vam je zatrebalo – gde si prijatelju, američki ambasadore, uvodi nas unutra da rušimo ovog koji je protiv vas! (Aplauz.) Jeste li to radili?

Dakle meni je potpuno jasno da ste vi blizu pobede, a mi ćemo dati sve od sebe da ubedimo građane – da li ćemo uspeti ili ne to je za nas teško, jer ja vidim da vi sad imate silnu podršku – mi ćemo pokušati da ubedimo građane da je važno da imamo neuporedivo ozbiljniji pristup u rešavanju svih problema u našoj zemlji – da Srbija mora da bude normalna zemlja pre svega, da Srbija mora da bude zemlja njenih građana, da u Srbiji moraju da odlučuju njeni građani i da moraju da se štite naši nacionalni i državni interesi, a ne bilo koje strane zemlje, ni Rusije, ni Amerike, niti bilo koje druge evropske zemlje. Ovo je zemlja građana Srbije i zemlja koja se zove Republika Srbija. (Aplauz.)

E, kažete, moraću više da pokradem. Pokrali ste vi, jer ja nikada ukrao ništa nisam. I nemojte te kafanske dosetke. Molio bih vas, bilo bi pristojno da se, s vremena na vreme, obraćate u skladu i na način koji priliči ovom visokom domu.

Građani Srbije ne mogu da čuju kakve vi gadosti dobacujete i šta sve izgovarate i šta je to sve što činite. Ja nemam nikakav problem sa tim, jer kao i juče, videli su građani Srbije šta se događalo. Pričali su – pobeći će Vučić, eto pobegao nam je. Dali su petsto komentara. Ne sme da se suoči sa nama, tresu se od straha – ne znam šta sam sve čuo. I džabe je bilo, jer nije vredelo, ja sam im bezbroj puta rekao – ljudi, ali doći ću sutra. To je za mene lakši deo dana. Imao sam veoma naporne sastanke tokom prepodneva, imaću ih i posle podne i večeras. To je za mene najlepší deo dana da se onako malo odobrovoljim, da se razgalim kada vidim koliko neznanje imaju politički protivnici. (Aplauz.)

A onda sam video čudne neke stvari. Primetili ste jednu stvar, i nisam se time ni bavio: neki su organizovali na svojim sajtovima nekakva glasanja, nije ni važno, u nameri, po svaku cenu, da kandidat stranke koju vodim ili predsednik stranke koju vodim ili bilo ko ni slučajno ne pobeđi.

Onda su u međuvremenu, valjda podstaknuti tako moćnim raspravama i hrabrošću nekih koji tuku žene i koji misle da su veoma hrabri, da će da uplaše sve druge u Narodnoj skupštini Republike Srbije, objavili noćas nešto zbog čega, pravo da vam kažem, prvi put nisam zaspao, vređajući mi ćerku i govoreći kako će mrtvoj ne znam šta da joj rade i to objavili na zvaničnim portalima važnih, najčitanijih medija u Srbiji...

(Poslanici Dveri dobacuju.)

Ne, ne zameravam ja to vama. Nisam toliko prljav i ne mislim da ste to vi. Vi biste to uradili, ja nisam tako prljav da kažem da ste to vi uradili ili da neko slično to misli.

Nemojte da mi pretite, pošto nisam nimalo uplašen i nimalo fasciniran siledžijama. Da vam iskreno kažem, nikakav problem sa tim nemam. Siledžijstvo više u Srbiji nećete moći da pokazujete. Ja vam garantujem, nijednu ženu više nećete moći da udarate kao što ste udarali u Narodnoj skupštini. To vam garantujem. (Aplauz.)

(Boško Obradović: Kako te nije sramota?)

Takođe, hoću građanima Srbije...

Inače, ta žena je... pošto ljudi govore... Pa da, mene treba da bude sramota što bih da zaštitim žene od siledžija, a one koji tuku žene nije sramota, u pravu ste. Ta žena je dala izjavu policiji. Verovatno joj je odgovaralo da uđe u sukob sa moćnim američkim eksponentom kojeg je upravo američki ambasador uveo u Narodnu skupštinu Republike Srbije, pa joj je trebalo da govori takve stvari. Verovatno je žena izmislila, sanjala ili maštala o tome. Ako vam je potrebno, dostaviću vam u toku dana izjavu koju je policiji dala, ali vi ste upoznati sa tim, koliko ja znam, tako da tu nikakve igre i nikakve šale nije bilo.

Dakle, ono što je važno za građane Srbije, to je da ljudi u Srbiji znaju da smo radili ozbiljno, da smo napravili velike pomake, veliki napredak i da ćemo se u budućnosti boriti da taj napredak bude još veći. Naravno, užasno je teško raditi u vreme i u trenucima kada ne postoji nijedna vrednost, kada ne postoji nijedna brojka koja će da bude pročitana, već je dovoljno da izmislite šta poželite.

Podsetiću vas na najgnusniju laž. Najgnusnija laž je da su subvencije za privredu za strane kompanije veće od budžeta za zdravstvo. To ste svi čuli i niko ne reaguje. Pazite, ja sam rekao 1:30, a razlika je veća kada dodate i druga sredstva. Zamislite da slažete za nešto 30 puta. Ne tri puta, nego 30 puta. I nije vas stid i sramota da tako nešto izgovorite. A znate zašto? Zato što su mislili da to neću da uhvatim, nego onako u letu da prođe, pa da ljudi kažu – jao, strašno; zamislite, ne brinu o našem zdravlju, a brinu o stranim kompanijama. Užasno.

A onda kada sagledate razmere te užasne laži, postavlja se pitanje a šta je to što vi u stvari možete da uradite protiv toga. Jer jedna laž sustiže drugu laž, i to svakoga dana. Upravo je Angela Merkel nedavno saopštila i rekla – znate, sad sam videla i naučila sam iz pojedinih izbora i u Evropi i u svetu da nije

dovoljno da četiri godine radite najbolje za svoju zemlju – a ona radi već 12 godina – da nije to dovoljno. Dovoljno je danas, u vreme brzih informacija i društvenih mreža da vas dva dana sa tri, četiri ili pet laži napadnu i da vi prosto ne možete da se odbranite, iako četiri godine dobro radite.

To je njihov stil. To je njihov trik. To je namera: izmislimo, slažemo – slažemo da je Vučić nešto govorio o porodiljama, slažemo da je Marijan Rističević rekao nešto što nije rekao. Ja se tu ljutim na neke naše koji nisu hteli da pročitaju šta je ko rekao, pri čemu sam zamerio i Marijanu Rističeviću što je u određenu temu ulazio. A niko nije ušao u to da mu je neko psovao majku, da ga je neko pljunuo...

(Narodni poslanik dobacuje: Jadan.)

Ne, jadni ste vi koji pljujete. Nije jadan onaj koji je pljunut, već je jadan onaj koji pljuje. Samo to morate da naučite. (Aplauz.)

Mislim da su iz ovoga građani Srbije mogli dovoljno da vide i mnogo toga da nauče.

Želim da se izvinim građanima Srbije što s vremena na vreme morate da se spustite na nivo za koji mislite da i vama ne priliči, za koji mislite da ne priliči srpskoj političkoj sceni, jer za neke ljude ne postoji drugačiji jezik. Ne postoji, iako sam bio pristojan i birao sam reči i trudio se da to učinim na veoma civilizovan način, ali morate da im pokažete da je vreme batinanja u Srbiji davno prošlo, vreme siledžijstva, vreme izbornih krađa zajedno sa stranim ambasadorima je takođe prošlo i zato sam siguran i uveren da ovako loša atmosfera koja se kreira u srpskom društvu neće moći još dugo da opstane.

Pa ili je moguće da ću ja da završim, kako se neki nadaju i očekuju, kao Bojko Borisov i Mateo Renzi, ili će neki drugi na nekim drugim mestima da se obraćaju građanima, a ne iz ovog visokog doma. Sve će, naravno, da zavisi od naroda i od građana i od njihove volje, koja je za nas najviša volja i najvažnija volja.

Istovremeno, i time završavam, mislim da je od presudnog značaja za Srbiju, jer smo imali mnogo pogrešnih odluka u proteklom periodu, mnogo pogrešnih odluka, mnogo puta nismo razumeli šta je to što se dešava i zbog toga smo platili visoku cenu. Najviša je cena neodgovornosti i cena koju ćemo morati da platimo za bahatost i bezobrazluk onih koji najmanje znaju.

Želim da se zahvalim i vama, narodni poslanici, ali i građanima Srbije, koji imaju dovoljno racija i koji bez emocija i veoma dobro razumeju šta je to što radimo, i koji odlično razumeju šta je to što bi da rade neki drugi.

Za kraj, radim i radiću samo ono što je interes Srbije. Zakleo sam se na Ustav Srbije. Volim Srbiju ne manje od vas, a mislim da je volim najviše na svetu! Hvala najlepše. (Aplauz.)

(Boško Obradović: Replika.)

PREDSEDNIK: Čedomir Jovanović traži reč.

ČEDOMIR JOVANOVIĆ: Gospodine Obradoviću, i na mom Novom Beogradu, kao i kod vas u Čačku, čoveka valjda istina obavezuje. A

posebno ga obavezuje da bude pošten prema svom protivniku. Sve drugo je kukavičluk.

Ispred mene sedi selektor Dejvis reprezentacije Srbije koji čitavog života slavi i tuguje, ali uvek pruži ruku svom protivniku, posebno onda kada pretrpi poraz. Zato je Đoković bio veliki u Londonu kada je zagrlio Marija i rekao pošteno da je pobedio bolji.

Ja sam imao prilike da vodim svoje ratove sa Vučićem i ratovaću u budućnosti onda kada mislim da me na to obavezuje moj dug prema ovoj zemlji.

Što se tiče kriminalaca koje pominjete, prvo ću vam reći da sa vama ne želim o tome da razgovaram, jer znam da vi niste sagovornik na tu temu, ali neću dozvoliti da Srbija bude gulag. A vi, gospodine Vučiću, možete, kao i gospodin Đukanović, da prećutate ono što znate. Juče sam to pokušao da vam kažem. Nećemo ući u izbornu kampanju tako što ćemo od ljudi kriti istinu.

Ne mislim da je to neka hrabrost, ali ako sam imao hrabrosti da juče kažem – svaka čast za taj budžet, budite sigurni da ću imati hrabrosti da kažem ovoj zemlji šta je čeka u izborima i posle izbora ukoliko jednom ne shvati da smo sami sebi uvek bili najveći neprijatelji. A ono što ja znam, zna dovoljno sveta koji će sasvim sigurno sa vama, gospodine Vučiću, i vašom strankom ili bez vas, zaštititi ovu zemlju.

PREDSEDNIK: Vreme. Hvala.

Reč ima Goran Ćirić.

(Boško Obradović: Replika!)

Član 104. i stav 3. proučite dok govori Goran Ćirić.

(Boško Obradović: Ja sam jedini šef poslaničke grupe koji neće dobiti repliku!?)

Izvinjavam se poslaniku Goranu Ćiriću, a molim poslanika Boška Obradovića da ne bude tako nasilan prema meni.

Meni je jako teško da vodim ove sednice, verujte mi. Mnogo teže nego vama koji ulazite, izlazite, smislite neku foru, vratite se itd. Ja moram stalno da budem ovde i nisam baš neosetljiva na uvrede i na viku. A i žensko sam, da se razumemo, valjda se to vidi.

Morate se i prijaviti, osim što vičete na mene, da bih vam dala dve minute.

(Boško Obradović: Pola sata sam prijavljen.)

Prijavite se lepo. Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovana predsedavajuća, vi ste upravo pokušali da mi oduzmete pravo na repliku, a dali ste reč svim šefovima poslaničkih grupa, da u dva minuta odgovorim na 38 minuta odgovora meni predsednika Vlade.

Dakle, Dinkić je i dalje član Vlade i bavi se Ujedinjenim Arapskim Emiratima, iako ste obećali da ćete ga uhapsiti i ovde nosili njegovo robijaško odelo u Narodnoj skupštini. Izbegli ste da formirate anketni odbor, jer se plašite

istine o izbornoj krađi; niste prihvatili ni vaš predlog o formiranju anketnog odbora.

U Čačku sam, koji pominjete, dobio 40% glasova u svom rodnom selu, a 37% glasova u kvartu gde živim. Inače, pola Vlade vam je bivši DOS, pa bi trebalo da se okrenete oko sebe ako imate problem sa onim što je DOS radio. Neznanju, bahatosti i lažima sam se učio od najboljeg, od vas. A što se tiče skupštinskog restorana, vi niste imali ni dana radnog staža u životu, ceo život ste u skupštinskom restoranu, i vi nekome da pričate o skupštinskom restoranu?

Tomislav Nikolić je bio onaj koji je rekao u „Utisku nedelje“ – mene i Vučića je finansirao Miroslav Mišković i našu prethodnu kampanju. To je vaš šef, to je vaš bivši predsednik stranke.

I ono što je najvažnije, da li je u vašem izbornom štabu agent nemačke obaveštajne službe Beba Popović, kome ste platili pet miliona evra na račun... (Isključen mikrofoni.)

(Boško Obradović: Šta je sad ovo?)

PREDSEDNIK: U žaru diskusije pritiskate to dugme. Ajde, prijavite se, zapamtila sam gde smo stali.

(Boško Obradović: Šta se dešava? Čim pomenem nemačkog agenta, tehnika ne radi.)

Ne znam šta se dešava. Ne znam, ja ni ne znam ko je to. Samo se prijavite. Pa neće vas ni mašina. Ne mogu, ne znam šta je.

Čekajte da obrišem listu, ajde. Imate 33 sekunde.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Baš kad pomenuh agenta nemačke obaveštajne službe Bebu Popovića, nekako se tehnika pokvari.

A hteo sam da vas pitam, gospodine predsedniče Vlade, je li Nebojša Stefanović prebacio Sindelića u Crnu Goru da pomogne Milu Đukanoviću, da ga spasite na vlasti u ovoj montiranoj aferi koja je na dan izbora sprovedena i da u tom smislu želim konstatujem jednu važnu stvar – vaši prijatelji Kamaraš i Bojan Bojković su oteli iz „Železare“ 144 miliona evra. Da niste možda prali pare preko toga pre nego što ste otišli...?

PREDSEDNIK: Evo, prošle su te 33 sekunde, koliko sam vam oduzela...

BOŠKO OBRADOVIĆ: Naravno, pitam i da li ovi vaši prijatelji iz Savamale plaćaju fiskalne račune...

PREDSEDNIK: Pročitali ste do kraja vaš govor, hvala vam puno. Hvala.

Izvolite.

Hoćete odgovor?

ALEKSANDAR VUČIĆ: Dame i gospodo, predlažem sledeću stvar. Mislim da ćete dobiti najkonkretniji odgovor.

Još nemam formiran izborni štab, formiraću ga dovoljno kratko pred izbore, da pokušam da vam se suprotstavim, te ne može ni gospodin Popović niti bilo ko drugi da bude član tog izbornog štaba, ali imam nešto

najkonkretnije: ako nađete jedan dinar, a ne pet miliona kojima se gađate, i treba da se stidite, možda pet miliona vama da Mišković, ja nisam video pet miliona i ne znam šta je pet miliona, ali ako nađete jedan dinar da sam na račun u austrijskoj banci prebacio gospodinu Popoviću, nisam više premijer.

Lažovi jedni! Sram vas bilo! Kakve vi laži izgovarate! Sram vas bilo! I nije vas stid? (Aplauz.)

Evo, pogledajte sad, ja njima kažem u lice – nađite jedan dinar, a ne pet miliona. Nema. Pre neki dan je onaj julovac izmislio, kaže imam 500 miliona u švajcarskoj banci. Ja mu kažem...

(Boško Obradović: Vulin? Sedi u Vladi.)

Ne, razmišljao sam da li je Boško Obradović ili Zoran Čičak, isti su julovci, nema tu nikakve razlike.

Dakle, taj je izgovorio 500 miliona...

(Aleksandar Vulin: Postoje lažovi...)

PRESEDNIK: Molim vas, hoćete li odgovor? Ministre, molim vas, ostavite premijera da odgovori, njega su pitali.

ALEKSANDAR VUČIĆ: Aleksandre, nemojte da se sekirate, zato što su u laži uvek kratke noge.

Dakle, zapamtite, 500 miliona u švajcarskoj banci, pet miliona na račun Popovića u austrijskoj banci.

Šta ste još rekli? Kamaraš i Bojković, pa prali pare i uzeli pare. Jedan dinar... Dakle, toliko sam truda, energije i ljubavi poklonio „Železari“...

(Komentar: Ljubavi pogotovo.)

Tako je. Ljubavi toj fabrici, tako je. Za razliku od vas, koji niste poklonili ni minut vremena da rešite probleme smederevskih radnika i nikad vam nije palo na pamet.

Ako sam jedan dinar od bilo čega bilo kada uzeo, iz bilo koje fabrike, bilo gde, jedan dinar, ne 140 nečega, hiljada, miliona, bilo čega, jedan dinar, ja nisam premijer više. Samo jedan dokaz mi dajte. Jedan, bilo kakav. I naravno da ga nema, i naravno da vam nije palo ni na pamet, nego da lažu, da lažu, da lažu i da to na dnevnom nivou po sto puta tako slažu: pa brat ti je kupio „Franš“, pa brat ti je kupio ovo... Nije kupio ništa i neće da kupuje ništa, i ne pada mu na pamet da kupuje išta.

I smešno vam je? Meni je tužno i sramota me je kad vidim s kakvom politikom ste uspeli da uđete u Narodnu skupštinu i kakvim ste lažima varali narod sve do sada. Važno je da ljudi sada vide sa kakvim ljudima, sa kakvim... Vi ste govorili o prevarama i prevarantima... Ja sam pristojan čovek, ali to je za vas mala reč. To što vi radite, to je sramota za ovu zemlju.

Evo, dakle, jedan dinar nađite, a ne pet miliona, ja nisam premijer. Dinar, evro, franak, šta god hoćete, bilo šta. To vole ovi vaši, na to ste naučili. Razumeo sam vas ja odmah što ste vi to konvertovali u evre, jer vi dinare ni ne računete za pare. Razumem ja vas sasvim. A vaš problem je u tome, problem svih vas ovde je u tome što sam ja, za razliku od vas, pošten čovek i čist kao

suza. Obraz mi je čist i zato vas pobeđujem i pobeđivaću vas dokle god to ja budem hteo i dokle god budem hteo da se bavim politikom! (Aplauz.)

PREDSEDNIK: Hvala.

(Milan Lapčević: Replika.)

Milan Lapčević nema prava na repliku.

Nemate poslaničku grupu. Znači, na spominjanje stranke kojoj pripadate pravo na repliku ima predsednik poslaničke grupe, član 104. stav 2. Nije moja zla namera, nego nemate više grupu.

Izvinjavam se. Šta da radim, ne mogu još grupe da pravim.

Reč ima Goran Ćirić.

GORAN ĆIRIĆ: Gospođo predsednice Parlamenta, gospodine predsedniče Vlade, gospođe ministarke i gospodo ministri, poštovane kolegice i kolege, evo danas se nastavlja atmosfera sa jučerašnje sednice Skupštine, i ovakvu atmosferu ne vidamo samo kada imamo predstavnike Vlade.

Mislim da je važno reći da lično ja, a i Poslanički klub Demokratske stranke osuđujemo svaki napad i na porodicu i na svakog pojedinca u ovoj sali. Evo osuđujemo i u slučaju napada na porodicu premijera, onako kako smo osudili govor poslanika koji je osuđivao i optuživao poslanika DS-a da koristi lečenje sopstvenog deteta u političke svrhe, onako kako ćemo braniti svakog građanina Srbije koji doživljava takvu vrstu optužbi.

Mislim da je ovo važno reći otvoreno i jasno, zbog toga što svaka rasprava o budžetu, o budućnosti Srbije za 2017. godinu i dalje može biti kreativna jedino u znatno drugačijoj atmosferi od ovoga što danas imamo u sali, jer će argumenti biti mnogo jasniji i mnogo vidljiviji, a i biće korisnije za građane Srbije. Čini mi se da se stvara atmosfera u kojoj svako ko ima drugačije mišljenje i ko želi da izrazi kritički stav biva optuživan da je neprijatelj i kriminalac, a mislim da iz toga moramo da izađemo svi zajedno.

Ono što želim da kažem na početku je što su i moje kolegice i kolege pominjale. Evo imamo pred sobom budžetski kalendar – Vlada je bila u obavezi da budžet pošalje Skupštini do 1. novembra, zakonski rok za usvajanje budžeta je 15. decembar, koji ćemo, nadam se i siguran sam, i ispoštovati. Ali očigledno je zakonodavac i tadašnja skupština koja je usvajala Zakon o budžetskom sistemu imala na umu tu potrebu da se vreme od nekih mesec dana iskoristi za analizu budžeta i davanje nekih korisnih ili manje korisnih amandmana i predloga za popravku budžeta. On može da bude sjajan u 99% slučajeva, ali ako 1% tog budžeta popravimo, onda smo uradili dobar posao.

Ja sam tako i shvatio ministra Vujovića na Odboru za finansije i budžet kada je pozvao na konsenzus svih stranaka oko nekih ključnih pitanja. Mi smo spremni za tu vrstu konsenzusa i rasprave na takav način, ali mislim da nije dovoljno uloženo. Jer, iskreno, sama činjenica da smo imali jedan dan za

pripremu amandmana i korekciju budžeta jeste nešto što nije u skladu sa Zakonom o budžetu.

Ja ću tu prestati sa tim komentaram, jer mislim da za to nije argument da su prethodne vlade radile mnogo lošije. I oko toga možemo da se složimo, neki budžeti su dolazili tamo negde pred Novu godinu i usvajani na brzinu. To, naravno, nije opravdanje ni za te vlade, ali nije opravdanje ni za ovu vladu, koja nije ispoštovala rokove definisane Zakonom o budžetskom sistemu Republike Srbije.

Neki od argumenata su bili da je bilo potrebno bolje projektovati budžet za iduću godinu, i verovatno će to biti odgovor, time što ćemo imati detaljne podatke za tri kvartala i da smo na osnovu toga imali i bolju projekciju budžeta, ali mislim da je bilo prostora da se da makar pet do sedam dana i da budemo u zakonskim okvirima u kojima bismo do 15. decembra usvojili ovaj budžet.

Ono na šta smo ukazivali, pre svega ministru finansija, jeste kršenje Zakona o budžetskom sistemu u vezi sa obavezom svake vlade, a ovo je peti budžet koji usvajamo u ovom sastavu ove skupštinske većine, da u slučaju ako imamo premašen javni dug u iznosu od 45% učešća u BDP-u, Vlada ima obavezu da podnese predlog mera, uz usvajanje budžeta, o načinu na koji će se sanirati i svesti javni dug u zakonske okvire.

Dakle, aktuelni zakon propisuje 45% učešća javnog duga u BDP-u. Mi nismo imali predloge Vlade ni pre pet godina, a ni danas. Mislim da je vrlo važno danas to pomenuti i da je važno razgovarati na koji ćemo način sanirati posledice zaduživanja u proteklih pet godina, naravno i prethodnih zaduživanja, ali u maju 2012. godine je premašen taj nivo, 15 milijardi je iznosilo tada, negde oko 48-50% učešće javnog duga u BDP-u, a da je krajem godine trebalo podneti i predlog mera za saniranje visine javnog duga u odnosu na BDP.

Mislim da smo tu imali jednu vrlo zrelu raspravu i na Odboru za budžet i finansije, gde je bilo nekih neslaganja profesora Petrovića i ministra Vujovića, ne moram da kažem neslaganja, različitih pogleda u smislu da je gospodin Vujović rekao da cena javnog duga pada i da tu imamo više prostora, kao i da je moguće predložiti i korekciju procenta dozvoljenog učešća javnog duga u BDP-u do nivoa od 60%, a sa tim se Fiskalni savet očigledno ne slaže, ali mislim da je vrlo važno da o tome razgovaramo upravo u kontekstu ovih jednostavnih podataka.

Dva su jednostavna podatka. Jedno je javni dug. Visina javnog duga je u ovom trenutku oko 25 milijardi ili nešto manje, a imamo u budžetu, videli smo, i nova zaduživanja, negde na nivou 859 milijardi dinara. Sa druge strane imamo BDP i mislim da je važno razgovarati o ta dva parametra.

U ovom trenutku je teško spuštati javni dug, ali je, naravno, ovde zadatak svih nas, a pre svega premijera i Vlade, da radimo na strategiji rasta i načinu na koji možemo da povećamo BDP.

Tu dolazimo do parametara na osnovu kojih možemo da raspravljamo, a to je, pre svega, nedostajući izveštaj za realizaciju budžeta, makar za tri kvartala 2016. godine na osnovu kojeg se projektuje budžet za 2017. godinu. Mi sada imamo situaciju da u Skupštini govorimo o projekciji budžeta za 2017. godinu koja je projektovana na osnovu projekcije budžeta za 2016. godinu, a da mi poslanici nemamo realizaciju budžeta za 2016. godinu.

Teško je praviti analizu koja je zasnovana na brojkama i egzaktnim podacima na osnovu projekcije za 2017. u odnosu na projekciju za 2016. godinu. Ali ono što mi možemo da vidimo i mislim da je važno da čujemo i od predsednika Vlade i od ministra finansija, to je poslednji podatak da je naš ukupan BDP za 2015. godinu – je l' tako?, to je poslednji, konačni, zvanični podatak koji možemo da nađemo – oko 3.900 milijardi dinara, što znači da je to na nivou 32-32,3 milijarde evra, sa projekcijom da je za 2016. godinu 2,8, pošto taj podatak čujemo od vas. To je otprilike oko milijarde na godišnjem nivou i znači da smo u 2016. godini na oko 33 milijarde. Sa projekcijom za 2017. godinu sa 3% doći ćemo do nekog iznosa od 34 milijarde evra.

Videli smo u uvodnom izlaganju da je ministar finansija izložio plan budžeta Skupštini Republike Srbije na osnovu projekcije da će BDP u 2017. godini iznositi 4,4 hiljade milijardi, to znači negde oko 35,7 milijardi evra za 2017. godinu, i to je izuzetno ambiciozan plan. Dakle, mi sada treba da govorimo o načinu na koji će se dosegnuti taj nivo BDP-a, jer vrlo retko govorimo o apsolutnim ciframa BDP-a, najčešće se pozivajući na kvartalne izveštaje koji se odnose na prethodne kvartale. Imali smo slučaj da se pozivamo na rast u odnosu na pad BDP-a iz trećeg kvartala 2014; mislim da su to podaci koji nam neće puno pomoći.

Šta je ono što mi možemo da vidimo u projekciji budžeta? Pored ovog javnog duga, koji je sigurno veliki izazov za Republiku Srbiju, što nije odgovornost samo ove vlade, odgovornost je i prethodnih vlada, ali realno odgovornost ove vlade i ove vladajuće koalicije je deset milijardi većeg duga od 2012. do 2017. godine. Odgovorićete mi, da.

Šta je izazov i ove godine? Dakle, rekao sam, projekcija je u budžetu i jasno stoje brojke da je planirano 859 milijardi novih dugova za 2017. godinu. Zbog toga ističem i to su argumenti za potrebu da dobijemo predlog mera Vlade Republike Srbije za saniranje visine javnog duga i njegovog učešća u BDP-u, jer tu govorimo o budućnosti Srbije i govorimo o načinu na koji ćemo živeti u Srbiji.

Mislim da je jasno, i tu treba pohvaliti tendenciju da se spusti nivo deficita, projekcija je 1,6 plus onih 0,1% i tu, kada govorimo o nivou opšteg budžeta i deficita budžeta, želim da istaknem ono što smo retko pominjali u ovoj raspravi, a to je stanje lokalnih budžeta. I gospodin predsednik Vlade imao je vrlo često primedbe na način na koji se vode lokalni budžeti i imali smo uživo prenos, kritiku gradonačelnika Niša i razgovor o 50 miliona evra deficita, samo jedne lokalne samouprave, u budžetu lokalne samouprave. Dakle, to je ono što

utiče na ukupni bilans države, ali mislim da presudno utiče pre svega na život građana u tim mestima.

Želim da ovu raspravu usmerimo na način da te brojeve iz eksel tabela pretočimo u to šta znači za realni život. Ako imate grad od 300.000 ljudi, sa takvim deficitom i sa takvim stanjem javnih komunalnih sistema, onda govorimo o tome kakvo će biti vodosnabdevanje, kakav će biti tretman čvrstog otpada, govorimo o zdravlju ljudi, govorimo o čistoći grada, govorimo o grejanju, o tome da toplane u tom gradu ne funkcionišu kako valja, govorimo o životu ljudi koji se isključuju sa toplane zbog nedovoljno kvalitetnog i skupog grejanja i neefikasnog sistema, te nose drva ili ugalj na deseti sprat grejući se na takav način što nije nimalo komforno.

Način na koji smo ovde usvajali neke zakone i praktično definisali politiku po kojoj su se iz godine u godinu smanjivali transferi lokalnim samoupravama realno dovodi do ozbiljnih problema u funkcionisanju lokalnih samouprava i komunalnih sistema na nivou lokalnih samouprava, a samim tim i na kvalitet života građana koji tamo žive. I nije samo pitanje transfera, nego je i pitanje efikasnosti upravljanja tim lokalnim samoupravama; o tome smo razgovarali i sa ministarkom za lokalnu samoupravu i državnu upravu.

Ono što je takođe važno, ovaj budžet i deficit se smanjuje kroz smanjene transfere lokalnim samoupravama, kroz smanjenje plata i penzija, kroz uvođenje akciza za struju i namete koji ljudi osećaju, a svi ti nameti utiču na kvalitet života i standard građana. Ali ono što je takođe za analizu, to je jedan od podataka o kojem smo pričali i na Odboru za finansije, da planirani prihodi od PDV-a pokazuju u stvari strukturu privrede, a to je da je PDV iz zemlje planiran na nivou 109 milijardi, a da je PDV iz uvoza planiran na nivou od 375 milijardi dinara.

Mislim da je i taj podatak nešto što upućuje sve nas na potrebu za većim novcem i većim izdvajanjem u budžetu Republike Srbije u podsticaju projekata koji mogu da podstaknu domaću privredu koja će supstituisati uvoz, jer je očigledno trostruko veći nivo prihoda iz PDV iz uvoza u odnosu na PDV iz zemlje.

Mislim da su to izuzetno važne stvari i gospodin predsednik Vlade je juče pozvao mog kolegu Marka Đurišića da izađe sa nekim konkretnim predlozima, posebno u oblasti socijalne politike. Želim da kažem da smo Poslanički klub DS i ja lično podneli niz amandmana, ali jedan od amandmana je izuzetno važan i mislim da oko toga možemo da se složimo ako razmišljamo o održivosti svakog budžeta, i odličnog i manje dobrog i lošeg, jer su pre svega u pitanju ljudi koji će koristiti taj budžet.

Dakle, održivost ovog budžeta se pre svega ogleda kroz socijalnu održivost svih građana Srbije. A možemo da počnemo pre svega od dece, od mladih, od ljudi koji usvajaju nova znanja – tu je i ministar prosvete – i onih koji treba da garantuju budućnost Srbije, onih kojima ne smemo da ostavljamo

ovakav nivo dugova i treba da raspravljamo na koji način ćemo servisirati te dugove.

Podneo sam amandman jer mislim da u 2017. godini, sa rastućim nivoom siromaštva u Srbiji, ne smemo da imamo nijedno gladno dete u školskim klupama. Predložili smo amandman da se poveća za šest milijardi pozicija „učenički standard“. Mislim da to nije veliki iznos za tako visok cilj.

Mislim da je to ozbiljan projekat. Prvo, ne insistiramo da to bude naš amandman. Ukoliko tu razdeli nisu primenljivi i ukoliko ima nekih nepreciznosti, mislim da bi bilo dobro da Vlada prihvati taj amandman i razradi to, imamo vremena, da se u Srbiji u svakoj osnovnoj školi, u svakoj srednjoj školi obezbedi besplatan obrok za decu, koja ne smeju da gladuju, ukoliko želimo da investiramo u njihovo obrazovanje.

Nažalost, mnoga deca u Srbiji u ovom trenutku nemaju više od jednog obroka. Mislim da država to može i morala bi da razmišlja o tome. Pozivam i predsednika Vlade i resorne ministre da prihvate makar ideju, ukoliko ne amandman u celini, jer mislim da je to izuzetno važna stvar.

Drugi amandman je podsticaj najtalentovanijim đacima. Juče smo imali deo rasprave oko subvencija stranim IT kompanijama i o tome na koji način podsticati obuku novih i većeg broja inženjera, jer u ovom trenutku to jeste deficitarno zanimanje u Srbiji, ali mislim da treba odvojiti, i tu smo dali predlog putem amandmana, dodatne dve milijarde da bismo opet u budžetu za prosvetu povećali nivoe i iznose kojima bi se stimulisali fakulteti koji daju najstručnije kadrove u ovoj oblasti.

Mislim da je to moguće, a da tu decu treba selektovati još od srednje škole, posebno onu koja zbog svog imovinskog stanja ne mogu da dosegnu do bilo kog fakulteta bez obzira na talente. Mislim da je to posao koji Vlada treba da planira na najefikasniji mogući način.

Ovo su neki naši konkretni predlozi, za koje bismo želeli da o njima razmislite, jer je održivost ovog budžeta moguća pre svega na takav način.

Ono što želim da pohvalim, i o tome smo govorili, to je investiranje u izgradnju Kliničkog centra u Nišu – tu je ministar zdravlja – ali mislim da je važna jedna stvar. Da, u aprilu se očekuje otvaranje Kliničkog centra, ali treba reći i treba naglasiti da to nije bilo moguće uraditi za jednu godinu. Kontinuitet tog projekta potiče iz 2003. godine i potpisivanje ugovora sa EBRD-om nije urađeno dovoljno efikasno. Zasluga je na vama, ali šta je važno? Važno je da ne bude samo forme, da ne bude samo onog hardvera i da ne bude samo opreme. U proteklih pet godina nijedan svršeni student Medicinskog fakulteta u Nišu nije dobio posao.

(Zlatibor Lončar: Hajde samo još jednom, da svi to čuju.)

Dobićete informaciju. U redu. Evo ja vam kažem, imam tu informaciju.

Mislim da je važno reći sledeće, da je to odlična stvar za zdravstvo u Srbiji, da je to odlična stvar za zdravstvo u Nišu, ali je pre svega važno

investirati u sadržaje. Ako imamo diskontinuitet zapošljavanja mladih lekara, onda imamo diskontinuitet i nivoa usluga koje mogu da se očekuju, jer specijalisti pored kojih treba da rastu novi specijalisti, a za to je potrebno najmanje pet do deset godina, zahtevaju dovoljno obuke i iskustva u tom smislu.

Mislim da je važno i evo ja vas podsećam da je tu potrebno napraviti iskorak pre svega u preseljenju, jer će svi kadrovi iz postojećeg Kliničkog centra preći u tu novu zgradu sa novim tehnološkim uslovima. Odlično, ali treba razmisliti na koji način iskoristiti ostale kapacitete, jer mislim da su ti kapaciteti dovoljni za upošljavanje mladih ljudi, koji će, recimo, raditi jednostavnije operacije i samim tim sticati nova znanja.

Suština je – budžet može da bude i dobar, može da bude manje dobar, ali je važno da se misli pre svega o ljudima. Ovaj budžet može da bude održiv ukoliko, recimo, taj efekat izgradnje Kliničkog centra u Nišu bude ispunjen vrhunskim sadržajima sa održivosti, gde će i novi lekari podizati nivo zdravstvene usluge...

PREDSEDNIK: Hvala. Potrošili ste čitavo vreme, 20 minuta za ovlašćenog.

Izvolite. Odgovor.

ALEKSANDAR VUČIĆ: Uz zahvalnost za korektan i racionalan pristup, pokušaću da odgovorim na svako vaše pitanje i određene teze.

U ovom delu oko računa finansiranja, pre svega, vi ste sabrali ono što nam spada u refinansiranje, odnosno „rollover“, i ono što je potencijalni deficit. Ne može to da bude dodatno zaduživanje, ovo je samo refinansiranje. Nama dolazi 790 milijardi, 789.770.000.000 na otplatu starih dugova. Dakle, to idemo sa rolloverom. Uzimate nove da biste zamenili stare i pri tome zarađujemo zato što uzimamo pod neuporedivo povoljnijim uslovima nego što je bio slučaj ranije. Pogledajte, to vam se odnosi, ovde kaže – i nabavku finansijske imovine. Dakle, upravo je to postupak i proces koji sam vam opisao.

Da bi ljudi razumeli kad pričamo o zaduživanju, novo zaduživanje uvek je moguće u visini deficita. Dobro ste računali, ako nam je za milijardu i sto uvećan BDP, a za negde 550 miliona evra se zadužimo, mi se nismo zadužili, nije nam uvećan javni dug u odnosu na BDP, jer nije važan apsolutni iznos javnog duga, važno je kakav je odnos javnog duga prema BDP-u. Inače bi mnoge druge zemlje, poput Slovenije, a rekli biste da je mnogo zaduženija od nas, još četiri puta manja, a nije, zbog BDP-a koji je neuporedivo veći.

Dakle, jedina kategorija koja je važna, to je odnos javnog duga prema BDP-u. Zato ljudi neretko mešaju refinansiranje, odnosno rollover, sa stvarnim zaduživanjem i stvarnim deficitom. Mi toga nemamo. Mi ove godine nismo imali zaduživanje tog tipa, iako smo 50 puta povlačili pare za rollover, ali stvarnog zaduživanja, realnog zaduživanja nema. Dakle, to je suštinska razlika između ove dve cifre koje ste vi pročitali.

Da krenem od onoga od čega ste vi krenuli, od atmosfere. Poistovetili ste... Ja sam prvi reagovao i rekao – nikada nemojte to da radite.

Srećan sam što smo napravili fond za lečenje dece i što mnogo novca za to dajemo i rekao sam – nikada nemojte ništa da govorite i u to da ulazite; to se ne radi, to je prosto sramota, to se ne radi. Ali ste uporedili dve stvari koje nisu slične i poistovetili ih. Ja ne mogu da izgovorim ovo da bih vam rekao koliko nisu slične i koliko to, naravno, nije fer na različite načine. Ali, ostavićemo to.

Kažete stiče se utisak da se ne dozvoljava politički stav i drugačije mišljenje. Pa dozvoljava se čak i to da kažete, čak i to da lažete da sam nekom prebacio pet miliona evra. Šta je pet miliona evra, šta pričate ljudi? Petsto miliona... Ne vi, nego govorili ste o atmosferi u Skupštini. Vama sam već rekao da ste korektno istupali i na takav način vam ja i odgovaram; svakome prema zasluži, naravno.

Dakle, kada morate sa takvim bljuvotinama i lažima da se suočavate, onda se postavlja pitanje – a što ne kažete onda ko je kriv i odgovoran za tu atmosferu? Da li nije kriv i odgovoran onaj koji trpi kad mu psuju majku ili mu psuju pokojnog oca? Hajde da to nazovemo pravim imenom, da kažemo ko je. Ja se ne stidim i ne plašim se da izađem na duel, kao što vidite, svima vama. Svima vama, sam potpuno. I da imate ne dva minuta, nego 20 plus ne znam koliko minuta da govorite o tome i da sam budem protiv svih, nije mi problem zato što je to demokratija i to je moja obaveza. I najčešće od svih dolazim u Narodnu skupštinu.

(Vojislav Šešelj: Pa uključi malo i ministre.)

E, ne može, Vojislave, znam ja ...

(Vojislav Šešelj: Slabašni ministri nešto.)

Da...

Dakle, da se vratimo. Neću da ulazim u to oko prethodne vlade, ali da imate u vidu da od 2008. do 2012. godine nijednom budžet nije stigao pre nego što je ove godine stigao. Nijednom, samo da to imate u vidu. Znači, ne da se to jednom dogodilo kao eksces, nijednom nije stigao.

Budžet je dobar, ja znam da to vi znate. I znam da to čak odlično razumete. Za neke stvari ste to i rekli, hvala na tome. Znači državi. Ne mora meni da znači. Znam ja šta vi mislite o meni, znate vi šta mislim o vama, ali znači za državu i veoma je važno da se odgovorno istupa.

Govorili ste o visini javnog duga. I stalno se pozivate na to, govorite o nekih pedeset i nešto posto ljudi, i govorite od 2012. godine, a nama pripisujete 2012. godinu. Budžet za 2012. godinu ste vi doneli. Ne može neko od 1. septembra da bude odgovoran za to što se zbilo u 2012. godini – došao, prazna kasa, mora da isplati penzije, mora da se zaduži. Tu je kriv onaj ko je budžet sastavljao.

Možete da govorite od 2013. godine, ali to je nemoguće, jer je nemoguće obaveze koje su nagomilane spustiti. Da li smo mogli možda šest meseci ranije da krenemo u ove reforme? Možda je to mesto za kritiku, ali vi znate da je to nemoguće, jer ste ekonomista, jer vam se gomilaju obaveze koje

morate da isplaćujete. To su vaše obaveze, i za penzije i za plate, koje je neko na takav način napravio.

Rekli ste nema predloga mera za saniranje duga, jer kad je iznad 45%, i tako je, mi mislimo da treba da bude iznad 60%, zato što nemamo ugroženost kada imate mogućnost zaduživanja na 3%, a imali smo između pet i sedam, i to čak imamo danas na dugoročne obveznice.

Nevezano za to, predlog mera za saniranje duga je smanjivanje deficita. Sve ovo što radimo, kompletan program MMF-a, suština, definicija programa MMF-a je da kroz smanjenje deficita i fiskalnu konsolidaciju pre svega saniramo dug i da okrenemo trajektoriju javnog duga u suprotnom smeru. I to uspevamo. I da obezbedimo, naravno, trajni, ali ne samo trajni, već održivi rast. Dakle, to je cilj programa koji smo napravili. I samo tada i samo tako taj program može da bude uspešan. Zato to i radimo. Prosto, to je jedini smisao programa koji smo napravili.

Došli ste do visine našeg BDP-a. Sve ste dobro sračunali, sem što niste uračunali deflator od 1,6%. I kada uračunate deflator od 1,6%, doći ćete do sume od 35,7 milijardi, što je, mislim, vrlo dobar rezultat.

Dakle, naša namera je da dogodine napravimo milijardu i sto, milijardu i dvesta, milijardu i trista, i ljudima u „Politici“, koji očigledno ne slušaju i ne znaju šta sam juče govorio, a koji su objavili, ozbiljan je list pa želim da govorim o tome, koji kažu – predviđena je u budžetu 3% stopa rasta. Pa naravno, zato što smo to radili sa MMF-om. Predviđena nam je bila za ovaj budžet 1,2%, pa imamo stopu rasta od 3%. Trudićemo se da bude 4% i daćemo sve od sebe.

Suština je u tome da mi pokušavamo da stvorimo novu vrednost od milijardu i 200, milijardu i 300 miliona evra, a da nam zaduživanje neće biti ni ovih 69 milijardi dinara, što mu dođe 570 miliona evra, neće biti ni toliko, nego 300-400. Pogledajte kolika je razlika, e za toliko smo smanjili procenat javnog duga u odnosu na BDP.

To je suština. To je cela matematika i cela operacija je u tome. I mislim da to uspevamo. Zahvalan sam i vama i svima drugima koji razumeju neophodnost da se to uradi, zato što iz zdravih finansija proističe zdrava privreda. Iz zdravih javnih finansija proističe zdrav novčanik za celu zemlju i za sve građane Srbije.

Takođe, spustiti javni dug, naravno, nije lako i za to će nam biti potrebne godine, ali mi danas nemamo problema ni na evrobond u ni na bilo čemu. Zaduhivanje nam je najjeftinije u poslednjih, ne znam, koliko godina, Nenade? Otkad smo na tržištu, nama je danas najniže zaduhivanje – zato što svi veruju u srpsku ekonomiju, u snagu naših javnih finansija, apsolutno najviše. Pitao sam Nenada, zato što je on tamo 15-20 godina i on to zna. Ne kao političko lice, već kao stručan u Ministarstvu finansija. Nisam samo razumeo čemu smeh.

Govorili ste o funkcionisanju lokalne samouprave. Tu je jedan naš problem za koji znam da ćete se svi vi saglasiti; neće neki drugi. Problem je u

tome što ljudi ne razumeju da moraju da naprave zdravu osnovu i zdrave finansije. To u Nišu je pravljeno desetinama godina. Ne kažem da je bilo mnogo bolje u poslednje dve, ali je desetinama godina pravljeno, čak ne ni deset, jer su se svi ponašali tako da su zapošljavali što je bilo moguće više, da su nametali troškove Gradu što je moguće više, da su rashode karikali u nebesa, a onda izmišljali nepostojeće prihode kojima će te rashode da pokriju. I svaki put nam je deficit bio veliki. Uopšte ne bežim od toga da li su krivi vaši, moji, oni... super, svi. Dobro je ako su sad razumeli da to mora da se promeni, i dobro je da svi ostali to razumeju.

Ali odmah da vam kažem, po onome što smo dobili u Vladi kao zahteve za poboljšanje likvidnosti lokalnih samouprava, plašim se da to nije slučaj. Zato će gospođa Brnabić i mnogi drugi imati veliki posao da pronađu način kako da izvršimo neku vrstu nadzora, da ne bismo imali gradove i opštine koji su bankrotirali, kao što imate u Americi i mnogim drugim zapadnim zemljama. Moramo da pronađemo način, zato što nama u opštoj konsolidovanoj državi sve veći deo deficita pokriva upravo to, i zauzima upravo deficit lokalnih samouprava, uz projektne zajmove, što je, čini mi se, dobro, baš kako je nemački ministar Šojble govorio – važno je da imate više ulaganja u kapitalne investicije nego što vam je deficit i tad vam je budžet dobar i tad je vlada uspešna.

Što se tiče siromaštva, to je uvek popularna tema i ja kao neko ko se bavi politikom to razumem. Imamo mnogo dece koja imaju jedan obrok. Ako imamo jedno dete koje ima jedan obrok, to je mnogo. Ali kad govorite o stvarnim brojevima, o objektivnim brojevima, to nije tako. To je populistički i demagoški lepo da se kaže, ali kad govorite o stvarnim brojevima, ne govori se o desetinama hiljada, već je reč o stotinama, što je ogroman problem. Mislim da to treba još bolje da adresujemo i zato sam i rekao da treba da pronađemo rešenje i da bolje gađamo određene socijalne potrebe, ali za to se ne čuje način kako to da se izvede. Ni ja nemam predlog, takođe, i spremni smo da prihvatimo bilo kakav predlog.

Kažete šest milijardi za učenički standard. Kažite nam odakle da skinemo i može. Samo kažete odakle da skinemo za učenički standard, možemo da razgovaramo o tome. I onda ćete da vidite da to nije jednostavno, kao što i vi znate da to nije jednostavno. Prosto, budžet se mnogo dugo formira i mnogo dugo pravi da bi bilo moguće da se novac prebacuje tek tako sa jedne na drugu stranu, bez kontrole.

Na kraju, još jedanput, uz zahvalnost za korektnu diskusiju, ne zbog mene, već zbog toga što je važno da ljudi u Srbiji znaju da dobijaju i da se neće suočavati sa bilo kakvom katastrofom, već da će se suočavati sa dobrim i boljim vremenom koje je pred njima, želim da vam kažem da sam uvek spreman da razgovaram o pravljenju drugačije atmosfere, atmosfere u kojoj ćemo mi... Podsetiću vas, osudio sam poslanika Zorana Babića kada je uvredio neke od vaših poslanika. Nije bio slučaj kada se to dešavalo sa druge strane. Uvek sam spreman da to uradim, i nikakav mi...

(Vojislav Šešelj: Nama što su neki rekli da smo majmuni, to ništa.)

Gospodine Šešelj, siguran sam da u tim uvredama nikome niste ostali dužni, naprotiv.

Dakle, suština je u sledećem. Za tako nešto potrebno je ne samo ko će da dobije prostor da to kaže ne bi li nekome zadao politički udarac, već stvarna želja da se to dogodi.

Mislim da ljudi mnogo vole da gledaju kada se zakrvi, kako se to kaže metaforično, da ne pravim greške kao oni koji govore da postoji čačanski akcenat, koji ne postoji. Postoji: kratkouzlazni, kratkosilazni, „dugoizlazni“ i dugouzlazni. To su jedina četiri akcenta koja postoje. Ali šta ćete, to neki ne znaju, pa onda ne vredi. Morate da ih obučite i po tom pitanju. Ali je veoma važno da sednemo da razgovaramo i da vidimo možemo li da postignemo određene dogovore kako Srbija da funkcioniše i kako da funkcionišu njene institucije.

A ja vam još jedanput obećavam i spreman sam i o tome da razgovaramo. Dakle, i za predstojeće predsedničke izbore, videćemo da li i parlamentarne izbore, imaćete punu mogućnost razgovora o bilo čemu, o zajedničkoj zaštiti...

(Vojislav Šešelj: Biće parlamentarnih izbora?)

Rekao sam, gospodine Šešelj, mogućih; ne falsifikujte moje reči.

(Vojislav Šešelj: Ne čuje se dobro.)

Ne čuje se dobro, da.

Dakle, da razgovaramo o tome i da budemo na svakoj kutiji zajedno, i da svaki glas bude sačuvan, svaka volja naroda. Ako vi pobedite, mi ćemo da kažemo – čestitamo vam, pobedili ste. Srbija mora da nastavi mirno u budućnost bez podela, što očekujemo ukoliko se desi i obrnuto. Ja verujem da će neki u skladu sa akcentom koji koriste imati kratkoizlaznu kampanju, a neki bogami i dugouzlaznu. Ali potpuno svejedno, siguran sam i uveren da građani Srbije znaju da izaberu, a da bi građani Srbije, birajući ili vas ili nas, uvek izabrali dijalog između nas kao najbolji metod i najbolji način za rešavanje problema u Srbiji. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Reč ima ministar Lončar.

ZLATIBOR LONČAR: Samo da vam odgovorim na ovo što ste rekli. Konkretno vezano za Niš, u poslednje dve godine 300 medicinskih radnika je zaposleno, od toga preko 100 lekara. Ukupno u Srbiji za manje od dve godine zaposlili smo 3.200 zdravstvenih radnika, od toga 1.400 lekara. Juče je u Nišu raspisan konkurs za 50 sestara, od toga 25 na neodređeno vreme i 25 na određeno vreme.

Klinički centar Niš projekat je iz 2006. godine, kao i ostali klinički centri. Do 2012. godine, kada smo došli, mogu svi da se sete, nigde apsolutno ništa nije bilo urađeno. To je jedina istina. A novac, deo tog novca je bio potrošen. Taj novac je potrošen bez ikakvog opravdanja, jer su probijeni svi rokovi koji su bili u ugovoru sa Evropskom bankom, a koji je već do 2012.

godine trebalo ne da bude završen, nego da se već rekonstruiše. Znači, to je istina.

Zatekli smo 2012. godine mesto gde je trebalo da se gradi Klinički centar Niš u jednom jezeru, u jednoj bari. Našli smo tu dokumentaciju, ispravili dokumentaciju i Klinički centar Niš, kao što ste mogli da vidite, u martu-aprilu biće useljen. Vlada je odvojila novac, preko 2.200.000.000 dinara, za najsavremeniju opremu u njemu.

A dobro je to pitanje što ste rekli – da li vodimo računa o kadrovima. Vodimo, prvo iz tog razloga kao što ste rekli, jer ne možete da dobijete specijalistu za manje od pet godina, a ovo su činjenice koji su ljudi zaposleni u Nišu. Podsetiću vas, 2012. godine zatekli smo zgradu za kardiohirurgiju u Nišu zaraslu u korov, danas Kardiohirurgija radi preko 300 operacija godišnje i skida listu čekanja – ko ne želi da čeka u Beogradu, odlazi u Niš i može da se operiše bez čekanja. Znači, to su činjenice, to je istina, gde smo osposobili kadar, gde smo nabavili opremu, gde smo nabavili materijal i gde se sve to radi. Znači, to je ono što postoji.

Klinički centar Niš dobio je novu magnetnu rezonancu. Klinički centar Niš je dobio dva akceleratora, dva aparata za zračenje gde se očekuje da u narednih nekoliko meseci nema liste čekanja za zračenje i apsolutno je smanjena lista za magnetnu rezonancu. To su činjenice za Niš. (Aplauz.)

PREDSEDNIK: Hvala.

(Goran Ćirić: Replika.)

Nema u listi. Samo još Vulin da vam odgovori i daću vam dve minute. Lista je prepuna.

ALEKSANDAR VULIN: Trudiću se da budem kratak, da vam ne oduzimam vreme.

Svaki političar zna da nije popularno govoriti o narodnim kuhinjama, o siromaštvu i kako se radi na tome, jer to nikad nije dovoljno i naravno da će vam svako s pravom reći da to nije dovoljno i da ne radite kako treba, ali ja hoću da vam kažem istinu kakva jeste i da se Vlada zaista trudi. Imamo 77 narodnih kuhinja, 36.000 korisnika narodnih kuhinja, nijedno dete ne ostaje bez svog obroka, samo ako se obrati našem sistemu.

Vi znate da smo u Nišu čak pokrenuli još jednu posebnu akciju, mimo narodnih kuhinja koje finansiramo. Organizovale su se institucije iz našeg sistema: Studenski centar, Crveni krst, dečje ustanove i prave besplatne obroke za one koji su ispod crte. Podelili smo na hiljade takvih obroka, sa troškovima nula, samo zato što smo se organizovali i zato što delimo hranu koja bi inače bila bačena, a sada se radi na odgovarajući način.

Samo da bi naši građani znali kolika su izdvajanja za socijalnu zaštitu, evo prošlog meseca je za 748.296 korisnika izdvojeno i isplaćeno 4.117.000.000 dinara. To su ogromna sredstva. Da li su svaki put dobro

targetirana? Nisu. Da bi bila bolje targetirana, radimo ono što nije urađeno u ovoj zemlji 16 godina a o tome se u socijalnoj zaštiti priča otkako postoji socijalna zaštita – socijalni karton. U naredne dve godine ćemo ga uraditi. To je jedini način da precizno targetiramo ko ima prihode, ko nema prihode, ko ima imovinu, ko nema imovinu. To je jedini način. Dosada to jednostavno nije bilo moguće.

Vama za povlasticu za vrtić ili bilo šta dođe čovek koji pokaže da ima minimalnu zaradu i to je to, on ima pravo na povlasticu. A došao je automobilom od 20.000 evra i ne možemo da ga povežemo sa tim automobilom. Ovakve stvari će biti promenjene i, svakako, biće urađene.

I ono što je, naravno, važno, to je da je novčanu socijalnu pomoć u oktobru primilo 107.306 porodica. To je 261.548 lica, a od toga su 130.552 lica radno sposobna. Ja znam da nije popularno o ovome govoriti, ali među ova 130.552 radno sposobna lica nalazi se srž problema – oni koji su neformalno zaposleni, koji ne pokušavaju da uđu u formalnu zaposlenost jer će, ukoliko to urade, izgubiti socijalnu pomoć i sve ove privilegije. E sad, sa njima se mora raditi i čitava reforma socijalnog sistema se radi upravo na tome. Hvala. (Aplauz.)

PREDSEDNIK: Hvala.

Dajem repliku. Izvolite.

GORAN ĆIRIĆ: Hvala na odgovorima.

Niko ovde ne traži popularnost po ovoj temi. Ovde je ideja naći rešenja, da smanjimo razlike tamo gde su najmanje potrebne, a to je među decom u školi, gde jedno dete sedi, i nema od roditelja za obrok, pored drugara koji imaju sve mogućnosti. Suština je smanjiti te razlike tamo gde su one najnepotrebne, jer tu počinje zajedničko odrastanje i zajedničko sazrevanje, i način da napreduju i uče u životu.

Raduje me ono što ste govorili, gospodine ministre zdravlja, da je raspisan taj konkurs u Nišu. I dobro je da smo inicirali tu temu, jer smo svesni toga da kvalitet ni u zdravstvu, pa ni u državi ne znače kvadratni metri i kilometri i teritorija poslovnih prostora, već da tu vrednost čine ljudi, njihova znanja i njihova spremnost da usvajaju ta nova znanja.

Zato je važno da ne izgubimo kontinuitet ljudi koji će usvajati ta znanja, jer pet godina je proizvelo to da je veliki broj zdravstvenih radnika, nažalost, to i vi znate, svi mi znamo, otišlo iz Srbije. Jer nisu videli svoje mogućnosti u Srbiji. Zbog toga je važno da ove kapacitete paralelno otvaramo tako što ćemo ih ispuniti pravim sadržajima, i to je bila ideja.

I predsednik Vlade je komentarisao stanje u budžetima lokalnih samouprava. Reći ću vam za 2004. godinu, lično sam nosio tu odgovornost od 2000. do 2004. godine u Nišu. Sva javna preduzeća su bila u plusu i ostalo je negde oko 30 miliona evra sledećem gradonačelniku, i to je nešto što može da se proveriti.

Ali suština ove rasprave, mislim, leži u tome – teško ćemo mi smanjiti javni dug kada govorimo o odnosu javnog duga i bruto društvenog

proizvoda. Treba povećati bruto društveni proizvod – lako je reći, ali ako znamo apsolutne brojke, projektovanih 30,7 milijardi je 30% manji bruto društveni proizvod od Hrvatske, koja...

PREDSIEDNIK: Hvala, poslaniče.

(Goran Ćirić: To nije samo vaš problem, to je bio problem svih prethodnih vlada.)

Izvolite.

ALEKSANDAR VUČIĆ: Ako smem da kažem samo, to je problem našeg naroda. Nikada nismo bili jači od njih u ekonomiji, nikada. Od uspostavljanja banovine imali su neuporedivo veći bruto društveni proizvod nego mi, ali se ta razlika, morate da priznate, smanjuje prvi put u poslednje dve godine. Prvi put imamo spoljnotrgovinski suficit sa Hrvatskom. Uvek smo imali deficit, i u vaše vreme. To su dobre stvari, to su dobri pomaci.

Ne možete da stignete... Vi ponekad, kad vam je potrebno, koristite apsolutne brojke; kad vam je potrebno, koristite procene, okej. Ali upravo jeste suština u tome da uvećanim rastom pokušavamo da ih pristignemo. Jer uvećani rast nam znači i smanjenje javnog duga. Nije važno da li ćemo za pet ili deset godina da imamo 55 ili 60 ako sve vreme to kontrolišemo bez problema i uvećavamo rast. To je suština cele priče. To je ono što radimo, sve to radimo upravo zbog toga, i verujem da u tome možemo da uspemo.

Što se tiče smanjivanje razlike za decu, to je lepo reći, ali kada kažete ljudima hajde da imamo uniforme, hajde da svi budu jednoobrazno odeveni, a ne jedno dete u patikama od 20.000 dinara, drugo dete u patikama od 800 dinara, onda to niko neće da prihvati i krene revolucija i protiv ministra i protiv Vlade. Dakle, šta god da kažete, šta god da uradite, nikad nije dovoljno dobro rešenje. Kada bismo to predložili, onda biste nam rekli – krenuli ste u uravnilovku, a mi živimo u kapitalizmu. I takve se stvari dešavaju.

Pogledajte, uostalom, kako to izgleda na Zapadu, gde su te razlike mnogo veće nego kod nas, a mislim da je za nas važno da pre svega ne dozvolimo da te razlike budu zasnovane na kriminalnim poslovima, na tajkunsko-kriminalnim poslovima, kao što je to bio slučaj do juče. Mislim da je to naš zadatak i da bismo se na taj način najbolje izborili za drugačiju i uspešniju budućnost.

U svakom slučaju, još jedanput hvala, a naši ljudi imaju nalog da, ukoliko postoji mogućnost da se sa nekog razdela skine nešto novca i stavi tamo gde mislite, spremni smo i da razgovaramo i da vidimo da to učinimo; dakle potpuno smo otvoreni za to. Hvala vam još jedanput. (Aplauz.)

PREDSIEDNIK: Hvala.

Sada, po redosledu prijavljenih, Vojislav Šešelj.

VOJISLAV ŠEŠELJ: Dame i gospodo narodni poslanici, ja sam, izgleda, jedini narodni poslanik u ovoj skupštini koji nije uspeo da pročita tekst Predloga zakona o budžetu. To smo dobili u petak naveče; svi ste vi pročitali. Ja se vama divim. Vidim, vi ste mlađe, pametnije generacije, inteligentnije, i

možete brzo da čitate. A šta ćemo mi gluplji? I mi gluplji moramo bit zastupljeni u Narodnoj skupštini. Evo ja kao pripadnik takve grupacije nisam stigao ovo da pročitam. Ja čitam 200 strana dnevno, ako celi dan čitam, onako da se udubim, da pamtim, da beležim, da upoređujem itd. Zašto je do toga došlo, to bi trebalo da se izjasne i Vlada i svi ministri.

Ja sam uskraćen za pravo da se priprelim za raspravu o budžetu. Možda zaslužujem, ko mi je kriv što sam glup. Međutim, Poslovnik je mislio i na nas gluplje, pa u članu 172. kaže: „Pretres predloga budžeta na sednici Narodne skupštine može da počne najranije 15 dana od dana prijema predloga budžeta u Narodnoj skupštini.“ Dajte mi, ljudi, tih mojih 15 dana, da se priprelim. Kako ste mi oteli 15 dana? Gde mi je tih 15 dana? Opšti normativni akt mi garantuje tih 15 dana. Čemu donošenje zakona o budžetu po hitnom postupku? Pa još četiri odluke i šest zakona, pa još objedinjena rasprava?

Šest dana mi treba da pročitam budžet i najmanje jedan dan za ovih šest zakona. Oduzeli ste mi jedno pravo bez ikakvog razloga, a ja želim da mi se vrati to moje pravo. Nemojte da vaša želja za efikasnošću guši demokratiju. Ovo je demokratija; imam pravo na 15 dana, da bih bio u toku, da bih razumeo o čemu govorim. Lako je govoriti parcijalno o jednom delu budžeta i lako je uvoditi demagoške rasprave i onako napisati govor pa udri. A da bi se vodila kompetentna rasprava, e to nije dovoljno.

Dalje, zašto je došlo do narušavanja osnovnih sistemskih zakona ove zemlje? Imamo Zakon o budžetskom sistemu. Taj zakon ima posebno poglavlje koje se zove Budžetski kalendar i u njemu je sve taksativno nabrojano – od 15. februara šta Vlada treba da radi, šta ministri, šta direktni korisnici sredstava za budžet itd. I onda se kaže da 1. novembra Vlada usvaja Predlog zakona o budžetu i dostavlja ga Narodnoj skupštini. Prvog novembra, a danas je 6. decembar. I rok je onda 15. decembar da se usvoji zakon.

Ja znam da će premijer reći, ukazati da su oni pre bili mnogo gori. Jesu, ali zato su i oduvani s vlasti i zato su im se partije ovako istanjile, jedva cenzus prolaze. To, dakle, nije opravdanje. Ne može biti izgovor. Vi ste obećali vladavinu zakonitosti i morali ste to da poštujete. Ako Zakon o budžetskom sistemu kaže 1. novembar, morate to da poštujete. Zašto nije 1. novembar? Šta ćemo sad? Niste ispunili zakonsku obavezu.

Druga stvar, koja je još ozbiljnija, po Zakonu o budžetskom sistemu mi smo morali da usvojimo prethodno završni račun budžeta za 2015. godinu. I tu postoji kalendar po kome se mora doneti taj završni račun, pa je po tom kalendaru krajnji rok da Vlada dostavi Narodnoj skupštini predlog zakona o završnom računu budžeta Republike Srbije i odluke o završnim računima organizacija za obavezno socijalno osiguranje 15. jul.

Zašto je to važno? Zato da bismo mi narodni poslanici mogli da vas kontrolišemo, da vidimo da l' ste ispravno trošili pare, da vidimo da li ste odstupali od budžetskih stavki, da li ste nešto menjali u budžetskim stavkama bez

Narodne skupštine, bez zakona o rebalansu budžeta. Jer ovo ne znači mnogo ako mi ne znamo šta se iza toga krije, kako se time raspolaže.

Vi znate, imali smo za tu 2005. godinu više afera u Vladi Srbije. U vašoj vladi, gospodine Vučiću. Setimo se afere sa ministrom Vulinom. Njegovo ministarstvo i on raspisali su konkurs za finansiranje nevladinih organizacija po određenim projektima. Na konkurs su se javile i nevladine organizacije formirane neposredno pred raspisivanje konkursa i one koje su formirane nakon raspisivanja i taj skandal, koji je odjeknuo u javnosti, naterao je ministra da to povuče.

Imamo drugi slučaj. Imamo slučaj ministarke Zorane Mihajlović, koja je na svojoj službenoj kreditnoj kartici, ministarskoj, napravila trošak od 1.515.451 dinar; od toga je refundirala samo 619.000, a ostavila dug od 895.951 dinar. U jednoj prodavnici donjeg veša italijanskih brendova potrošila 83.992 dinara s tog računa. U Njujorku, čuvena robna kuća – 233.380 dinara; neki ručak – 133.879 dinara.

To su skandali koji su izbijali u javnost na koje nije bilo odgovora. Trebalo je da se odgovori, nije odgovoreno. Trebalo je da se sad pokaže, kroz završni račun budžeta za 2015. godinu, šta je ko zapravo trošio i koliko je trošio. Najvažnije je da se vidi da li su pare namenski trošene, pa makar i propalo ono za šta su trošene. Važno je namenski. Kontrolna funkcija Narodne skupštine ovako se ne može izvršiti, ne može se zadovoljiti.

Dalje, ima pojedinih stavki u ovim budžetima što sam uspeo onako da pogledam, nisam svakako mogao sve, koje su za mene problematične. Iz budžeta četiri milijarde javnim televizijskim servisima Srbije i Vojvodine. Zašto, ljudi? Pa vidite li kakvu politiku oni vode? Mi finansiramo televiziju koja je protiv Srbije, koja je protiv interesa srpskog naroda. Mi finansiramo Bujoševića, koji sam sebi određuje veliku platu, ogromne pare isplaćuje da se ide na svetsko prvenstvo u fudbalu, ima oko sebe jedan krug urednika ili urednica kojima daje ogromne plate, a drugi bedno žive. Zašto mu to dati? Ne možete da ga smenite možda, ali kad se birao ovaj REM, trebalo je voditi računa da to budu ljudi koji će voditi brigu o nacionalnim interesima.

Dok se ne smeni Bujošević, ja ne bih dao dinara. Al' bih išao na to da se privatizuje i državna televizija. Zašto da ona bude i narodu na vratu i teret budžetu države? Neka ide u slobodnu utakmicu sa ostalim televizijama, pa će opstati ili propasti. Lepo je prodati. Proceniti vrednost, prodati i gotovo, neka pliva na tržištu. A ne da plaćamo antisrpski program, i kao građani – nije mnogo, doduše, 150 dinara – ali i kao država, preko budžeta.

Imaju tu stavke koje su neverovatne. Agencija za borbu protiv korupcije, to je pod brojem 481, dotacije nevladinim organizacijama – 8.514.000 dinara. Agencija za borbu protiv korupcije ima dotacije nevladinim organizacijama. Kako? Zašto? Po kom osnovu? Pa ona treba i kod njih da utvrđuje ima li korupcije ili nema, a ne da im daje pare da se korumpiraju tamo. Mi znamo kol'ka je korupcija oko finansiranja nevladinih organizacija, a vi ste to

onako razlitali po pojedinim ministarstvima, po pojedinim agencijama i tako dalje.

Gro tih nevladinih organizacija treba pustiti da se uguše, ako njihove inostrane gazde neće dalje da ih finansiraju. Ne kažem, udruženja invalida, boraca, za održavanje tradicija oslobodilačkih ratova Srbije i tako dalje, koje nešto rade, koje su patriotske, treba finansirati njihove programe. I to treba da bude jedno ministarstvo, najpriličnije je Ministarstvo za kulturu, i da se zna da ih ono ima u svojim budžetskim stavkama. Ali vi popuštate pod pritiscima sa Zapada, jer ko god sa Zapada ovde dođe, insistira na civilnom društvu.

Šta je za njih civilno društvo? Oni su taj pojam izvitoperili. Reč je o građanskom društvu. Građansko društvo mi imamo, ali kao civilno društvo oni smatraju te nevladine organizacije pa onda traže da ih Vlada finansira. Devedesetih godina samo su iz inostranstva finansirane, osim onih naših standardnih udruženja građana.

Civilno društvo, civilno društvo... svaki ambasador govori civilno društvo, svaki ministar spolja insistira na civilnom društvu. Dokle? A civilna društva šta rade? Uništavaju državu, nacionalne interese, nacionalnu svest. Najviše atakuju na nacionalnu svest.

Pregovarački tim za vođenje pregovora o pristupanju Republike Srbije Evropskoj uniji 64.940.000 dinara. Šta oni rade? Gde oni troše te pare? Ajde, putuju u Brisel. Pa ne može 64 miliona tako lako da se potroši. Za šta, gde? Tanja Mišević je glavna tamo, znamo je još iz dosmanlijskog vremena.

Dotacije za „Egzit“ 35 miliona dinara; pa još daje Skupština Vojvodine iz svog budžeta, pa još Novi Sad iz svog budžeta. A kad vam je podnesen završni račun „Egzita“? Želim odgovor od premijera – da li je Vlada dobila završni račun „Egzita“? „Egzit“ je održan. Ima on neku turističku funkciju. Nisam ja protiv „Egzita“, ali sam za kontrolu trošenja para, ako već država daje. I zato sam da se daju manje pare nego što se inače daju, jer pazite, ukupna podrška radu „Matice srpske“ 45 miliona, a „Egzit“ 35 miliona.

Ljudi, „Matica srpska“ nam je i otac i majka. To nam je očuvalo nacionalnu svest. Za „Letopis Matice srpske“, najbolji i najstariji srpski književni časopis, ove godine nije bilo para da se štampa. Kako su dobili te pare posle, ja ne znam. E, za „Egzit“ je bilo. Ovamo kultura... Na „Egzitu“ malo ove savremene, moderne muzike, koja meni kao starijem uši zapara. Ja više volim da slušam operne arije nego to, al' to je stvar ukusa. Al' ne može toliko para! Kultura koju širi „Matica srpska“ oplemenjuje, a „Egzit“ nam unosi ogromne količine droge.

Nije još vreme, polako; imam još nekoliko stvari da kažem.

Ova vlada nije imala hrabrosti pune četiri godine da donese zakon o platnim razredima. Vi govorite o prosečnim platama u javnom sektoru. One su varljiva kategorija. Dozvoljavate, dalje, situaciju u kojoj ministar ima platu do 120.000 dinara, ne više, ja mislim da nijedan nema više, a guverner Narodne

banke 550.000, Zaštitnik građana trista i nešto hiljada, direktor RTS-a, opet, 300.000, a direktor Agencije za kontrolu letenja 900.000.

Dobro, stručnjaci Kontrole letenja su veoma važni za državu. Nema ih mnogo; imaju veliku obuku i dobro prolaze na inostranom tržištu. Dajte izuzetak za te stručnjake, da imaju velike plate kolike su u okruženju da ne bi pobjegli, a direktoru i ostalom osoblju, koje i ako ode odmah imamo zamenu, dajte prosečnu platu u javnom sektoru; pa malo više od proseka, ali ne 900.000 dinara. Ne može spremačica u Kontroli letenja da ima veću platu od profesora univerziteta, ljudi! I to nam se dešava.

Fondacija Zoran Đinđić – 10 miliona, fljas. Za šta? Koja se uspomena čuva tu? Uspomena na Zorana Đinđića. Zbog čega?

(Radoslav Milojević: Zato što je bio premijer.)

Pa on je osmislio ovih 12 godina propadanja Srbije. On je otpočeo. On je dao sistem. Sve što su radili Koštunica, Tadić i ostali radili su u okviru tog sistema uništavanja privrede.

(Radoslav Milojević: Predsednice...)

Kena, ćuti!

(Glasan smeh u sali.)

(Radoslav Milojević: Ne možeš da vrediš.)

Šta vrediš? Govorim istinu samo.

Ovo mi vreme odbijte od mog vremena, gospođo Gojković.

Ne možemo to da radimo. Fondacija nosi njegovo ime – od dobrovoljnih priloga; imate vi svi dobre plate, dobrovoljne priloge i tako dalje. Ovde nema fondacije profesora Laze Kostića, a ima Zorana Đinđića. Kako? Koja je to zasluga Zorana Đinđića? Što je šef prvog mafijaškog puča u istoriji čovečanstva...

(Radoslav Milojević: Predsednice, molim vas. Poslovnik.)

... Što je puč finansiran sa Zapada...

(Predsednik: Poslaniče...)

Molim vas...

(Predsednik: Ne, ne...)

Ja obrazlažem zašto to ne sme da bude u zakonu o budžetu, i ja se držim teme.

(Radoslav Milojević i Goran Čirić: On nije živ.)

(Predsednik: Sve je u redu.)

Ne, on je živ u svima vama.

(Predsednik: Ne...)

Molim vas da završim do kraja. Govorim o zakonu o budžetu. Nema mesta u budžetu za finansiranje Fondacije Zorana Đinđića, jer to Zoran Đinđić ni po kom osnovu ne zaslužuje. Zoran Đinđić zaslužuje samo jednu stvar – da se rasvetle okolnosti njegovog ubistva. Da niste Igora Bečića postavili za šefa Odbora za kontrolu službi bezbednosti, da sam ja bio šef tog odbora, verujte, već bi to bilo razjašnjeno.

(Čedomir Jovanović: Ne može i Laufer i to.)

Može, može. I Laufer ...

(Predsednik: Vreme, poslaniče. Imate još 10 sekundi koje sam vam uzela i to je to.)

(Zoran Živković: Povreda Poslovnika.)

(Predsednik: Svakako, da. Samo polako.)

Dakle, imao sam još neke stvari tu da kažem. Nije bitno, ostaće neizrečene ovoga puta. Reći ću ih sledeći put, reći ću ih po nekim drugim tačkama dnevnog reda, ali Vlada još nije uspela...

(Predsednik: Hvala. Sigurno će biti replike...)

... Da odgovori svojim obavezama i da te obaveze izrazi kroz nacrt predloga budžeta. (Aplauz.)

PREDSEDNIK: Hvala.

Povreda Poslovnika. Izvolite, Ćiriću.

(Goran Ćirić: Replika.)

Replika? Mora povreda. Recite. Al' niste u sistemu. Da li ima nekog ko je u sistemu a da je tražio povredu Poslovnika?

(Zoran Živković: U sistemu sam.)

Niste. Marinković, Vulin, Lončar, Milojičić.

(Zoran Živković: Zeleno je. Trepće zeleno.)

Trepćete? Dobro. Samo momenat, da saslušamo vrstu povrede.

Poslaniče, molim vas.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Evo ga, hvala. Povređeni su članovi 107. i 108. jer ste dopustili prethodnom govorniku da na najgori, najuvredljiviji način priča o čoveku koji apsolutno ni po kom osnovu nije zaslužio da se o njemu govori zlo. Naravno da je diskusija o budžetu iskorišćena za lični obračun sa pokojnim Zoranom Đinđićem. Pitanje je zašto to neko radi, a ja ne mogu da dam odgovor na to pitanje, ali da je zdravo, nije sigurno.

Vaša obaveza je bila da prekinete govornika i da ga upozorite da ne može tako da govori o istorijskoj ličnosti koja sigurno nije bila mafijaš i sigurno nema nikakvog razloga da se zbog njega stide ni njegovi prijatelji, ni njegova porodica, ni najveći broj građana Srbije, koji su normalni i zdravi ljudi, i da loše govore o njemu.

Potpuno je normalno da se iz budžeta Srbije, odakle se novac daje na mnoge stvari, jedan mali promil da i za taj fond, čiji je cilj stipendiranje uspešnih, talentovanih studenata.

Ja tražim da se glasa o povredi Poslovnika.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem. Samo da vam kažem, niste bili tako senzitivni kada je Boško Obradović, poslanik, vređao premijera. Sve i svašta mu je govorio; nisam ga prekinula.

(Zoran Živković: Premijer je živ.)

A živ je, to je argument? Aha.

(Narodna poslanica dobacuje.)

Poslanice, nisam očekivala taj komentar baš od vas. Vređao je Rasima Ljajića, vređao je Zukorlića, vređao sve Bošnjake i tako dalje i ja nisam reagovala, jer to je...

(Zoran Živković: To je senzibilitet...)

Budite ljubazni, moram da odgovorim, iako mi se ne odgovara. Al' Poslovnik me tera, tako ste ga napisali.

Znači, ne može svaki moj odgovor da vam se dopadne, ali sam smatrala da možda neko ima takvu politiku da vređa, pa hajde da ga pustim. Poslanik Šešelj je govorio o deset miliona dinara datim za jednu fondaciju. Ja jedino da lepim flastere ljudima, zavisno od toga čija se diskusija dopadne nekome, čija se ne dopadne. Tu ste vi svi, pa ukrstite argumente i razgovarajte, al' ne može predsednik da skače i da lepi flastere i deli. Napravićemo javnu nabavku, nabaviću flastere, samo mi recite koja boja je za koga.

Glasaćemo svakako, ali nije moja uloga to.

Poslaniče Ćiriću, želite repliku?

(Goran Ćirić: Obraćao se lično.)

Lično? Dobro. Izvolite.

GORAN ĆIRIĆ: Da, poslanik Šešelj se direktno obraćao Poslaničkoj grupi DS uz konstataciju – Zoran Đinđić živi u vama.

(Vojislav Šešelj: Znači živi?)

Da, živi. Živi u nama i pamtimo, naravno, ono što je radio...

(Predsednik: Molim vas, samo nemojte da komunicirate ovako, samo preko mene.)

Pamtimo ono što je radio za Srbiju, a Fondacija radi odlične stvari za pre svega mlade ljude koji i dalje poštuju energiju Zorana Đinđića i koji se čak nisu rodili ili su imali dve godine kada je on, nažalost, ubijen. Mislim da je važno održati rad Fondacije kroz podršku tim mladim ljudima, najtalentovanim, koji dobijaju priliku da u najboljim kompanijama u Nemačkoj dokazuju ta svoja znanja i sakupljaju ta svoja znanja.

Ali ono što je važno reći, bili smo dosledni u pozivu svim poslanicima da ne vređamo jedni druge, da ne kopamo po tuđim životima, a posebno ne po životima porodica. A ono što je najbolnije, to je ovakva vrsta govora o ljudima koji nisu živi, niti imaju prilike da odgovore na to. Zbog toga reagujemo i zbog toga ste morali da reagujete na ovakav način govora o čoveku koji je danas mrtav.

PREDSEDNIK: Reagovala sam, ali nije bitno; vi biste mene napali i ovako i onako, kako god želite.

Reč ima Aleksandar Vučić.

Molim poslanike da ne viču na druge poslanike.

Molim poslanike da nastavimo sa radom. Premijer će odgovoriti na prethodnu diskusiju.

Izvolite, imate reč.

ALEKSANDAR VUČIĆ: Samo da prekinete raspravu, ako je moguće.

PREDSIEDNIK: Poslaniče Šešelj, molim vas.

Molim poslanike da ne dobacuju.

(Vojislav Šešelj: Imam intelektualni razgovor sa Žarkom.)

Verujem, iz različitih aspekata intelektualnosti, da.

Izvolite.

ALEKSANDAR VUČIĆ: Znače, kad čovek sluša sve govornike danas, a ljudi moraju da razumeju da, iako je reč o manjini koju izuzetno poštujemo, kada govore toliko puta jedni za drugim, zato što imaju fragmentirane poslaničke grupe, reklo bi se da predstavljaju većinske stavove građana Srbije, a samo je jedan odgovor sa druge strane. Nemam problem ni sa tim. Mislim da demokratiju kao oblik političkog režima ničim nijednog sekunda nismo ugrozili.

Danas smo se suočavali s tim da nas pojedini poslanici ovde porede, mene verovatno sa Hitlerom a neke s nekim drugima, na konferencijama za novinare koje su držali... A znate zašto? Samo zato, pošto su se posle mnogo prevara dočepali Parlamenta, čini im se da bi mogli da ostanu bez Parlamenta. Glumili su i Vlahe kad je trebalo, glumili su mnoge druge ne bi li ušli u Parlament i sad kad su se dočepali svoje plate, ovu zemlju su poredili sa nacističkom Nemačkom; mene sa Hitlerom valjda zato što mi je cela porodica pobijena od Hitlerovih slugu. Ali šta ćete, to valjda dovoljno govori o takvim ljudima.

Vidim da se to razbuktao na različite načine. Vidim da se žali i ambasador EU što sam rekao da me ne interesuje šta misli o unutrašnjim političkim zbivanjima, samo to nije dodao, taj nastavak. Ne interesuje me šta misli o političkim faktorima u Srbiji, ne interesuje me šta misli o unutrašnjim političkim zbivanjima, interesuje me šta misli o reformama koje treba da sprovodimo, i to je citat onoga što sam izgovorio. Ali ne vredi, šta god da kažete, uvek će ljudi koji pokušavaju da izgovore nešto naći dovoljan razlog.

Gospodin Šešelj je, naravno, našao pametniji pristup, on je i lukaviji i iskusniji, ali ću vam sad navesti kako je demokratija danas ugrožena, a kako je bila nekada, kada sam zajedno sa gospodinom Šešeljem bio u Vladi, u kojoj je on bio potpredsednik, svakako najznačajniji potpredsednik Vlade Srbije. On je rekao da smo mi danas kasnili 15 dana, mesec dana, da nismo dali 15 dana. I budžet za 1999. i budžet za 2000. godinu došao je najmanje 17 dana posle budžeta koji smo mi ove godine dostavili poslanicima u Narodnoj skupštini.

Što ste tada ugrožavali demokratiju, gospodine Šešelj? Ili niste tada...?

(Vojislav Šešelj: Tada je bilo ratno stanje.)

A tad je bilo ratno stanje? Pa, nisam znao da je bilo za 2000. ratno stanje. Hajde, ako je moglo da se govori... Nije bilo ni za devedeset...

(Vojislav Šešelj: Dve hiljadite su dosmanlije donosile.)

Ne, za 2000. godinu smo mi donosili budžet, znate vi to dobro. Znate, ja neću da lažem ni na jednu stranu, ni ovako ni onako. Znam ja ko je odgovoran za 2000. godinu. Ne mogu oni da budu odgovorni sa četiri meseca vlasti. Zna se ko je donosio budžet za 2000. Pa tad demokratiju nismo ugrožavali.

Govorili ste da smo dali objedinjenu raspravu. U oba ta slučaja imali smo objedinjenu raspravu. Rekli ste – četiri odluke i šest zakona. U jednom slučaju imali smo šest odluka i osam zakona. Toliko o demokratiji koja za nas važi kada smo u opoziciji, a kada smo na vlasti za druge ne važi.

Ali ja sam razumeo i mogu čak da se saglasim sa vama i da kažem da ćemo veoma ozbiljno da poštujemo taj kalendar i truditi se da ubuduće ne izađemo iz okvira tog kalendara. I zahvalan sam na tome, reći ću vam još jednu stvar zašto. Zato što sam shvatio iz svih ovih rasprava da je to u stvari najozbiljnija kritika akta koji smo doneli pred vas. Zato što jeste dobar budžet, zato što je ozbiljan budžet. I to su mogli građani Srbije da čuju, da je to u stvari najozbiljnija kritika.

Ja za to imam jedno opravdanje, tj. dva. Jedno opravdanje je to da smo imali MMF. Dakle, MMF je došao ovde 2. novembra. Nije bilo moguće da 1. novembra krenemo. Moramo da završimo reviziju, mi smo u programu MMF-a, od kojeg tražimo povećanje plata i penzija. Ne možemo da dođemo pred vas sa aktom bez povećanja plata i penzija. Ako dođemo bez povećanja plata i penzija, mi nemamo budžet. Mi smo želeli da učinimo građanima Srbije, a budžet smo mogli da spremimo i ranije.

Drugi razlog je bezbroj tehničkih problema da bi budžet izgledao ovako, gotovo pa savršeno. Bezbroj tehničkih problema. Da li smo mi bili nedovoljno sposobni da sve to savladamo? Moguće je, ali smo uspeli to da savladamo i zaista sam zadovoljan time kako to izgleda.

Vi ste izneli nekoliko veoma konkretnih primedbi na završni račun i potpuno ste u pravu. Samo, završni račun nikada nije bio u Skupštini. Možda ćete reći, i s pravom ćete reći – pa što biste se vi poredili sa svima drugima? Nije on bio ni 1999. ni 2000, nije bio ni danas. E sad, šta je suština? Suština je u tome da mi imamo analizu potrošenih para. Ja vas molim da to pogledate. Svakog meseca na sajtu Ministarstva finansija imate kompletnu analizu potrošenog novca, kvartalno, sve sa stanjem javnog duga, neretko čak i na dnevnom nivou. Samo vas molim da to koristite.

Želim takođe da vam kažem, koliko ste opet potakli nešto što je važno, da ćemo mi uskoro doći pred vas prvi put sa završnim računom. Za 2015. godinu nismo mogli da završimo. Imate jedan tehnički problem, za koji nije Vlada odgovorna, već DRI. Ne možemo mi da dođemo bez stava DRI pred Narodnu skupštinu Republike Srbije. Dakle, niti šta krijemo, već sve veoma transparentno trošimo. Čak i ovo o čemu ste vi govorili, za Fondaciju „Zoran Đinđić“, za „Egzit“ i za sve drugo smo postavili. Nismo stavili nevladin sektor pa

da se ne zna, nego smo stavili da se za sve to zna zašto trošimo i kako trošimo, do čega ću doći.

Što se tiče Radio-televizije Srbije – četiri milijarde u budžetu, od toga 3,2 milijarde ide za RTS, a 0,8 milijardi, jedna petina, ide za Radio-televiziju Vojvodine. Tako su raspodeljena sredstva u budžetu.

Mogu da vam kažem da smo se dvoumili i gledali šta, kako i na koji način da uradimo. Dvoumili smo se i imali smo politički pristup, ne mogu da kažem sličan ili isti kao vi, ali svakako ne pristup koji bi s oduševljenjem govorio o onome što radi Javni servis, s jedne strane; s druge strane, imali smo pristup – da vidimo da li mi svojim ponašanjem ili svojim eventualnim političkim nezadovoljstvom ugrožavamo funkcionisanje Javnog servisa i da li razmišljamo o ljudima koji tamo rade i njihovim porodicama koji će ostati bez primanja zato što se RTS nije reformisao u finansijskom smislu.

Neću da govorim o programu. Pri tome, ja ne mislim da je on antisrpski. Ja mislim da je on neretko srpski. Ne uvek, ali nije antisrpski. Mislim da je nekolicke ili mnoge stvari na veoma odgovoran način uradio. A šta mislim o njihovoj politici, poturanjima u različitim informativnim emisijama, šta mislim o tome kada su vest za moj susret sa Vladimirom Putinom stavili u dvanaesti minut Dnevnika, što nije vest, složićete se, ni u jednoj zemlji na svetu da bude za dvanaesti minut... Prosto, to je nemoguće da se bilo gde desi i da svima to bude potpuno normalno da se predsednik Vlade sretne sa predsednikom jedne od dve-tri najmoćnije države na svetu, i to zvanično, a ne nezvanično... Gde imate slučaj kada vam insistiraju bukvalno na razjarivanju naroda povodom slučaja „Helikopter“, gde kažu – a svi znamo da su tamo novinari bili i da su čekali ministra, ili sa ministrom itd., i da otvoreno lažu. Pa naravno da se ljutimo. A da li je to razlog da im ne opredelimo novac? Ja mislim da nije, zato što i dalje mislim da je to jedna pristojna televizija.

Moramo, takođe, da brinemo o platama zaposlenih, jer zaposleni na RTS-u ne bi imali plate ukoliko mi ne odvojimo novac iz budžeta. Dakle, to treba svima da bude jasno, jer oni nisu u stanju da zarade dovoljno novca. Negde oko 19, 20, 21 milion evra od sopstvenih prihoda, plus ovo što im mi obezbeđujemo, što im građani obezbeđuju, što im svi mi obezbeđujemo kroz ne visoku pretplatu, složićete se, rekao bih veoma nisku pretplatu, to je 1,1 evro na mesečnom nivou, zaista ne visoku pretplatu, i zato im to nadomešćujemo iz budžeta.

Što se tiče oslobodilačkih ratova i našeg angažmana, mislim da treba da ste ponosni na Vladu Srbije, i znam da negde i jeste, kao što ja jesam, baš zbog toga što smo uradili. Počeli smo sa Republikom Srpskom da zajednički obeležavamo apsolutno sve događaje iz naše istorije, iz istorije srpskog naroda. To radimo, čini mi se, na veoma dobar način, sa mnogo ukusa, ne vređajući nikoga drugoga, sa merom baš kakva je potrebna da bude.

Prvi put smo obeležavali datume početka agresije na Srbiju na zvaničan, i to na, rekao bih, impresivan način, želeći da pokažemo da takve stvari nećemo da zaboravimo. Držimo velike skupove u Jasenovcu, a ne da odemo da

položimo cveće, da naš narod ne bi zaboravio šta se sve zbivalo u Jasenovcu. Počinjemo sa izgradnjom muzeja Holokausta u Novom Beogradu, da svako ko dođe u Beograd zna o čemu se govori i o čemu se radi. Mi smo brinuli i o spomenicima i o ulicama, i Bori Pekiću, koji nije sa nama isto mislio, a koji je velikan, jedan od najvećih srpskih pisaca u našoj istoriji, do ulice Brani Crnčeviću, našem zajedničkom prijatelju, do spomenika Gavrilu Principu, do toga da prvi put u našem gradu pravimo spomenik Stevanu Nemanji, koji će biti veličanstven, preko puta Vlade Republike Srbije. (Aplauz.)

Kada govorite o dotacijama nevladinom sektoru, želim da znate, ja razumem vašu političku pobudu i verovatno bih bio, ne mogu da kažem na istoj strani ili da bih isto mislio, ali ne bih se u svemu razlikovao od vas. Ali ovde se radi, da i vi imate u vidu, i o sportskim savezima, zvaničnim crkvama i političkim strankama. To se samo tako naziva u tom razdelu. Dakle, za taj novac, koji je ogroman, pokušajte pa smanjite.

(Vojislav Šešelj: Ali ovo je Agencija za borbu protiv korupcije.)

Ne, ne, Agencija za borbu protiv korupcije je nešto drugo. Sad ću vam ja reći za Agenciju za borbu protiv korupcije; to je drugo pitanje. Agencija za borbu protiv korupcije ima veoma važnu ulogu u našem sistemu. Da li sam uvek saglasan sa političkim izjavama svih članova Agencije za borbu protiv korupcije, svakako da nisam, i znam da to odlično znate. Ali oni imaju važnu kontrolnu ulogu i mislim da njihova uloga treba da bude ojačana, mislim da treba da im pomognemo po tom pitanju, da ne bismo mi, iz izvršne vlasti pre svega, mogli da sudimo o njihovom radu, već da im pomognemo da oni budu ti koji će, pa nekad možda i preoštro, nekad možda i ne sasvim s pravom, moći da nas kontrolišu.

Što se tiče novca za Brisel, nama nekada ode, i neophodno je da ode, za otvaranje pojedinih poglavlja i po 20 i 30 ljudi. Mi danas ne možemo više da uzimamo u zakup i hotel i motel... To su radile mnoge zemlje, od Slovenije, Hrvatske, uzimali su u zakup na godinu, dve ili tri u toku pregovora sa EU. Mi to ne radimo i naši troškovi tu nisu mali, ali to je naša obaveza i ja mislim da je dobro što jesmo na evropskom putu.

Želim da vam kažem da imam jednu dobru vest, čini mi se, za građane Srbije, što ne znači da će to biti otvoreno, jer ima tu drugih zemalja, ali dobio sam ovde vest, verovatno prvi u zemlji, da će Nemačka podržati otvaranje sva tri poglavlja do kraja godine za Srbiju – i Poglavlje 5, i Poglavlje 25 i Poglavlje 26. (Aplauz.)

Znate, ako nas Nemačka podrži po tom pitanju, onda to ipak nešto govori, ipak nešto znači. Kada vas podrži ubedljivo najmoćnija zemlja EU, jedna od najmoćnijih svetskih ekonomija, kada oni na takav način gledaju na Srbiju i gledaju u Srbiju, uz sve kritike i primedbe, koje uvek imaju, i kada oni to podrže, i SAD, a nemaju protiv Rusi, kada to sve uspemo na takav način da uradimo, onda mislim da je to za nas veoma važno i dobar rezultat.

Govorili ste o „Matici srpskoj“. Želim takođe da vas obavestim da ste mogli da vidite veći novac izdvojen za pomoć našem narodu van granica Republike Srbije i pomažemo više organizacija. Nedavno smo uplatili novac i „Matici srpskoj“ u Crnoj Gori i drugim institucijama za zaštitu srpskog kulturnog nasleđa u Crnoj Gori. Isto to činimo na različite načine Republici Srpskoj i želim da vam kažem da je naša podrška Republici Srpskoj veoma značajna. Ne moramo o svemu da govorimo u svakom trenutku, samo vas molim da imate u vidu da je naša podrška Republici Srpskoj u svakom pogledu veoma značajna. (Aplauz.)

Takođe želim da znate da smo izdvojili trostruko više novca za naš narod i naše kulturne institucije u Republici Hrvatskoj – za srpske nacionalne institucije, za institucije koje čuvaju kulturu i duhovno nasleđe našeg naroda.

Rekli ste ono za šta ste apsolutno u pravu, to su platni razredi, i ne znam ni da li će nam biti na takav način u planu; mi smo o tome razgovarali sa MMF-om, ali to je užasno, užasno teško. Ko može to da radi, neka mi kaže. I nije nam najveći problem da ima nelogičnosti u tome da predsednik Vlade ima platu od 115.000 dinara, a članovi nezavisnih tela imaju po 360.000, a direktor „Srbijagasa“ ima milion, ili kako ste već rekli. Nema neke velike logičnosti, posebno što nisam primetio da su angažovaniji i marljiviji, ali šta da radite, to je...

(Čuju se komentari u sali.)

Da, znao sam da ćete, čim počnem da pričam o parama, da se javite. Samo pare da uzmete neke, ništa vas drugo nije ni interesovalo. Dok govorim o ovim srpskim institucijama i svemu drugom, tu ćutite, al' kad se krene o parama, odmah ste za podelu i raspodelu para zainteresovani. (Aplauz.)

Što se tiče „Egzita“, ne mogu da kažem da dobijamo izveštaje u pravom računovodstvenom smislu, ali dobijamo izveštaje na šta se troši novac koji dajemo za „Egzit“, koji je veliki. Smatramo da time činimo dobru stvar za našu zemlju i za mladu generaciju u našoj zemlji, ne zato što mi se svaki koncert na Tvrđavi dopada, ili bilo kome u Vladi, već zato što privučemo 185.000 turista, uglavnom mladih, iz različitih delova sveta, koji dođu i tu ostavljaju značajan prihod, značajan novac, popune hotele u Novom Sadu i okolini. Ali ne samo to. To je dobra slika o Srbiji, za koju ne možete lako i jednostavno da izračunate koliko vredi i koliko košta. Sa druge strane, i ta odluka je, rekao bih, odluka više resornih ministara i sa njom sam se saglasio.

Da ne bih izbegavao odgovornost, moja je odluka za Fondaciju „Zoran Đinđić“. Moja je odluka za Fondaciju „Zoran Đinđić“, iako nikad nisam bio, kao što znate, politički istomišljenik sa tim čovekom. Razgovarao sam i sa njegovom suprugom. I ona je smatrala da je važno da to rešimo na sistemski način, a ja ću vam reći zašto lično smatram da je to važno da rešimo na sistemski način.

Ne znam da li svi drugi znaju, ali sam siguran da vi znate da je, mislim, 1905, ispravite me, ili 1906. godine srušen spomenik na uglu Pariske i

Knez Mihailove ulice. To je bio spomenik koji je predstavljao polovinu Miloša Obrenovića i pola Karađorđa. Imali smo predivan spomenik koji je predstavljao srpsku prošlost i dvojicu, rekao bih, rodonačelnika srpske moderne državnosti na najbolji mogući način, pokazujući koliko su i duh, i hrabrost, i lukavstvo, i mudrost, i snaga jednog i drugog bili značajni za stvaranje moderne srpske države. A onda je, u antiobrenovićevskom naletu, taj spomenik srušen i nikada ga više nismo podigli.

Ideja sa Fondacijom „Zoran Đinđić“ bila je sledeća, i mislim veoma odgovorna. Ne mislim da je reč o velikom novcu, reč je o novcu koji treba da pokaže naš odnos. Možda nikada ne moramo da se saglasimo sa tim što je radio, kao što ću uvek, poštujući hrabrost, i snagu i značaj Karađorđa, da mislim da je za srpsku državnost više uradio Miloš Obrenović, ali mi to ne daje pravo da ikada išta uradim da Karađorđa ne postavim na isti pijedestal kao Miloša Obrenovića.

Na isti način sam želeo da pokažem da mi... Jer danas je vreme da to uradimo sa Fondacijom „Zorana Đinđića“, da bismo pokazali da poštujemo one od kojih smo se razlikovali, pa makar i danas ne mislili isto ili uvek slično, da je to nekakav civilizacijski napredak, civilizacijsko dostignuće. Bio sam posebno ponosan kada smo podizali spomenik Bori Pekiću, bili biste i vi, i kada sam Slobodanu Jovanoviću bistu otkrivao, i to se sve desilo u ovom kratkom periodu, sve te velikane mi smo uspeli nekako da pokažemo i prikažemo našem narodu. A svi pre toga su bežali; nisu hteli ni spomenik, ni ulicu da im daju. (Aplauz.)

Mislim da je to i sa Fondacijom „Zoran Đinđić“. Neki su rekli najbolji je, vi ste rekli najgori je, neka istorija sudi o tome, ali je državni posao da to poštuje i da prema onima za koje jedan dobar deo stanovništva misli da su važni i da su zadužili našu zemlju pokažemo poštovanje. Dodatno imajući u vidu način, zločinački način na koji je taj čovek ubijen.

(Narodni poslanik SRS dobacuje: A spomenik Slobodanu Miloševiću?)

Duga bi rasprava bila o svemu tome, ali sam spreman da i tu raspravu, o tom pitanju, otvorimo u svakom trenutku.

Na kraju, ne mislim da je bilo bilo kakvog skandala oko ministra Vulina, a povučen je taj konkurs na moj zahtev. Zato što sam ja bio politički slab, a ne Aleksandar Vulin. Zato što ja nisam mogao da izdržim pritisak nevladinog sektora, koji se obično finansira sa Zapada, koji je bio apsolutno nezadovoljan svim onim što je Aleksandar Vulin želeo da promeni. Ja nisam imao dovoljno snage, iako sam znao da je on u pravu. Znao sam da je upravu i znao sam da se bune oni koji su navikli da koriste istu kasu, malo državnu, malo više spolja, a da neretko kažu ili učine nešto što nije uvek u najboljem interesu njihove države. To je bila namera Aleksandra Vulina. Pritisak je bio toliki da ja nisam mogao da ga podnesem i ja sam za to kriv. To je moja krivica, a ne njegova.

Što se tiče dugova Zorane Mihajlović, ona nema dugova prema Vladi Srbije. Sve što je iskorišćeno na bilo kojoj kartici, plaćeno je i vraćeno

Vladi Srbije, što ne bih rekao za neke iz prethodnog perioda, za koje bih mogao da vam govorim koliko su novca uzeli, a vidim da su velike zvezde, da biste se i sami šokirali. I ako izračunate koliko su potrošili para na privatne avione a nisu bili premijeri ili predsednici... Dakle državnih para koliko su potrošili na privatne avione. Nemam ja ništa protiv kad neko uzme privatni avion, al' da plati iz svog džepa.

(Vojislav Šešelj: Što nam to ne objaviš?)

A na državne? Ima vremena, gospodine Šešelj, uskoro ćemo i to da objavimo. Mislio sam da vam je Laufer sposobniji i brži, ali je usporio u poslednje vreme.

Dobro, suština je u tome, još jedanput da se zahvalim, što sam razumeo šta je najveći problem u budžetu, a to je naše kašnjenje. Na sve ovo drugo čini mi se da sam pružio odgovore; nekima ćete biti zadovoljni, nekima ne. Mislim da smo racionalno i odgovorno postupali.

Još jedanput želim da kažem građanima Srbije da, za razliku od našeg zajedničkog premijera, gospodina Marjanovića, koji u Skupštinu nikada nije došao da na ovakav način odgovara svima, ja sam ovde došao... Nije ni Cvetković, ali dobro, to je već uobičajeno, ali sam hteo da kažem gospodinu Šešelju da i naš zajednički premijer to nije običavao i nije želeo da dođe u Narodnu skupštinu da razgovara sa političkim protivnicima. Kao što vidite, ja sam danas spreman.

Mislim da je to veliki napredak u demokratskom političkom ponašanju. Nikada ne izbegavam i uvek rado dolazim u Narodnu skupštinu i prihvatam politički sukob, politički dijalog, prihvatam sve. Čini mi se da je to i džentlmenski, čini mi se da je to fer, i čini mi se da to onima koji se protive strankama Vlade predstavlja priliku da iskažu svoje stavove i direktno sučele i razmene mišljenje i sa predsednikom Vlade, ali i sa svim drugim članovima Vlade.

A vama iz većine... Nemamo više nikog iz opozicije? Pošto bih... (Predsednik: Evo, ustala je opozicija, levo.) Dobro, sačekaću. (Predsednik: Ima...) Pa nisam ja tražio da vi ustajete. Ja sam pitao da li ima ovde neko iz opozicije, a ne da ustajete.

Vi ste iz Vlade, vi ste Dačićev produkt, on vas je ovde predlagao... Prihvatam, ja sam. To se mi između sebe šalimo. Naravno da sam to ja uradio i to je bila moja najveća greška, nije Dačićeva. Dačić je formalno to zastupao. Ali nisam znao da to takvu reakciju kod vas izaziva istog sekunda.

Dobro, hvala još jedanput i zaista mislim da smo dobar posao napravili. (Aplauz.)

PREDSEDNIK: Nema osnova, sve vas je razumeo. Član 104. kaže – ako vas nije razumeo.

Insistirate? (Da.)

Dve minute i to je to. Izvolite.

VOJISLAV ŠEŠELJ: Lepo je to kad predsednik Vlade meni odgovara 26 minuta na mojih 20 i ja onda posle imam samo dva minuta.

Gospodine Vučiću, do 2000. godine nije bilo roka za podnošenje budžeta Narodnoj skupštini. Rok je bio da se budžet donese do Nove godine, u protivnom se prelazilo na privremeno finansiranje. Drugih rokova nije bilo. Al' vas podsećam, pred izbore 2000. godine doneli smo budžet negde u septembru baš zato, računajući da može biti neke gužve, nečega, pa da ne stignemo da ga na vreme donesemo.

Vi se vrlo dobro sećate kakve su bile rasprave unutar Vlade o budžetu, i kako smo koplja lomili, i kako sam doterivao u red, pre svega ministre socijaliste i ministre iz JUL-a, koji su grabili samo za svoja ministarstva. Imali ste i vi to, čujem, ovde. Morali ste da cepate, ako je to tačno, podneseni zakon o budžetu. Ovo, dakle, nije tačno što ste rekli za 2000. godinu.

Ako je problem plata zaposlenih na državnoj televiziji, lepo ova rukovodeća bulumenta da ode, da država nastavlja da njima isplaćuje platu, troškovi će biti bar dvaput manji i ne moraju da rade ništa. Bolje je kad ne rade ništa. Rekli ste da na Vojvodinu odlazi samo 800 miliona za Javni servis. Međutim, dodatnih 400 miliona ide da im se zgrada podigne. I više od 400. Da li je baš u ovom momentu to bilo najpotrebnije kao investicija? I ono što je...

Kol'ko još imam vremena, Majo?

(Predsednik: Petnaest sekundi.)

Vi ovde poredite Zorana Đinđića sa Karađorđem, sa Milošem, sa Borislavom Pekićem, sa drugim velikanima. Pazite, Slobodan Milošević je poginuo braneći srpstvo, a Đinđić ga je isporučio Haškom tribunalu na Vidovdan. Time je preneo strašno prokletstvo i na sebe i na svoje potomke.

PREDSEDNIK: Hvala.

VOJISLAV ŠEŠELJ: Kažite vi meni, gospodine Vučiću, ima li Đinđić ijednu zaslugu za srpski narod i recite mi koja mu je to zasluga.

PREDSEDNIK: Hvala vam.

Sad ćete dobiti odgovor, samo momenat. Moram da izbrišem listu. Imamo grozan sistem, šta da radim.

Sad se vi prijavite ako ćete da odgovarate. Izvolite.

ALEKSANDAR VUČIĆ: Nisam ja vama govorio, kao što ni vi meni ne možete da govorite o rasipničkom ponašanju. Ja sam govorio o tome kad su se donosili budžeti.

Rekli ste za septembar, samo niste rekli zašto. Zato što su zafalile pare i za izbore, između ostalog, i zato što je bio deficit veliki, i zato što ništa u ekonomiji nije funkcionisalo. Zato smo morali da idemo na novi budžet i istovremeno na rebalans budžeta za tu godinu. Istovremeno smo ga donosili sa rebalansom, jer se sećam i diskusija koje smo imali u Vladi.

Nije ništa sporno ovo drugo o čemu ste govorili, jer smo zajedno pričali kako su dobri ministri samo oni koji idu da otvaraju svaki dan i to su politički podešavali da budu iz nekih drugih političkih partija.

Dakle, nema nikakve sumnje u to. Ja vam samo govorim o tome kako su principi različiti. Pa super bi bilo kada bismo se jednom saglasili da se neka vremena i neki okviri poštuju. Samo, ono što važi za nas, treba da važi i za vas. I obrnuto. Ja prihvatam, nema problema, kao što smo i ove druge stvari umeli i uspeli da popravimo, popravićemo i promenićemo i to u budućnosti.

Što se tiče Zorana Đinđića i rasprave o Zoranu Đinđiću i Slobodanu Miloševiću, teško mi je da u tu priču ulazim, jer...

(Vojislav Šešelj: Samo koje je zasluge imao, ako je imao?)

Čuo sam vas ja odlično i nema potrebe da mi dobacujete bilo šta. Dakle, čuo sam vas odlično i neću o tome uopšte da govorim. Ne zato što je ne vidim, vidim jednu važnu. Reći ću vam nekoliko izjava za koje mislim da su bile važne, a koje ljudi nisu govorili.

Ne mogu da vam kažem urađeno je ovo ili ono, svakako nešto jeste, ali ću vam reći nekoliko stvari za koje je bilo važno, jer danas i sebe, kada sam u tim cipelama u kojima je najteže u Srbiji biti... Verujte mi, nema gorih cipela, težih cipela koje vučete...

(Vojislav Šešelj: Ma ja jedva čekam da ih navučem.)

Znam da jedva čekate, nego drugi jedva ne čekaju. Znam ja da biste vi, nego neće narod. (Aplauz.) Ali što se ovog tiče... Teške ne zbog težine posla, već zbog težine odgovornosti.

Zoran Đinđić je govorio o našim lošim navikama, o mentalitetu kukanja, o onome što sam nekada čak i od vas slušao, o našim žalopojkama, i o mentalitetu kmetske duše ili rajinskog mentaliteta. Koliko smo puta o tome govorili zajedno i kako i na koji način treba zajednički da se prevaziđe to. O takvim stvarima je na dobar način, mnogo mudriji nego što bih ja danas bio u stanju da govorim, govorio Đinđić.

Da li smo imali neke druge stvari pod kontrolom u to vreme kao država? Nismo. I bilo je teško vreme jedne divlje privatizacije u kojoj je bilo nemoguće i da se stvari kontrolišu, gde je mnogo novca bilo za bacanje, za kupovinu različitih medija, za najteže moguće pritiske i za iznošenja najgorih mogućih laži. Laži tipa onih koje smo danas slušali o meni i o mojoj porodici. Najgorih laži, koje kad im kažete „pokažite mi jedan dinar, jedan dolar, jedan evro“, učute i pobegnu, jer nemaju šta da kažu. Zato što je laž jedino sredstvo i način delovanja. Ja vama to ne mogu da govorim, jer to prosto ne bi imalo smisla. Čini mi se da sa poštovanjem i na ozbiljan način odgovaram.

I mislim da je važno, kao što se danas, da znate, ovaj zajednički spomenik Karađorđu i Milošu, Radoš Ljušić mi je poslao informaciju u međuvremenu, čuva u Patrijaršiji i nijedan pokušaj da ih iznesemo i da postavimo taj spomenik nikada u srpskoj istoriji nije uspeo. Možete li da verujete? Što govori o svim našim podelama i o svim našim problemima. Nijedan pokušaj da ga iznesemo i postavimo na ulicu nikada nam nije uspeo. Svaki put su jedni bili protiv onih drugih i govorili da je sramota i oni drugi protiv onih prvih.

Samo hoću jednu stvar da vam kažem. Zoran Đinđić je, nažalost, mrtav, kao i Slobodan Milošević. Trudio sam se, posebno otkad sam predsednik Vlade, jer od tada imam dodatnu odgovornost, da nijednu lošu, nijednu ružnu ili pretešku reč ne kažem ni o jednom od njih, jer su deo naše prošlosti, šta god mislio po bilo kojem pitanju, i zato što znam da ima ljudi koji su poštovali njihovo delo u vreme dok su radili i ima ljudi koji poštuju njihov rad i njihovo delo i danas. Moja je obaveza da na takav način komuniciram sa građanima Srbije.

Mislim da je ovo dobar put. Ja snosim odgovornost za novac za Fondaciju „Zoran Đinđić“. Mislim da je to dobar put, mislim da je to dobar način, da to čine politički protivnici a ne politički istomišljenici, zato što ćemo time da stvorimo drugačiju kulturu i ponašanja i odnosa, i da pokažemo da nam državnički i državotvorni stav nije stran i da ga ne koristimo samo kada se obraćamo građanima u izbornim kampanjama, već da smo to u stanju da uradimo i u stvarnom, realnom vremenu – i kada donosimo budžet, i kada delimo novac i kada činimo ono što je važno za ljude. (Aplauz.)

PRESEDNIK: Hvala.

Poštovani poslanici, saglasno članu 27. i članu 87. stavovi 2. i 3. Poslovnika, obaveštavam vas da će Skupština danas raditi i posle 18.00 časova, zbog potrebe da razmotrimo tačke dnevnog reda, raspravljamo o amandmanima i usvojimo budžet.

(Vojislav Šešelj: Replika.)

Ne, ne vodimo polemiku. Replike ocenjujem ja.

Zorana Mihajlović ima pravo na repliku. Ona je prijavljena duže vreme.

Pošto su nas napadali pojedini zbog para koje smo izdvojili za ovaj sistem, sad ćemo da radimo sa ovakvim sistemom, šta da radim.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Hvala predsedniku Vlade što je odgovorio kada je poslanik Šešelj govorio o meni i o takozvanom skandalu. Moja je obaveza takođe da odgovorim.

Prvo, ne postoje nikakvi dugovi, ni moji ni moje porodice, i svi podaci o tome su dostupni. Možete da ih dobijete do detalja, ukoliko eventualno nemate neke detalje. Ali, s druge strane, moram da vam takođe kažem da ste vi poznati po mnogim uvredama i poniženjima, pogotovo prema ženama i prema meni. Mogu čak neke i da citiram, jer sam ovo sve vreme tražila po internetu.

Moram da priznam da mi čak i prija da budem vaša meta, zato što kako god da me nazivate, da li sam, kako kažete, strani špijun, da me treba uhapsiti, šta sam još?, američki špijun, pa zatim prostakluk tipa „naticanje na vaše koplje“, tako ste izjavili itd., itd., dakle slobodno, ja vama želim sve najbolje.

Iza mene će uvek ostajati rad i rezultati. Ova vlada je, za vašu informaciju, 2015. godine završila 100 kilometara auto-puta, 72 kilometra je rehabilitovala, 2016. godine 116,83 kilometra puta, rehabilitovala 197. Ja sam

deo ove vlade, ponosna sam na to da budem deo ove vlade i uvek ću se truditi da dam svoj maksimum u rezultatima koji ostaju iza mene. Sve što radim, može da se proveri. Hvala. (Aplauz.)

PREDSEDNIK: Hvala.

(Vojislav Šešelj: Replika.)

Ne, nema osnova. Nije vam ništa ružno rekla.

(Vojislav Šešelj: Replika.)

Nije vas uvredila.

(Vojislav Šešelj: Poslovnik.)

Ne, ne mogu da vam dam reč. Molim vas...

Izvolite. Vladimir Marinković.

VLADIMIR MARINKOVIĆ: Uvažena predsednice, poštovani predsedniče Vlade, ministri, dame i gospodo narodni poslanici, pre nego što počnem da govorim o razvoju, o ambijentu, o održivom rastu koji definiše ovaj budžet koji imamo pred sobom danas, moram da pomenem jednu činjenicu, odnosno opažanje da, slušajući pomno ove debate i juče popodne i danas tokom dana, moram da primetim da nisam uspeo da vidim nijednu suštinsku primedbu na ovaj budžet. U većini slučajeva to su bile primedbe političke prirode koje i nemaju toliko veze sa onim što ovaj budžet treba da donese.

Naravno, moram da se osvrnem i na reči nekih prethodnih govornika i da kažem da je upravo glavna politika ove vlade, ali i većine u Parlamentu, i glavni vid patriotizma upravo privlačenje novih investitora, najboljih, najkvalitetnijih investitora iz svih zemalja na svetu koje upravo po tome postaju naši najbolji partneri. Dakle, Srbija konačno gleda svoj ekonomski interes kao krajnji i najbolji nacionalni interes. Naravno da nam je drago da imamo puno investicija, ne samo iz zemalja EU, SAD, nego iz Turske, Južne Koreje, Izraela i svih onih zemalja koje su u protekloj godini, evo imam i ceo spisak na deset strana, ulagali u Srbiju.

Na pitanje šta to mi radimo i za koga radimo odgovor je da radimo za onih 500 radnika zaposlenih u „Teklasu“ u Vladičinom Hanu, za one koji su zaposleni u „Asteru“, 500 radnika u Nišu, za one, predsedniče Vlade, malopre ste pomenuli, iz kompanije „Sojlemaz“, koja treba da dođe u Žitorađu i da u tom malom gradu zaposli 300 ljudi, da udahne jedan novi život u to malo mesto i da ide u prilog našoj politici ravnomernog regionalnog razvoja i politici da kompletna Srbija postane jedna moderna i ekonomski snažna država.

Ono što bih posebno napomenuo, a mislim da je nekako propušteno u ova skoro dva dana debate, to je da smo po najnovijim analizama „Ernsta i Janga“, uz investicije od 1,8 milijardi evra u 2016. godini, postali druga država lider u Evropi kada je u pitanju privlačnost za nove investicije, strane direktne investicije, i da smo peta država u Evropi kada je u pitanju nivo rasta radnih mesta u jednoj zemlji.

Borićemo se i nadalje da u Srbiju dovedimo kompanije kao što su „Džonson kontrol“, radićemo i sa, uključena je i ministarka Ana Brnabić u dovođenje i potpisivanje ugovora, jednom od najvećih kompanija na svetu, „Dženeral elektrikom“, i nadamo se da ćemo, uz taj jedan novi model saradnje sa stranim investitorima, a to je da naše kompanije postanu njihovi dobavljači, da udahnemo jedan sasvim novi život i podsticaj domaćim firmama kako bi one postale konkurentne ne samo u regionu, nego na nivou cele EU.

Mislim da je stvarno dobra vest, koju smo danas čuli, da je Nemačka podržala i da podržava otvaranje tri nova poglavlja u ovom mesecu. To je stvarno pokazatelj ozbiljnog rezultata za Republiku Srbiju u unapređenju demokratije, u unapređenju ekonomskog ambijenta, socijalnog ambijenta, ali i svih onih parametara društvenog života koji su potrebni da postanemo moderna i snažna zemlja.

Ono što je isto tako važno za SDPS to je da je ovaj budžet podržan od strane socijalnih partnera, da je ovaj budžet podržan od strane sindikata, reprezentativnih sindikata, da je podržan od poslodavaca, da je podržan od svih relevantnih poslovnih udruženja, što predstavlja ozbiljan temelj socijalnog konsenzusa, koji je, naravno, i jedan od preduslova za razvoj ekonomije države i za stvaranje novih radnih mesta. Kao što smo primetili, u tom domenu nam ide veoma, veoma dobro, s obzirom na to da smo procenat nezaposlenosti spustili sa 25% na 13,8%.

Takođe moram da napomenem i glavne ekonomske parametre: to je predviđeni rast BDP-a od 3%, to je inflacija od 1,5% i to su stvarno parametri, uz ove prethodne uspešne tri godine, koji će pomoći da Srbija dobije što više radnih mesta i da održi svoju poziciju glavnog ekonomskog lidera i ekonomskog haba u regionu.

Naravno, jako je važno da maksimalno reformišemo javni sektor, javnu administraciju, da unapredimo i uvedemo e-upravu u punom kapacitetu u našoj zemlji kako bi bili efikasniji, kako bi bili efektivniji i kako bi, naravno, naša administracija i javni sektor radio u najboljem mogućem interesu kako građana, tako i privrede.

Moram da kažem da je Srbija u potpunosti, uz ove parametre koji su definisani u budžetu, uz ove ekonomske pokazatelje, upravo za ovu četvrtu ekonomsku i industrijsku revoluciju i da nam je malo potrebno, uz ono što će se dešavati, uz unapređenje i investiranje u obrazovanje, u nauku, da na jedan kvalitetan način stvorimo ambijent da stignemo one zemlje koje su najmodernije, koje imaju najrazvijenije ekonomije u Evropi.

Ono što očekujemo u narednom periodu jeste da se zadrži taj agresivni nastup kada su u pitanju potencijalni investitori koji će u narednom periodu menjati svoju lokaciju i da pratimo tu politiku koja definiše da su svi državni funkcioneri, počevši od članova Vlade, članova Parlamenta, ali i svih drugih državnih institucija svojevrtni ekonomski ambasadori naše zemlje, kojima je glavni i prioritetni zadatak da na najbolji mogući način predstave potencijale

naše zemlje i da privuku što više investicija u našu zemlju kako bi stvorili što više radnih mesta.

Ne mogu da ne pomenem i debatu koja se vodila kada je u pitanju odnos sa MMF-om, Svetskom bankom i da podsetim kolege da ozbiljni strani investitori, kada odlučuju gde će da ulažu, jedna od prvih stvari koje pogledaju jeste kakav ta zemlja ima odnos i da li ima aranžman sa MMF-om, kakva je njena pozicija na listama Svetske banke, a tu moram da pomenem napredovanje Srbije od 44 mesta na Duing biznis listi Svetske banke zato što smo na jedan dinamičan, brz način, uvođenjem elektronskih građevinskih dozvola, izglasavanjem Zakona o planiranju i izgradnji i čitavog niza reformskih zakona, u koje ubrajamo i novi zakon o radu, Zakon o stečaju, Zakon o privatizaciji, stekli uslove da krajem 2016. godine imamo za 50-60% više izdatih građevinskih dozvola nego u 2015. godini, što upravo govori o tome da se u ovoj zemlji već više gradi, da se radi, da se investira i da nas to tek očekuje u narednom periodu.

Naravno, ono što je jako važno da pomenem jeste turizam, rezultati u okviru turizma: preko milijardu evra prihoda – prva godina i potencijal uz rast, kako domaćih turista od 13%, tako i stranih od nekih 12%, da budemo još bolji i da ostvarujemo veći prihod od ove privredne grane. I da iskažem jedno veliko zadovoljstvo turističke industrije, sa kojom sam imao kontakt, onim o čemu ste govorili sinoć, a to je najava dolaska velikog broja kineskih turista i oslobađanje kineskih građana i kineskih turista viznog režima kako bi taj posao mogao da se obavi na što bolji i kvalitetniji način. Na tome su oni zahvalni i naravno da će podržavati i dalje aktivnosti kako Vlade tako i Parlamenta da ova zemlja postane jedna od najozbiljnijih turističkih destinacija u Evropi.

Ono što je za SDP jako značajno i što se dogodilo u ovoj godini to je uvećanje minimalne zarade, i to za čitavih 7,75%, sa 121 na 129 dinara. Možda to nije puno, ali je to jasan znak, jasan signal da ova država i te kako, pored razvojne, vodi računa o socijalnoj komponenti, vodi računa o onima koji imaju najniže zarade. Napomenuću samo da je u ekonomskoj teoriji minimalna zarada jedina kategorija koja nije ekonomska, koja se faktički oktroiše i koju definiše Vlada u saradnji, u dogovoru i u dijalogu sa poslodavcima i sindikatima. Ova Vlada Republike Srbije to je uspela i to pokazuje da ima dovoljno kapaciteta da razgovara i dalje, da vodi dijalog i dalje i u interesu sindikata, ali i u interesu biznis-zajednice, koja stvara dodatnu vrednost, koja plaća poreze i koja čini osnovu da se sve društvene delatnosti razvijaju na najbolji mogući i najkvalitetniji način, od zdravstva, sporta, nauke, prosvete... I to su ključne stvari. Ono što je jako dobro jeste što se paralelno sa ekonomskim razvojem razvijaju i ovi drugi stubovi našeg društva. Zato je ulaganje u dualno obrazovanje, zato je promocija dualnog obrazovanja i povezivanje privrede i obrazovnih institucija, kako srednjoškolskih tako i visokoškolskih, implementacija jednog sasvim novog pristupa kod mladih ljudi, nastava o preduzetništvu, stvaranje jednog preduzetničkog duha, preduzetničkog društva, to će biti onaj vetar koji će da pomogne našoj državi da mladi ljudi ostanu u njoj i

da mladi ljudi ovde budu osposobljeni i budu obrazovani tako da mogu da rade u firmama koje su najzahtevnije, ali i u onim firmama koje traže zanatlije i koje traže možda radno intenzivniju radnu snagu.

A šta ćemo postići implementacijom dualnog obrazovanja? To da ćemo zadržavati naše mlade ljude ovde, to da će oni koji su najbolji, najkvalitetniji, koji će raditi u velikim stranim i domaćim kompanijama završavati fakultete, posle diplomске studije, ali imaćemo i one koji će moći da rade u dobrim fabrikama i da časno žive od svog rada, od svojih zanata i od svojih srednjih stručnih škola, zato što će se školovati za već gotova radna mesta i za već gotove pozicije, uz privlačenje novih, dobrih i najkvalitetnijih investicija.

Jer upravo je to cilj i Vlade i Parlamenta – ne bilo koja investicija, nego najbolje kompanije. Juče je bilo govora – NSR, Kuper tajers, Svarovski. Kažem, imam deset strana u 2016. godini, potrošio bih svoje vreme samo da ih nabrajam. To je ono, to su te investicije koje imaju taj takozvani prelivajući efekat. Nove tehnologije, nova znanja, koja će uposliti našu radnu snagu i koja će dovesti do toga da Srbija bude jedna od najkonkurentnijih zemalja u ovom delu Evrope.

Moram da kažem nešto i o tome da konačno država Srbija radi na tome i uvećala je kapitalne investicije za više od 100%, sa 42 milijarde u 2016. godini na čak 95 milijardi u 2017. godini, i prekopotrebna infrastrukturna opremljenost – 110 kilometara auto-puteva samo u protekle tri godine, i nastavljanje ove politike koja upravo kroz razvoj infrastrukture, razvoj obrazovanja, razvoj nauke ima za cilj da privuče one investitore koji su najbolji, a takvi investitori i dolaze kod nas. To su investitori iz SAD, to su investitori iz Izraela, iz Turske, iz Ujedinjenih Arapskih Emirata.

Naravno da ćemo na ovaj način razvijati i one privredne grane kao što je energetika, kao što je turizam, kao što je poljoprivreda, jer ćemo steći uslove da, kao što je i juče rečeno, Srbija bukvalno postane ona investiciona destinacija za koju se jagne oni koji su najbolji u svetu. To pokazujemo time što skoro sve najbolje svetske kompanije već imaju ili svoja predsedništva ili svoje fabrike i kompanije u Republici Srbiji.

Želim da kažem da godinama unazad, dve decenije unazad govorimo o reformi javnih preduzeća, o korporatizaciji i dugi niz godina govorili smo o tome kako je to nemoguće uraditi kod nas. Ali mi pokazujemo i kroz ovaj budžet da je to moguće. Da je moguće naći strateškog partnera, da je moguće, uz posvećenost i energiju, ući u strateško partnerstvo sa „Etihadom“, koji je četvrta najveća kompanija u svetu u oblasti avio-industrije. Da je moguće pronaći strateškog partnera iz Kine za Železaru iz Smedereva, koja nas je koštala, kad ne radi, deset miliona evra na mesečnom nivou, a kada radi, koštala je 200 miliona. A sada koliko košta? Pet miliona od zaostalih dugova, koje država mora da plati. To je model za druga preduzeća, ona koja su još uvek u procesu restrukturiranja i siguran sam da će ova vlada Republike Srbije sa timom koji ima da završi ovaj

posao na najbolji mogući način i da ćemo mi, mi smo već postali, ali da ćemo biti stvarni ekonomski lider ovog regiona.

Ovaj budžet to pokazuje i SDPS će u danu za glasanje glasati za ovaj budžet, koji je razvojni, koji daje snagu, koji daje nadu građanima Republike Srbije da će ovde biti mnogo bolje i da će živeti život koji zaslužuju u skladu sa našim resursima i potencijalima. Hvala.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Izvolite.

ALEKSANDAR VUČIĆ: Samo želim da se zahvalim poslaniku Marinkoviću. Bolje ste predstavili budžet nego što sam to sam učinio. Hvala.

PREDSEDNIK: Ministre, vi ste u sistemu.

Aleksandar Vulin. Izvolite.

ALEKSANDAR VULIN: Ja svakako želim da se zahvalim poslaniku Marinkoviću na čitanju budžeta i posebno na isticanju važnih zakona koje smo doneli u ovoj skupštini svi zajedno i za koje se sećate kako su bili dočekani na nož, mislim prvenstveno na Zakon o radu pa dalje, a sad ni najgori kritičari ne mogu da kažu da su to loši zakoni, čak i kad ne smeju da kažu glasno. I nije važno. Ti zakoni su doprineli boljem zapošljavanju, doprineli su boljem privrednom ambijentu, boljoj klimi za investitore i ti zakoni čuvaju i radnike. Želeo sam da kažem još jednu stvar koristeći priliku da se ovde javim, naravno govoreći o budžetu.

Zahvaljujem se predsedniku Vlade za ono što je rekao, ali niti se on uplašio, niti se slomio pod nekim NVO-ima, zapadnim, naravno, kojim drugim?, već je to bila odluka smatrajući da je bolje da taj novac potrošimo, kao što smo ga potrošili, na lečenje naše dece. I taj novac je odlukom Vlade Republike Srbije prenet u Budžetski fond za lečenje dece od retkih bolesti. I bolje je tako, i tako treba da se radi.

Meni je zaista drago kad čujem argumente Nataše Kandić ovde sa različitih strana, jer sam napadan na isti način od strane Nataše Kandić i sličnih, a napadi na mene su počeli i neće nikad prestati zato što sam razbio monopol nevladinog sektora u kom su pojedine zapadne NVO navikle da uzimaju od države šta hoće i koliko hoće. E, taj monopol je razbijen. I od momenta kada je razbijen, počeli su napadi na mene. I nikada neće prestati. Prvi put smo uveli red, prvi put se tražilo pravdanje novca od takvih organizacija i, kada je to zatraženo, naravno da se skočilo sa svih strana.

I još jedna vrlo važna stvar koju želim da podelim sa vama, sa radošću, mogli ste da se raspitate o tome ako ste želeli, a to je da je na moj zahtev DRI ušao u Ministarstvo rada i izašao ne sa bilo kakvim izdvojenim mišljenjem, čak ni sa prekršajnim prijavama, već je rekao da je Ministarstvo rada uzorno i da je 2015. godinu završilo na najbolji mogući način.

I još jednom da ponovim, mi smo prvi koji su se usudili da uđu u sukob sa nevladinim sektorom, koji je vladao budžetom ove države. I baš zato nismo dozvolili da se ovaj novac krčmi i da ide navodno u zaštitu socijalne

zaštite, ili da u najmanju ruku ide sumnjivo u socijalnu zaštitu. Mi smo prva vlada i prvo ministarstvo koje je uvelo transferna sredstva za usluge u sistemu socijalne zaštite direktno lokalnim samoupravama – mi novac dajemo opštini, a opština odlučuje kako će štititi i unapređivati socijalnu zaštitu. E, to je jedina prava istina i želeo sam da to čuju građani Srbije. Hvala na pažnji. (Aplauz.)

PREDSIEDNIK: Hvala vam puno.

Reč ima Saša Radulović. Izvolite.

SASA RADULOVIĆ: Hvala.

Poštovani građani, dame i gospodo, pročitacu prvo deo pisma penzionera Mila Delića, koji kaže: „Poštovani,“ ovo je pismo predsedniku Vlade, „ovo je već ne znam koje moje pismo vama, ali vi, po starom dobrom običaju, kad nemate odgovor kojim se možete pohvaliti svojim uspesima, ćutite.

Ja moram da vam predstavim činjenicu da je moja januarska penzija po vašem zakonu umanjena za 13.582. dinara. U vaše reforme ja sam dosada ukupno uložio 185.406 dinara.

Pitam se ja ko će od nas dvojice imati ikakve vajde od tog mog ulaganja, na koje ste me prisilili vašim nakaradnim zakonom. Ja sam suviše mator da bih bilo šta bolje dočekao. Znači, prisiljavate me da ulažem da bi vama nekada bilo bolje.

Mislim da ekonomsko-finansijski rečnik još nema pravi izraz za tu vrstu ulaganja na koje ste me vi, preko svojih poslušnika, naterali.“

PREDSIEDNIK: To ste nam pročitali.

Poslaniče, ne važi.

SASA RADULOVIĆ: „Ja i deo penzionera koje ste svojim nakaradnim zakonom“, dozvolite mi da izložim, „oporezovali jedini smo uspeh vaših reformi. Oporezovali ste ljude koji su pre vašeg rođenja i u vreme dok ste vi bili tinejdžer oni bili cvet i krem društva. Sada sam prepoznao da kod vas postoji određena odioznost i zavist prema tim ljudima. Takođe, žalosno je da vi i vaši ministri na V ovoj javnosti i u TV kamere saopštavate poluistine i sivu propagandu u odnosu vlasti prema penzionerima, posebno vojnim.“

PREDSIEDNIK: Poslaniče, molim vas o Predlogu budžeta, ako ste se za to javili. Molim vas, poslaniče, budite ljubazni.

SASA RADULOVIĆ: Ovo pismo je uputio penzioner Mile Delić još u februaru 2016. godine i do danas mu nije odgovoreno na ovo pismo, a veza sa budžetom je sledeća.

U budžetu je deficit, fiskalni, za 2017. godinu predviđen na nivou od 69 milijardi. Ono što nedostaje u budžetu je donacija Mila Delića, koji je donirao 307.645 dinara, i ono što je smanjenju ovog deficita dalo još preko 600.000 penzionera Republike Srbije u ukupnom iznosu od 20 milijardi dinara. Znači, da penzionerima nije uzeto 20 milijardi dinara, po nama protivustavno, deficit ne bi bio 69 milijardi, nego 89 milijardi.

Dalje, lekarima, nastavnicima i drugima u javnom sektoru je uzeto još 22 milijarde, i ta stavka se vidi u budžetu. Pored toga, uvedene su akcize na struju, koje dodatno od građana Republike Srbije uzimaju 14,9 milijardi.

Pored toga, Vlada je posegnula u javna preduzeća, od kojih uzima fiktivnu dobit od 15,5 milijardi dinara, odnosno dobit koja postoji na papiru, a za koju javna preduzeća moraju da uzimaju kredite od komercijalnih banaka da bi mogli Vladi da isplate ovu fiktivnu dobit.

Kad saberemo sve ove stavke, znači 20 milijardi dinara uzeto od penzionera, 22 milijarde od lekara i nastavnika, 14,9 milijardi od svih građana i privrede na ime akciza na struju i dobit javnih preduzeća za koja se ona zadužuju, znači premešten deficit od 15,5 milijardi, dolazimo do broja od 72,4 milijarde. Kada se to sabere sa ovih 69 milijardi, ukupno dođemo do iznosa od 141,4 milijarde. Znači, da nije uzeto iz džepova građana i privrede, deficit ne bi bio 69 milijardi nego bi bio 141 milijarda.

Dalje, svi porezi su povećani, stope su povećane, i raznim uredbama paušalni porez itd., da ne govorim od PDV-a preko akciza itd. Ovi porezi ukupno, ako uzmemo neku prosečnu stopu od nekih 8%, predstavljaju dodatni izdatak građana i privrede od 60 milijardi dinara na godišnjem nivou. Tako da bi, da svega ovoga nije bilo, ukupan deficit ove godine bio 200,4 milijardi dinara. Očigledno su građani i privreda morali da žrtvuju deo svojih prihoda da bi deficit sa 200 milijardi sišao na 69.

Pitanje je šta je uradila Vlada, odnosno šta je uradila partokratija na vlasti, koji deo je reformisan i gde je to uveden red na osnovu koga onda možemo da kažemo da je i Vlada i partokratija na vlasti nešto učinila da se deficit smanji? Jer, kao što smo videli, građani i privreda su se odrekli velikog novca da bi deficit bio doveden u neke normalne okvire. Naravno, potpuno je nesporno da je potrebno smanjiti deficit; sporno je kako je to urađeno – urađeno je iz džepova građana i privrede.

Ministar finansija sigurno zna u ekonomiji princip koji se zove *ceteris paribus*, na engleskom *all other things being equal*, odnosno kada sve ostalo zadržim istim, tako jedino mogu da poredim dve stvari. Na primer, 2011. godine fiskalni deficit je iznosio 135 milijardi, 2012. godine 213 milijardi dinara, 2013. godine 200 milijardi dinara, 2014. godine 246, 2015. godine 114 i sada 69.

Međutim, ako uzmemo ovaj princip da sve stvari moraju da ostanu iste i saberemo i ove penzionere, i lekare, i akcize na struju, i dobit javnih preduzeća, i povećanje poreza, akciza i svega drugog, dolazimo do 200 milijardi dinara – što znači da je, kada su sve stvari poravnate, deficit koji je planiran za 2017. godinu isti kao i deficiti koje smo imali svih ovih godina dosada.

Šta je to Vlada uradila, na kom delu je uštedela kad vidimo po ovim brojevima da je deficit praktično isti i da je samo posegnula u džepove građana i privrede? Pa hajde malo da pogledamo ostatak budžeta.

Kaže ovako. Zgrade i građevinski objekti 67 milijardi dinara. Da li su svi morali da uđu u ovaj budžet? Jer, da podsetim, penzionerima je oteto 20 milijardi.

Ja samo čitam brojeve iz budžeta; ako sam negde pogrešio, voleo bih da me neko u ovome ispravi.

Zatim, dotacije nevladinim organizacijama 7,4 milijardi dinara. Da podsetim, penzionerima je oteto 20.

Zatim, novčane kazne, penali i naknada štete koja je naneta od strane državnih organa 11,2 milijarde. Znači, na vlasti je Vlada sa nekoliko promena ali praktično isti ljudi, od 2012. godine do danas ništa na ovome nije urađeno. I novčane kazne, penali i naknada štete su i dalje 11,2 milijarde dinara. Da ponovim, penzionerima je oteto 20.

Zatim, otplaćuje se glavnicu za garancije koje se daju javnim preduzećima. U budžetu je planirana 41,95 milijarda dinara, plus za kamate 5,625 milijardi. Znači, ukupno 47,5 milijardi za neodgovorna rukovodstva javnih preduzeća u kojima su nesposobni partijski kadrovi koji prave ove gubitke i praktično ne mogu da ih plate, pa onda moraju građani Srbije. Znači, praktično su penzioneri dali 20 milijardi dinara da bi se platile dotacije nevladinim organizacijama ili novčane kazne i penali. Ili su dali 20 milijardi da bi se platila otplata glavnice, recimo, za „Srbijagas“, „Železnice“, „Galeniku“, „Er Srbiju“, „Puteve Srbije“. Ovo su sve preduzeća tačno navedena u budžetu, da se za njih daje ovoliki novac.

Kad pogledamo izvršenje budžeta, ono nam kaže da su, recimo, u 2014. godini aktivirane garancije u iznosu od 30 milijardi dinara; ponovo garancije koje je država dala neodgovornim javnim preduzećima sa nesposobnim partijskim kadrovima. Zatim, 2015. godine takođe 30 milijardi dinara. Pa u prvih 10 meseci 2016. godine izvršenje budžeta kaže – 33 milijarde.

Znači, pogledajte, od 2014. do 2016. godine – 93 milijarde dinara na otplatu aktiviranih garancija koje ne mogu da otplaćuju nesposobna javna preduzeća. A sa druge strane, za ta ista javna preduzeća trebalo bi da poverujemo da imaju neku dobit koja se uplaćuje u budžet u iznosu od 15,5 milijardi. Ovo su brojevi iz budžeta. Pa, na primer, možemo da vidimo da država planira garancije u narednoj godini „Železnicama“, EPS-u, „Elektromrežama Srbije“ u iznosu od 200 miliona evra.

Recimo, samo ovim „Elektromrežama“, gde je direktor Nikola Petrović, treba da se da garancija na kredit od 15 miliona evra. Radnici „Elektromreža“ su nam uputili jedan dopis, u kom su ukazali da EMS, „Elektromreže“, odnosno Nikola Petrović na Kopaoniku gradi odmaralište za rukovodstvo. Iznos te investicije je 150 miliona dinara. I to je nekih 390 kvadrata neto prostora. Znači, praktično se za preko 3.000 evra po kvadratu na Kopaoniku gradi odmaralište za rukovodstvo. To vam je 150 miliona dinara, a u isto vreme od države se traži garancija za kredit od 15 miliona evra. I u isto vreme EMS je jedan od najvećih uplatilaca profita na ime dobiti koji je u okviru ovog broja od

15,5 milijardi. Pa kakva je ovo matematika? Kako ovo može ovako da opstane u budžetu?

Zatim gledamo subvencije: 84 milijarde dinara je predviđeno za razne subvencije mnogim privrednim subjektima. Dobili smo ovde ovaj spisak, i jeste, na spisku je, u budžetu lepo piše, i „Endava“. To je prva softverska subvencija i sve softverske kompanije će vam kazati da je to nešto što ne treba raditi. Nalazi se, recimo, i „Meita“ iz Obrenovca, kojima je, po izveštajima Istinomera, subvencija preko 27.000 evra po radnom mestu. Znači, hiljadama i desetinama hiljada evra po radnom mestu plaćamo strane investitore koji otvaraju u Srbiji, zemlji jeftine radne snage, radna mesta sa platama od 200 evra i to se zove ekonomska politika.

Mi nemamo, naravno, ništa protiv stranih investitora, ali oni moraju da dođu sa svojim parama, a ne da dođu ovde da im mi dajemo pare. Pa imate apsurdne situacije u kojima, recimo, naš domaći proizvođač bojlera plaća sve poreze, a država uzima taj novac i daje stranom investitoru koji pored njega otvori fabriku da bi ga bolje ugasio. O ovim stvarima i tim jeftinim radnim mestima i viziji koju Vlada očigledno ima za Srbiju govorila je i radnica „Gorenja“ koja je opisivala na šta liče ta radna mesta, a i svakodnevno ih dobijate iz „Jure“.

Ovo nije nešto što poreski obveznici treba da podržavaju u Srbiji. Znači, nama treba jedno dobro poslovno okruženje koje će biti dobro za sve investitore, za domaće i strane, ali moraju da investiraju sopstveni novac.

Osim toga, u budžetu imamo planirane za RTB „Bor“ dve i po milijarde dinara. Ovo je posle ovog njihovog čuvenog UPPR-a, u kom su izbrisali preko milijardu evra duga pa se sad vraćaju da dobiju dodatni novac, i ništa na tome nije urađeno godinama i ne radi se godinama.

Zatim, među ovim subvencijama od 84 milijarde imamo subvencije privatnim preduzećima (podvlačim: privatnim) 15,2 milijarde. Među njima su: „Fijat“, „Er Srbija“, „Tigar tajers“, „Mitros“, „Leoni“ i tako dalje, u iznosu od 11 milijardi dinara. Zašto su sve ove subvencije u javnim, na primer, 37,6 milijardi...? Jedino su subvencije u poljoprivredi od ovoga izdvojene – 31,6, tako da će neki novac na kraju delom završiti kod poljoprivrednih gazdinstava.

Zašto nam je važno da gledamo i pitanje glavnice na garancijama, zašto je bitno da posmatramo i pitanje kamata i ovo celo neodgovorno rukovodstvo? Zato što ništa nije urađeno na uvođenju reda. Da je uveden red, ne bi Vlada krenula da poseže u džepove penzionera i zaposlenih u javnom sektoru.

O ovome je ministar finansija na Odboru jasno govorio. Rekao je da nas jedno radno mesto u javnom sektoru u proseku košta milion dinara godišnje, da praktično postoji, kako je ministar rekao, veliki otpor, tako da je njemu na kraju preostalo ovo o čemu i govori Mile Delić u svom pismu, a to je da krene tamo gde nema otpora, gde niko nije zaštićen, a to su ove kategorije o kojima sam govorio.

Problem sa ovim budžetom nije da se mi ne slažemo oko toga da je potrebno smanjiti deficit. Problem je što nije u redu tražiti od građana, tražiti od privrede da se odrekne ovolikog novca, a sa druge strane partokratija da zadrži svoju poziciju, da zadrži sva svoja izmišljena radna mesta, administrativna, da onda ispaštaju lekari i nastavnici, da ispašta ceo javni sektor da bi partijski kadar ostao u javnom sektoru. To je problem sa ovim budžetom, ne pitanje da li stvari treba da dovedemo u neki balans, da li treba smanjiti deficit. Odgovor je nesporno – da.

Očekivati od MMF-a i Svetske banke, koje naravno vode računa o svojim poveriocima i tome da država plaća svoje dugove prema njima i da im se plati i glavica i kamate, da će zaštititi ove kategorije i da će, u stvari, naterati Vladu da štedi tamo gde treba da se štedi, a ne da otima tamo gde ne treba, zaista nije nešto čime se MMF bavi. To znači, MMF pita Vladu – kako ćete uraditi budžet, kako ćete smanjiti deficit? A onda Vlada kaže gde će smanjiti, a gde će povećati.

Znači, Vlada je odlučila da deficit smanjuje iz džepova građana i privrede a da ništa ne uradi na partijskom parazitskom sistemu koji faktički i praktično ubija Srbiju, gde na sva rukovodeća mesta dolaze ljudi koji su najgori, jer nas u stvari i vode najgori. Zbog toga i ovoliki iznosi – 41 milijarda na ime plaćanja garancija, 99 milijardi u poslednje tri godine, ogromni gubici koji se prave.

Bila je pominjana, takođe, navodno uspešna priča sa „Železaram Smederevo“. Prvo da kažemo da „Železara Smederevo“ ne radi više. „Železara Smederevo“ je prodala svoju imovinu kineskom investitoru. Ne firmu, nego imovinu je prodala. Postoji ugovor koji jasno to govori. „Železara“ kao firma i dalje postoji i ta „Železara“ kao firma ima gotovo pola milijarde evra dugova i siguran sam da će se to već negde pojaviti u nekom od narednih budžeta ili u izvršenju budžeta.

Ponavljam, „Železara“ nije stala na noge, nego je „Železara“ prodala budžašto svoju imovinu. Kinezi su kupili tu imovinu i treba da nastave da rade sa tom imovinom, a „Železara Smederevo“ d.o.o. je kao firma ostala i ima ogromne dugove.

Ovde smo slušali dosta predsednika Vlade koji je kritikovao opoziciju, pa moram da odgovorim na par nekih stvari. Ne znači da, kada ste na vlasti, možete da vređate opoziciju. To jednostavno nije prihvatljivo. Ne možete da koristite, odnosno možete, ali nije u redu, nije pristojno koristiti reči „pričate besmislice“, „govorite gluposti“... Opozicija se vama tako ne obraća. Opozicija vam govori o razlikama u politici i očekuje od vas da o tim razlikama govorimo, ne da vređate, ne da omalovažavate.

Zatim, pričati o skupštinskom restoranu od strane nekoga ko je ceo radni vek proveo u skupštinskom restoranu, koji u Vladi naručuje kolače svakodnevno po istim cenama, nije prihvatljivo.

(Predsednik: Poslaniče, da li je to o budžetu?)

Zatim, govoriti „lažovi jedni“ nije u redu.

(Predsednik: Poslaniče...)

Koristiti uličarski rečnik nije u redu, i nakon toga kazati – bio sam pristojan i birao sam reči.

(Predsednik: Reći, ne kazati.)

Znači, ove dve stvari ne idu jedna sa drugom. Potreban nam je pristojan rečnik...

(Predsednik: Poslaniče, možemo li o budžetu?)

Ako ste pronašli ijednu reč kojom je opozicija uvredila, odnosno poslanička grupa uvredila...

(Predsednik: Budite ljubazni, o budžetu. To što ste se vi prepoznali, trebalo je da se javite i tražite repliku.)

Znači, niko od poslaničke grupe nije psovao, nije pljuvao, niko nije govorio takve stvari.

(Predsednik: Poslaniče...)

Ako imate ijedan dokaz, dajte ga. Nemojte da ponavljate, pošto mi niti vređamo, niti govorimo neistine o drugima u ovoj skupštini.

(Predsednik: Poslaniče, ako vas isključim, vređaćete me.)

Znači, potreban nam je budžet koji zaista štedi, koji ukida partijski parazitski sistem, a ne štedi tako što uzima iz džepova građana i privrede.

Nadam se da će se odgovor ticati činjenica koje sam izneo, pa ako sam negde pogrešio, da možemo da imamo debatu, a da se neće pretvoriti u dalje vređanje opozicije. Hvala. (Aplauz.)

PREDSEDNIK: Poslaniče, stvarno niste tražili repliku, nije u redu. Nisam htela da vas prekidam da ne biste rekli da vam ne dam da govorite, ali niste govorili o budžetu zadnje tri-četiri minute uopšte. Ako ste vi advokat opozicije, to sad vi raspravite, ali stvarno nema smisla ovo.

Izvolite.

ALEKSANDAR VUČIĆ: Ne poslednja tri-četiri minuta, nije uopšte govorio o budžetu.

Želeo bih da čujete sada, svi narodni poslanici, pošto mislim da sam saslušao šefove svih opozicionih poslaničkih grupa, uglavnom bivšeg režima, svi su bili na različite načine, pa i ovaj čovek, koji je bio svakako moja najveća politička greška koju sam napravio i ja to javno priznajem. (Aplauz.) Najveća greška, zato što smo gubili vreme.

Kao što vam nepostojanje argumenata, tako vam ni histerično ponašanje neće pomoći, ni histerični aplauzi, niti slajdovi, niti bilo šta drugo.

Mirno sam saslušao gomilu uvreda, izmišljotina, a sada ćete da čujete kakve sve izmišljotine, pošto pretpostavljam da nisu svi imali vremena da pročitaju pažljivo budžet i da čuju sve.

Prvo želim da vam ukažem na sledeće činjenice. U nekoliko navrata čovek kojeg mi je žao govorio je danas na različitim društvenim mrežama kako sam ga se mnogo uplašio, kako ću da pobegnem na pauzu za

ručak. Samo razmišljaju o parama i jelu. Malo ručak, malo kolači, malo pare. To im je, valjda, nekakva vrsta opsesije.

Pa je govorio – evo, pobeže Vučić, skloniće se. Videli ste da sam sedeo mirno, ćutao i slušao besmislice.

A da, izvinjavam se, moja najteža uvreda na račun onih kojima sam odgovarao na uvrede da imam pet miliona evra ovde, 500 miliona onde i tako dalje bila je ta da govore besmislice. Ja mislim da onda imate, iako vam se to ne dopada, jednog od najpristojnijih premijera.

Takođe želim da vam ukažem na tu činjenicu, pošto je govorio i o kolačima kad priča o restoranima i kaže da neko naručuje kolače – tačno je, naručio sam kolače jedanput ili dvaput, koje sam platio iz svog džepa. I, da znate, te kolače sam naručio za Sašu Radulovića. On je pojeo kolače, a ja sam platio. (Aplauz.) Samo da imate u vidu. Šta da radite, valjda čovek ne voli iz svog džepa da plati nego iz tuđeg, što je u redu. Ja mislim da kolači dobro dođu i da bi trebalo češće da ih jede, makar i o mom trošku, nikakav problem nije.

Dakle, taj čovek je pričao sve vreme o partokratiji. Čovek koji je sinonim upravo za to o čemu govori. Čovek koji nije mogao da istrpi ikoga ko ne drugačije misli, nego ko nije njegov najgori poslušnik. Da biste imali u vidu, taj čovek je otpustio pet vozača za nekoliko meseci. Pet vozača je moralo da bude sklonjeno, koje smo morali da premestimo, nije on mogao da ih otpusti. Pet vozača smo promenili zato što on sa njima nije komunicirao, jer mu je ispod časti da komunicira sa vozačima.

Zato što su vozači za njega bića nižeg reda, sa njima ne komunicira, pa je morala njihova sekretarica da im prenese gde i kako da ga voze, o čemu postoje pisane izjave u Vladi Srbije, u Upravi za zajedničke poslove i Generalnom sekretarijatu. To je čovek koji se ovde poziva na određene građane.

Vidim da ste opet doneli uspešno kopiran vaš autoportret. Čestitam vam na tome, to je najviši domet vašeg političkog delovanja.

Govorili ste o 7,4 milijarde – ali oni ne slušaju šta ja govorim – koje se izdvajaju, kažu, za nevladin sektor. I ne vredi da im kažete da vam u to ulaze svi sportski savezi, a kritikuju nas kad se neki sportista žali, iako smo dali po pet i šest puta više novca nego bilo koja druga vlada za naše sportiste i zato imamo najveće sportske uspehe u istoriji Srbije.

U to dolaze sportski savezi, u to dolazi i srpska crkva, i islamska zajednica, i katolička crkva, i protestantska zajednica, i jevrejska crkva. Dakle, i to bi verovatno da izbacuju. U to dolaze i političke stranke. To nije znao, jer to ne bi pomenuo, jer nijedan dinar nisu vratili nikada, kao što nikakvu donaciju, nego su jedva čekali da dođu i pokupe te pare. Al' na kolače ih ne troši. Mnogo voli kolače da jede, al' na kolače ne troši, to mora uvek neko drugi da plati. Jedanput ili dvaput sam mu to platio ja, a uglavnom su to plaćali građani Srbije koje su pljačkali na različite načine.

On ih je pljačkao u periodu od 2007. do 2013. godine, a pre toga je pljačkao američke građane. (Aplauz.) To što je pljačkao američke građane, to je

jedna stvar i to je u redu. To što je pljačkao američke građane, to je njihov problem. Znae, kad neko ostane dužan za porez milion i nešto, možete da mislite koliko ih je opljačkao kad je samo za porez milion i nešto. To ne kažem ja, to kaže njegov saborac, partijski kolega, osnivač njihove partije, gospodin Branko Klanšček, to kažu i mnogi drugi.

Pogledajte, čovek koji im je osnovao odbor na Vračaru, danas se sa njim sprda. A znate li zašto? Tako je to rado i sa vozačima, tako to radi i sa penzionerima. Takav odnos ima prema svima. Zato što niko nije dorastao tome da razgovara sa njim, valjda zbog toga što je samo on u stanju da ukrade milion evra od poreza u Americi i da ga još ne uhapsu. Jeste, gone ga nešto, ne ide baš često u Ameriku, nešto se tu dešava, ko će znati šta, ali i dalje je pod kontrolom.

E sad pogledajte, u tom periodu on je kao stečajni upravnik od 2007. do 2013. godine, da vidite zašto je priča o kolačima važna, dobio je 495 mesečnih naknada. Ako se zna da je prosečna naknada 100.000 dinara po stečajnom postupku, on je inkasirao 49.500.000 dinara. Dakle, za to vreme samo na tome je inkasirao 49.500.000, važno je da građani Srbije to znaju, a i dalje neće da plati svoj kolač.

Zatim, kad pogledate, iako je zaradio stotine miliona dinara, imovinska karta je uvek prazna. Ništa nema. Nema ni duga. Ajde ja koji sam nesposoban, koji sam kreten, lud, ovakav, onakav, to je u redu, a gde on, koji je ovolike milione i milijarde zarađivao? On koji je jednu Ameriku ojadio za milion i nešto dolara. Znae šta znači da budete tako sposobni da Ameriku ojadite za milion i nešto dolara? To ste sve uspeli da uradite i onda kažete – ja nemam ništa. Samo u toku jedne noći se odjednom dogodi da se negde tri stana prebace na neka druga imena i da se odjedanput to prebaci i pokuša da se sakriju tragovi. Ali to će uskoro, čini mi se, da se pojavi i obelodani celokupnoj javnosti.

On se, inače, pokazao kao vrlo neradan i neefikasan, to ste primetili. Mi smo u Vladi znali da on nije u stanju da provede sat i po. Ja sam već posle mesec dana odlučio da ga promenimo, pošto u Vladi nije provodio više od sat i po vremena. Ne može čovek da sedi, on voli nešto drugo da radi. Šta on radi, to niko živ ne zna, jer u Vladi nije proveo sat i po. Nešto se tu čudno dešava, a šta – ne znam. Ali radio je, recimo, Šećeranu „Dimitrije Tucović“ kao stečajni upravnik. Zato bi on voleo kad govori o svim ovim preduzećima, to je profesionalna slabost, da sva preduzeća odu u stečaj i da on opet može da pljačka i krade, kao što je to činio i ranije. Ali neće Srbija više u stečaj i nećete više da imate posla kao što ste imali nekada. (Aplauz.)

Ali je interesantno da je jedan postupak okončan i Saši Raduloviću je izrečena kazna od sto hiljada dinara i javna opomena zbog nepravilnosti u vođenju stečaja preduzeća „Novi autoput“. Vođen odlukom Disciplinskog veća Agencije za licenciranje stečajnih upravnika, Privredni sud u Beogradu, dana 15.12.2011. godine, razrešio je Radulovića sa mesta stečajnog upravnika ove firme.

Razlog za izricanje kazne je činjenica da je, naravno, Radulović bio u drastičnom sukobu interesa. Iako je bio plaćen kao stečajni upravnik, Radulović je zaključivao ugovore o knjigovodstvenim uslugama sa firmom „E market kapital“, čiji je, nećete verovati, suvlasnik bio ko? Upravo Saša Radulović. Dakle, on je faktički zaključivao ugovore sa samim sobom kao stečajni upravnik. Nakon njegovog stupanja na funkciju ministra privrede, vlasništvo nad ovom firmom preneo je na svoju suprugu Tatjanu Radulović.

Staću ovde. Vraćiću se na budžet i na cifre koje su izgovarane. Ovo sam samo želeo da vam pokažem, kompletnoj likovnoj sekciji i tamo Čiku Kajetanu Lopezu, poslušniku Zagora Te-Neja, kako to i na koji način stvarno funkcionise i šta su stvarni brojevi. On je ustanovio sve brojeve koji su potpuno netačni, što će građani Srbije i vi narodni poslanici lako i jednostavno da utvrdite. On, čovek, ne zna da je već prošle godine nekim ljudima u javnom sektoru uvećana plata, nije uračunao šest i po milijardi. Nije uračunao sedam i po milijardi od ove godine koje su uračunate, pa je 20 milijardi manje 13 milijardi sedam milijardi, a ne 20 milijardi.

Rezerva Čika Kajetana Lopeza se vratila.

Takođe zaboravljaju da je od onoga što je bilo oko 20 milijardi za penzionere devet milijardi već vraćeno. To nije umeo da broji. Zatim je govorio o dividendama koje uzimamo, a za koje uzimaju kredite. Najvažniju dividendu od „Elektroprivrede Srbije“ on ne zna, nije ni pogledao, nije ga interesovalo. Meni je zbog građana Srbije, želim da vas obavestim, uopšte nismo uzeli četiri milijarde. Uopšte nismo uzeli dividendu, a imaju na računu 500 miliona evra, od toga 200 miliona uzeto od EBRD-a, a 300 miliona njihovog kapitala. Dakle, notorna laž, notorna neistina, ali prosto koga briga za istinu. Dovoljno je da to izgovorimo i da bezbroj puta ponovimo.

Govorili ste ovde o penzionerima. Pa vi ste bili u Vladi kada smo donosili te odluke. Pa vi ste donosili nama predloge da uvećamo poreze na imovinu na najstrašniji mogući način. Vi ste nam predlagali da poreze na imovinu uvećamo deset puta. To je bio predlog gospodina Radulovića, zvanični predlog protiv kojeg smo se pobunili Lazar Krstić i ja. I nismo mu dozvolili da uveća narodu porez na imovinu deset puta.

Samo ne znam šta vam je smešno. Ja pominjem čoveka koji je bio zajedno sa mnom i koji je to slušao.

Nešto mi prstima mašete, nisam vas razumeo. Opet ukazujete da treba da vam se obratim baš tako kako izgledate ili šta? Izvinjavam se, narodni poslanici, ja ne razumem ovo sve.

Zatim ste govorili o uvećanju poreskih stopa. Nijednu poresku stopu nismo uvećali. Niža stopa PDV-a je uvećana 2014. godine sa 8% na 10%. Nijedna poreska stopa više nije uvećana, nijedna. Naš rezultat je upravo u boljoj naplati i u rastu ekonomije. Ali oni, šta ih briga, izadete i kažete – uvećani porezi i baš vas briga, nemate problem ni sa čim. I to tako izgleda u današnjoj Srbiji, u

kojoj je moguće da izgovarate najgore i najgnusnije neistine i da posle toga ne kažete ni izvinite, izmislio sam ili baš nije sasvim istina.

Napadate nam kapitalne izdatke od 67 milijardi. Napadate nam ono čime se mi najviše ponosimo. Upravo u tome i jeste razlika, što nećemo da bacamo novac u rupu, nego da ulažemo u izgradnju ove zemlje. Upravo se time ponosimo, upravo je to ono o čemu je govorio i nemački ministar Šojble, ono što vi ne možete da razumete. Možda su baš zato naši rezultati toliko bolji otkad ste vi izašli iz Vlade, i Ministarstva privrede i Ministarstva finansija. Zato što konačno radimo u skladu sa pravilima, a ne u skladu sa fantazmagorijama koje neko donosi u Vladu. (Aplauz.)

Govorili ste o kaznama i penalima. Ja vas pitam, pitam sve u Narodnoj skupštini – za koju kaznu i penal je odgovorna ova vlada? Jednu mi navedite. Sve plaćamo ono što su nam ostale obaveze koje plaćamo zbog Strazbura od nekih daleko ranijih vlada, od nekih prethodnih vlada.

(Boško Obradović: Mogu li ja da odgovorim?)

Vi ne umete ni da kažete, a kamoli da odgovorite nešto, tako da nemojte da odgovarate ništa, ko boga vas molim. (U sali glasni komentari.) Znam. Napašćete ili pretući ćete još jednu ženu i rešili ste sve probleme. To vam je najveće dostignuće u životu.

Što se tiče garancija o kojima ste govorili, vi o tome zaista ne znate ništa. Zna li šta je Transbalkanski koridor? Zna li šta je KfW, što daje najpovoljnije kreditne uslove, pri čemu preduzeće samo isplaćuje sve svoje obaveze? Ne znate. Naravno da ne znate i što bi vas bilo briga. Dovoljno je da kažete bilo šta i nemate problem sa tim.

Govorite o Milanu Deliću i 307.000 dinara, što bi značilo da je u međuvremenu primio negde tri miliona dinara. Ne bi bilo ni dinara od ta tri miliona dinara da reforme nismo preduzeli i da smo slušali vas i da smo uvećavali poreze deset puta, kao što ste nam predlagali, i da smo ovu zemlju rastakali i da smo sve oterali u stečaj, kao što ste vi predlagali. I zato sam potpuno siguran da narod i građani Srbije to i te kako dobro razumeju.

Ja sam se trudio, da budem iskren, da pokušam da odgovorim na nekoliko stvari za koje sam mislio da su relativno ozbiljne neistine, a sve drugo nisam u stanju ništa ni da vam kažem. Stvarno ne znam šta da vam odgovorim. Nekad imam, kako bi to deca rekla, transfer blama, pa me sramota dok vas gledam.

Umesto da vas bude sramota, mene je sramota što takvi sede u Narodnoj skupštini Republike Srbije, ni krivog ni dužnog. (Aplauz.) Ali naravno da poštujem narodnu volju i da razumem da sam negde grdno pogrešio kad su za vas glasali. Sigurno sam mnogo grešio i moraću da analiziram kakve sam to velike greške napravio ako je neko bio toliko povređen da je pristao da glasa za vas. Ali verujem da narod to ume da proceni, na kraju krajeva, pa ćemo to i da vidimo. Nisam čuo nijednu ozbiljnu primedbu.

Završavajući svoje obraćanje, uz zahvalnost poslanicima SNS i SPS što će oni svoje izlaganje iznositi bez mog prisustva, u prisustvu drugih ministara, jer imam druge obaveze, jer sam želeo da pokažem, pre svega i vama, narodni poslanici, ali i javnosti Srbije da se nimalo ne plašim onih koji su danima vikali, urlicali i vrištali kako će ne znam šta da urade u Narodnoj skupštini, kako će ne znam koga da rasture u Narodnoj skupštini. Mislim da smo argumentima to pokazali.

Najozbiljniji argument, koji je iznelo više narodnih poslanika, bio je taj da smo kasnili sedam dana i da im je nedostajalo još dva, tri ili četiri dana da se pripreme za budžet. Ali im nije nedostajalo da se sprovede opstrukcija i da podnesu 400 amandmana iako to nisu ni pročitali. Dakle, ili su pročitali pa su podneli amandmane ili nisu imali vremena da pročitaju, ali i jedno i drugo je nemoguće. Ali šta da radite, sve je moguće u Srbiji. I to moramo mi da ispravimo u budućnosti, zato što moramo čak i u tome da se razlikujemo od njih.

Ono što mislim da je veoma važno, to je da imamo ne samo dobro balansiran budžet, već da imamo istinski razvojni budžet. Budžet koji će doprineti daljoj izgradnji Srbije, izgradnji naših škola, bolnica, domova zdravlja. Budžet koji će doprineti boljem životnom standardu i penzionera i radnika. Radnika koji hoće da rade, a ne onih koji čekaju da nešto padne s neba misleći da će država da im nešto pomogne ili onih koji čekaju da državu ponovo vrate u stečaj da bi oni lično mogli da krađu. Dakle, država to više neće da dozvoli.

I onima koje danas finansiraju različiti tajkuni a koji mogu da budu toliko drski da sve ono što o sebi znaju pokušavaju, valjda polazeći od sebe, autoprojekcijom dakle, da prebacuju nekim drugim ljudima, moram da kažem da smo budžet donosili sami, uz saglasnost i dogovor sa MMF-om, jer to vam je posao kada ste u programu MMF-a. Mi se time ponosimo, mi se time hvalimo. Oni koji su nam pričali da je to najvažnije za ekonomski razvoj, za ekonomsku stabilizaciju odjednom su postali veliki protivnici toga, jer bi trebalo oni da odlučuju kako će novac da se troši.

Ovde je, da se ne lažemo, borba za samo dve stvari. Nema ovde velike filozofije. Borba je za dve stvari. Jedna je ta kako ćemo i koliko besmislica da iskažemo i koliko uvreda da iskažemo da ne može neko ni da stigne da odgovori na to, jer mora da se bavi ozbiljnijim poslom, koliko ćemo toga da izgovorimo. A zašto? Cilj je jedan – da budemo u Skupštini, da mi možemo da živimo lepo, a za narod baš nas briga.

Druga stvar je – daj nam još nešto malo negde nekakve vlasti, ne zbog toga što znamo šta bismo sa tom vlašću uradili, ne zbog toga što imamo bilo kakav plan i program, ne zbog toga što smo bilo šta predložili, jer, ako ste приметili, ovde nismo čuli gotovo nijedan predlog u dva dana rasprave. Ne, nego je politika – ako ima malo više para za nas, onda je to u redu. I to je ceo smisao – pare, i da oni budu nešto malo važniji, da njihova slika bude malo više okačena i da sebi budu još malo lepši. To je ceo smisao.

Na one ozbiljne primedbe koje smo imali i iz Demokratske stranke, iz Srpske radikalne stranke, iz partija gospodina Jovanovića, Čanka, Tadića i mnogih drugih, čini mi se da smo odgovorili. I čini mi se da smo odgovorili argumentovano, ozbiljno i odgovorno. A vi jednom zauvek treba da naučite jednu stvar – ne mogu da vidim sve što pišete, pretpostavljam da je opet neka autoprojekcija, opet ste nešto govorili o sebi, ali šta da vam radim – suština je u tome da morate da imate u vidu da vas se nikada neću uplašiti.

Čak ni onda kada je bilo vas pet a ja bio sam. I tada ste pobjegli glavom bez obzira, gde vam je noga nogu sustizala, pa ste pobjegli i molili novinare da vas brane i spasavaju. Iako vam ništa nisam uradio, samo sam vas nazvao pravim imenom i rekao vam ko ste i šta ste, i ništa više od toga. Doduše, žalio se ovaj vaš Čiko Kajetano Lopez i Martinez da sam mu skoro slomio ruku dok smo se rukovali. Žalili su se posle i plakali novinarima, i to je bila najveća žalba.

Izvinjavam se zbog toga još jednom, ako sam vam teške povrede naneo, gledaću da vas više ne povređujem u budućnosti na taj način. Ali isključite tu mogućnost da se vas neko plaši. Nikada vas se neću plašiti, jer pravdoljubivi i istinoljubivi ljudi, ljudi koji imaju obraz, takvih kao što ste vi nikada se nisu i nikada se neće plašiti.

Hvala vam na pažnji još jedanput i čestitam vam odličan budžet.
Hvala. (Aplauz.)

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Poštovani narodni poslanici, u skladu sa članom 87. Poslovnika, određujem pauzu u trajanju od 60 minuta. Hvala vam.

(Posle pauze – 16.05)

PREDSEDNIK: Molila bih vas da nastavimo.

Đorđe Milićević je prvi govornik, koji je još preostao od ovlašćenih.

Izvolite, Đorđe.

ĐORĐE MILIĆEVIĆ: Zahvaljujem, gospođo predsednice.

Dame i gospodo ministri, dame i gospodo narodni poslanici, poštovani predstavnici Ministarstva, Predlog budžeta za 2017. godinu za Poslanički klub SPS predstavlja suštinsku prekretnicu u svakom smislu na nekoliko pravaca.

Ovaj budžet, po našem mišljenju, specifičan je po tome jer je i stabilizacioni, jer je i razvojni i socijalni, ali i štedljiv. Stabilizacioni jer imamo zdrave javne finansije, imamo boljitak koji je zasnovan na zdravim osnovama. Razvojni jer nastavljamo istim tempom investicija ekonomski oporavak, ekonomski razvoj, veća izdvajanja, dva puta veća sredstva za infrastrukturu, za obnovu i izgradnju zemlje, veća sredstva za poljoprivredu; privatni sektor postaje jedan od stubova i nosilaca ekonomskog razvoja. Socijalni jer Vlada Republike Srbije ima odgovoran odnos prema socijalno najugroženijim kategorijama stanovništva, daleko veća izdvajanja za socijalna davanja, i štedljiv jer Srbija i

danas jeste u programu MMF-a. Dakle, po našem mišljenju, tri su ključne karakteristike kada govorimo o Predlogu budžeta za 2017. godinu, a to su: reforme, rast i razvoj.

Ovaj predlog budžeta vrlo jasno potvrđuje da Srbija ima vladu prosperiteta, stabilnosti i napretka. Lestvica je podignuta visoko, postavljeni su visoki ciljevi kada je reč o planiranom i predviđenom istorijskom deficitu i mi smatramo da je to veoma važno, pre svega za budućnost Srbije, važno za budućnost svih građana Srbije. Mi ovde govorimo zapravo o budućnosti Srbije, govorimo o još jednoj potvrdi odlučnosti, opredeljenosti Vlade Republike Srbije da uloži ogroman napor, rad, trud da se Srbija razvija, a da, sa druge strane, građani Srbije žive bolje i da životni standard građana Srbije bude još bolji.

Znaci ekonomskog oporavka, ako pogledamo parametre i pokazatelje Predloga budžeta za 2017. godinu, jesu i vidljivi i prepoznatljivi. Srbija je, po brojnim pokazateljima, danas lider u regionu Zapadnog Balkana i danas je potpuno jasno da su reforme bile pitanje opstanka Srbije, reforme da bi Srbija u ekonomskom smislu bila zdrava zemlja i danas je potpuno jasno da reformski kurs Vlade Republike Srbije nema alternativu.

Kada danas čujemo kritike na račun reformskog puta Vlade Republike Srbije i kada danas čujemo kritike na račun teških i nepopularnih mera koje je preduzimala Vlada Republike Srbije u prethodnom vremenskom periodu, bilo bi dobro da čujemo i šta je alternativa a da to nije spisak lepih želja, da to nije ono što bi građani želeli da čuju i što bi u finansijskom i ekonomskom smislu Srbiju vodilo ka finansijskom bankrotu i finansijskom kolapsu.

Budžet je pravljen na realnim, a ne na političkim osnovama. Dakle, budžet je pravljen na zdravim osnovama i ovo je sistemski i sveobuhvatan odgovor na aktuelni trenutak i na veoma realan način sagledava vidljive i prepoznatljive rezultate u pozitivnom smislu koje je u oblasti reformi, kada je reč o ekonomiji i finansijama, postigla Vlada Republike Srbije.

Dakle, Vlada gradi jedan zdrav sistem koji nema veze sa politikantstvom, koji nije politička proklamacija, jedan zdrav sistem koji je prepoznatljiv, uvažavan i poštovan u svetu, zdrav sistem koji, ponavljam, nema dodirnih tačaka sa nekakvom političkom proklamacijom, već sa onim što jeste život i ekonomija.

Ono što je veoma važno, druga je godina zaredom, ministre Vujoviću, kada nemamo rebalans budžeta i to je dobar pokazatelj i potvrda da Vlada dobro planira budžet, imamo prihode koji su uvek iznad planiranih i imamo rashode koji su ispod planiranih. Dakle, fiskalni rezultati nadmašuju očekivanja i to je ono što je za nas od izuzetne važnosti i značaja.

Slažemo se kada kažete da je 2014. godine postojao jedan ambiciozan pristup, ali rezultati koji su postignuti daleko su iznad ciljeva koji su tada postavljeni i to potvrđuju i Svetska banka i MMF, ali i Fiskalni savet. I kada je reč o učešću javnog duga, najpre želim da kažem da mislim da smo dva

izuzetno važna cilja u potpunosti ostvarili, učešće javnog duga u BDP-u i trajno smanjenje budžetskog deficita.

Te 2014. godine mi smo jasno rekli – Vlada ima dugoročan plan i jasno i precizno definisane ciljeve, ima konkretan program i konkretne rokove, a sve to jeste dalo dodatnu snagu i stabilnost reformskim procesima, kredibilitet reformskim procesima, što su na pravi način prepoznale i međunarodne organizacije.

Dakle, kao što ste rekli u uvodnom izlaganju, ovaj budžet sadrži i onaj razvojni deo, koji treba da obezbedi rast i rast je zasnovan na investicijama, povećanju obima izvoza, ali s obzirom na to da u 2017. godini, od januara 2017. godine, dakle, imamo povećanje minimalne cene zarada, imamo povećanje plata u javnom sektoru i povećanje penzija, realno je da treći oslonac i okosnica tog rasta bude i privatna potrošnja.

Da nema zapaženih rezultata u oblasti ekonomije i finansija, pa sigurni smo da MMF ne bi dao saglasnost i ne bi učinio nešto što nije uobičajena praksa, da odobri povećanje primanja u periodu dok traje program. Povećanje plata u javnom sektoru i povećanje penzija je zasnovano na zdravim i realnim osnovama. Na pravi način racionalno se raspolože onim što imamo. Podsetiću vas, 2014. godine ovde, u ovoj sali, vođena je rasprava na temu teških i nepopularnih mera koje Vlada Republike Srbije mora da započne. Ključna kritika je tada bila da se nešto otima penzionerima, ključna kritika kada govorimo o smanjenju plata i penzija.

Međutim, suština nije bila u tome. Suština rasprave koju smo vodili bila je u tome da mi, zapravo, govorimo o merama koje su spas za srpsku ekonomiju, da smo mi u tom trenutku govorili o merama koje je predložila Vlada, merama koje su se ticale budućnosti Srbije i budućnosti svakog građanina Srbije i da Srbija mora da se reformiše i da se Srbija nije reformisala i da nismo započeli reformske procese, mi danas ne bismo imali rezultate koji su prepoznatljivi i vidljivi u Predlogu budžeta za 2017. godinu.

Kada čujemo kritike da se premalo izdvaja za penzije, da Vlada premalo izdvaja za penzionere, pa znate kako, evidentno je povećanje. Do povećanja se došlo kroz ogroman rad, trud i napor, i imamo povećanje, a imamo plus u državnoj kasi. Neodgovorno i neozbiljno bi bilo da imamo nerealna povećanja, a da imamo minus u državnoj kasi.

Ono što je za nas ohrabrujući podatak kada govorimo o Predlogu budžeta za 2017. godinu jesu dva puta veća izdvajanja za infrastrukturne projekte za obnovu i izgradnju Srbije. Dakle, Srbija se infrastrukturno uvezuje po svim putničkim i železničkim pravcima i investicija u infrastrukturu za nas nikako ne može da bude definisana kao trošak; to je investicija u budućnost. Nema ekonomskog bez infrastrukturnog razvoja, a kroz realizaciju infrastrukturnih projekata, kapitalnih projekata, to je realna šansa da se nastavi sa uspešnim rešavanjem onoga što jeste danas jedno od gorućih pitanja u Srbiji, a to je pitanje nezaposlenosti.

Srbija danas ima političku i ekonomsku stabilnost, i to je veoma važno, i uz političku i ekonomsku stabilnost, uslove i podsticaje koje Srbija daje potencijalnim investitorima i kada je reč o smanjenju birokratije i bržem izdavanju dozvola, to sve čini Srbiju veoma privlačnom, najprivlačnijom zemljom u ovom delu Evrope za investiranje.

Šta želim da kažem? Dosta toga je urađeno kada govorimo o investicionom ambijentu i poslovnoj klimi, i Srbija danas jeste atraktivna investiciona destinacija. U prilog ovoj konstataciji govori jedan podatak iz ekspozea predsednika Vlade Republike Srbije. Dakle, od trenutka kada je konstituisana Vlada Republike Srbije pa 27 meseci unazad, u Srbiji je otvoreno 38 fabrika. Deset hiljada novih radnih mesta, taj broj je danas daleko veći, ali tih deset hiljada novih radnih mesta u lancu vuče još veći broj radnih mesta, i to je ono što građani očekuju od odgovorne i ozbiljne vlade koja posvećeno radi svoj posao.

Smatramo da su pred Srbijom dobre godine, ali moramo da nastavimo i smatramo da su pred Srbijom još bolji rezultati, ali moramo da završimo započete reforme. Moramo u sistemu da iznađemo tačke koje su odlivale novac iz budžeta i da taj novac usmerimo u dobrom pravcu.

U potpunosti se slažemo kada predsednik Vlade kaže da nam je potrebno da nastavimo i da ubrzamo strukturne reforme, pre svega kada govorimo o javnim preduzećima. Naravno da javna preduzeća moraju da ostvaruju daleko veći prihod, moraju da budu racionalnija, moraju da budu efikasnija i moraju da budu jeftinija. Naravno da imate našu podršku.

Imate podršku poslaničkog kluba kada izađete sa konceptom reformi javnog i jačanje privatnog sektora. Takođe smatramo, u potpunosti se slažemo da u privatnom sektoru jeste budućnost.

Dakle, privatni sektor je važan za privredu, jer otvara nova radna mesta, ali privatni sektor je važan i za državu. Pa država živi od poreza i dažbina koje ubira iz dobiti preduzeća i veoma je važno da privatni sektor postaje jedan od oslonaca i okosnica ekonomskog razvoja i ekonomskog oporavka Srbije. Moramo da zadržimo fiskalnu disciplinu kontrola i naplata, da nastavimo sa odlučnom borbom protiv sive ekonomije i tu se u potpunosti slažemo.

Još jedna stvar za koju smatramo da je jako važna i delimično je o tome bilo reči tokom današnje i jučerašnje rasprave. Naime, tu je i ministarka Brnabić, mi smatramo da uređena Srbija i uređena država podrazumeva i uređene lokalne samouprave. Dakle, da uređena Srbija počiva na, u ekonomskom i finansijskom smislu, dobro uređenim lokalnim samoupravama. I lokal mora da bude uspešan. Različita je situacija od opštine do opštine, od grada do grada.

Pre izvesnog vremenskog perioda usvojili smo izmene i dopune Zakona o finansiranju lokalnih samouprava i nije tačno da neko otima nešto lokalnim samoupravama, već je pronađena jedna mera i ravnoteža između onoga što jesu bili rigidni zahtevi MMF-a, s jedne strane, i onoga što jesu realne potrebe opština i gradova, sa druge strane. Dakle, niko ništa ne uzima i ne otima lokalnim

samoupravama. Traže se alternativni izvori prihoda, ali, izvinite, lokalne samouprave moraju da budu odgovornije, moraju da budu ozbiljnije, moramo da se potrudimo da sprečimo nenamensko trošenje sredstava u lokalnim samoupravama i da lokalne samouprave budu efikasnije, stabilnije i transparentnije, ali da budu i predvidljivije.

Još jedan zakon koji je vezan za lokalne samouprave jeste Zakon o javnoj svojini. Mislimo da je to kvalitetan zakon, koji mora i treba da se implementira i da lokalne samouprave postanu vlasnici javne svojine, jer smatramo da je to dobra baza i osnov za razvoj lokalnih samouprava.

Naravno, važno je, i to želim potpuno jasno i precizno da kažem, mi nismo protiv privatizacije. U potpunosti se slažemo sa predsednikom Vlade Republike Srbije. Nismo protiv privatizacije, ali smo protiv neuspešne privatizacije. Smatramo da je veoma dobro i pozitivno da su prvi put Predlog zakona o budžetu podržali i sindikati.

Šta je suština? Moramo da nastavimo da zarađujemo, da trošimo daleko manje od onoga što zaradimo, da naučimo, kao i dosada, način na koji se ponaša Vlada, da se ponaša racionalno i domaćinski, da na pravi način raspoláže onim što ima, da nastavimo da idemo u pravcu smanjenja javnog duga, smanjenja budžetskog deficita.

Rekao sam, ciljevi koji su postavljeni kada je reč o deficitu jesu veoma važni za budućnost Srbije, da nastavimo da idemo u pravcu ekonomskog napretka i ekonomskog rasta. Ukoliko ostvarimo ono što smo definisali kao rast, pa naravno da to znači i bolji životni standard i više radnih mesta i daleko veća primanja.

Ne kažemo da je posao završen, ali Srbija je na dobrom putu i vidljiv je i prepoznatljiv pozitivan trend koji vodi ka boljitku, ali boljitku koji je u svakom sektoru zasnovan na zdravim osnovama. Prepoznatljiva je namera, intencija Vlade Republike Srbije da uloži ogroman napor, trud i rad da Srbija ostane na dobrom putu.

Važno je da sačuvamo ono što smo u oblasti ekonomije i finansija postigli kao veoma zapažene, pozitivne i uspešne rezultate i da započete procese privedemo kraju. Verujemo da će Srbija u budućnosti biti ekonomski uspešna, razvijena, moderna zemlja, država koja će biti deo porodice evropskih naroda, da će Srbija biti država u kojoj ćemo imati kompletnu novu infrastrukturu, nove investicije, nove fabrike u kojima će raditi građani Srbije. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Hvala lepo.

Prelazimo na listu.

Reč ima narodni poslanik Zoran Živković. Izvolite.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Ovaj budžet je deo bajke koja traje već više od četiri godine. Naravno, kao i svaka bajka, on ima jedan deo koji je realan, tačan, ali je veći deo svake bajke izmišljotina, hvalospevi, nešto što bi trebalo da fascinira one koji slušaju tu bajku. Da li je ovo „Pinokio“ ili neka druga bajka, ja

ne bih da ulazim u to. Mahom su bajke zasnovane na neistinama, neki bi rekli na lažima.

Šta se inače govori u bajkama? Evo ministar Knežević zna to. Govori se da je nešto najbolje, da je nešto jedino, da je prvi put u istoriji, da je najveće na svetu, da je najlepše na svetu, da tu postoje spasioci, da postoje čudotvorci, „Baš Čelik“ ili neko drugi ko pretvara drvo u zlato, koji sve rešava.

U tim bajkama nema kalendara, nije bitno vreme. To što se kasni sa Predlogom budžeta par meseci, to što smo ga dobili, da ne ponavljam ono što su kolege govorile, pre 48, 52 ili 32 sata, da je nemoguće ga pročitati, premijer nam je rekao – koji je, inače, pobeo sa rasprave – da je to nebitno i da je najvažnije da je to najbolji budžet u istoriji. Tako je. To je vrlo moguće, ako se dogovorimo, a to je u bajci moguće, da istorija počinje 2012. godine. Međutim, to nije tačno. Istorija počinje mnogo ranije.

U bajkama postoje čudotvorci, postoje dobre vile, ali postoje i zle veštice. Po ovoj raspravi, zla veštica u ovom budžetu, u ovoj bajci je opozicija. Ona kvari. Sve što ovaj za 25 sati dnevno uradi, dođe ta nesrećna veštica i sve živo pokvari.

Koliko se ja sećam tih bajki, veštice inače imaju metlu, a pošto su pretpostavljeni, skoro zakazani izbori...

(Predsednik: To su neke horor bajke. Nego, o budžetu, molim vas.)

Ja mislim da više pričam o budžetu nego premijer. Mislim da ćemo da se složimo oko toga.

(Predsednik: Teško.)

Prema tome, ta zla veštica, koja se zove opozicija, na sledećim izborima će, kad god oni budu, a neka budu i u aprilu, da počisti onom metlom šta već treba.

U bajkama se kaže da se smanjuje dug. Iako je on za 10 milijardi veći, ali to je smanjenje. I to sad izvol'te pa objasnite na bilo koji način – dug države veći za 10 milijardi nego pre četiri godine. To je definitivno.

U bajkama Sartid radi fenomenalno. U bajkama Basen Bor čini čuda. U bajkama i MKS i Petrohemija stvaraju neverovatne uspehe. U bajkama je sve živo moguće. U bajkama je moguće, čak i vi ćete se oko toga složiti, kao i kolege iz PUPS-a, da se penzije smanjuju za 10%, ali su veće i bolje i nikad veće. To je u bajkama sve moguće.

Naravno, samo naivna deca veruju u bajke, a građani Srbije nisu naivna deca. Kada malo porastete, vidite da u tim bajkama ima puno možda lepih namera, ali realno nema ničega što bi moglo da bude korisno.

Šta bi moglo da bude korisno? Evo da vam kažem.

Podneo sam samo deset amandmana i suština je njihova u subvencijama, da se neke subvencije smanje, a da se neke povećaju. Očekujem da ministar za socijalnu politiku, ministar poljoprivrede i ministar za obrazovanje podrže moje amandmane. Naime, tu su amandmani koji prebacuju neke 32 milijarde iz sfere estrade, to znači ja ti dam 10.000 evra, pa ti od toga plaćaš

četiri godine radnika koga si, navodno, o svom trošku zaposlio, u sferu budućnosti. Prebacuju se 32 milijarde iz subvencija za privredu, ostavio sam 9.000 dinara da ne bude da nema tu ničega, a prebacuju se, pre svega, u ono što je najvažnije za jednu državu, a to je obrazovanje, i to je negde oko 20 milijardi.

Evo da vam kažem precizno: pet milijardi više za Fond za mlade, četiri milijarde više za studentski standard, četiri za učenički standard, dve za socijalnu zaštitu, 10 za dečju zaštitu, dve za kulturu i pet za poljoprivredu.

PREDSIEDNIK: Prošlo je vreme.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Samo da kažem gde sam skinuo, da zna ministar.

PREDSIEDNIK: Potrošili ste vreme na bajke, šta da radimo.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Pa to se inače dešava u ovom parlamentu.

Hvala.

PREDSIEDNIK: Reč ima Miroslav Aleksić.

Izvolite poslaniče, pa onda da reč dam ministru Vulinu.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem, predsedavajuća.

Danas govorimo o budžetu za 2017. godinu i, pre nego što kažem nešto o budžetu, moram reći da je to peti budžet po redu vlade Srpske napredne stranke Aleksandra Vučića i ovaj peti budžet po redu dobili smo bez izveštaja o izvršenju prethodnih budžeta kako bismo mogli kvalitetno da diskutujemo o onome što je predviđeno.

Dakle, da je ovo prvi budžet i da ste vi došli na vlast ove, 2016. godine, ovaj budžet bih mogao i da podržim, jer u njemu ima i nekih stvari koje su pozitivne. Ali ne mogu da zaboravim da ste vi na vlasti od 2012. godine, zapravo u različitim sastavima, različitim vladama, promenjeno je preko 40 ministara, ali se ponašate kao da je neko drugi vladao pre vas. I sada u svim ovim diskusijama premijera čuli smo ono što odgovara Vladi i vama, čuli smo ono što je Fiskalni savet pohvalno rekao o budžetu, ali nismo čuli ništa što je negativno.

Takođe, naravno, način na koji je budžet ušao u Skupštinu je posebno problematičan, jer je ušao mimo svih rokova i na taj način pokazujete da ne poštujete ne samo poslanike koji sede ovde u ovom domu, nego ne poštujete ni građane Republike Srbije.

Pokazali ste, takođe, i juče, kada je mom kolegi Marku Đurišiću premijer rekao da nema podsticaja za IT kompaniju „Endava“, a u budžetu i te kako ima, ali je posle toga premijer rekao kako će se to možda dati a možda ne, a to pokazuje da ovo može da bude budžet a ne mora da znači. Dakle, toliko o verodostojnosti ovog dokumenta.

I sada kad pogledamo šta su osnovni parametri ekonomije jedne države, to svakako jeste javni dug, jeste rast BDP-a, i ono što je rezultat svih ovih vaših pet vlada jeste da ste za četiri godine podigli javni dug za 10 milijardi evra. Godišnje dve i po milijarde evra ste u proseku podizali javni dug i zaduživali građane Srbije, a paralelno sa time rast BDP-a je bio svega 25 miliona evra godišnje ili ukupno 100 miliona. Dakle, sve vlade od 2001. do 2012. godine,

uključujući i vladu Mirka Cvetkovića, podizale su godišnje BDP za oko dve i po milijarde evra, a javni dug za svega 100 miliona.

Vi ste potpuno obrnuli trendove i sada govorite o blagostanju, govorite o velikim rezultatima i govorite o tome kako je deficit mali. Da, nesporno je da je deficit manji nego prethodne godine, ali budite iskreni pa recite građanima zašto je to tako. Zato što ste sredstva uzeli penzionerima, uzeli ste zaposlenima u zdravstvu, u vojsci, u policiji, u celokupnom javnom sektoru, uzeli ste malim i srednjim preduzećima, reketirate ih svakog dana po terenu, zadnji dinar i zadnju akumulaciju sredstava vadite ljudima iz džepova, a pritom niste bili sposobni da za pet godina rešite kancer sistema, koji nemamo, a to su nereformisana javna preduzeća koja su i danas najveći gubitaši i neko ko predstavlja najveći problem budžeta i po oceni Fiskalnog saveta.

Dakle, vi ne radite ono što treba da radite, da reformišete javnu upravu, da smanjujete broj radnika, da rešite probleme sa preduzećima, nego polazite za onim što je lakše, a to je uzimati od građana, prazniti džepove građana i time puniti republičku kasu.

Takođe, juče je premijer govorio o tome kako više nema velikih sistema sa po tri, četiri, pet hiljada radnika, izuzev Železare Smederevo. Nema zato što ste neselektivno pogasili, hvalili ste se time, ministar Sertić se hvalio da je za godinu dana ugasio 500 preduzeća. Voleo bih da vidim kriterijume i po kom kriterijumu je Prva petoletka iz Trstenika trebalo da se ugasi, a da se nije ugasila, recimo, Petrohemija, da se nisu ugasila druga, slična preduzeća, FAP iz Priboja itd. Ne kažem ni da je trebalo ona da se ugase, ali prosto mora da postoji sistem i da postoje kriterijumi.

To što govorim o javnim preduzećima možete videti i u EPS-u. Evo, ovih dana gledamo afere koje se dešavaju na relaciji EMS-a i EPS-a, zbog sukoba određenih političkih struja SNS-a koje upravljaju EPS-om i EMS-om, pa tako gubimo 600.000 dnevno zbog toga što TENT B još uvek nije u funkciji.

Što se tiče plata i penzija, vi ste ovim skromnim i malim povećanjem, predizbornim zapravo, želeli da pokažete građanima da mislite o njima. Pa ne mislite na pravi i adekvatan način. Kad su neki drugi povećavali plate i penzije pred izbore, vi ste rekli da je to politička kampanja, a sad kada to radite vi verovatno mislite da nije. Zapravo, ne možemo imati različite aršine i vi sada to radite ne zato što ima uslova u budžetu, već zato što imamo evidentne predsedničke, a bogami i parlamentarne izbore u narednoj godini.

Ono što moram da pohvalim da je dobar pomak, ali još uvek nedovoljan, jeste budžet za subvencije za poljoprivredu. Tu se nešto malo pomerilo s mrtve tačke, ali s obzirom na činjenicu da smo godinama i decenijama unazad imali nedovoljna ulaganja, i to je malo, i ja sam amandmanima tražio da se taj iznos još poveća kako bismo iskoristili potencijale koje imamo u poljoprivredi.

Nisam nigde video u budžetu, a o tome govorim već više puta i postavljao sam pitanje ministarki Mihajlović zašto nema Moravskog koridora,

auto-puta od Pojata do Preljine. Na tom delu Srbije, najgušće naseljenom, živi 500.000 stanovnika. Nema odgovora. Ali je zato u budžetu ministarke Mihajlović u ovoj godini bilo 374 miliona donacija stranim vladama, ne znamo kojima i za šta, ali vidim da ih ove godine nema, pa bih voleo da mi neko na to odgovori.

I na kraju, novčane kazne koje plaća država zbog neefikasnosti i zbog montiranih televizijskih procesa i hapšenja su 12 milijardi dinara, kao što su i usluge po ugovoru, i to je nešto gde je trebalo da štedite, a ne da štedite na platama i penzijama građana Srbije.

PRESEDAVAJUĆI (Đorđe Milićević): Zahvaljujem, gospodine Aleksiću.

Reč ima najpre ministar Aleksandar Vulin.

ALEKSANDAR VULIN: Hvala.

Svašta smo čuli, čuli smo ko koju lektiru čita, ko koje bajke voli, to smo sve saznali, samo nismo saznali da li je nešto problem u budžetu, pošto je zaista dosta teško kritikovati ovaj budžet.

I tačno je, nažalost, istorija ne počinje 2012. godine, jer da počinje 2012, ne bi to bila istorija pljačkaške privatizacije, ne bi bila istorija koja je od ove zemlje napravila siromašnu i tužnu zemlju, ne bi bilo te istorije koja je prodala u ovoj zemlji apsolutno svaku fabriku koja je mogla da se proda i koja je mogla kroz razne stečajne upravnike da se uništi. Zaista, ne bi je bilo.

Ovde se sada govorilo, vidim, ne znam, ne želim da verujem da je u pitanju zla namera, želim da verujem da je u pitanju samo neznanje i nečitanje onoga što stoji ispred uvaženih narodnih poslanika. Jer da su hteli da pročitaju ili bar da su hteli da kažu pošteno ono što je stajalo ispred njih, znali da bi da je, recimo, u prošloj godini isplaćeno 5,5 milijardi dinara duga prema vojnim penzionerima, duga koje su napravile vlade pre nas, tačnije vlade Demokratske stranke, da je isplaćeno duga prema poljoprivrednim penzionerima za pogrebne troškove 2,2 milijarde dinara, da je, ponavljam, našim sunarodnicima na Kosovu i Metohiji isplaćena nadoknada, kojima se dugovalo za slučaj nezaposlenosti, od šest rata, u iznosu od milijardu i 700 miliona dinara. To je dug koji se vukao još od 2003. godine, mi smo ga sada isplatili.

Da je radnicima koji su ostali bez posla u tim preduzećima koja su veštački održavana, u tih pet stotina i nešto preduzeća koja su veštački šticeana od poverilaca, koja su držana tu više kao sredstvo političkog pritiska i ucene, nekad dobijali plate, nekad nisu dobijali plate, a dugove pravili i nisu morali da ih vraćaju, dakle da je isplaćeno šest milijardi dinara radnicima za otpremnine, i ne samo njima, nego čak i onim radnicima koji su bili u preduzećima sa propalim privatizacijama.

Mi smo prva vlada koja se usudila da kaže radniku – nisi ti kriv što je država loše trgovala i što je upropastila tvoje preduzeće. Mi smo i njih prihvatili, i njima su isplaćene otpremnine kao što se isplaćuju. Do dinara je isplaćeno ono što se dugovalo kroz Fond solidarnosti. Evo sad ovih dana će još 400 miliona dinara biti isplaćeno radnicima. Nijedan radnik kome se duguje iz

preduzeća u stečaju, a samo za one koji ne znaju da kažemo taj podatak da se kroz Fond solidarnosti dobija do devet minimalnih zarada. Ni njima niko nije ostao dužan. Odakle taj novac? Taj novac je došao do boljeg rada i taj novac je došao od boljeg funkcionisanja privrede. Ovo je sve novac koji je do dinara isplaćen našim radnicima.

Govorite ovde o tome kako država plaća penale za pogrešne odluke koje je donosila pa zbog toga sudovi dosuđuju odgovarajuće presude i, naravno, kažnjavaju nas. Tačno, ali koga? Pet i po milijardi koje smo isplatili dosada vojnim penzionerima su posledica sudskih odluka na osnovu odluka vlade Demokratske stranke, zato što je odbila da poštuje odluku Ustavnog suda. Pet i po milijardi zasada, a imamo i više.

Je l' treba da vas podsećam na odluke sudova kada su u pitanju ratne dnevnice u topličkom kraju, takođe zbog izbora? I vrlo dobro znate zašto su donošene takve presude, i kako su donošene, i protiv koga su donošene i od koje vlade su donošene. Mi to plaćamo. Mi to plaćamo do dinara. Pa nam onda sve to stigne i iz Strazbura, pa Vlada Republike Srbije, to što vi kritikujete kako Vlada Srbije predviđa novac da plaća penale, da, predviđa novac da bi plaćala te penale koje ste nam ostavili, koje smo dočekali ovde, zbog takvih sudskih presuda.

Kažete ovde – niste smanjili broj zaposlenih u javnom sektoru, niste nastavili sa otpuštanjem. Hajde se dogovorite hoćete li da otpuštamo ljude u javnom sektoru, je l' ne treba niko da radi u javnom sektoru ili treba da radi u javnom sektoru. Prošli put ste nas kritikovali za otpuštanja, sad nas kritikujete što nema otpuštanja. Hajde, nije loše da se dogovorite čisto da vidite da li bi bilo dobro da se otpušta ili da se ne otpušta.

Mi smo se trudili da se racionalizujemo i da sačuvamo naravno najveći mogući broj ljudi koji rade i za čijim radom ima potrebe i opravdanja. Naravno da smo se trudili da uradimo sve što možemo upravo da bismo ljude zaštitili. I nismo to radili, kao što vi to dobro znate, ni po kakvom partijskom ključu. Da smo to radili po partijskom ključu, to su sve ljudi koji su zaposleni u vreme ranijih vlada, na pamet nam nije palo. Nego smo se upravo trudili da poštuju svako čoveka i da mu sačuvamo radno mesto. Hvala. (Aplauz.)

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar Aleksandar Antić. Izvolite.

(Zoran Živković: Replika.)

(Goran Ćirić: Replika.)

ALEKSANDAR ANTIĆ: Pa dobro, je l' mogu ja, pa onda kad budete replicirali...?

PRESEDAVAJUĆI: Samo da razjasnimo.

Ja sam u obavezi da najpre reč dam ministru. To je prva stvar.

(Zoran Živković: Replika ima prednost.)

Druga stvar, kada je reč o replikama, gospodine Ćiriću, nijednog trenutka niste pomenuti, ni vi ni Demokratska stranka.

(Goran Ćirić: Pomenuta je stranka dva puta.)

Gospodine Živkoviću, u kom delu ste ...?

(Zoran Živković: Ja sam se prepoznao u bajkama.)

Ne mogu da vam dam, nemate osnov.

(Zoran Živković: Ni za bajke?)

Ni za bajke. Žao mi je.

Gospodine Antiću, izvolite.

ALEKSANDAR ANTIĆ: Dame i gospodo uvaženi narodni poslanici, u obavezi sam da reagujem povodom diskusije narodnog poslanika gospodina Aleksića, koji je tokom svog izlaganja, a pretpostavljam i u onom delu prepodnevnice kada su se postavljala pitanja, izneo netačnu činjenicu vezanu za kapitalni remont Bloka B2 u TE „Nikola Tesla“. Dok ste bili predsednik opštine, ministar i ja imali smo ozbiljnu saradnju, tako da cenim da ćete moj odgovor uzeti potpuno ozbiljno i apsolutno odgovorno.

Dakle, tokom 2016. godine, u skladu sa planom remonta u JP EPS je zaista rađen kapitalni remont na Bloku B2. Termoelektrana B ima 2 bloka, koja su najsnažnija; u sistemu JP EMS je preko 600 megavata. Remont na bloku B2 je završen 2. novembra i taj blok se nalazi na mreži i radi od 9. novembra.

Apsolutno je netačno da taj blok ne radi, da je imao neki veliki prazan hod. Remont je završen drugog, na mreži je od devetog. Reč je o jednom izuzetno složenom investicionom zahvatu. Reč je o kapitalnom remontu kotla, potpunoj zameni generatora, pa se očekuje da će rezultirati jačanjem snage tog bloka za nekih 30 megavata. U tih sedam dana izvršena je njegova sinhronizacija na mrežu i kompletiranje dokumentacije, koja je vrlo ozbiljna jer je reč o investiciji od 70 miliona evra.

Dakle, apsolutno odgovorno tvrdim, poslanice Aleksiću, da ta informacija koju ste danas izneli nije tačna i da su, potpuno odgovorno tvrdim, apsolutno tačni podaci koje sam izneo. Reč je o najvećem kapacitetu u EPS-u i zaista je nemoguće igrati se tim stvarima: radi – ne radi. Znajući da vi pamtite našu saradnju, verujem da to pitanje više nećete postavljati. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po Poslovniku, Goran Ćirić.

GORAN ĆIRIĆ: Gospodine predsedavajući, mislim da nismo dobro počeli. I sam ministar zna da je dva puta pomenuo Demokratsku stranku u svom govoru. Evo, možete da proverite, njega da pitate. Vi mi ne dajete pravo na repliku. Reklamiram član 104. U stavu 2. kaže da, ukoliko je pomenuta poslanička grupa, šef poslaničke grupe ima pravo na repliku. Ja ne vidim razloga da ne date to pravo.

Neću sada zloupotrebljavati ovo reklamiranje Poslovnika. Dakle, prekršili ste član 104. stav 2. ne dajući pravo na repliku. Nije dobro da počinjemo na ovakav način raspravu, jer to očigledno diže tenziju i nema razloga da ne odgovorimo argumentima na argumente koje je sada dao ministar, ili bilo koji drugi ministar. Mislim da je važno da svima nama date ubuduće to pravo.

Mislim da imate prilike da priznate da ste pogrešili vodeći sednicu i ne dajući reč prekršili član 104, a ja još jednom kažem odustajem od replike zbog toga što ne želim da zloupotrebljavam reklamiranje Poslovnika da bih odgovarao ministru.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Ćiriću. Koliko sam shvatio, ne želite da se Narodna skupština u danu za glasanje...

(Goran Ćirić: Želim da se izjasni da je bila povreda Poslovnika.)

Želite.

Ne mislim da sam prekršio Poslovnik. Može se desiti da sam prečuo, ali ne mislim da je gospodin Vulin pomenuo, kako ste rekli, dva puta Demokratsku stranku. A, između ostalog, s obzirom na to da ste pomenuli član 104, stav 3. kaže da o korišćenju prava iz stava 1. i 2. ovog člana odlučuje predsednik Narodne skupštine, u konkretnom slučaju predsedavajući Narodne skupštine.

Gospodine Aleksiću, vi imate osnova za repliku, dobićete reč, dva puta ste pomenuti od strane ministra Antića, ali prvo moram dati reč ministru dr Dušanu Vujoviću. Izvolite.

Ministar je odustao.

Replika, narodni poslanik Miroslav Aleksić. Izvolite.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem.

Što se tiče ministra Antića, ja sam jutros postavio poslaničko pitanje na osnovu informacija koje sam dobio, a vezano za ovaj problem. Naravno da smo mi sarađivali jako dobro u prethodnom periodu i ja sam pozdravio vaš izbor upravo zbog toga jer smo zajedno realizovali velike projekte u opštini Trstenik.

Ali ono što je gospodin Vulin govorio zapravo govori o tome da se nastavlja ozbiljna kampanja, iz koje vi ne izlazite od 2012. godine. I vi sve vreme zamenom teza želite da predstavite građanima Srbije u kakvom blagostanju oni zapravo žive, po principu da li verujete nama ili verujete svojim očima i onome što vi osećate svakoga dana u vašem svakodnevnom životu. To upravo svedoči da je ova vlada i da su sve prethodne Vučićeve vlade otuđene od građana.

Dakle, što se tiče racionalizacije, a ona se, nažalost, odnosila samo na one koji nisu iz SNS-a, a do tih podataka je gotovo nemoguće doći, mi smo jedina zemlja u kojoj se smanjuje nezaposlenost a ne povećava se broj zaposlenih ljudi. Naravno, taj ceh će plaćati neke druge vlade, posle vas, i vraćati dugove, kao što i vi govorite danas da vraćate nečije prethodne dugove iako ste punih pet godina na vlasti.

Što se tiče vas i vašeg resora, tu imam posebno pitanje i drago mi je što ste tu. Dakle, u gradu Kruševcu živi 123-124 hiljade stanovnika, u Trsteniku 43.000. Korisnika socijalne novčane pomoći u Trsteniku ima 700, u Kruševcu deset puta više nego u Trsteniku – 7.200, pa bih voleo da mi kažete po kom kriterijumu je u gradu Kruševcu daleko više socijalnih slučajeva nego što je to u Trsteniku, jer tu nema neke logike, ili su u pitanju određene političke namere

vezano za kampanje, pretkampanje i sve ostale stvari. Naravno, s time smo se suočavali, ali ne možemo transparentno da dođemo do tih podataka. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Aleksiću.

Reč ima ministar Aleksandar Vulin. Izvolite.

ALEKSANDAR VULIN: Dakle, kao što vidimo, nijedna brojka koju sam izneo i nijedan dug koji nam je ostavljen da ga rešavamo nije osporen. Sve servisiramo i sve uspevamo da isplatimo, zato što je povećana zaposlenost. Ja znam da je teško priznati, ali brojke su jednostavno neumoljive.

Od 7. decembra 2013. godine, kada je uvedena zabrana zapošljavanja u javnom sektoru, broj zaposlenih u javnom sektoru se smanjio za 55.775 – činjenica. Broj zaposlenih u privatnom sektoru se povećao za 138.723 – činjenica. Ovo je na osnovu podataka o uplati obaveznog socijalnog osiguranja. To je novac.

Ili je neko došao i uplatio nam 13,4 milijarde dinara više u budžet PIO fonda iz čistog zadovoljstva, iz čiste namere da uživa u tome što je uplatio 13 milijardi dinara iz altruističkih pobuda ili je zaposleno 138.723 ljudi koji plaćaju redovno doprinose. Nema trećeg odgovora, izaberite koji vam više odgovara. Slobodno izaberite, ali ovo je istina.

I nemojte da zamenjujete teze. Niko nije rekao da građani Srbije sjajno žive. Ne žive. Žive jako teško. Ono što smo mi uspeli da uradimo, uspeli smo da zaustavimo propadanje i sada polako krećemo nagore, i to pokazuju svi podaci, pa čak i podaci o zaradama. Da žive jako teško građani Srbije, apsolutno žive jako teško. Nadamo se da ćemo uspeti da život učinimo podnošljivijim i boljim.

A ovo što ste pomenuli centar za socijalni rad i različit broj korisnika novčane socijalne pomoći u Trsteniku ili Kruševcu, i to treba da znaju naši gledaoci. Vi vrlo dobro znate šta ste rekli i zašto ste to rekli, možda naši gledaoci to ne znaju. Politiku centra za socijalni rad određuje lokalna samouprava, ono tamo gde ste vi vladali Trstenikom svih ovih godina. Direktora centra za socijalni rad postavlja skupština lokalne samouprave, ne ministar rada. Ministar samo daje saglasnost na ono što ste vi dali. Sva rešenja o novčanoj socijalnoj pomoći u prvom stepenu izdajete vi, centar za socijalni rad na lokalnu. Sve jednokratne novčane socijalne pomoći izdajete bez pitanja Ministarstva rada, opet u prvom stepenu, dakle nema čak ni mogućnosti žalbe.

Svaki centar samostalno odlučuje, u skladu sa zakonom. Dakle, u skladu sa zakonom. Tako je bilo i u Trsteniku, tako je u Kruševcu, Beogradu ili Novom Sadu. Dakle, bez bilo kakvog... Ko to mi kada radi centar za socijalni rad, kada ste to do juče radili vi? Pa do juče ste vi postavljali direktora centra za socijalni rad, ne Ministarstvo. Ne znate zakon.

(Miroslav Aleksić: Isti je i sada ...)

Nije važno ko je direktor, nego ko ga je postavio. A direktora postavlja skupština opštine, Ministarstvo daje samo saglasnost, ne više od toga. Dakle, vi odlučujete ko je taj.

Prema tome, dosada ste vodili tu politiku i kako ste je vodili, tako je. Nemojte to prebacivati na druge organe, a posebno nemojte optuživati druge centre za nešto tako.

(Miroslav Aleksić: To je nepoštovanje zakona.)

Žao mi je... Ne, nije stvar nepoštovanja zakona.

Dakle, svaki centar za socijalni rad u skladu sa zakonom određuje ko su korisnici novčane socijalne pomoći, i vi znate da ste vi postavljali te ljude. Ako niste bili zadovoljni njihovim radom, zašto ih niste smenjivali, nego ste nezadovoljni sada kada ste opozicija. No dobro, to je već uobičajen manir. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Nastavljamo sa radom po redosledu prijavljenih narodnih poslanika.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević. Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani predsedavajući... Samo da kolege izađu, neki da okrenu leđa... Oni meni to komotno mogu da urade, ja njima teško, teško im mogu verovati.

Dame i gospodo narodni poslanici, mi smo u ovom kratkom periodu napravili državu koja može da živi od svojih prihoda. Nije bajka, stvarno je. Ako ćemo da pričamo bajke, a moj kolega poljoprivrednik upravo petama dao vetra, onda bih mogao da pričam o tome kako su oni ranije trošili nezarađeno, kakvi su im budžeti bili, kako su znali samo kako se novac troši a ne i kako se zarađuje, kako su živeli od zaduženog a ne od zarađenog. Ja verujem da je ovaj budžet domaćinska prognoza dobrog domaćina.

Ja bih mogao da govorim o tome, o ogromnoj energiji naroda koji je želeo da nekad ima ovakav budžet, 2000. godine, kada su ovi koji su sada izašli, koji mene zovu nasilnikom a pri tome me traže po prostorijama da me biju, pljuju, vređaju... Mogli bismo da pričamo o tome kako smo ogromnu energiju potrošili da bismo imali ovakav budžet jednoga dana, a onda su oni koji su nas vodili, ovi koji su izašli, izneverili, zadužili, prodali komplet društvenu imovinu, otpustili na stotine hiljada radnika pa danas imamo najmanje 400.000 manje doprinosa u PIO, u fond za zdravstvo itd.

Danas oni zameraju, loš domaćin zamera dobrom domaćinu i pričaju da smo u bajci. Ne, oni žive kao u bajci, a narod su ostavili da živi kao u basni. To je situacija koju smo zatekli i to je situacija gde smo pokušali da izvučemo državu iz gliba, da se ujedinito oko problema i to naše ujedinjenje je rezultat i ovog budžeta.

Moj kolega poljoprivrednik je izašao. Nije hteo da sasluša da je poljoprivreda ove godine dobila 3.600.000.000 više. Razdeo poljoprivreda je dobio 8% više, a subvencije u poljoprivredi su dobile 10% više. Vlada je

nagradila poljoprivrednike. Vlada je nagradila i radnike. Nagradila je braću po žuljevima, braću po mucu. Nagradila je većim prihodima, ali je poljoprivreda to na određeni način i dala.

Vi ste svakako bili svedoci kad su ovi. skloni nenasilju, vitlali ovde štapom da me biju kada smo usvajali Zakon o poljoprivrednom zemljištu. Taj zakon je, i ministar poljoprivrede to zna, ubacio u sistem više od sto hiljada hektara zemljišta i doneo više miliona evra u budžet. Onda se Vlada revanširala poljoprivrednicima dodelivši više podsticaja, više direktnih plaćanja, više sredstava, a što je najbitnije, neće se podržavati poljoprivrednici sa „vračarskog pašnjaka“, ovi što su izašli, nego će se time podržavati poljoprivrednici, a najviše oni mali, ne milioneri sa Vračara i „vračarskog pašnjaka“, koji će to upotrebiti za obnovu mehanizacije.

Tu su sredstva za ruralni razvoj uvećana za gotovo 30%. Tu će biti sredstva za preradu i biće idealno da spojimo poljoprivrednu proizvodnju, da ono što seljaci proizvedu, radnici u fabrikama, u pogonima što bliže mestu proizvodnje prerade i da tako bude posla i hleba i za jedne i za druge, i da neki koji potiču sa sela jednog dana požele da se na to selo vrate, da se vrate na imovinu svojih očeva i dedova, da se vrate na imovinu onih koji su i napravili ovu državu.

Priča velikih ekonomskih gromada. Moj kolega poljoprivrednik je najveća ekonomska gromada posle onog vođe Rodnjevih svedoka. Dakle, to su najveće dve ekonomske gromade, dva najveća ekonomska analitičara, dvoje najvećih ekonomista u Srbiji, s tim što onaj iz virtualne ekonomije, koga ja zovem Rodni del Boj, ne sme na TV duel jednom poljoprivredniku. Tu bi naš narod mogao najbolje da vidi koja je razlika između realne ekonomske politike i one virtuelne, koja se plasira preko društvenih mreža i tako dalje.

Moja obaveza je da podržim i Ministarstvo poljoprivrede i Vladu, da podržim one koji uređuju državu, umesto onih koji su je dosada uneređivali, da podržim lidere koji su spremni da naprave druge lidere, koji su spremni da ostvare napredak tako što će se uhvatiti sa problemom i rešiti ga, a ovi bivši – oni nisu rešenje. Oni su problem za svako rešenje i zato verujem da naši građani ne mogu da nađu nijedno opravdanje za koga treba glasati, za takvu vrstu kritičara. Ja ni ovog puta ne branim ni vlast, branim državu, branim one koji je uređuju i branim pravo države Srbije da postoji. Hvala. (Aplauz.)

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Rističeviću.

Reč ima narodna poslanica Nataša Mičić. Izvolite.

NATAŠA MIČIĆ: Hvala.

Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, poštovani predstavnici Ministarstva, tačno je da je gotovo redovna praksa da se o budžetima raspravlja u zadnji čas, odnosno sa zakašnjenjem, i to za nas nije neki problem, naročito što je ministar ponudio dobro obrazloženje, a to je da nisu bili gotovi razgovori sa MMF-om, tako da je to za nas prihvatljivo.

Međutim, ono što je neprihvatljivo jeste da nije podnet završni račun za prethodnu godinu. Ako u ovoj zemlji svaka firma ima obavezu da podnese završni račun, smatram da bi to morala da uvaži i Vlada i da ima tu obavezu. Ovo pominjem i iz razloga što je danas izrečena jedna neistina, da nikad nije podnet završni račun. Dakle, završni račun podnela je Đinđićeva vlada, prvi i poslednji put, 2002. godine. Ne mogu da verujem da sve sledeće vlade nisu uspele da ispune tu obavezu, da je toliko visoko podigao lestvicu i u tom pogledu.

Da vam ne govorimo o tome, danas ovde isto sede neki poslanici, neki su ministri, koji su bili ili deo vladajuće većine ili opozicije, da su i resorni ministri i premijer razgovarali i sa poslaničkim grupama i pre podnošenja amandmana kako bi se budžet što bolje pripremio. Tako da neka vam ovo, nadam se, koristi za ubuduće ili nekoj drugoj vladi, svejedno.

Dobro, najčešće se čulo – budžet je dobar, dobar je budžet i zaista ima stvari za koje mi iz LDP-a takođe kažemo da jesu dobre. Jeste uvažena realnost. To nije neki ogroman budžet, 10 milijardi evra. Kada pogledate da jedan grad Beč ima budžet preko 13 milijardi evra, znači nemamo ni neka velika sredstva. Takođe, da su prvi put predviđeni ti projektni zajmovi, da je deficit pao na 1,7%, da je projektovan rast od 3%. Sve je to zaista dobro, a moramo se složiti da je dobro, ako ništa drugo, i zbog toga što poštujemo institucije i ove zemlje, a najkredibilnija institucija za to je Fiskalni savet, a i MMF kao međunarodnu instituciju koja je zapravo i učestvovala u izradi ovog budžeta.

Međutim, naravno da imamo zamerki i da smo očekivali da će ovaj predlog budžeta biti bolji. U prvom redu, očekivali smo da će biti smanjeni porezi i doprinosi na zarade – naime, premijer je i spomenuo pre mesec dana da je to moguće – i naravno ovi parafiskalni nameti, jer je to način da se taj privatni sektor dodatno ojača, a i da se iskoreni siva ekonomija. Naravno, i da se poveća zaposlenost.

Dalje, spore su i neefikasne te reforme javnih preduzeća. Zaista se to i dalje jako sporo odvija. Jeste bolja poreska naplata, i to jeste pohvalno, ali s druge strane, Poreska uprava i dalje nije moderna i efikasna, pa bi i na tome trebalo raditi.

Spomenula bih jedan podatak koji niko nije spomenuo a veoma je važan za ekonomiju, a to je da smo po indeksu globalne konkurentnosti devedeseti. Dobra vest je da smo se popravili za četiri mesta u odnosu na prethodnu godinu, ali kada uzmete u obzir da su, recimo, Albanija i Crna Gora uspele da napreduju za 13 mesta, i da po tim parametrima, za taj indeks globalne konkurentnosti, a ima 12 parametara, zapravo najveći pad beležimo u tehnološkoj osposobljenosti. I sad moj apel ministru prosvete i celoj vladi jeste, već sam o tome i ranije govorila, informatika – ne samo za učenike nego i za profesore, a isto važi i za javna preduzeća; obezbediti one evropske kompjuterske dozvole ECDL, kako se zovu, da poradimo na tome, jer je to način da podignemo konkurentnost.

Naravno, na kraju, nikakav budžet, bez obzira koliko dobro projektovan i koliko su dobre želje, ukoliko generalno politika ne bude evropska politika, regionalna saradnja, politička stabilnost – nema ekonomske stabilnosti bez političke i zato ne bi trebalo prečesto i vrlo je opasno otvarati, recimo, pitanja državnih udara i igrati se i na taj način. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar dr Dušan Vujović. Izvolite.

DUŠAN VUJOVIĆ: Hvala lepo.

Malopre sam hteo da komentarišem, ali su se kolege već dovoljno osvrnule na prethodna izlaganja. Drago mi je da se diskusija okreće ka ovom dokumentu koji je danas na dnevnom redu, gde vodimo opštu raspravu i gde ćemo imati prilike da razgovaramo o detaljima u četvrtak i petak, nadam se.

Takođe, želim da pohvalim dobru želju svih onih koji nam i kritikama i konstruktivnim predlozima pomažu da neke stvari uradimo bolje. Čuo sam gospodina Živkovića; onaj deo figurativnog govora na početku neću komentarisati, a onaj drugi deo koji govori o subvencijama sigurno ćemo razmotriti u formi amandmana koji treba da budu poslani Vladi. Lakše je predložiti nego usvojiti izmenu subvencija, zato što tu postoje elementi koji su nasleđeni, neka prava koja su nasleđena. Prema tome, sama činjenica da neko postavlja pitanja treba da započne proces. Ne znam koliko ćemo moći brzo da odreagujemo, odmah, ali to da ljudi, poslanici pre svega a i svi drugi treba da postavljaju pitanja celishodnosti pojedinih subvencija, nivoa i svega ostaloga je sigurno pravi način da se razgovara o budžetu.

Prema tome, mi imamo subvencije sve zajedno na dosta visokom nivou, ali u mnogim oblastima možemo drugačije i dublje o svemu tome da razgovaramo, da vidimo koji deo subvencija ne možemo preko noći da ukinemo, koji deo subvencija možemo da unapredimo u načinu kako se one dimenzioniraju i kako ciljano da se usmeravaju na one segmente ili populacije ili sektore gde želimo da podržimo određene promene. Prema tome, to je tema koja zahteva jako mnogo diskusija i sigurno je da ćemo pogledati sve.

Što se tiče konkretnih predloga, nekih pomenutih deonica, mogu da vam kažem da su neke od njih već u razmatranju. Već odavno prepoznajemo, recimo, da su ti lateralni pravci, kao što su Pojate–Preljina itd., važni pravci i tu se već radi na tome. Koliko će nam trebati vremena da se od tog početka rada dođe do konkretnih predloga i ideja, a posle toga i realizacije, zavisice od mnogih faktora, između ostalog od kvaliteta studija koje će se uraditi, za relativno male pare, na početku, a posle toga i mogućnosti realizacije. Ali budite sigurni da o tome razmišljamo, i to vrlo intenzivno, i pokušavamo da angažujemo najrenomiranije firme u svetu da nam u tome pomognu, oni koji znaju i projektovanje i izvođenje.

Za pitanja oko završnog računa ja mogu da vam kažem samo deo koji mi radimo. Mi smo predali završni račun u rokovima, u junu i julu. Vlada je bila tehnička i, prema tome, nije mogla da razmatra završni račun, koji ima

odgovarajuće obaveze, dok nije bila formirana 11. avgusta. Posle toga smo završni račun predali, kao što to po proceduri ide, Državnoj revizorskoj instituciji i ona je u međuvremenu sa nama obavila razgovor o već završenom izveštaju. Sad se nalazimo u finalnoj fazi; isključivo zbog kratkih rokova to nismo završili.

Premijer nije obećao, evo ja obećavam da ćete u najkraćem mogućem roku, dokument je gotov, samo se radi na finalizaciji, završni račun, u kome nema nikakvih spektakularnih novosti i iznenađenja, samo se potvrđuje da smo realizovali budžet upravo onako kao što smo izveštavali mesečno i kvartalno o 2015. godini, imati priliku da vidite.

Što se tiče javnih preduzeća, već smo na Odboru konstatovali u prethodnim diskusijama da to ostaje ključno pitanje ove privrede. To je srce strukturnih reformi, to je nešto što moramo da rešimo, i to dvostruko – bilo na strani neefikasnosti javnih preduzeća, bilo na strani fiskalne i finansijske discipline koju oni pretpostavljaju i od svih nas očekuju.

Znači, pitanje, recimo, primera radi, „Srbijagasa“ nije samo pitanje organizacije „Srbijagasa“, nego je pitanje u kojim uslovima „Srbijagas“ posluje i da li ima uslove da naplati isporučeni gas. Samim tim da rešimo i „Srbijagas“ i pitanje korišćenja gasa i pitanje fiskalne discipline, zbog toga što mi preuzimamo, na kraju, dugove koje njima ne plate korisnici gasa, a na drugoj strani da se svi obavežu da te obaveze ispune na vreme.

Slažem se potpuno, znači jedna od ključnih reformi koje predlažemo to je završetak reformi Poreske uprave, Carine, njihove modernizacije i povećanja efikasnosti celog tog sektora.

Što se tiče indeksa globalne konkurentnosti, mislim da govorite o Svetskom ekonomskom forumu iz Davosa, to je bio predmet analize dugo vremena. Pomake koje smo ostvarili u takozvanom pokazatelju Duing biznis, to su kratkoročni pomaci gde se radi na inputima. Svetski ekonomski forum meri neke tri oblasti: jedno su bazične pretpostavke konkurentnosti, drugo su elementi koji mere tržišnu efikasnost i treće, ono što vas najviše brine, i mene takođe, jeste takozvana sofisticiranost biznisa, koliko je biznis spreman da prihvati savremeni menadžment i bude stvarno konkurentan. E, tu očekujemo da će one stvari koje radimo vrlo brzo dati efekte.

Recimo, za mene je bilo zabrinjavajuće što Srbija danas ima manji stepen, kapacitet prihvatanja strane tehnologije koja uključuje organizaciju nego što je imala pre 15 ili 20 godina. To je, između ostalog, rezultat odliva kadrova, to je rezultat mnogih stvari koje moramo da dovedemo u red. Pažljivo pratimo šta se tu dešava i za svaki od ovih 12 stubova u okviru tri oblasti imamo plan. To se uklapa u ono što radimo, ali to zahteva vreme, i očekujemo pomake u narednim periodima. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, ministre Vujoviću.

Reč ima ministar Mladen Šarčević. Izvolite.

MLADEN ŠARČEVIĆ: Poštovana poslanice, samo kratko da vam dam odgovor da smo u budžetu planirali sredstva za takozvanu digitalnu zrelost

ustanova i krenućemo sa nekih 200 škola, 100 iz nekih udaljenijih područja, da kažemo nerazvijenijih, i 100 iz urbanih. Imamo i bočne izvore, gde ćemo uključiti verovatno još stotinak ustanova.

Koristimo iskustva iz regiona, saradujemo i sa školama iz Hrvatske, Slovenije, iz Češke, Mađarske. One su iz evropskih fondova povukle preko 230 miliona evra, evo rade već šest godina. Tako da mi skromnije krećemo, ali uz neki veliki entuzijazam, uz pomoć i privrede i raznih drugih, nadamo se, evropskih fondova, ako poglavlja 25 i 26 budu zaista realizovana, onda ćemo tu priču ubrzati. U svakom slučaju, radimo na tome.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodna poslanica Aleksandra Jerkov. Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: U budžetu o kom danas razgovaramo piše kako će Srbija izgledati 2017. godine, šeste godine vlasti SNS-a. Da li za ovih šest godina građani žive bolje? Da li će se nakon usvajanja ovog budžeta nešto promeniti u Srbiji? Da li se nešto promenilo u prethodnih šest godina, osim što su se promenila imena finansijski najmoćnijih tajkuna u Srbiji? Sada nisu najbogatiji oni stari, sada su najbogatiji neki novi. A šta to znači za život građana Republike Srbije?

Da li u ovom budžetu postoji način da porodice sa dvoje dece sutra lakše plate račune? Da li može tu decu da odvede na letovanje, da li može da im plati školu stranih jezika, da li može da im plati privatne časove, zbog toga što je to jedini način da ta deca dobro prolaze u školi? Ne. Da li ovaj budžet koji danas usvajamo radi za bračne parove koji ne znaju šta će da rade svakog meseca kada im dođe na naplatu rata za kredit? Ne. Da li ovaj budžet radi za sve one ljudi koji imaju svoje profesije koje ova vlada ne ceni? Da li on radi za ljude koji se spremaju da odu iz zemlje? Da li radi za one koji se još nadaju da u ovoj zemlji postoji nekakva budućnost? Odgovor je – ne.

Ovaj budžet ne radi ni za lekara, ni za učitelja, ni za poljoprivrednika, ni za vojnika koji za 75 dinara dnevno čuva granicu na jugu Srbije. Za njih u ovom budžetu nema para, ali zato ima para za plaćanje kredita propalim javnim preduzećima, ima para za zapošljavanje hiljada stranačkih aktivista, ima para da se daju desetine milijardi dinara kompanijama koje zapošljavaju ljude za 23.000 dinara mesečno, a ti ljudi posle 15 sati stoje na traci i nose pelene dok sve to rade.

U ovom budžetu nema para ni za Vojvodinu. Vi pokušavate da u budžet Pokrajine stavite i transferna sredstva za lokalne samouprave, i plate za nastavnike, profesore i učitelje, i sva ona sredstva koja će se samo jedan dan zadržati na računu APV, sve pokušavajući da prikažete kako ispunjavate onih sramnih 7% iz budžeta Republike Srbije, pa još premijer ovde juče ima obraza da nam govori o tome kako se Autonomnoj Pokrajini nešto daje. E to je problem Vlade Republike Srbije koju vodi SNS, jer svi stalno mislite da nešto dajete građanima svojom milošću, svojom dobrotom, a eto, da ne želite, ne biste ni morali da im dajete.

U ovom budžetu nema nijednog rešenja za bilo kakav problem, nema nijedne reforme i, što je najproblematičnije, nema šanse za one koji ne žele da kleče pred vašom strankom ili pred svojim poslodavcima. I to je Srbija koju vi pratite, samo treba da budete svesni da u Srbiji žive ljudi koji neće moći još dugo da trpe takvo ponašanje.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima potpredsednik Vlade dr Nebojša Stefanović. Izvolite.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Poštovane dame i gospodo, slušao sam nekoliko poslednjih rasprava i moram da ispravim tu jednu netačnu informaciju. Naime, ovde se govori o šest godina nečije vlasti. Moram da vam kažem, građani će se toga setiti, SNS je došla na vlast tokom leta 2012. godine. Ako uzmemo u obzir i predsedničke izbore, hajde da ih uzmemo u obzir, dakle tokom leta 2012. godine.

To je do ovog trenutka četiri godine i četiri meseca. Čak ne može ni da se kaže četiri i po godine, daleko je od pet, a o šest ne može ni da se govori. Može da se govori o kalendarskim godinama, ali o šest godina ni blizu ne može da se govori. Dakle, to je jedna informacija koja se plasira kako bi izgledalo, to je, naravno, stari opozicioni manir i to je sasvim u redu, to je legitimno, da izgleda kao da je to dugo, to je sad šest godina, 16, 666 i to je u redu, ali bilo bi dobro da se čuje šta je kritika ovog budžeta. Dakle, kritika budžeta...

Kada ovo slušam izgleda mi kao da smo se vratili na onu sednicu o izboru Vlade, čini mi se da su iste primedbe, dakle kao da se ništa nije promenilo, kao da je neko pomešao sednice. Nekoliko još važnih stvari. Prvo, kako je bilo ljudima koji su se zadužili kreditima 2009, 2010, 2011, 2012. godine? Kako je bilo tim ljudima kada su im za noć promenjeni uslovi, kada su dramatično skočili krediti, kada su njihove rate bile takve da su razmišljali hoće li im deca imati egzistenciju ako plate ratu kredita i da li ih je neko na to upozorio? Da li im je neko za to vreme to kompenzovao? Da li je pokušao da im reši problem u 2009, 2010, 2011. i 2012. godini? Ja ću vam reći – nije. Nije ih interesovao ne samo onaj vlasnik kredita u švajcarskim francima, nije ih interesovao ni vlasnik kredita u evrima, niti sa klauzulom bilo koje druge valute.

Nikoga iz tadašnje vlade, koju su činili oni koji danas pokušavaju to da spočitavaju ovoj vladi, ne da ih tada nije interesovalo, nisu u Mikijevom zabavniku davali izjave o tome, bežali su od toga kao đavo od krsta. Nikakvog ponašanja prema građanima. Apsolutno nikakvo, ništa. Nula, apsolutna nula. To su građani Srbije od tih vlada dobili. E sad, da su samo nulu dobili, to bi možda bilo i dobro, nego su dobili ozbiljan minus, pošto je tada abnormalno povećano zapošljavanje u javnom sektoru. Tada se dramatično zapošljavala vojska partijskih poslušnika upravo tih stranaka i tada se broj zaposlenih u javnom sektoru povećavao do tih razmera da to Srbija više nije mogla da izdrži.

U vreme ove vlade je za 55.000 ljudi, tačan broj je da je za 55.785 ljudi smanjen broj zaposlenih u javnom sektoru, ali se povećavao broj zaposlenih u privatnom sektoru. Ministar Vulin je to dobro objasnio, jer su ti ljudi uplaćivali

svoje doprinose. Ti ljudi uplaćuju doprinose i to je konkretan i egzaktni podatak. Jer ili neko uplaćuje doprinose zato što radi ili neko hoće to da pokloni Vladi Srbije, a verujem da to niko ne želi, niko ne poklanja svoj novac.

Dakle, više je ljudi zaposleno, mnogo više u privatnom sektoru. Ljudi u javnom sektoru se sada ne zapošljavaju. Onda, u to vreme kada nisu brinuli o kreditima ljudi, i 2009. i 2010. i 2011. i 2012. godine, tada se zapošljavala armija stranačkih vojnika stranaka koje su tada činile Vladu.

Što se tiče vojnika i policajaca, moram da vam kažem da oni vojnici i policajci koji rade na obezbeđenju državne granice u okviru Združenih snaga vojske i policije imaju posebne dnevnice, posebne nadoknade, i ne primaju 75 dinara, oni primaju značajno veću cifru, koja je u rangju oko 1.800 dinara dnevno. Dakle, to je novac koji oni primaju, plus njihova redovna primanja, redovne plate i sve ono što imaju kao dodatak za to što rade duže.

Da li rade lak posao? Ne. Više puta sam to rekao, i kao ministar unutrašnjih poslova mislim da ljudi i u policiji i vojsci rade najteži zadatak. Rade najteže poslove, rade po svim vremenskim uslovima i dok mi svi sedimo u toplim klupama i ovde u Parlamentu poslanici uživaju u dobrim uslovima, ljudi iz policije i vojske rade u teškim uslovima. Ali ono što smo mi, za razliku od nekih prethodnih godina, kada su morali da čekaju, da strepe, da vam ne pričam kakve su situacije imali i vojska i policija u mnogim segmentima unazad deset godina, pogledajte kako su došli do toga, možemo da uđemo u raspravu o tome u kakvom su stanju bili i avioni ratnog vazduhoplovstva i oklopna vozila, i borbeni oklopni transporter i sve ono što je zatečeno, i u kakvom je stanju danas. To nije ni za poređenje, bilo je daleko lošije ranije, daleko lošije, daleko više eksploatisano i, gotovo bez ulaganja, da smo mi došli dotle da nam ratno vazduhoplovstvo ima jedva nekoliko aviona koji mogu da polete, pa je ogromnim naporima Vlade od 2012. godine do danas to unapređeno na nivo da ratno vazduhoplovstvo može da funkcioniše.

Govorim to zato što moj kolega Đorđević nije trenutno ovde... Izvinjavam, se nisam ga video. Ali, u svakom slučaju, ono što vojska i policija danas rade jeste za pohvalu i država se trudi da im da onoliko koliko može. Uradio sam i analizu povećanja plata ljudi koji rade u policiji, od onih koji imaju najniže plate do onih koji rade u specijalnim i posebnim jedinicama, i njihova povećanja plata na godišnjem nivou će biti od 28-29 hiljada do 50.000, zaključno sa pripadnikom žandarmerije, čija je plata oko 80.000. Nisam uračunao plate nijednog starešine. I ti ljudi rade na terenu. To što su starešine ne znači da manje rade od ljudi koji su obični pripadnici policije i vojske. I ti ljudi rade na terenu, i u vojsci i u policiji; njihove plate će biti uvećane već za više godišnje.

Kada se tome dodaju izdvajanja za PIO, što isto ide njima, njima će za toliko biti uvećane penzije, za toliko će im biti uvećana socijalna davanja, dobijete cifre na godišnjem nivou i do 100.000 dinara uvećanje. Dakle, nije ovo malo, ovo je uvećanje, ali je onoliko uvećanje koliko je Vlada mogla da izdvoji,

ono što je na realnim osnovama. Ovo je ono što može da se izdvoji, jer je država toliko zaradila ozbiljnim i odgovornim radom.

Zato, nadam se da ćemo čuti i neki konkretan predlog, da ćemo čuti i nešto što se tiče budžeta. Sve što sam dosada čuo uglavnom je kritika, na koju svaka opoziciona stranka ima pravo, ali uglavnom je kritika koja nema nikakvu suštinu. O budžetu nisam čuo gotovo ništa, a čuo sam puno netačnih podataka i to me nateralo da se javim, i javiću se svaki put kad neko bude iznosio podatke koji nemaju veze sa istinom. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Koleginice Jerkov, daću vam reč, ali sam u obavezi da najpre dam reč predstavnicima predlagača.

Reč ima ministar Zoran Đorđević. Izvolite.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani poslanici, pa evo, moram da reagujem takođe i spremio sam se na jednu stvar koja je trebalo da prođe kao netačna, a to je upravo o ovim dnevnicama. Znači, kao što je i moj kolega Stefanović rekao, dnevnicе su 1.800 dinara. Obezbeđene su za sve pripadnike vojske i policije koji se nalaze na granici i u Kopненоj zoni bezbednosti.

Ta sredstva su raspoređena Ministarstvu odbrane na posebnoj klasifikaciji – vanredne situacije, tako da je omogućeno transparentno bukvalno svakome ko hoće da vidi kako se troši taj novac. Novac je već odvojen. Novac postoji. Novac se troši u skladu sa dinamikom i uvek i u svakom trenutku postoji mogućnost, naravno, ako budemo išli ka tome da se vanredna situacija na granici ukine, da se taj novac vrati u budžet i naravno iskoristi za druge stvari.

Takođe, osvrnuću se i na primanja u vojsci. Znači, primanja u vojsci će sa 5% biti od 32.000 do 90.000, kada je u pitanju pukovnik; generali imaju više. Moram da vam kažem da smo izračunali i prosečnu platu, odnosno prosečno primanje u Vojsci Srbije u novembru – prosečna neto plata je bila 44.418 dinara, ali je prosečno primanje bilo 66.817 dinara. Prosečno primanje oficira je bilo 92.565 dinara, podoficira 75.000 dinara, profesionalnih vojnika 58.308 dinara, civilna lica su dobila prosečno 49.725 dinara.

Ono što nije ušlo u ceo ovaj obračun jeste mogućnost pripadnika Ministarstva odbrane koji se opredele za tako nešto da odu u mirovnu misiju. Naravno, oni su u mogućnosti da se, pored plate koju primaju dok su u mirovnoj misiji, vrate sa određenim deviznim prilivom koji, naravno, u tom slučaju donose u našu zemlju i koriste ga za osnivanje možda nekog svog biznisa ili da sebi omoguće krov nad glavom.

Još jedna stvar je bitna da se napomene kad je u pitanju obezbeđenje granice i Kopnene zone bezbednosti. Pripadnici Ministarstva odbrane koji su angažovani dole imaju uvećanje plate od 10% za otežane uslove rada i na to dobijaju još i dnevnicu od 1.800 dinara, puta onoliko dana koliko su dole. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, ministre Đorđeviću.

Reč ima ministar dr Dušan Vujović. Izvolite.

DUŠAN VUJOVIĆ: Hvala lepo.

Dozvolite mi da postavim pitanje logičkog okvira u kome razgovaramo. Znači, postaviti pitanje da li nam je danas bolje i naslikati ciljeve oko kojih sa malim nijansama možemo svi da se složimo je logička greška prvog reda, zato što se potpuno oko tih ciljeva slažemo. Znači, apsolutno nema nikakve dileme da svi želimo da dohodak bude veći, da ljudi ne moraju da se vraćaju u neke grane industrije u kojima smo možda imali prednost pre 30 godina pa smo se danas vratili da moramo to da radimo jer nemamo alternativu. Tu se potpuno slažemo oko toga. Ali postaviti pitanje da li im je bolje, to mora da bude postavljeno u kontekstu sleda događaja koji je bio.

Pravo pitanje je da li bi im bilo bolje da nismo uradili ovaj program koji smo imali. Da li bi im bilo bolje da smo nastavili putem koji je predviđao bankrot za 78 dana? Da li bi im bilo bolje da smo nastavili da povećavamo deficit i dug na način, onom dinamikom koji je započet 2009, 2010. i 2011. godine? Pogledajte trendove, imate ih u Fiskalnoj strategiji. Ovo je bio trend, dole, vidite, ovo smo preokrenuli. Takav je bio trend sa deficitom, to smo preokrenuli. Evo, pokazujem vam trend, evo dole.

Imate sve to, dobićete sve detaljne analize. Preokretanje tog trenda je bolno, ali je nužno. Prema tome, postaviti pitanje da li mi želimo da narodu bude bolje, pa mi smo to uradili da sprečimo taj negativni trend i nema nikakvog smisla da se osvrćemo na ono što smo izbegli. U odnosu na to mnogo im je bolje. U odnosu na bankrot zemlje i kolaps dinara i kolaps cele ekonomije mnogo je bolje. To da raste zaposlenost, da se ne produbljuje nezaposlenost preko 25%, nego se spušta na 13,8%, to je ono što je bolje. To što se povećavaju plate u privatnom sektoru i što stvaramo osnovu da raste potrošnja – nedovoljno, očekujemo mnogo više – to je bolje.

Počeli smo u vreme kad je stopa rasta bila -3,7% u trećem kvartalu, kada se ova vlada prvih četiri-pet meseci o jadu zabavila da zaustavi katastrofalne posledice poplava. Počeli smo u situaciji kada Fond, ne Fond kao Fond nego kao neko ko ima kredibilitet, nije hteo da razgovara o programu od 2011/2012. godine. Tek kad smo stavili na sto racionalni program, tek smo onda seli da razgovaramo.

Znači, mi govorimo o tome šta smo postigli. Da li smo dovoljno visoko, to niko nije rekao. Mi zato kažemo da ćemo realno rasti 3% u narednoj godini i najmanje 3,5% u narednim godinama, a zatim hvatati korak s Evropom. To je ono što želimo.

Ako vi imate alternativu, i to je drugi deo logičke greške, od ove tačke nadalje, kažite alternativu, kažite kojim putem može lakše i bolje da se dođe do stabilnog, nezavisnog razvoja ove zemlje, koja će imati i svoju industriju i svoje visokovredne profesionalne usluge i rast dohotka koji će nas održati u korak sa zemljama iz bivše Jugoslavije, kao što je Slovenija, na primer, i sa zemljama iz okruženja. To je ono što želimo. Isto tako, da održimo ono što smo

postigli, a to je da svi gledaju sa visokim stepenom uvažavanja, ponekad i zavisti, na ostvarene rezultate u protekle dve godine. To nije lako.

Ako ne izdržimo do kraja, ako odustanemo od ovoga i samo podignemo potrošnju, onda je pravo pitanje šta bi bilo ako odustanemo od deficita 0,6% bez kapitalnih ulaganja, 1,6% sa kapitalnim ulaganjima i 1,7% opšte države i vratimo se na -4%, na -6,6%, na minus... Koliko je bilo u prethodnim godinama? Znači deficiti su bili, ovako, vratolomno su se povećavali od 2009. godine: 4,4%, 4,6%, 4,8%, 6,8%, pa onda od 2012/2013. godine naovamo 5,5% pa 6,6%, a zatim kreće ovaj uspon o kome pričamo. E, to je taj preokret. O tome sam spreman da pričam.

O tome da neko projektuje neke stvari koje nisu ni logički ni ekonomski povezane, mislim da trošimo energiju, mislim da nema smisla o tome da pričamo. Definišite vaše ciljeve sve, potpuno ću da potpišem, možemo da razgovaramo o tome šta je od toga realno i u kojim rokovima a ne da li treba, samo je pitanje da to bude održivo i u korist svih nas. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, ministre Vujoviću.

Reč ima narodna poslanica Aleksandra Jerkov, osnov javljanja je replika. Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Mali je problem, gospodine Vujoviću, kako je došlo do tog preokreta. Vi pitate da li bi građanima bilo bolje da ove mere niste sproveli. Da, bilo bi im bolje da im niste smanjili plate i penzije, a da ste umesto toga smanjili neverovatnu potrošnju u javnim preduzećima. Pa vama Fiskalni savet u ovim komentarima budžeta koje smo dobili kaže da mi ni danas ne znamo šta vi plaćate za javna preduzeća, zašto plaćate, koje garancije, koje kredite, koje subvencije. Ne zna se koje subvencije dajete privatnim preduzećima, a to, kako da vam kažem, nije pošteno, gospodine Vujoviću.

Nije pošteno da vi uzmete građanima plate i penzije, a da ne smanjujete sulude troškove javnih preduzeća. Nije pošteno, gospodine Vujoviću, da vi zabranite zapošljavanje mladim lekarima, a da ne zabranite zapošljavanje u javnim preduzećima. Nije pošteno, nije pravedno, nije korisno i nije dobro za građane.

Tako da nije sve u tome da se napravi preokret. Poenta je u tome kako će do tog preokreta doći. A vi ste to uradili na najgori, najštetniji i najnepravedniji i za građane najskuplji način. Ne sporimo se mi oko toga da li deficit treba smanjiti, sporimo se oko toga kako će se to uraditi. Ovo kako vi radite plaćaju samo građani, a Fiskalni savet vam kaže da na drugim mestima, gde morate da štedite, trošite više nego ikada. I u tome je problem, gospodine Vujoviću.

Izvinjavam se što sam rekla ovo za dnevnicе za vojnike koji su na granici. Samo, evo, neka mi se odgovori kolike dnevnicе imaju, recimo, policajci i tamo oni koji čuvaju ovaj derbi, gde ih napadaju oni huligani, pa ću priznati da su dovoljno velike dnevnicе i vojsci i policiji, i povući ću što sam rekla.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar dr Dušan Vujović.

DUŠAN VUJOVIĆ: Vaša namera je očigledno dobra, ali mislim da informacije nisu usaglašene.

Prva stvar koju smo uradili 2014. godine i u pripremi budžeta za 2015. godinu bilo je da ukinemo garancije za takozvano finansiranje likvidnosti. To je bio glavni kanal kroz koji se odvijalo finansiranje javnih preduzeća. Znači, to smo prvo sprečili.

Sve ovo što se danas dešava sa javnim preduzećima posledica je garancija i stvari koje su urađene još pre tog perioda. Ako pogledate aktivirane garancije, to je sve izdato u prethodnim periodima. Mi ne možemo da to ne platimo.

Neko od poslanika je postavio pitanje zašto mi to ne odbijemo da platimo. Zato što postoji takozvani *cross-default*, možemo da odbijemo i da bankrotiramo kao zemlja. Mislim da to nije opcija.

Prema tome, mi moramo da platimo dug pogrešnih poteza iz prošlosti, pogotovo tamo... Možemo da vam pokažemo tačno dokumente, videćete. Svako mora te uslove da potpiše. Znači, onog momenta kad bismo odbili da platimo bilo koju garanciju koju smo izdali za dugove javnih preduzeća, ušli bismo u poziciju da svi drugi poverioci imaju pravo da traže naplatu svih potraživanja. *Pari-passu* se primenjuje i, prema tome, time bismo doveli zemlju u bezizlaznu situaciju.

Znači, nove garancije ne izdajemo, sem kao izuzetak za dovoljno dobre razvojne projekte, garancije za likvidnost ne izdajemo, samo moramo da ispoštujemo one koje su ranije napravljene. To je jako bitno. Ne može brod da se okrene u mestu, i mi to sistematski smanjujemo. Znači 34,8 milijardi aktiviranih garancija koje su izdate u prethodnim periodima i koje smo mi nasledili.

Drugo, jako važno, od subvencija šta je ostalo? One koje su nasledene, koje ne možemo da smanjimo iako pokušavamo da ih smanjimo. Danas je bilo reči o subvencijama za takozvani javni servis, četiri milijarde sada, bilo je više pre, hteli smo većom dinamikom to da smanjimo, brže da smanjimo, ne uspevamo. Ne uspevamo zato što postoje obaveze o finansiranju Javnog servisa i što RTS i RTV ne uspevaju da obezbede dovoljno sopstvenih izvora prihoda. Težak problem. Tu možemo zajednički da radimo. Mi nemamo tu različitu poziciju od Parlamenta. To možemo svi zajedno da vidimo kako da nađemo rešenje. Četiri milijarde sada dajemo; možda bi moglo sa manje, ali moramo svi zajedno to da radimo.

Železnica 11 milijardi, koja uključuje i *opex*, i operativne troškove, koji su pre svega plate, i neke kapitalne troškove. Imamo i nastavak subvencija u nekim drugim oblastima i, kao što smo rekli, subvencije koje će pokriti neke stvari kod RTB-a Bor, koji je takođe rak-rana.

Sem tih subvencija, sve ostalo su razvojne subvencije, i ove u poljoprivredi i ove koje se tiču učešća u kreditima. Da li su one dobro definisane, evo gospodin Nedimović je tu, može da vam kaže. Mi se trudimo da to preokrenemo, ali to zahteva vreme. Nije tako lako preokrenuti način davanja tih

subvencija. Da ih smanjimo, mislim da će biti jako teško. Mi ih povećavamo ove godine, ali priroda i način definisanja i određivanja kome one idu i za šta je nešto na čemu radimo ove godine, a radićemo i narednih godina. Hvala lepo.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima ministar Nebojša Stefanović.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Samo da kažem vezano za obezbeđenje sportskih manifestacija, pre svega u Beogradu. Recimo, poslednji derbi kada je rađen, radilo je obezbeđenje posebne jedinice policije, brigada beogradske policije, jedinica iz Beograda. Ti ljudi žive i rade ovde, i obezbeđivali su u sklopu svog radnog vremena, dakle potpuno normalno. I trudimo se da smanjimo troškove upravo tako što ćemo angažovati jedinice policije teritorijalno i područno.

Za svaku manifestaciju pojedinačno radi se bezbednosna procena i Direkcija policije odlučuje koje će jedinice i na koji način obezbeđivati, ali vidim da smo uspeli da postignemo dobar trend, da smanjimo broj angažovanih ljudi za obezbeđenje svih manifestacija. MUP godišnje obezbedi oko 100.000 skupova. Nisu svi veliki, neki su manji, neki su veći, ali 100.000 manifestacija i skupova MUP obezbeđuje godišnje. Da li to uradi s jednom pozorničkom patrolom ili to uradi sa hiljadu ili dve hiljade policajaca, to zavisi od bezbednosne procene.

Ali mi želimo da se mnogo više koncentrišemo na nabavku zaštitnih sredstava za pripadnike policije. I tu smo poboljšali situaciju u prethodnim godinama. Prvi put nam se sada dešava, posle skoro osam godina, da ne pozajmljujemo ni štitove, ni pancire, ni zaštitnu opremu od drugih, okolnih zemalja, što smo radili u tim godinama. I mi njima pozajmljujemo, naravno, kada nam oni traže. Sada mi više to ne moramo da radimo, imamo dovoljno.

Naravno, uz pomoć Vlade i uz veliku podršku čitave vlade i premijera, nastavljamo investicije u zaštitnu opremu, jer hoćemo da policija ima dobru zaštitu, da ono što ljudi nose na sebi bude kvalitetna uniforma i dobra zaštita od svih vrsta ugrožavanja njihove bezbednosti.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima ministar Branislav Nedimović.

BRANISLAV NEDIMOVIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani poslanici, želim da kažem nekoliko stvari koje su vezane za poljoprivredu, pošto se nekoliko reči reklo o tome, a mislim da nije na dobar način protumačeno. Bilo je pitanje da li će uopšte nekom u poljoprivredi biti bolje i da li će neko moći od toga da živi.

Što se tiče ovog dela koji se odnosi na izdvajanje direktnih subvencija za poljoprivredu mogu da vam kažem da će njih biti četiri puta više u 2017. godini u odnosu na 2016. godinu. U brojkama, bilo je namenjeno 520 miliona za investicije u 2016. godini, biće 2,2 milijarde dinara koje će direktno biti namenjene za subvencionisanje investicija na prostoru Srbije. One će biti raspoređene i na prostoru Vojvodine, i na prostoru Srbije i na prostoru Kosova i Metohije.

Poređenja radi, mi smo do pre neki dan isplatili 5.440 rešenja za poljoprivredna gazdinstva koja su podnela zahtev po osnovu investicija koje su imali u 2016. godini. Ako vam kažem da imamo četiri puta više sredstava, možete da izračunate koliko će poljoprivrednih gazdinstava moći da računaju na investicije u narednom periodu.

Isto tako, imamo neke mere koje će biti usmerene na mlade poljoprivrednike. Pre svega preko grantova, i tu meru ćemo osmisliti za 2017. godinu posebnom uredbom, gde ćemo davati povraćaj 75% sredstava mladim poljoprivrednim proizvođačima koji budu hteli da zasnuju poljoprivrednu proizvodnju ili onima koji budu hteli da zasnuju preradu.

Isto tako, imaćemo dva alata koja će dovesti do unapređivanja poljoprivredne proizvodnje kroz startup projekte kroz Fond za razvoj, gde će se direktno udruživati Ministarstvo poljoprivrede i Fond za razvoj, a biće isključivo namenjena razvoju poljoprivrede i onog dela koji se odnosi na preradu. I još jedan poseban nivo, koji... Ta sredstva postoje u budžetu, ali će ona biti kroz posebnu uredbu kasnije implementirana i spuštена do korisnika koji će moći da ih koriste.

Ima još jedna stvar, koju ovih dana zajedno radimo sa EBRD, isto smo implementirali u ovaj postojeći budžet, ona se ne vidi dobro iz jednog prostog razloga, a želim da ukažem i zbog javnosti, da ćemo isto imati i razvojne projekte kroz startapove zajedno sa EBRD-om koje ćemo realizovati u 2017. godini. Ovo su samo neki od alata koje ćemo koristiti u 2017. godini u odnosu na 2016. godinu.

PREDSEDNIK: Reč ima ministar Vujović.

DUŠAN VUJOVIĆ: Samo sam hteo da dodam jednu rečenicu. Vi ste pomenili ostala javna preduzeća. Znači, u velikom broju javnih preduzeća je u toku program restrukturiranja. U mnogima je priprema programa započeta decembra 2014. godine i ona se realizuje po nekoj dinamici. To je dosta složen proces, koji uzima vreme i nailazi na raznorazne probleme u svemu tome. EPS je jedno od prvih javnih preduzeća gde je to započeto, „Železnice“ su drugo, „Srbijagas“ je treće; ima ih jako mnogo na svim mestima.

Ti programi se sa teškoćama razvijaju, ali idu napred. Mi očekujemo da ćemo sve te efekte i racionalizacije broja zaposlenih, i povećanja tehničke i tehnološke efikasnosti, i bolje naplate i efikasnijeg poslovanja početi da ostvarujemo ove i naredne godine.

Imamo jedan od posebnih strukturnih kredita koji se upravo bavi javnim preduzećima. Očekujemo dva ciklusa u tome i očekujemo da će kombinacija stručne pomoći, strukturnih kredita i finansijske pomoći omogućiti da dostignemo ono što će biti mnogo bolje od situacije koju smo nasledili pre tri ili četiri godine. Hvala lepo.

PREDSEDNIK: Hvala lepo.

Reč ima ministar Vulin.

ALEKSANDAR VULIN: Znači, ovde opet ne znamo šta predstavnici bivšeg režima zapravo hoće kada kažu kako mi sad pomažemo neka javna preduzeća koja su neracionalna, bacamo pare na njih, tu se troši najveći novac, a kada neko preduzeće upadne u probleme, radnici počnu da štrajkuju, traže plate, onda kažu – sram vas bilo, dajte ljudima plate, vi nećete da date plate ljudima.

Šta hoćete? Da zatvaramo ta preduzeća, da ih pomažemo ili da ih ne pomažemo? Hoćete li da čuvamo njihova radna mesta ili da ne čuvamo njihova radna mesta? Od zasedanja do zasedanja se menja ta percepcija. Stalno imamo jednu ili drugu.

Kao što imamo, sada slušamo po stoti put tu neistinu, za koju znamo da je neistina ali baš dobro politički zvuči, hajde, što da ne, neka se i to baci na leđa Vlade – pelene i investitori, radnici koji rade po 14 sati. Znači da smo slali inspekciju rada. Znači da smo proveravali. Znači da ne postoji ni jedan jedini čovek koji je imenom i prezimenom rekao tako nešto, ali nema veze, neka se nastavi.

I hajde sada da postavimo još jedno pitanje. Čekajte, ti investitori su dovedeni u vreme vlasti bivšeg režima. Znači, tad su bili dobri i tad radnici nisu nosili pelene, ali sad su se izbezobrazili i sad su počeli da nose pelene, sada kada je došla druga vlast. U vreme kada je bivši režim doveo te investitore koje sada napada, radnici nisu nosili pelene, ali sad su počeli da nose pelene samo zato što oni nisu na vlasti.

Ajde da razgovaramo o budžetu.

PREDSEDNİK: Hvala lepo.

Reč ima narodni poslanik Dušan Pavlović.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Zahvaljujem.

Govoriću o delu budžeta koji se odnosi na transfere lokalnoj samoupravi, i to u pogledu načina trošenja sredstava.

Mnogo pričamo o tome kako mogu pare da se rasporede sa jedne na drugu poziciju. Mislim da je dobro da popričamo malo i o tome kako se pare troše, na koji način.

Na ime transfera lokalnim samoupravama je u ovom budžetu određeno 33 milijarde dinara. To su nenamenski transferi, što znači da će lokalne samouprave dobiti 33 milijarde dinara, koje će moći da potroše kako god žele, bez ikakvog opravdanja. Postoji i ogroman novac koji jedinice lokalne samouprave dobijaju kao namenska sredstva, koja moraju da potroše na određene stvari, a ovde govorim o nenamenskim sredstvima.

Kako jedinice lokalne samouprave troše novac? U poslednjih nekoliko godina primećena je sledeća stvar. Pošto se u zadnjih nekoliko godina više kontroliše potrošnja, onda jedinice lokalne samouprave počinju da naduvavaju prihode tvrdeći kako će prihodovati ogromne pare i onda na osnovu toga uvećavaju potrošnju. Pošto su prihodi nerealno projektovani, dolazi do ogromne disproporcije između prihoda i potrošnje, tako da lokalne samouprave

ulaze u veliku docnju, ulaze u dug koji se prenosi na sledeću godinu, pa na sledeću godinu... Ko na kraju pokriva sve te dugove?

Ovde govorim o republičkom budžetu. Svi ti dugovi lokalnih samouprava pokrivaju se iz republičkog budžeta.

Možemo li da dajemo 33 milijarde dinara lokalnim samoupravama koje na ovakav način projektuju svoje javne finansije? Dakle, bez ikakvog obrazloženja. Kako ste došli do tako velikih disproporcija? Nema odgovornosti, nema obrazloženja.

Ima nekoliko načina kako lokalne samouprave troše svoj novac i to je sad već postalo poznata stvar. Ne znam da li je bilo ko u Vladi ozbiljno razmatrao mehanizme na koje lokalne samouprave troše novac. Daću vam neke podatke iz jednog od izveštaja DRI.

Primećeno je da je, recimo, u 2014. godini u ogromnom broju lokalnih samouprava osnovan ogroman broj komisija koje su radile stvari koje lokalna administracija već ima zadatak da radi. Daću vam nekoliko primera odatle. Samo poslušajte imena tih komisija.

Recimo, u opštini Pećinci postojao je Privredni savet i Savet za privredu. Članovi tog saveta su dobijali novac kao naknadu za rad u njemu. Nisam primetio da je u Pećincima došlo do privrednog buma. Onda opet u opštini Pećinci, postojalo je čak u 2014. godini osam komisija za izbeglice. Ne znam da li ministar za socijalni rad zna koliko je izbeglica bilo u opštini Pećinci.

U Bačkoj Palanci, Komisija za utvrđivanje ispunjenosti minimalnotehničkih uslova za početak rada plaža. Žitorađa – Komisija za kontrolu i utvrđivanje stanja rečnih korita i obala i zaštite od elementarnih nepogoda. Pa onda Komisija za popis pasa u prihvatilištima.

Bački Petrovac – Komisija za uništavanje pečata i štambilja. Evo da vam pročitam jedan pasus iz izveštaja DRI, da vidite kako je ova komisija radila. Dakle, Komisija je osnovana i sastala se 26. avgusta 2015. godine, sa zadatkom da uništi jedan pečat i štambilj. Imenovani su predsednik i tri člana, kojima je za izvršen zadatak isplaćeno ukupno 14.500 dinara. Ovaj posao je, prema zapisniku od 26. avgusta, započet u 11.00 i završio se u 11.30 časova.

To je samo jedna komisija. Ukupno je u 2014. godini, prema izveštaju DRI, bilo 6,8 hiljada ovakvih komisija, koje su potrošile preko 900 miliona dinara. Tako se troši novac poreskih obveznika.

Da ne bi bilo da samo nešto kritikujem i ne nudim nikakva rešenja, moj predlog je da i dalje vršimo transfer lokalnim samoupravama, ali pod jednim uslovom – da lokalna samouprava, kao i bilo koji deo javne administracije, ima jasno definisane kriterijume kako troši naš novac.

Šta sve treba da bude vidljivo kada lokalna samouprava troši novac? Mora da se objavljuje budžet na mesečnom nivou, kako se izvršava budžet. Mora da se napravi popis imovine, popis svih dugovanja koja ima neka jedinica lokalne samouprave. Budžeti komunalnih i kulturnih preduzeća takođe

moraju da se objavljuju, moraju da se skeniraju i postave na veb-sajt svi ugovori koje potpišu komunalna preduzeća i kulturne ustanove u svakoj opštini.

I na kraju, kao što svi to već mnogo puta ponavljamo, moraju da se naprave konkursi za sva stručna tela u opštini, tj. jedinici lokalne samouprave, uključujući i konkurse na čelna mesta javnih komunalnih preduzeća. Tek tada možete da znate da li je potrošnja novca koji dajete lokalnim samoupravama opravdana ili ne. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima ministar. Izvolite.

DUŠAN VUJOVIĆ: Hvala lepo na ovim primedbama. Mi smo upravo tako nešto imali u vidu, u skladu sa Zakonom o budžetskom sistemu, i ove godine smo prilikom slanja instrukcija za pripremu budžeta tražili od svih nivoa lokalne vlasti, znači od opština i gradova, da u planiranju budžeta pođu od realne procene prihoda, pod jedan da ne prave nerealne budžete, da odluku o budžetu objave na svojoj internet stranici i internet stranici Ministarstva, znači da se tačno vidi ovo što ste vi rekli, na šta troše sredstva, i takođe smo uveli, zasada nemamo bolju privremenu sankciju, obustave nenamenskih transfera ukoliko se ne budu pridržavali ovih stvari.

Mislim da ovde, u ovoj sali, kad je pun sastav, ima jako mnogo predstavnika lokalnih samouprava; bilo bi dobro da tu saradujemo zajednički. Nije ni u čijem interesu da se na nivou lokalna ne poštuju ova pravila i, prema tome, moraćemo zajedno. Vi svi znate praksu da ne postoji racionalno trošenje i ne postoji striktno poštovanje limita zaduživanja, to moramo zajednički da sprovedemo. Hvala lepo.

Prema tome, to je već stavljeno u ove izmene i to ćemo sprovesti naredne godine još mnogo intenzivnije nego ove.

Problem s tim kažnjavanjem je što je to privremenog karaktera. Mi možemo da obustavimo transfere samo u toku godine, onda u decembru dobijaju sva sredstva ponovo, ali drugog načina zasada nema. Hvala lepo.

PREDSEDNIK: Hvala.

Ana Brnabić.

ANA BRNABIĆ: Hvala vam. Samo da dodam na ovo što je rekao ministar Vujović, i mislim da i vi to znate, da je tek od pre dve godine uvedena kontrola nad onim šta se dešava u lokalnim samoupravama i kroz RINO sistem, zahvaljujući Ministarstvu finansija, a i kroz Odluku o maksimalnom broju zaposlenih u lokalnim samoupravama, zahvaljujući kojoj se sada u stvari u poslednje dve godine smanjuje broj zaposlenih u lokalnim samoupravama. Ali imamo lokalne samouprave tipa, izvinjavam se, sada ponovo moram da pomenem Smederevsku Palanku, stvarno nije ništa lično, samo zato što je jedan od tih ekstremnijih primera, koja je 2014. godinu završila sa 820 zaposlenih.

Dakle mi sada to spuštamo, sad trenutno imaju oko 650 zaposlenih, i to je jako težak i jako bolan posao i za ljude na lokalnu i za budžet i za Republiku Srbiju.

Ali mislim, ako govorimo o kontroli trošenja novca u lokalnim samoupravama, da se tu vidi jedan značajan pomak u poslednje dve godine, na čemu ćemo nastaviti da insistiramo zajedno sa Ministarstvom finansija, i na transparentnosti, time što ćemo uvesti u novi zakon obavezu da postoji javna rasprava o budžetu na lokalnu. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Hvala.

(Poslanici traže reč.)

Ne, ne, nema potrebe, ne.

Poslanik Milorad Mirčić.

MILORAD MIRČIĆ: Ovde nam je jasno prezentovano od strane Vlade, a i ministra, da će se ovaj budžet finansirati iz poreskih izdvajanja, odnosno najvećim delom poreza na dodatu vrednost, akciza i svega onoga što podrazumeva opterećenje koje treba da plaćaju, odnosno da podnose građani Srbije.

Ovde je ministar jasno predočio da postoji verovatnoća da u narednom periodu, odnosno narednoj godini dođe do povećanja akciza, odnosno do promene poreske politike. Malo je čudno, i u proteklom periodu je, bili smo svedoci, povećanjem akciza došlo do rasta cena, a pri tome dobili smo zvanični stav Vlade i organa ove države da nema nikakve inflacije i da nema straha od inflacije, da je finansijska situacija potpuno stabilna i ne treba da brinemo.

Možda je to jedinstven slučaj, možda je to nešto čime bismo mogli da se pohvalimo u narednom periodu, recimo 2017. godine, pa da izvozimo taj patent – da rastu cene, da rastu troškovi života, a da nema inflacije. Ali ono što je ministar jasno podvukao to je da je rast bruto društvenog proizvoda omogućen pre svega zahvaljujući, kako on reče, trima faktorima: prvi investicije, drugi izvoz i treći racionalizacija.

Možda ste zaboravili, ali ne treba, u svakom slučaju, gubiti iz vida da je tu i mudra monetarna politika. Mi imamo stabilan dinar. Imamo u odnosu na evro, odnosno u odnosu na dolar izuzetno stabilnu valutu. Mi faktički nemamo šta da brinemo kada je u pitanju stabilnost ekonomije. Doduše, istine radi, nema realnog pokrića za tu stabilnost, ali šta sve može statistika, u to smo se uverili u proteklom periodu.

Ali ostavimo se toga. Ono što ministar i Vlada naglašavaju to je da su strane investicije i te kako značajni generator rasta bruto društvenog proizvoda, a čuli smo informaciju da su u ovoj godini strane investicije bile na nivou ispod dve milijarde. Mi znamo odranije, i logika stvari govori da je za normalno funkcionisanje, izmirivanje potreba koje ima Srbija, i za domaće i za ino, potrebno najmanje tri milijarde do pet milijardi evra stranih investicija na nivou godinu dana. Pošto su sada porasle obaveze koje ima Srbija na ime vraćanja kredita, u svakom slučaju to ide ka onoj cifri od pet milijardi godišnje.

Treba razmisliti kako i na koji način obezbediti ove investicije, ali pre svega treba jasno izvući računicu koliko nas koštaju te prvenstveno strane investicije.

Mi imamo strane investicije u koje ova država ulaže i te kako značajna sredstva. Mi imamo strane investitore koji ovde otvaraju fabrike. Pri tome Srbija izdvaja sredstva da im se podignu ti objekti, Vlada Srbije daje nadoknade za svakog zaposlenog u visini od 5.000 do 10.000 evra i oslobađa ih plaćanja obaveza za jedan ne tako kratak period. I svaka investicija faktički više košta Srbiju nego onoga koji eventualno ima nameru, ili ko je investitor.

Mi srpski radikali želimo da pomognemo i znamo da vlast tradicionalno uvek postavlja pitanja – imate li vi neka rešenja? Imamo rešenje. Nudimo jedan predlog, a to je da iskoristimo tu privilegiju što imamo najveću kompaniju u proizvodnji nafte i gasa, koja se zove „Gasprom“, a u Srbiji je pod nazivom „Gasprom – NIS“. Da iskoristimo tu veliku prednost.

Odranije postoji inicijativa za ulazak ruskog kapitala, sada je jedinstvena prilika da iskoristimo prednost postojanja najveće kompanije Ruske Federacije tako što ćemo, osim ovog zapadnog, koji koristimo od 2000. godine naovamo, u najvećem obimu, uvesti i ruski kapital. Pa, evo, vidite kakav se pomak napravio kada je ušao kineski kapital. Čim je ušao kineski kapital, potpuno drugačije razgovaraju i bankari i investitori sa Zapada. Dok god imamo samo jednu mogućnost, osuđeni smo da prihvatamo uslove koje predlaže ta jedna strana.

Drugo, da ne ispadne da smo mi radikali emotivci, odranije postoji predlog američke kompanije za proizvodnju poljoprivrednih mašina koja se zove „Džon Dir“. Pošto oni žele da proizvode mašine srednje kategorije i niže klase, odnosno kubikaže, ranije su obavljani razgovori sa IMT. Istine radi, ovde su neki ministri svedoci dela tih razgovora, jer su oni recidiv prošlih prošlih vlada pa možda mogu da potvrde ove reči, kada je došlo do konkretizacije tih pregovora, a to je da se postojeći objekti i infrastruktura Fabrike motora i traktora iskoristi, tada su pregovarači u ime Vlade Srbije jasno istakli onu parolu koja ima skraćenicu isto kao i IMT – ima li mene tu? I došlo je do odustajanja.

Evo prilike, pogotovo što ministar finansija objedinjuje i Vladu i potencijalnog američkog proizvođača, da se obnove razgovori, pošto oni osim poljoprivrednih mašina proizvode i specijalne mašine za rad na terenima koji nisu pristupačni. To su veoma jednostavni procesi proizvodnje. Imamo prilike da zaposlimo ove nezaposlene inženjere, tehničke, različite struke, još malo ovih školovanih srednjoškolaca što imamo, majstora koji su ostali bez posla, da ih angažujemo oko toga, ali nemojte da se i vi služite tom skraćenicom – da li ima i mene u toj transakciji koju bi eventualno napravili.

Što se tiče domaćih investicija, dobro je da se u budžetu počnu prikazivati sve investicije u okviru budžetskog izdvajanja, ali ono što je veoma, veoma bitno jeste da se sa takvim investicijama mora pažljivo postupati, moraju se određivati neki prioriteti. Vi ovde imate nabrojane neke investicije koje će u

2017. godini da se finansiraju iz budžetskih sredstava i iz sredstava kredita i ostalih izvora.

Konkretno, imate stavku koja se odnosi na završetak, recimo, Žeželjevog mosta, koji je žila kucavica u povezivanju saobraćaja ovog dela Evrope i Srbije. Tu je izdvojeno 800.000. Imate izdvojena sredstva 50 miliona dinara, pretpostavljam, za projektnu dokumentaciju, za izgradnju tunela kroz Frušku goru, ali ne znam iz kojih razloga niste ubacili projekat koji najavljuje Pokrajinska vlada, a to je ta „banatska magistrala“. Da li je to imaginacija Pokrajinske vlade ili je vaš previd? Želeo bih da čujem odgovor da li ste imali takvu inicijativu, pošto su oni to izneli kao Vlada u sklopu svojih prioriteta.

Drugo, ne zaboravite, kapitalna investicija za ovaj deo Srbije, severni deo Srbije je vodosnabdevanje. Dobro znate da je kritično stanje kada je u pitanju snabdevanje ispravnom pijaćom vodom u srednjem Banatu i severnom Banatu. Tamo je i te kako kritična situacija. To može da se reši samo tako što će se iz Drinskog sliva obezbediti ispravna pijaća voda. To je i te kako značajan projekat, to je značajna investicija.

Ono što nas radikale pomalo drži u strahu to je da vi u delu finansiranja, odnosno punjenja budžeta, osim ovih poreskih izdvajanja predviđate i zaduženja. Zaduženja se sastoje ne samo u kreditima, nego i u emitovanju hartija od vrednosti. Tu morate da vodite računa da su komercijalne banke u proteklom periodu bile prvenstveno zainteresovane za kupovinu tih hartija od vrednosti koje je emitovala država Srbija. Zašto? Zato što su najpovoljniji uslovi, zato što su najbolje kamate koje se isplaćuju na konto uzimanja i kupovine tih papira. Imate kamatu od 5%. Nigde nema da komercijalna banka može da plasira svoja sredstva po takvoj kamati. Da ne biste postigli kontraefekat, mi vas upozoravamo da nije kriv onaj ko je izgubio nego onaj koji se vadio, tako da to uvek morate da imate u vidu.

Što se tiče izvoza, struktura izvoza, za koju kažete da je smanjila razliku između uvoza i izvoza, jeste da se najviše izvozi električna energija, a onda izvozi Fabrika guma Pirod, izvozi „Zastava“, izvozi „Boš“, izvoze sve strane firme. U strukturi neto prihoda od tog izvoza nije vam se tako poboljšala situacija kada je u pitanju odnos uvoza prema izvozu, odnosno obrnuto, izvoza prema uvozu. Finansijski efekat je možda i gori nego što je bio u proteklom periodu.

Što se tiče racionalizacije, ključno pitanje koje se ovde nameće je kako rešiti problem Rudnika Bor. Svi kao kiša oko Kragujevca, razmatrate da se stranim kapitalom to reši, a pri tome nemojte zaboraviti da je javnost upoznata da je na čelu tog preduzeća već decenijama isto ime i prezime. Jeste li nekada razmišljali da promenite tog direktora, ili ste nešto vezani sa njim i vi i oni koji su vam ga ostavili? Ima tu rešenja, probajte da promenite direktora, probajte da promenite rukovodstvo, da vidite da li će se napraviti neki pomak, a ne da pričate kako će strani kapital to da poboljša, a ostaće vam rukovodstvo, odnosno

menadžment isti, zato što je partijski odano svakoj vlasti koja god dođe u Srbiji da vodi Vladu.

Mi srpski radikali ćemo glasati protiv ovoga budžeta. Hvala.

PREDSIEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima narodna poslanica Gorica Gajić.

Izvolite, poslanice.

GORICA GAJIĆ: Poštovane kolege poslanici, uvaženi ministri, predlog zakona o budžetu za narednu godinu došao je Skupštinu u petak, 2. decembra. Mi poslanici mogli smo da vidimo ovaj materijal ili u elektronskoj verziji ili da ga uzmemo u našim prostorijama u štampanoj verziji u subotu po podne, a sednica je zakazana u nedelju po podne u 15 sati. E sad, da li vi mislite da mi možemo da pročitamo sve ovo i, ako možemo da pročitamo, da li možemo studiozno da proanaliziramo sve ovo da bismo mogli na pravi način da vodimo diskusiju sa vama?

Uzeli ste nam celih 15 dana da ga natenane pročitamo i natenane proanaliziramo sa vama, gospodine ministre, koji ste imali vremena, mesece unazad da ga pripremite sa jako stručnom ekipom. Verovatno ste dali tri puta više vremena MMF-u da sve ove stavke proanalizira i onda ste dostavili u Skupštinu Srbije gde mi poslanici imamo samo jednu noć da eventualno napišemo amandmane i to tako što ćemo da vidimo koliko je sredstava dato više negde na nekoj stavci kod nekog ministarstva, po nama, uglavnom kod troškova kod opreme, kod troškova kod specijalizovanih usluga, pa da ih, po nama, prebacimo za neke mnogo potrebnije namene.

Kada smo vas juče slušali, gospodine ministre, kako ste obrazlagali ovaj budžet, verujem da su se mnogi poslanici pitali da li smo mi u 2016. godini živeli u istoj državi i da li ćemo u 2017. godini da živimo u istoj državi. Jer kada ja planiram budžet, svoj kućni, a planiram ga i na mesečnom i na godišnjem nivou, nisam zadovoljna kada donesem plan, kada donesem projekciju koliko ću da zaradim za mesec dana ili za godinu, a koliko ću za isto to vreme da potrošim. To je samo spisak lepih želja, tako da je i ovaj naš budžet za Republiku Srbiju samo spisak želja direktnih i indirektnih budžetskih korisnika, a isto tako i naša projekcija koliko mi to možemo da naplatimo od naših poreskih obveznika.

Već mesecima unazad kao najveći rezultat ili dostignuće rada ove vlade spominje se fiskalna konsolidacija, smanjeni budžetski deficit, štaviše i budžetski suficit od 30 milijardi dinara. Dva dana ovde raspravljamo i mislim da je red da se složimo i da se zahvalimo svi, i vi kao Vlada, izvršni organ, i mi kao Skupština, da su ovaj teret fiskalne konsolidacije podneli zaposleni u policiji, zdravstvu, prosveti, javnoj upravi, penzioneri. Oni su nam preko 70 milijardi dinara ostavili uštedu u budžetu, i to je njihova zasluga. Nije ni zasluga Vlade, jer nije bilo strukturnih reformi, nije ni zasluga nas, sem ako nismo negde nekim poreskim opterećenjem povećali namet na ove naše građane.

Naravno da se i vi slažete, gospodo ministri, uglavnom svi, da su nama rak-rana javna preduzeća. I od vlade do vlade, od mandata do mandata

rešavanje tog problema se ostavlja. Sada kažemo da smo samo smanjili garancije za likvidnost tih preduzeća. Nije tamo problem samo da li su ona likvidna. Šta ako ih nismo reorganizovali ni po pitanju broja zaposlenih, ni po pitanju visina plata? A svi znamo kolike su tamo plate i koliko po tom osnovu može da se uštedi, a to ostavljamo za neka buduća vremena i kažemo – evo, to ćemo koliko krajem ove godine i u sledećoj godini da radimo.

Nema tu mnogo mistifikacije i filozofije. Devedeset osam posto budžeta se puni od poreza – na dodatu vrednost, na akcize, na zarade, i tu su i nameti i raznorazne takse još nekih 14%. Ako mislimo da možemo nametom na krajnje potrošače, na privredu i građane, ako ih opteretimo samo poreskim opterećenjima, da napunimo budžet, da će onda ovaj budžet biti realan, da ćemo onda moći da kažemo – da, mi smo realno planirali i isto tako smo realno potrošili te pare... Dok ne budemo imali izveštaj o budžetu, koliko se stvarno realizovao i ostvario, i koliko smo mi stvarno planirali rashodnu stranu, dok to ovde jednom u Skupštini ne proanaliziramo, nećemo znati da li mi donosimo najbolje budžete u istoriji.

I kada je u pitanju rashodna strana, samo kratko, pola našeg budžeta, preko 500 milijardi dinara otpada na izdatke za kamate, otpada na penzije i delom na subvencije. Da li ćemo mi moći da sa ostatkom...?

PREDSEDNIK: Vreme. Zahvaljujem, poslanice.

Završite rečenicu, nisam vas isključila.

GORICA GAJIĆ: Rekla sam da pola ovog budžeta otpada na plate, kamate i penzije. Da li je ostatak nešto što će biti razvojni budžet za sledeću godinu?

PREDSEDNIK: Hvala.

Samo da vidim sad, pošto su neki potrošili vreme.

Radoslav Milojević.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Hvala.

Dame i gospodo narodni poslanici, uvaženi ministri, pred sobom imamo jedan od najvažnijih zakona, ako ne i najvažniji zakon u ovoj godini, a to je zakon o budžetu za narednu, 2017. godinu, i DS će kao državotvorna i odgovorna stranka već 27 godina sa jasnim pravcem i ciljem delovanja uvek pohvaliti ono što je loše i nećemo apriori biti niti za nešto, niti protiv nečega što je dobro za državu Srbiju.

Prihvatljivo je deficit koji je planiran na 1,7% BDP-a, ali je potpuno neprihvatljivo, gospodine Vujoviću, da 0,9% tog deficita čine preduzeća gubitaši kojima vi planirate i sledeće godine da dodelite značajna finansijska sredstva, kao što je „Er Srbija“, kao su „Železnice Srbije“, kao što je „Srbijagas“.

Problem je takođe, gospodine Vujoviću, što je velika razlika između ovoga što ovde piše, između ovog budžeta i onoga kako žive građani Srbije. Od ovog budžeta građani Srbije ne mogu da napune svoj rezervoar, sa ovim budžetom građani Srbije ne mogu da napune svoj novčanik i sa ovim

budžetom građani Srbije ne mogu da, nažalost, napune svoj frižider kako bi prehranili sebe i svoju porodicu u 2017. godini.

Žao mi je što imam zaista malo vremena, tj. poslanička grupa DS, ali ovaj budžet po ministarstvima znači sledeće. U Ministarstvo odbrane znači da nam je, nažalost, i ove godine, kao mnogo puta od 2012. godine, budžet među najnižim budžetima u Evropi. U Ministarstvu odbrane to znači da će plate vojnih lica biti najniže u regionu. U Ministarstvu odbrane ovaj budžet znači da će 80% pripadnika Vojske Republike Srbije imati manju platu nego što je prosečna plata u Republici Srbiji.

Ko je planirao u Ministarstvu odbrane kapitalne izdatke Ministarstva odbrane pri čemu imamo samo dva projekta planirana za naredne dve godine, a to je gasifikacija TRZ-a „Čačak“ i modernizacija školskih aviona? O sramoti cepanja budžeta od strane bilo koga ministru odbrane koji ne predstavlja samo sebe, već 40.000 vojnika i pripadnika Vojske Republike Srbije, ako je to tačno, ne želim zaista ni da govorim.

Što se tiče Ministarstva finansija, ovaj budžet konkretno znači, gospodine ministre, da ste nam smanjili plate, da ste građanima Srbije smanjili penzije, da ste građane Srbije zadužili za pet godina vlasti SNS-a sa svojim koalicionim partnerima 10 milijardi evra. U Ministarstvu finansija to konkretno znači da imamo manji rast od Albanije, od Crne Gore i od Bosne i Hercegovine.

Kažete i vi i premijer da imate puno prijatelja i da Srbija ima puno prijatelja u Evropi i svetu. I ja se radujem. I ja i moja porodica živimo u ovoj zemlji i želimo da ova zemlja bude najuspešnija u Evropi, kako vi kažete. Zašto onda niste pokušali sa tim vašim prijateljima da stavite moratorijum na otplatu kamata na narednih 10 godina? Ako niste znali kako, mogli ste da pitate, jer je to upravo uradila Vlada 2001. godine, čiji je premijer bio dr Zoran Đinđić.

Demokratska stranka, nažalost, u danu za glasanje neće moći da podrži ovaj vaš predlog budžeta, zato što nam je život svakog stanovnika na prvom mestu a ne slova na papiru. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala lepo.

Ministar Đorđević.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Zahvaljujem.

Moram opet da reagujem, pošto su opet iznesene neistine. Pretpostavljam da je to posledica toga što mladi kolega nije ekonomista pa ne ume da čita budžet, ali probaću ja da mu objasnim pa da mu bude jasnije.

Kad je u pitanju budžet Ministarstva odbrane, prvo što ste rekli to je da je on najniži u Evropi.

(Radoslav Milojević: Među najnižima.)

Među najnižima u Evropi. Moram da vam kažem da je on po svojoj visini, ako poredimo sa zemljama NATO-a, deveti po BDP-u. Ako se slažemo po tome, država treba da izdvaja onoliko koliko može, a ne onoliko koliko želi i da ulazi u neki svesni minus.

E sad, kad su u pitanju plate, moram da vam kažem da su primanja profesionalnih pripadnika Vojske Srbije bolja nego u Makedoniji, bolja nego u Rumuniji, bolja nego u Bugarskoj, bolja nego u Bosni i bolja nego u Albaniji. Toliko o zemljama u okruženju.

Što se tiče budžeta Ministarstva odbrane, on je u 2016. godini bio, bez dodatnih sredstava koja smo dobili, na nivou od 1,40% BDP-a. Sa dodatnim sredstvima koja smo dobili, a otišli smo u modernizaciju ratnog vazduhoplovstva i protivvazduhoplovne odbrane, artiljerijskog oruđa, ubojnih sredstava i popune ratnih materijalnih rezervi, mi smo otišli na 1,6% BDP-a.

Ako govorimo o 2017. godini, na početku jeste 1,38%. Sa dodatnim sredstvima, koja očekujemo u toku 2017. godine, on će biti na nivou 1,61%. Tačno je da vidite ovde samo dva projekta, ali ne vidite i nismo hteli, takav je dogovor sa Ministarstvom finansija, da ne otvaramo čisto pro forme na početku godine prazne aproprijacije za tri projekta. To su: projekat ratnog vazduhoplovstva i protivvazdušne odbrane – modernizacija i remont, modernizacija i remont kopnene vojske i modernizacija i remont ubojnih sredstava. To su tri projekta koja bi trebalo, tu je, evo, i ministar finansija, dogovoreno je da se, kad krene budžet sledeće godine, ti projekti, shodno mogućnostima države, kakva bude mogućnost države da daje sredstva, tako i otvaraju.

Ja pričam o onome što će biti. Premijer vam je danas rekao da smo mi u ovoj godini odvojili dovoljno sredstava da započnemo sa modernizacijom i remontom ratnog vazduhoplovstva i u tom pravcu mi ćemo ići u narednim godinama. U naredne četiri godine Ministarstvo odbrane ima plan kako da dođe do toga da naša vojska postane najbolja i najmodernizovanija kada je u pitanju naš region.

Kada su u pitanju ostale stvari koje ste ovde rekli, da 80% pripadnika naše vojske ima manju platu nego što je prosečna, moram da vam kažem da njih ima manje od 80% koji žive ispod prosečne plate u Srbiji, da njih manje od 40% ima manje od 42.000, ne računajući, opet govorim, multinacionalne operacije i ne računajući njihovo angažovanje u Kopненоj zoni bezbednosti.

Svakome od njih je pružena mogućnost da u toku jednog meseca ode 20 dana na granicu ili u Kopnenu zonu bezbednosti, ako govorimo o najnižim primanjima u vojsci, a to su profesionalni pripadnici vojske koji imaju 36.000. Tako imaju mogućnost da dobiju 10% na otežane uslove rada. Znači, osnovica 40.000 i za 20 dana u Kopненоj zoni ili na granici imaju još 36.000, a ukoliko nisu bili tamo, imaju mogućnost da budu i na dežurstvima, govorimo i o drugim privilegijama koje imaju, kada su u pitanju uvećani troškovi stanovanja, troškovi putovanja i tako dalje.

Dakle, imamo razne stvari kako i na koji način njima možemo da pomognemo i da direktno ili indirektno, kada je u pitanju primanje u vojsci, njihov prihod povećamo.

Naravno, tu ne treba zaobići i važnu činjenicu, a to je da smo i indirektno radili na povećanju prihoda u Ministarstvu odbrane. Na sajtu Ministarstva odbrane možete da vidite da je Ministarstvo odbrane sa određenim lancima, kako hipermarketa kada je u pitanju prehrana, tako i turističkim agencijama, zatim onima koji prodaju knjige za školovanje uspelo da izdejtvuje stalni i kontinuirani popust za pripadnike Ministarstva odbrane i Vojske Srbije, koji uz identifikacionu karticu imaju stalni popust i plus mogućnost da kupuju isto to na 12 rata. S obzirom na to da oni moraju da prehrane svoje porodice, s obzirom na to da moraju da kupe knjige, mi na indirektan način, uštedom u tim lancima za hranu i knjige, povećavamo njihov prihod, koliko god da je to. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima ministar Stefanović. Izvolite.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Ovo je bilo interesantno zapažanje. Mene samo interesuje kako gospodin Milojičić komentariše stanje koje je on ostavio u budžetu. Dakle, to je važna stvar o kojoj treba da se razgovara. Jer, naime, opština Smederevska Palanka nije velika opština. Ne spada ni u red najmanjih, ali nije velika opština.

(Radoslav Milojičić: Koliko ima stanovnika?)

Oko 50.000 stanovnika.

U svakom slučaju, ono što jeste važno jeste da dobijemo odgovor kako je moguće da je čovek ostavio javnu upravu, kada je voljom građana ove opštine promenjena vlast i kada on tu funkciju više nije obavljao, sa 820 zaposlenih na budžetu opštine, dakle 820 zaposlenih u ovoj maloj opštini, i ono što je mnogo važnije, dugove od tri milijarde dinara, od čega je gotovo milijarda samo za struju. To vam je kao da se svakoga dana poslednjih deset godina opština zaduživala milion dinara dnevno. Svakoga dana poslednjih deset godina milion dinara dnevno, toliki je dug.

Nažalost, jedina pozitivna stvar koju su finansijski stručnjaci mogli da kažu jeste da je zaduženje bilo toliko da nisu mogli da uzimaju nove kredite pa je to zaustavilo dalje zaduživanje. To je jedina pozitivna stvar koja je iz tog zaduženja mogla biti, a ovo sam, nažalost, morao da izgovorim na ovakav način pošto prosto ne znam šta ti ljudi mogu da očekuju. U gradu je osnovano 19 komunalnih preduzeća, koja su uglavnom jedno za drugim išla u stečaj, i sva su u blokadi u ovom trenutku. Ogroman rad i ogromne investicije, ogroman posao će morati da se uradi da bi ova opština mogla da vrati.

Tri milijarde dinara duga u jednoj maloj opštini. Tri milijarde, ljudi! Pa mi pričamo o nenormalnim ciframa koje su ljudi ostavili. Prosto me to interesuje zato što neko ko sebi daje pravo da govori o budžetu Ministarstva odbrane, o budžetu Vlade, ko hoće da razgovara na ozbiljan način i da vodimo raspravu o tome kako država treba da ide dalje, treba to da pokaže svojim primerom. Treba da nam pokaže kako se rukovalo tamo gde je ta osoba mogla da rukovodi, gde je taj mogao da pokaže kako se domaćinski, ozbiljno ulaže novac, da vidimo šta možemo da očekujemo od takvih predloga i kakvi su ti

predlozi bili na mestima gde su ljudi koji to predlažu bili na vlasti. Ovi podaci su, prosto, neverovatni. (Aplauz.)

PREDSIEDNIK: Hvala.

Replika, spomenut imenom i delom. Izvolite.

RADOSLAV MILOJIČIĆ: Gospođo Gojković, očekivao sam da opomenete gospodina Stefanovića, jer je on jednu ozbiljnu raspravu o Ministarstvu odbrane, koja je izuzetno važna, skrenuo na potpuno nebitnu temu u danu kada se usvaja budžet.

A ministra ovom prilikom pozivam na TV duel, pa da razjasnimo ko je ostavio bombardovanu i razrovanu zemlju 2000. godine, ko je ostavio 13 plata, ko je ostavio 16 zaostalih penzija, ko je uzeo stanove dok su nas bombardovali, a pritom ne mislim na ministra Đorđevića nego na ministra Stefanovića, pa da vidimo ko je šta ostavio.

PREDSIEDNIK: Znači, zaduživanje jeste tema, vi ste je pokrenuli.

Replika? Želite repliku? Izvolite.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Da, da. Ja ću samo veoma kratko.

Mislim da tri milijarde dinara novca građana Srbije uvek jesu tema i jesu tema jer su oni sastavni deo budžeta. Te dugove mora neko da plati. Te dugove mora neko da nadoknadi da bi građani Smederevske Palanke imali struju i vodu, da bi ti zaposleni u Opštini primali platu, da bi se gradili putevi, da bi se asfaltirali atarski putevi, da bi se ispunjavale one funkcije koje opština ima; svaka opština, ne samo ova.

I, kada napravite tri milijarde dinara duga, to je nešto što je zaista za većinu predsednika opština nedostižna cifra u mnogim mandatima, ne samo u jednom. Mi smo ogromnim radom sveli na 650 zaposlenih, da kažemo, da ti ljudi ipak nastave da žive i da funkcionišu normalno, njihove porodice. Broj zaposlenih mora da se smanji za duplo od onog što nam je ostavljeno, a vi znate i sami kako se zapošljava u javnim preduzećima, u komunalnim preduzećima, u lokalnim samoupravama. Očigledno baš onako kako nam se spočitava, a mi pokušavamo da pokažemo da se radi potpuno suprotno.

Međutim, tri milijarde dinara jeste važno, i tri miliona dinara je važno, pogotovo kada govorimo o cifri koja izgleda kao da ste se deset godina zaduživali milion dinara dnevno. To je zaista, zaista neverovatno. (Aplauz.)

(Radoslav Milojević: Replika.)

PREDSIEDNIK: Nije vas sada spomenuo.

Reč ima Aleksandar Vulin. Izvolite.

ALEKSANDAR VULIN: Ako dozvolite, Srbiju je bombardovao NATO i Srbija nije kriva za to što je bila bombardovana. Mi nismo ni izazvali ratove, niti smo ih vodili, niti smo ih tražili, a to što smo postojali i što postojimo na Kosovu i Metohiji, e pa to sigurno nije naša krivica i žao mi je što neki poslanici smatraju da je to naša krivica.

Ali ajde da pričamo malo o konkretnijim stvarima. Na primer, u Smederevskoj Palanci Opštinska turistička organizacija dužna je 24.668.000

dinara, Javno preduzeće Palanka, Vuka Karadžića, 43.305.000 dinara, Dnevni boravak „Puž“ 6.793.000 dinara, Narodni muzej Smederevska palanka 16.800.000 dinara, Centar za socijalni rad dužan 8.045.000 dinara, JKP „Pijace“ 37.324.000 dinara, Kulturni centar – 27.098.000 dinara, Biblioteka 12.130.000 dinara, Centar za razvoj sporta i amaterizma, kako ste tu uspeli da napravite dugove?, 8.293.000 dinara, zatim Arhiv 15 miliona, „Palanka razvoj“ – 7.826.000 dinara i, naravno, već legendarni Fudbalski klub „Jasenica 1911“ – 8.728.000 dinara, Predškolska ustanova „Čika Jova Zmaj“ – 93.174.000 dinara.

E, tako bi vodili državu, tako bi pravili budžet. Mislim da zaista nema potrebe da se bilo šta objašnjava. (Aplauz.)

(Radoslav Milojević: Replika.)

PREDSEDNIK: Po kom osnovu? Sad su samo dugovi iz Smederevske Palanke pročitani. Znači, niko vas ni za šta nije spominjao.

(Radoslav Milojević: Nemojte, ljudi, molim vas. Dajte mi dva minuta. Njih dvojica mogu, a ja ne mogu?)

Ne, ne, u ovoj diskusiji Aleksandra Vulina ne. Slušala sam, verujte mi. Dala sam vam kada je Nebojša Stefanović spomenuo vaš lik i delo, ali ne, ne baš kako kome padne na pamet.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Đurić. Izvolite.

(Radoslav Milojević: Ništa nije istina. On čita dobro, ali čita neistinu.)

Čita dugove Smederevske Palanke, ne vaše.

Samo se prijavite, molim vas. Hvala.

VLADIMIR ĐURIĆ: Hvala.

Poštovani ministri, poštovana predsedavajuća, kolege i kolegice, poštovani građani, verujemo ministru finansija da su pod revizijom MMF-a brojke utegnute u stručne okvire kao indikatori krvne slike, ali ima puno veoma ozbiljnih bolesti koje se iz krvne slike ne vide. Razgovor o budžetu nije samo razgovor o ekonomiji i finansijama. Razgovor o budžetu je razgovor o politikama, pre svega o politici upravljanja i trošenju novca u najboljem javnom interesu.

Kad je reč o indikatorima krvne slike budžeta, osvrnuću se, na primer, na kapitalne izdatke i probati toj brojci da dam neki smisao. To je famozni CAPEX, da prevedemo na premijerovu terminologiju; on je 2,23 puta veći u odnosu na budžet iz 2016. godine, ali realizacija kapitalnih izdataka u 2016. godini bila je na kraju oktobra svega polovina od ukupnog godišnjeg planiranog iznosa. Tako da budžet za 2017. godinu zapravo predviđa uvećanje od 4,6 puta u odnosu na realizaciju u periodu januar–oktobar 2016. godine. Dakle nerealno, imajući u vidu da je u 2016. godini dosada realizovana nepuna polovina duplo manje planiranog.

Taj nedostatak investicija utiče i na poslovanje komunalnih preduzeća. Daću konkretan primer. Prema reviziji Državne revizorske institucije, razlika između, pazite sad, fakturisane i proizvedene vode na godišnjem nivou u

JKP „Vodovod“ u Rumi je 40%, 2,3 miliona kubnih metara vode. Toliko se izgubi od proizvodnje do naplate od krajnjih potrošača. Nemoguće je da su ovakvi gubici havarijski. Havarije se saniraju relativno brzo i one sigurno nisu uzrok nestanku skoro polovine proizvedenog. To govori o uvođenju reda, o vladavini prava i o tome koliko su reforme zaista istinske, a ne samo proklamovane.

E sad, evo kako zapravo izgleda analiziranje budžeta. Ključni član budžeta je član 8. U njemu se daje analitika trošenja nepune dve hiljade milijardi dinara. To građani treba da zapamte – dve hiljade milijardi dinara. To je spakovano u jedan eksel fajl koji ima sedam hiljada redova. Jedan poslanik na jedan član može podneti samo jedan amandman i sad, ako želite da izmenite namenu novca u, recimo, 56 stavki, ukoliko se u budžetu pojavljuju raznorazne subvencije od 84 milijarde, trebalo bi da napišete amandman od, recimo, četrdesetak strana. Pre toga, naravno, morate proći kroz svih sedam hiljada redova da biste znali da sredstva koja amandmanom realocirate smeštate na mesta koja sredstva ne dobijaju ni po kom drugom osnovu, a trebaju im, i za to imate dva dana. I onda vam i to vreme skrate zakazivanjem odbora nedeljom pre podne, na koji vladajuća većina ne dođe, u devet ujutro, recimo, na sednicu Odbora za dijasporu, i sličnim smicalicama.

Među najspornijim stavkama budžeta je ona, jedna od tih 56 stavki raznih subvencija u ukupno 84,4 milijarde iznosa, to je Razdeo 20 – Ministarstvo privrede, Glava 20 Ministarstvo privrede, dakle pod direktnom nadležnošću ministra privrede, sa budžetom od 33,1 milijarde, i to Program 1510 – Privlačenje investicija, sa budžetom od 13,6 milijardi dinara.

Radi usporedbe veličine ovog budžeta, podsetiću da je država, pored ovih 13,6 milijardi dinara subvencija, predvidela i 11,2 milijarde kazni i penala; čisto da vidite otprilike koliki je to novac.

I sad se tih 13,6 milijardi dinara deli na raznorazne programe. Pa kaže: stručna i administrativna podrška u oblasti privrednog i regionalnog razvoja – 800 miliona dinara, za specijalizovane usluge Razvojne agencije Srbije, da bi stručno i administrativno pomogli subvencionisane firme da ulažu u Srbiju. Tim velikim firmama mi ćemo dati na konsalting 800 miliona dinara novca srpskih poreskih obveznika.

Pa onda – podsticaji za direktne investicije po već preuzetim obavezama 1,3 milijarde.

Cilj koji je budžetom proklamovan radi ocene uspešnosti ovog ulaganja novca građana jeste da se otvori 4.950 radnih mesta, što nije ni 1% nezaposlenih. Inače, od 84,3 milijarde subvencija, samo je 15,2 milijardi namenjeno privatnim, a sve ostale raznim javnim preduzećima, što govori o tome koliko će subvencije istinski pomoći podizanju zaposlenosti.

A onda imate ulaganja od posebnog značaja, pa sad poimence: „Fijat“, „Lir“, „Endava“, „Leoni“ itd., itd. – 11 milijardi dinara. Sad, ako je istina ono što je premijer juče rekao, da on ne da pare i da ih „Endava“ dobiti neće, ja

pitam – zašto se onda „Endava“ imenom nalazi u zakonu? Zašto je potrebno tu firmu imenom u zakonu navesti? Koga treba to da zadužiš, kao privrednik, i kako pa da ti se ime firme nađe u zakonu, pored jakih i samostalno razvijenih domaćih konkurenata iz IT sektora koji tu čast nemaju?

Sledeća stavka kaže – osnivački ulog Srbije je samo pet miliona dinara. Zašto Srbija tako malo ulaže? Ako su to tako dobri poslovi, zašto ne bi i država više učestvovala u tom biznisu i vukla taj očekivani veliki profit? Ili su to ipak ulaganja kao „Al Ravafed“, koja je iskazala 217 miliona dinara gubitka po završnom računu, a trebalo je, kako je premijer u najavi rekao, da bude šoukejs.

I sad ima još jedna interesantna stavka. Subvencije privatnim preduzećima za proizvodnju audio-vizuelnog sadržaja 400 miliona dinara. Zašto država stimuliše baš industriju, proizvodnju audio-vizuelnog sadržaja i koja je ekonomska korist građana baš od toga? Evo to me jako zanima. Zašto mislimo da je za građane korisno da ovde pravimo Holivud na Balkanu? To je pitanje.

I sad mi treba o budžetu kompetentno da raspravljamo, a da ujedno ispred Vlade nemamo precizna objašnjenja ekonomske isplativosti ovog vida ulaganja poreskih obveznika. Kol'ki ćemo povrat, po kojoj stopi, u kom vremenskom roku na ovaj novac dobiti? Znaete kako, zasnivati strategiju privrednog rasta na subvencijama to je kao kad proizvodite proizvod koji ne valja ništa pa niko neće da ga kupi, pa onda morate kupca da privlačite odobravajući silne pogodnosti, pa na kraju vi kupcu platite da on kupi vaš proizvod. Tako i mi plaćamo investitorima da investiraju kod nas, jer nemamo kvalitetnu državu i uređeno društvo, nego imamo mutnu vodu u kojoj se lovi, a investitori zbog toga ne dolaze bez ovih dodatnih pogodnosti.

Strategija zasnivanja privrednog rasta na subvencijama je zapravo strategija zasnovana na davanju rada naših građana u bescenje i na obezvređivanju građana, i na proizvodnji dijaspore. Mislim da je to bila poruka koju je ona gospođa ispred fabrike „Gorenje“ htela da prenese premijeru, ali on nije imao ni strpljenja ni nerava da je precizno sasluša. Hvala vam.

PREDESDNIK: Reč ima ministar Vujović.

DUŠAN VUJOVIĆ: Ja ću u najboljoj nameri pokušati da razdvojim one delove vaših komentara koji mi zvuče dosta konstruktivno i kao dobra pitanja za buduća razmišljanja od onih delova gde nemam odgovor ili se ne slažem.

Prvo da počemo od ove misterije oko takozvanog CAPEX-a. To nije terminologija bilo kog pojedinca, to je terminologija, OPEX i CAPEX, koja se koristi u literaturi, pa smo i mi to preuzeli. Izvinjavam se, možemo da koristimo termine kapitalni rashodi i operativni rashodi. Nemojte nikoga da krivite pojedinačno, to je, što bi rekli, neki profesionalni jezik koji se koristi, koji nam je prešao u naviku.

Znači, tu je povećanje sa 42 milijarde u planu budžeta za ovu godinu na 94 milijarde, od toga se 43,5 milijardi odnosi na projektne zajmove koji se ove godine prvi put pojavljuju u budžetu. Znači, ako to očistite, onda

dolazimo do vašeg pitanja da li je realno povećanje sa 42 na 51, jer to je povećanje koje je uporedivo; 43,5 milijardi se odnosi na uvođenje projektnih zajmova koji prošle godine nisu bili prikazani u budžetu na ovaj način.

Prema tome, ako pogledate ove tabele, o tome smo govorili u više navrata, ja sam mislio da su vaše kolege to otpratile na Odboru i na drugim mestima. Znači, projektni zajmovi su ta razlika i to se uklapa – oko 1% BDP-a prošle godine. Pogledajte razliku između deficita opšte države u 2016. godini i deficita Republike. Jedan je bio, zaokružujem, 120 milijardi, drugi je bio 160. Tih 40 milijardi, to jest 1%, bili su približno upravo ti projektni zajmovi, jer i sada je razlika od 0,6 do 1,6 tih istih 40 i nešto milijardi.

Drugo je pitanje da li ćemo mi to ostvariti, drugo je pitanje da li mi to dobro planiramo itd. To su sve pitanja za razgovor, ali to samo objašnjava da nema razlike dva i po puta, nego postoji razlika od nekih devet milijardi više. Zašto je ta razlika? Zato što smo ove godine započeli čitav niz investicionih projekata za koje se planira povećano povlačenje, odnosno korišćenje sredstava u narednoj godini. Prema tome, to je prosto objašnjenje.

Koliko je to realno, to je pitanje sposobnosti kombinacije svih, naših ministarstava koja imaju vodeću ulogu u tim sektorima i kuća koje se bave projektovanjem i izvođenjem radova. To znači, mi nemamo tako dobar rezultat u prošlosti, ali u stvari imamo veliki problem da nekome unapred kažemo da nema para.

Ono što je jako bitno to je da se mi na strani rashoda i dalje uklapamo. Znači, ono što je važno da svi razumeju, to je da smo pošli od restriktivne mere BDP-a, pa smo u okviru toga dimenzionisali rashode, pa smo u okviru toga dimenzionisali taj takozvani CAPEX. Znači, niko ovde nije zakinut. Ako manje realizujemo CAPEX-a neće niko nastradati pošto mi nismo CAPEX povećavali za račun troškova. Mi smo sve druge troškove limitima definisali, a ovo smo dodali.

Prema tome, ne bi trebalo da bilo ko ima direktnu štetu od toga. Ako više realizujemo i ako završimo projekte, utoliko bolje; ako manje realizujemo, to će biti balansirano, jer se većina toga finansira iz takozvanog izvora 11, što su strani izvori finansiranja. To će biti samo po sebi, sa izuzetkom našeg učešća, balansirano.

Što se tiče vaših drugih pitanja koja se odnose na upotrebu subvencija, mnoge zemlje u svetu se ozbiljno bave time. Kod nas je izvršena racionalizacija unutar Ministarstva privrede, spojene su subvencije za regionalni razvoj sa takozvanim subvencijama za otvaranje novih radnih mesta i tamo je urađeno mnogo da se metodologija rada poboljša. Sada se cela jedna nova specijalizovana institucija time bavi. Ona angažuje čitav niz ministara da bi se izbegla pristrasnost jednog ili dva ministra, znači, četiri-pet ministara u tome sudeluje.

Mi za svako dodeljivanje subvencija imamo proceduru da se prijavljuju, to je ovaj spisak koji vidite u budžetu; to su one firme koje će

konkurisati, i čuli ste premijera da on misli da neke od njih verovatno nemaju šanse da dobiju. Ali ovo je spisak projekata koje je Ministarstvo privrede dalo u trenutku kao radnu verziju projekata, ovo je čisto za informaciju, nisu opredeljene sume, nego je opredeljeno da će biti 11 milijardi, u okviru kojih će konkurisati firme za radna mesta.

Drugo, mislim da Ministarstvo privrede može da vam da precizniju informaciju na jednoj od radnih sednica, a to je koliko su efikasne te investicije, ulaganja u nova radna mesta. Znači, prvo, kao i sve zemlje koje se nalaze u sličnim uslovima, mi moramo da se ponašamo kao i sve druge zemlje u regionu. Dakle, mi konkurišemo za slične projekte i moramo da nudimo istu vrstu i otprilike nivo stimulacija, kao na primer Makedonija ili Bosna, Crna Gora i svi ostali. Tu je jako teško otići od tih standarda, mi smo se tu prilagodili onome što neko definiše kao standard u regionu. Kao što vam tržište definiše nivo cena i svega ostaloga tako i tu.

Da li je to dobro, da li tu postoji bolji način, sigurno je pitanje koje možemo da postavimo i da pokušamo da tražimo dobar odgovor. Zasad nismo našli bolji odgovor od ovoga. Mi smo pokušali da ga objektivizujemo, da uključimo što više ministara i što bolju analizu.

Imate još jednu stvar ovde, 1,3 milijarde, to su obaveze po tom istom programu iz prethodnih perioda. Znači, oni se u jednom periodu dogovaraju, a onda zbog dinamike realizacije u više godina imamo te nastavke obaveza iz prethodnih perioda i 1,3 milijarde se na to odnosi.

Ono što je dobro u čitavoj ovoj priči jeste što analize za one projekte koji su ostvareni pokazuju da se te pare jako brzo vraćaju. To znači da vi ulažete po radnim mestima, rasponi su veliki, ali se pare dosta brzo vraćaju. Prema tome, mi se zasada ne žalimo. Znate, najveći problem nam je to što ti investitori ne uspevaju zbog raznoraznih ograničenja da realizuju to na način na koji je planirano pa kasne, pa traže reprogramiranje tih sredstava, pa nam to stvara probleme, pa kasne u realizaciji, često i zbog naših problema da im obezbedimo sve potrebne papire, dozvole i tako dalje, a često i zbog toga što nailaze i na druge probleme – da nađu kvalitetnu radnu snagu, da nađu sve ostale elemente koji su bitni da proces proizvodnje teče.

Prema tome, oblast zahteva da postavimo pitanje, da tražimo rešenje. Ministar Knežević može detaljnije da vam priča o tome. Ono što vam ja kažem, to je da ta cifra u budžetu ovde, na nivou, vi ste rekli sve zajedno 13-14 milijardi, 800 miliona za pripreme. Pazite, to je pet-šest miliona, šest i po miliona evra. To uopšte nije tako mnogo kada bi se te analize radile kao što treba.

To je relativno, jer tu morate da kupujete međunarodne konsultante i njihovo vreme da bi vam dali ocenu, recimo, metalskog sektora i načina ulaganja u taj sektor, da bi nam dali analizu na primer problematičnih sektora, kao što su ugalj i tako dalje, to morate da platite, te analize, po svetskim cenama, da biste znali gde se nalazite i šta da radite, umesto da krećete grlom u jagode, da ugovarate projekte, odnosno zajmove za dvesta, trista ili petsto miliona koji posle

sede i na interkalarnoj kamati samo za godinu dana platite pet puta više nego što su ovi troškovi projektovanja i planiranja unapred. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, ministre Vujoviću.

Reč ima ministar Goran Knežević. Izvolite.

GORAN KNEŽEVIĆ: Pa evo, ministar Vujović je odgovorio na sva pitanja, a ja bih hteo da dodam samo nekoliko stvari. Naravno da su investicije jedan od najvažnijih indikatora rasta čitave privrede i mi se borimo za te investicije. U ovoj godini, kao što ste videli, imaćemo 1,8 milijardi evra. Očekujemo da u narednim godinama to ide i preko dve milijarde, a voleli bismo da u sledeće dve godine to bude i preko tri milijarde.

Ove godine imamo potpisan dvadeset jedan ugovor. Vrednost investicija pod tim ugovorima je 220 miliona evra i zaposliće se 15.600 ljudi, s tim što je povratak tih sredstava koje Srbija ulaže, kojima podstiče te investicije, negde u proseku oko 3,2 godine.

Naravno, Zakonom o ulaganjima izjednačeni su svi investitori; odgovaram na ono što je malopre pitao gospodin Mirčić – znači kineski, ruski i srpski investitori su potpuno isti pred tim zakonom. Ove godine smo imali dva velika investitora, iz Temerina i FOS Surdulica, znači domaći investitori.

Radimo na tome da se Uredba o podsticajima promeni. Imaćemo je za nekih desetak dana, dakle pre Nove godine, pa očekujemo da uskoro objavimo javni oglas za investiranje i zapošljavanje ispod sto ljudi, pogotovo u manjim i nerazvijenim sredinama.

Što se tiče „Endave“, pitanje je bilo zašto se „Endava“ nalazi na ovom spisku. Odluku o dodeli državnih podsticaja donosi Vlada Republike Srbije na predlog Saveta za ekonomski razvoj. Kao što je rekao ministar Vujović, u Savetu za ekonomski razvoj sede tri ministra, direktor RAS-a i predsednik Privredne komore, i u jednoj poznatoj i vrlo transparentnoj proceduri donose te odluke.

Pripremajući se za budžet i za budžetska sredstva za 2017. godinu mi smo stavili na spisak sve one firme koje su prošle proceduru Saveta za ekonomski razvoj. Znači, očekujemo da Vlada na narednim sednicama razmatra o tim odlukama i da po tim predlozima donese odluke o investiranju za određene investitore. Dakle, „Endava“ nije dobila ni dinar iz budžeta, jer još nije potpisan ugovor sa njom i Vlada nije donela konačnu odluku.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Narodni poslanik Vladimir Đurić. Osnov javljanja replika. Izvolite.

VLADIMIR ĐURIĆ: Zahvaljujem ministrima na odgovorima.

U pogledu CAPEX-a, ako poredimo pedesetak milijardi, kako ste rekli, sa četrdesetak iz prethodnog budžeta, realizacija zaključno sa oktobrom 2016. godine je bila dvadesetak. Onda zapravo poredimo pedesetak i dvadesetak. Opet mislim da je stopa dva i po rasta nerealno planirana.

Slažem se da će, ako novac ne ode na kapitalne investicije, to doprineti kešu, znači pozitivno tokovima gotovine, ali će naneti štetu u pogledu

kvaliteta i dostupnosti, recimo, komunalnih usluga građanima. Recimo, taj famozni gubitak iz Javnog komunalnog preduzeća „Vodovod“ u Rumi od 40% proizvodnje, koji se ne fakturiše, neće biti rešen, je l'?, tako da novac nećemo potrošiti, ali će ostati problem.

Što se tiče subvencija, verujem da postoji procedura, ali ipak mislim da tri ministra, predsednik Privredne komore i direktor Razvojne agencije Srbije predstavljaju suviše uzak krug od pet ljudi koji donose odluku o trošenju novca. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodna poslanica Vjerica Radeta. Izvolite.

VJERICA RADETA: Dame i gospodo narodni poslanici, Vučić je bio u pravu kada je rekao da se o ovom predlogu zakona o budžetu ne može raspravljati, ali ne zato što je toliko dobar, već zato što smo imali svega 48 sati da pokušamo bar da prelistamo, jer ozbiljno da pročitamo svakako nije bilo moguće ceo ovaj materijal koji je vezan i za ovaj zakon i za sve prateće zakone.

Na te primedbe danas je predsednik Vlade odgovarao pravdajući se da nikada, otprilike, nijedna vlada nije dostavila predlog budžeta narodnim poslanicima u roku koji je predviđen Poslovníkom. Ali, s obzirom na to da su on i njegova vlada poznati po tome što sve rade prvi put u istoriji, ne bi bilo loše da ste prvi put u istoriji ovaj predlog zakona o budžetu narodnim poslanicima dostavili u skladu sa Poslovníkom, pa da onda lepo možemo da raspravljamo po svakom razdelu, po svakoj aproprijaciji. Ovako moramo da pričamo uopšteno, principijelno, ali što se tiče nas iz SRS, bar sa namerom da svim građanima, koliko god je to moguće u ovom kratkom roku, predstavimo neke opšte stvari o Predlogu zakona o budžetu.

Kažem svim građanima, ne koristim izraz koji vi volite da koristite kada kažete – običnom čoveku, jer ja mislim da smo svi mi pre svega ljudi, onda ima nas manje ili više obrazovanih, ima nekih koji su na funkcijama, ima nekih, mnogo više, koji su na birou za zapošljavanje, ima veliki broj onih koji žive sa penzijama manjim od 15.000 dinara, ima otprilike toliko, a to je oko pola miliona, onih koji žive od minimalca, koji im je, blago njima, povećan za 7,5%, i na sve njih se, i ne samo na njih, odnosi ovaj predlog zakona o budžetu.

Juče je, da l' to beše juče?, ministar Vujović, kada je predstavljao ovaj zakon, rekao da je realan prosečan rast zarada u javnom sektoru, nisam dobro zabeležila, 0,9%, a u privatnom sektoru 3,8%. Da.

E sad, ono o čemu bi trebalo da razgovaramo i da vidimo šta je ovde zaista realno, u javnom sektoru ta realna prosečna zarada je, zapravo, u suštini nešto što je daleko od ovog što ste vi rekli i napisali, zato što u javnom sektoru radi najveći broj zaposlenih koji imaju platu oko minimalca i verovatno je zbog ovog povećanja minimalca došlo i do ovog povećanja u javnom sektoru. To su takozvani nameštenici i oni su ti koji čekaju otkaze u ovoj metli MMF-a kojom pretite.

Kada je u pitanju privatni sektor, razumemo mi da ni vi pojedinačno ni Aleksandar Vučić ne možete da znate baš sve šta se dešava u državi, u sistemu, u društvu, svaki detalj, ali kada je Vučić predstavljao ekspozice, prošlo je više od pola godine od tada, upozorili smo ga da postoji popriličan broj kompanija kod kojih zaposleni primaju minimalnu zaradu, i na tu zaradu im se uplaćuju porezi i doprinosi. Pored toga, potpisuju svakog meseca nekakve izjave da su primili još 20.000 dinara na ruke. Od tih 20.000 dinara oni dobiju samo deset, a za onih drugih deset što su potpisali da su primili, ne zna se gde su.

Proverila sam na nekoliko mesta da vidim da li je Vlada Republike Srbije za ovih pola godine, od kada sam upozorila na ovaj ozbiljan problem, nešto radila i, verovali ili ne, ništa nije rađeno. I dalje se na isti način funkcioniše, i dalje je problem sa uplatama u PIO fond na taj ukupan iznos, kao i to ključno pitanje kako taj neko izvlači taj keš i kako i gde ostaje 10.000 dinara, a 10.000 dinara daje zaposlenom.

Danas je Vučić rekao da je problem da se takve i slične stvari, nije govorio konkretno o ovome, da se sve to detaljno ispita zbog malog broja inspektora i naveo je primer Mađarske i Orbana, koji ima ne znam koliko hiljada inspektora više nego što ih ima Srbija. Naravno, Orban ne sluša MMF, nego radi u interesu svoje države i svojih građana.

I mi vama toplo preporučujemo da zaposlite dovoljan broj inspektora, bez obzira na ta ograničenja MMF-a. Možete da ih zaposlite na određeno vreme, taman da svi oni visokoobrazovani mladi ljudi koji su prijavljeni na birou i po nekoliko godina čekaju posao, a u međuvremenu rade na nekoj pijaci ili u nekom kafiću, mogu da rade i mogu da završe pripravnički staž, a da se zaista uradi taj posao da bi se na taj način i njima realno otvorila nova radna mesta.

Zorana Mihajlović je rekla pre neki dan da joj treba više od 1.000 ljudi koje će zaposliti, vezano za legalizaciju objekata bez građevinske dozvole. Naravno, niko nema ništa protiv toga, prvo iz razloga što će se zaposliti ti ljudi, drugo zato što će se valjda konačno rešiti taj problem legalizacije i doneti odgovarajuća rešenja, s obzirom na to da je rezultat koji je dosada zabeležen više nego skroman, ali preporučujem gospođi Mihajlović i vama da, pored ovih 1.000 ljudi, zaposlite i određeni broj ljudi iz urbanističke struke, da se urade detaljni urbanistički planovi po svim lokalnim samoupravama i da posle toga niko više ne može da gradi bez građevinske dozvole. Dokle god nemate urađene detaljne urbanističke planove, ljudi će biti prinuđeni da na ovaj način krše zakon.

Pitanje koje smo takođe postavili kada je Vučić predstavljao ekspozice, i u vezi s tim ništa niste uradili ni reagovali, pitali smo da li ste znali, a sada morate da znate, šta se dešava sa doprinosima i porezima na zarade zaposlenih u „Zastavi“ na osnovu onog štetnog ugovora, za koji niste vi odgovorni ali ste odgovorni jer ništa niste preduzimali, jer se zna šta se radi sa štetnim ugovorima – postoji Zakon o obligacionim odnosima, postoje međunarodni propisi međunarodnog javnog prava.

Nijedan dinar na ime doprinosa i poreza na zarade iz „Zastave“ ni od jednog radnika ne stiže u budžet Srbije. Zašto? Zato što se po tom ugovoru iz republičkog budžeta uplaćuje svakog 1. ili 5, kad već primaju plate, ta količina novca „Zastavi“ i oni te iste pare samo obračunaju kao doprinos i vrate u budžet. Iste naše pare se vrte svakog meseca, a mi od toga nemamo ni jedan jedini dinar.

Iz ovog što sam dosad rekla i ovo što želim da kažem zapravo govori o lošem ili bar nedovoljnom radu institucija koje imaju obavezu da pune budžet i, što je još gore, postoji nesklad i loša koordinacija između tih institucija, a ponekad čak i između ministarstava u okviru te vaše jedne jedinstvene vlade.

Ovih dana građani Srbije su prosto preplašeni kad vide poštaru u blizini, jer svakodnevno dobijaju neke nenormalne račune za nekakav rastur vode ili za neko odvodnjavanje, koje jeste u skladu sa Zakonom o vodama, ali su iznosi neprimereni.

I ono što ne želite da sagledate problem građana i opet ta koordinacija, gospodin Nedimović bi to trebalo da zna, kažu građani iz sela Brzan kod Batočine da su pisali Ministarstvu i da su dobili odgovor da je nemoguće rešiti njihov problem zbog nemogućnosti u ministarstvu koje vodi Zorana Mihajlović, mislim da je to sad njena nadležnost – radi se o tome da vi tražite od građana koji žive ne samo u tom selu Brzan, nego celim tokom Velike Morave da plaćaju porez na imovinu i da plaćaju porez na odvodnjavanje ili doprinos, kako se to zove, za zemljište koje je njima ukrala Morava. Dakle, to zemljište oni ne mogu da koriste. I to su velike količine zemlje. Kako je moguće da dva ministarstva taj problem ne mogu da reše? Vrlo prosto može da se reši i taj problem zaista morate da rešavate.

Zatim, problem o kojem smo mi govorili, a koji se odnosi na to da je teško govoriti uopšte o nekom predlogu budžeta ako nemamo završni račun za prethodnu godinu. Gospodin Vujović je juče rekao da je urađen presek za ovu godinu i da taj presek pokazuje suficit. Naravno, to je neformalno, to je nešto što ste vi radili za internu upotrebu, ali to nije dokument koji je dostavljen narodnim poslanicima. Naravno, niste ni mogli da radite za 2016, nego ste bili obavezni da već uradite taj izveštaj o završnom računu za 2015. godinu.

Aleksandar Vučić se hvalio na jednoj od svakodnevni konferencija da će BDP u ovoj godini biti 4%, danas kaže da je 3%, ali suština je nešto drugo. Kažu ekonomisti, dobri stručnjaci, da bi nam i sa tim BDP-om od 4%, da bismo došli na nivo od 1970. godine, trebalo 48 godina. Čisto da građani znaju da ta priča kako je BDP svuda 3%, a kod nas 4% i tako dalje, da to nije baš tako sjajno kako želi da nam se predstavi. I, taj BDP je i ovoliki koliki je zahvaljujući „Železari“, inače bi bio između 2% i 2,5%, gospodine Vujoviću.

Samo, da bi se ozbiljno govorilo o budžetu, evo završavam, potrebno je da Vlada, da Ministarstvo finansija odgovori na nekoliko pitanja. Da li je Vlada planirala, i ako jeste, koliki je planirani BDP po godinama u sledećih pet godina? Vi ste već skoro pet godina na vlasti, treba već da imate neku

percepciju za budućnost. Koji investicioni projekti će dovesti do tog rasta? Koji su izvori finansiranja za ostvarljivi planirani rast?

Gospodine Milićeviću, samo još ova tri pitanja.

(Predsedavajući: Izvolite.)

Kolika će biti prosečna zarada po godinama u sledećih pet godina? Kolika će biti prosečna penzija u sledećih pet godina? Da li ćete i dalje otimati penzionerima, pa vraćati kako vam padne na pamet?

(Predsedavajući: Ja se izvinjavam, vreme koje pripada vašoj poslaničkoj grupi...)

I koliki će biti javni dug po godinama u tom planiranom periodu? Hvala. Ostalo ćemo po amandmanima.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Milan Lapčević. Nije prisutan.

Narodni poslanik Dragan Jovanović. Želite li da govorite? (Da.) Izvinjavam se, shvatio sam da ste odustali.

Morate da se prijavite. Izvolite.

DRAGAN JOVANOVIĆ: Uvaženi predsedavajući, dame i gospodo ministri, kolegice i kolege, pred nama je budžet kao najvažniji zakon koji ovaj parlament donosi i on je dobar i ja ću ga, kao i moja poslanička grupa Nova Srbija, svesrdno podržati.

Shodno vremenu koje imam na raspolaganju, hoću da postavim nekoliko pitanja uvaženim ministrima. Prvo se odnosi na lokalnu samoupravu. Već smo čuli i juče i danas da se lokalne samouprave stalno ovde pominju kao generator određenog deficita.

S jedne strane, ministar Stefanović je u pravu kada kaže – nije ni čudo ko je sve vodio lokalne samouprave. Ali s druge strane, ja sam neko ko deset godina vodi lokalnu samoupravu u Topoli i nisam imao ni jedan jedini dinar deficita, niti ta opština duguje bilo kome, pa zbog toga pitam uvaženu ministarku Brnabić – zašto Ministarstvo za državnu upravu i lokalnu samoupravu ne objavi jasno na sajtu Ministarstva spisak svih opština da se vidi kolika su dugovanja i koliko je koja opština prekršila Odluku Vlade o maksimalnom broju zaposlenih?

Mi nigde nemamo jasnu evidenciju koji je to broj opština, koji je to broj ljudi. Kada ćemo to već jednom imati pa da se više to pitanje ne poteže stalno u Parlamentu?

Jedan od mojih prethodnika je govorio o transfernim sredstvima koje lokalne samouprave dobijaju iz republičkog budžeta, a već sam više puta pokretao pitanje u ovom parlamentu na koji način i po kojim kriterijumima se određuju ta transferna sredstva. Imamo u poslednjih šest ili sedam godina identične podatke i pojedine opštine koje su bile miljenice bivšeg režima i danas dobijaju veća transferna sredstva od drugih opština, koje su u tom trenutku bile opozicione opštine u odnosu, pre svega, na Mladana Dinkića i G-17 plus.

Ovde sam sto puta pominjao primer Loznice i Rače, a pominjao sam, da ne pominjem svoju opštinu, već pre svega i opštinu Kosjerić, koja je potpuno nepravedno zapostavljena, dobija četiri ili pet puta manja transferna sredstva nego što bi trebalo da dobije. Nažalost, to se zadržalo i do dana današnjeg, pa bih molio i gospođu ministra i gospodina Kneževića, kao i Ministarstvo finansija da se već jednom uradi jasno i transparentno na koji način i po kojim kriterijumima pojedine opštine, a iste ili približno iste po broju stanovnika, dobijaju veća ili manja sredstva.

Drugo pitanje bih postavio ministru poljoprivrede, gospodinu Nedimoviću, ali najpre da pohvalim da nakon dugo godina stagnacije i pada ulaganja države u poljoprivredu, a svi se kunemo da nam je poljoprivreda razvojna šansa, to kreće napred.

Ono što bih molio kao pojašnjenje, meni i građanima Srbije, jeste – šta se dešava sa protivgradnom zaštitom? Svi smo svedoci da u prethodnih nekoliko godina konstantno imamo štete, i to građani Republike Srbije trpe. Doneli smo jedan dobar zakon u Parlamentu u toku prethodne godine, ali smo svedoci da se taj zakon, nažalost, ne primenjuje. Tada kada je bila rasprava o budžetu za 2016. godinu ja sam upitao Ministarstvo da li su obezbeđena sredstva za nabavku protivgradnih raketa i rečeno mi je „da“, ali se to u praksi pokazalo kao „ne“. Zbog toga vas molim ne samo da mi se kaže šta je sa novcem za rakete, nego i novcem za nadoknadu strelcima koji treba da funkcionišu s tim raketama, kao i da li će i koliko će Vlada to moći da uredi u 2017. godini.

Moje treće pitanje je izuzetno važno. Ministar Vulin je vrlo argumentovano govorio u prethodnom delu rasprave oko socijalnih davanja, ali imam jedno specifično pitanje vezano za bivše radnike, a takvih, smatraju, ima negde oko 100.000 u Srbiji, koji su radili u firmama koje su bile žrtve ove pljačkaške privatizacije, i te tranzicije. Ti radnici imaju izvršne sudske presude, ali su firme u međuvremenu ili otišle u stečaj ili propale, neke još uvek postoje kao pravna lica ali su, jednostavno, potpuno očerupane i od njih nema ništa.

Imamo, koliko sam obavešten, i prve presude u Strazburu da se tim radnicima i onima koji imaju izvršne sudske presude isplati iz budžeta Republike Srbije za zaostale zarade i za različite vidove nadoknada. Da li će se pronaći sredstva u budžetu da se ovim ljudima moram da kažem pomogne, jer su ti ljudi pravi gubitnici ove privatizacije i ove tranzicije, a to su sve ljudi koji su u ozbiljnoj starosnoj dobi i njima je apsolutno potrebna pomoć. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar dr Dušan Vujović. Izvolite.

DUŠAN VUJOVIĆ: Dozvolite mi samo nekoliko kratkih komentara. Prvo da se zahvalim na diskusijama i sugestijama. Drugo, da kažem da predlog da se podigne broj inspektora koincidira sa predlogom MMF-a i Svetske banke, tako da je za mene vrlo interesantno da Radikalna stranka predlaže istu stvar kao MMF i Svetska banka, i mi se sa tim slažemo. Znači, to je

dobra potvrda da nepristrasno razmišljanje iz različitih uglova može da dođe do istog rešenja.

Problem je u tome što se mi zasada još uvek nalazimo u režimu zamrzavanja zapošljavanja u javnom sektoru iz decembra 2013. godine i samo izuzetno, na osnovu rešenja Komisije, možemo da dopunski zapošljavamo ljude. Zasada možemo da tražimo mesta samo unutar ministarstava. Znači, konkretno, moje ministarstvo odgovara za budžetsku inspekciju i može da poveća broj ljudi samo na račun ostalih delova Ministarstva. Mi nemamo drugi prostor.

Tražili smo produženje ovog režima do kraja ove godine. Ana, je li tako? Tek u sledećoj godini preći ćemo na jedan savremeniji način određivanja maksimalnog broja zaposlenih, koji će uzeti u obzir sve ove elemente, znači broj ljudi, koje su potrebe i sve ostalo, i onda ćemo verovatno imati mogućnost da to odrazimo već u strukturi zaposlenih. Zasada smo ovde gde jesmo.

Što se tiče ovog primera, koji je vrlo interesantan, mi znamo da postoji veliki broj ljudi u Srbiji koji ne plaća poreze i doprinose na ukupna lična primanja koja nose kući. Znači, jednostavno ne plaćaju. U podacima koje imamo preko 750.000 ljudi je prijavljeno da prima minimalac. Naše analize pokazuju da možda trećina tih ljudi stvarno prima samo minimalac, a dve trećine u stvari prima minimalac kao deo tih primanja. Na osnovu toga ostvaruju svoja prava u socijalnom i zdravstvenom osiguranju, pre svega, ali ostvaruju umanjena prava na penziju. Oni pristaju da budu zakinuti u penzijama i preostali deo primaju u kešu, na neki način.

Nisam razumeo primer baš do kraja, kako se to pojavljuje višak, ali inače model je vrlo jednostavan. Njihovi poslodavci, pogotovu u malim firmama, deo novca u formi dobiti izvlače iz firme i plaćaju. Tamo su porezi, da bi izvukli keš, mnogo manji nego što su porezi i doprinosi na plate. Prema tome, reč je o problemu kog smo svi svesni i koji ćemo pokušavati da rešimo. Rešenje nije jednostavno.

Što se tiče podataka, vi ćete vrlo skoro dobiti fiskalnu strategiju u kojoj smo definisali šta mi očekujemo na srednji rok, znači u 2017, 2018. i 2019. godini. U nekim stvarima imamo projekcije i na duži rok. Mislim da je vreme da se pozabavimo malo i vizijom razvoja Srbije na desetak godina, al' će to zahtevati dopunski napor.

Samo informacije radi, očekujemo realni rast u 2017. godini od 3% i rast lične potrošnje od 1,4%, rast državne potrošnje od 1,6%, rast investicija 5,7%, rast izvoza robe i usluga 7,7%, a uvoza 5,3% itd. Vrlo slične stope po godinama u narednim periodima.

U 2018. godini očekujemo da će BDP biti 4.680, po realnoj stopi rasta 3,5%, očekujemo da lična potrošnja poraste 2,2%, a u 2019. godini 2,9%. Adekvatno, očekujemo da će se BDP povećati na skoro 5.000 milijardi dinara tokom 2019. godine.

To su naše srednjoročne projekcije – stabilizacija rasta na nivou 3,5% realno, stabilizacija inflacije na jednom niskom stabilnom nivou, vi znate

da smo koridor inflacije cena na malo prilagodili da bude tri plus-minus jedan i po posto. Očekujemo da će se BDP deflator, koji je mera inflacije u BDP, kretati zavisno od razlika u agregatima koje meri BDP u odnosu na potrošnju. Znači, drugim rečima, ovde se pojavljuju investiciona dobra, pojavljuje se državna potrošnja, pojavljuje se izvoz i uvoz koji u manjoj meri utiču na maloprodajne cene. To je suština.

To znači, naš dohodak *per capita* je oko 5.000 evra. To je neuporedivo više nego dohodak 1970. godine. Prema tome, kako su ljudi zapamtili tu 1970. godinu, kako je to u njihovim glavama zabeleženo, to je druga stvar. Sa stanovišta statistike naš dohodak *per capita* je mnogo bolji u ovoj planiranoj 2017. godini nego u 1970. godini. Možemo da vam pokažemo i podatke za takozvani korigovani prema kupovnoj moći, ali mi smo u svemu tome značajno iznad. Ono u čemu smo ispod to je nivo industrijske aktivnosti u odnosu na taj period, ali pošto se tu sve promenilo, mi ne možemo da očekujemo da ćemo industriju na takav način da vratimo u ono što smo imali.

Mi moramo da se pozicioniramo, da vratimo svoje mesto u značaju industrijske proizvodnje, a ne nužno u njenom učešću u BDP-u i ne nužno u strukturi koja je onda bila. U svetu se sve promenilo, prema tome, ni to se ne menja. Danas najrazvijenije zemlje, koje su industrijske sile, imaju učešće industrije u BDP-u od dvadesetak procenata. Mi ne možemo da očekujemo na duži rok da ćemo biti bitno različiti od njih. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, ministre Vujoviću.

Reč ima ministar Branislav Nedimović.

BRANISLAV NEDIMOVIĆ: Zahvaljujem.

Samo kratko u vezi s pitanjem za protivgradnu zaštitu što je postavio kolega Jovanović. To je jako važna stvar, naročito tamo gde je razvijen sektor voćarstva i vinogradarstva, kako ne bismo imali velike štete, kao što je na primer ove godine bilo na prostoru Udovičkog platoa i tamo kompletno oko Smedereva, gde smo imali ogromne štete i gde su nastali veliki finansijski izdaci lokalne samouprave da bi kompenzovala tu štetu koja se pojavila.

Nama je dovoljno da javnost zna za 14.000 protivgradnih raketa na nivou godine i mi smo obezbedili 415.000.000 dinara na razdelu Republičkog hidrometeorološkog zavoda, koji je po svojoj osnovnoj nameni zadužen za te poslove. Suština mišljenja što je Ministarstvo finansija poslalo lokalnim samoupravama, a i sam sam, dok sam bio gradonačelnik, bio, da tako kažem, u istim mukama, jeste da lokalne samouprave koje imaju interes za poboljšanjem ove aktivnosti mogu slobodno da angažuju sredstva za nabavku protivgradnih raketa, a isto tako i kompletna struktura protivgradnih strelaca može na ovaj način da se poboljša.

Ono što je neophodno da mi razvijemo u narednim godinama, pored ove fizičke zaštite naših voćnjaka, vinograda i svega ostalog, jeste i priča oko razvijanja finansijskih alata koji mogu stajati na raspolaganju i lokalnim samoupravama i poljoprivrednicima kako bi mogli na adekvatni način da se

zaštite, ne samo na osnovu ovih opštih osiguranja koja danas postoje, nego i da koristimo iskustvo Mađarske; sa njima smo intenzivno razgovarali tokom zajedničkih sednica Vlade u Nišu, da preuzmemo njihova iskustva kako da se u ovim prostorima na adekvatan način zaštitimo, da ne budemo samo zavisnici od protivgradnih raketa, nego da nam to bude jedno od sredstava za uspešnu borbu.

Još jednom podvlačim, sredstva su obezbeđena. Ministarstvo poljoprivrede se već aktivno uključilo u prethodnim mesecima kako bi se ova materija koja je disperzovana u nekoliko lokalnih samouprava, a i Ministarstvo lokalne samouprave, Ministarstvo finansija, Ministarstvo unutrašnjih poslova preko Sektora za vanredne situacije kako bismo objedinili i što kvalitetnije dočekali mesece u 2017. godini kada je intenzivno prisustvo grada. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministarka Ana Brnabić. Izvolite.

ANA BRNABIĆ: Hvala vam.

Mislim da svi znate ovde i, kao što su kolege rekly, imamo među narodnim poslanicima dosta ljudi iz lokalnih samouprava, koliko su ozbiljni i kompleksni problemi lokalnih samouprava, i premijer je rekao i danas i juče da je to jedan od najtežih problema sa kojima se suočavamo u Vladi, tu dolaze deficiti i pokušavamo da rešimo nešto što nije rešavano godinama i godinama. Bukvalno krpimo rupe i gledamo kako da zaustavimo vodu koja otiče, kad smo već kod rastura.

Ono što je jako važno za nas, da vam kažem samo sistemski na čemu radimo, to su izmene i dopune Zakona o lokalnoj samoupravi. Taj nacrt zakona je završen i javna rasprava je počela. Ja se nadam, u zavisnosti od raspoloživosti Skupštine, da ću uspeti da ga branim pred vama, da ga obrazložim do kraja godine. Dakle, idemo na izmene i dopune Zakona o lokalnoj samoupravi, koje opet, nažalost, ne rešavaju sve probleme, zato što ćemo morati da sačekamo ustavne izmene da bismo rešili neke ozbiljne probleme, kao što je kakav je u stvari status gradskih opština, kakav je status okruga i tako dalje, ali će rešavati neke važne probleme koje će, nadam se, i namera nam je da uvedu neku veću efikasnost u radu lokalnih samouprava.

Drugi ozbiljan zakon koji smo upravo završili je zakon o platama na lokalnu, odnosno jedinicama lokalne samouprave i AP Vojvodine, koji ću takođe, nadam se, uspeti da branim, obrazlažem pred vama do kraja ove godine; ako ne, onda svakako u prvoj sledećoj prilici 2017. godine. To su dva zakona koja smo u ova četiri meseca završili i koja treba da usvojimo, i koji će uvesti još malo transparentnosti u radu i, nadam se, u smislu zakona o platama na lokalnu, to je onaj deo u koji ulazimo i u platne razrede, iako za njim idu neki drugi sistemski zakoni, ali to je ono što se trudimo da uspostavimo princip – jednaka plata za jednak rad.

Onda imamo strategiju o decentralizaciji. Tu ćemo uvesti jedan drugačiji način rada. Pošto je ovo ozbiljan dokument za celu Srbiju, pre nego što uđemo u rad na strategiji, uradićemo samo koncept decentralizacije, koji ćemo

onda predstaviti javnosti, imati široku javnu raspravu da se dogovorimo oko koncepta decentralizacije, pa da onda idemo u strategiju.

Paralelno sa tim što su sistemske promene, mi u ovom trenutku moramo da krpimo rupe, koje su prvenstveno dalja racionalizacija i dalje smanjivanje broja zaposlenih u jedinicama lokalne samouprave, kao što ste i rekli.

Vidite, kada se krenulo u racionalizaciju i smanjivanje broja zaposlenih na lokalnu, išlo se postepeno da ne bi negde davali instrukciju da se otpušta više od pola trenutno zaposlenih na lokalnu, što bi bila socijalna katastrofa. Dakle, imamo neke lokalne samouprave u kojima je bilo posebno teško u smislu broja zaposlenih. Svakako je tu u najgoroj situaciji bila lokalna samouprava Prokuplje, koja je 2014. godinu završila sa 856 zaposlenih, sa 45.000 stanovnika, a realno je da imaju oko 400. Dakle, mi smo išli na odluku o maksimalnom broju zaposlenih koja će do 2020. godine sve lokalne samouprave dovesti u taj plan racionalizacije.

Tako da je u ovom trenutku dosta teško reći ko je iznad, ko je ispod, ali ćemo videti sa Ministarstvom finansija u martu 2017, kada donosimo novu odluku o maksimalnom broju zaposlenih za 2017. godinu, u stvari, da podelimo lokalne samouprave u šest grupa, od -3, koje najviše moraju, radikalno da se racionalizuju, do +3, koje su se već racionalizovale, da ne bi trpeli nivo usluga za građane. I tu ćete imati vrlo transparentnu tabelu lokalnih samouprava u tih šest grupa. To je ta racionalizacija jedan krizni plan.

Drugi krizni plan su svakako ove lokalne samouprave koje se nalaze u užasnim finansijskim poteškoćama, sa kojima mi stvarno moramo da se napregnemo i napravili smo u okviru Ministarstva za državnu upravu i lokalnu samoupravu tim koji zajedno sa jedinicama lokalnih samouprava u ovom trenutku radi na kriznom planu ekonomskog oporavka. Zato što ne znate šta da radite; ne znate ni da li idete levo, ni da li idete desno.

Ako imate u lokalnoj samoupravi koja ima 50.000 stanovnika dug od tri milijarde dinara, tri i po budžeta te lokalne samouprave, vi stvarno ne znate gde da krenete. Imate nasleđene probleme, upravo one koji najviše ugrožavaju ljude, gde oni nemaju osnovne uslove za život. Nemaju vodu. Imaju vodovodne sisteme gde imaju 57% gubitaka.

Batočina, oko 60% gubitaka. Skrenuta je pažnja na prethodnoj raspravi kada sam bila u Parlamentu – 32% ljudi uopšte nije priključeno na vodovodni sistem; imaju bunare, nemaju kvalitetnu vodu.

Dakle, moramo stvarno ozbiljno da sednemo i u ovom trenutku ovaj tim radi sa tri lokalne samouprave, to su Smederevska Palanka, Prokuplje i Kragujevac, na tom kriznom planu ekonomskog oporavka, da bi uopšte postavili neke standarde kako da idu dalje, dakle da uradimo što je uradio ministar Vujović sa ekonomskim planom zemlje.

I na kraju i konačno samo da vam nekako pojasnim u kakvoj situaciji se nalazimo i šta radimo. Te famozne matične knjige koje moraju da se

prenesu u elektronski oblik da bismo mi mogli da omogućimo građanima punu primenu Zakona o opštem upravnom postupku, koji je osnovni zakon za kvalitet života građana, za elektronsku upravu, da kada dođu na taj šalter dobiju sve svoje dokumente odmah u tom trenutku na istom mestu ili, nadamo se, od kuće.

Lokalne samouprave imale su rok od sedam godina da prenesu matične knjige u elektronski oblik. Svako ministarstvo za državnu upravu i lokalnu samoupravu je ovaj rok dodatno produžavalo, i dodatno produžavalo, i dodatno produžavalo, dok nismo sada rekli da se neće više produžavati. To su smešni problemi lokalnih samouprava, za koje vi ne možete da verujete da Ministarstvo mora uopšte njima da se bavi.

U ovom trenutku postoje 23 lokalne samouprave, a 6. decembar je, koje su ispod 50% u smislu prenosa matičnih knjiga u elektronski oblik. Postoji ceo sektor Ministarstva koji na ovom radi da bismo građanima i privredi od 1. juna sledeće godine omogućili kvalitetniju i efikasniju državnu upravu, da bismo završili taj posao, a od 1. januara da krenemo da šaljemo upravne inspekcije.

Dakle, to je ono što možete očekivati u smislu rada sa lokalnim samoupravama u 2017. godini. Hvala. (Aplauz.)

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Gospodine Lapčeviću, s obzirom na to da je došlo do određenih promena u redosledu prijavljenih narodnih poslanika, uvažavam vašu molbu i dozvoliću vam da govorite. Izvolite.

MILAN LAPČEVIĆ: Hvala.

Da krenemo od toga kako je sazvana ova sednica i kako je došlo do usvajanja budžeta. Dakle, prema zakonu i budžetskom kalendaru, 15. oktobra ministar nadležan za poslove finansija dostavlja Vladi predlog zakona o budžetu, a do 1. novembra Vlada usvaja zakon o budžetu i dostavlja ga Narodnoj skupštini. Do 15. decembra treba da bude usvojen budžet Republike Srbije.

Taj rok još uvek nismo probili, ali imamo jednu nelogičnost, odnosno sazvanu sednicu. U subotu smo dobili materijal, sednica je sazvana u nedelju, a član 172. Poslovnika kaže: „Pretres predloga budžeta na sednici Narodne skupštine može da počne najranije 15 dana od dana prijema predloga budžeta u Narodnoj skupštini.“

Mislim da sam bio potpuno jasan i da su ovo neregularnosti koje su toliko očigledne da ne znam kako će ministar finansija moći da traži od poreskih obveznika da poštuju zakone i plaćaju ono što su dužni državi Srbiji kada Vlada i ministarstva ne poštuju sopstvene zakone. To je, prosto, nelogično.

Dakle, glavna odlika budžeta, prema oceni premijera i vašoj, jeste da ćemo ove godine imati istorijski deficit, odnosno deficit koji je najmanji u istoriji Srbije. Da li je sad to tačno? Jeste tačno? E, dobro.

Na sajtu Narodne banke Srbije, dakle to je državna institucija, je l' tako ministre?, stoji ovaj papir koji kaže – republički budžetski deficit od 2005. do 2015. godine, čitaću sukcesivno: 2005. godine je bio +0,5, odnosno suficit; 2006. godine -1,7; 2007. godine -1,6; 2009. godine -3,2 itd.; 3,4; 4,0; 5,9; 5,2;

6,3; 2015. godine dolazi do smanjenja, to poštujem, i ove godine je opet niži, ali u svakom slučaju daleko od istorijski najmanjeg. Dakle, imali smo i suficit pre samo deset, odnosno jedanaest godina. Toliko o tome da li je to istina ili nije.

Sa druge strane, hajde malo da proanaliziramo kako je došlo do tog, po vama, istorijski najmanjeg deficita. Tako što su smanjene plate i penzije prosvetnim radnicima, zdravstvenim radnicima i tako dalje, tako što su uvedene akcize na struju i tako što su povećane poreske stope.

Ja razumem, kada imamo veliki deficit logično je da ćete negde smanjiti izdatke i troškove i logično je da to preraspodelite na sve budžetske korisnike, ali prvi u tome moraju da budu oni koji donose zakon. Da li je Vlada, ministarstva, da li su oni na sebi poradili, da li su oni smanjili svoje sopstvene troškove? Nisam primetio.

Ako ima, voleo bih da čujem te svetle primere, ali nisam primetio ni u ovom, ni u prethodnim budžetima da su razna ministarstva drastično smanjila sebi izdatke za specijalizovane usluge, usluge po ugovoru, troškove ovakve ili onakve, to nisam primetio.

Nije onda moralno da tražite da se penzioneri odreknu dela svojih penzija, koje su zarađene, koje su ustavna kategorija i protivustavno su im smanjene, da se učiteljice, profesori, nastavnici odreknu svojih plata, a da sama Vlada to nije uradila. To nema nikakve logike.

S treće strane, ono što hoću da kažem, što je pozitivno u ovom budžetu, jeste nekoliko stvari. Prvo je da je budžet vrlo detaljan, i to moram da pohvalim, svaka čast. U njemu može dosta toga da se vidi, ali nisam siguran da može za 24 sata, koliko smo imali vremena.

Druga pozitivna stvar jesu veća izdvajanja za subvencije u poljoprivredi. Svaka čast, za to smo se zalagali, podržavam.

Treća stvar koja je dobra jesu veća ulaganja za kapitalne investicije. I to je dobra stvar, pod uslovom da se realizuju. Ali ono što nama smeta jeste to što se smanjuje Tranzicioni fond sa šest na tri milijarde. Znači, za čitave tri milijarde smanjiće se Tranzicioni fond, što znači da neće biti para za one ljude koji su žrtve tranzicije.

Odlično, ako će biti, baš bih voleo da čujemo ministra Vulina kada će biti isplaćene zaostale zarade za četiri i po hiljade radnika bivših fabrika elektronske industrije, mašinske industrije, „Niteksa“, „Jastrepa“, jer to je priča koja traje više od šest-sedam godina. Pred svake...

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Dobili ste još dodatnih deset sekundi. Zahvaljujem.

Reč ima ministar dr Dušan Vujović. Izvolite.

DUŠAN VUJOVIĆ: Ja ću drugi deo vaših pitanja prepustiti kolegama, samo ću vam reći odgovor na prvo pitanje, odnosno prvo pitanje je bilo o rokovima, a to sam već odgovorio u nekoliko navrata, znači – do kraja aranžmana sa Fondom.

Mi smo sami pristali na saradnju koja nas obavezuje, da bismo imali realne veličine u planiranju budžeta, da sačekamo rezultat trećeg kvartala. Podaci za treći kvartal su raspoloživi 15. oktobra. Fond je došao u Beograd 19. oktobra. Sa njima smo završili rad 1-2. novembra i krenuli u pripremu budžeta. Mi smo sve zajedno, od pripreme svih takozvanih limita, instrukcija, do završetka, uključujući nedelju dana iteracija da bi se razrešilo pitanje razlike i dopunskih zahteva od 103 milijarde, tj. oko 2,5% BDP-a, završili sve, radeći često jako mnogo, 24 sata dnevno u timovima, svaki vikend od 2. novembra do predaje budžeta.

Prema tome, mi smo, ne žaleći ni vremena ni truda, uradili sve što smo mogli. Kasnili smo u startu, što kažu voz kasni u polasku, ali zato što smo želeli da obezbedimo najbolju i najrealniju polaznu osnovu, znači realizaciju BDP-a. Da smo ga radili ranije, ne bismo imali tih 2,5%, 2,7% u ovoj godini. Ne bismo imali 3% realni rast u narednoj godini. Ne bismo imali, prema tome, realni prostor u okviru kog smo manje morali da ograničavamo sve veličine koje planiramo.

Što se tiče drugog dela vašeg pitanja... Podsetite me šta je bilo vaše drugo pitanje. Posle termina izrade budžeta imali ste drugo pitanje, koje se odnosi na? Rashode po ministarstvima, povećanje plata?

Znači ovako. Limiti koje smo primenili i poslali svima u sebe su uključivali realizaciju za devet meseci, plus procena realizacije do kraja godine, plus, ili korekcija za smanjenje broja zaposlenih usled prirodnog odliva i planirane racionalizacije, plus završavanje konkursa koji su u toku na osnovu odobrenja komisije koja je to odobravalala kao izuzetak od pravila zamrzavanja zapošljavanja iz decembra 2013. godine, korigovano za sve naredne stvari koje smo imali u datim ministarstvima.

Prema tome, imali smo smanjenje troškova gde god smo to mogli, ali dozvoljavajući poskupljenje energenata i ostalih veličina koje smo videli, imali smo smanjenje onih troškova koje smo sami dobrovoljno smanjili kao što su troškovi putovanja, dnevnica i ostalo. Znači, vrlo smo se ponašali u zavisnosti od kategorije troška pojedinog ministarstva u skladu sa principima koje smo doneli i to smo jasno komunicirali svim korisnicima budžetskih sredstava od prvog do poslednjeg, uključujući ministarstva i sve ostale.

Neke jedinice lokalne samouprave su nastavile da projektuju to na svoj način. Neki korisnici sredstava, kao što su nezavisne institucije, nastavile su da projektuju na svoj način, svi ostali su prihvatili ograničenja za koja smo se dogovorili da će biti ograničenja za sve. Prema tome, striktno su se kretali u okviru tih limita.

Podsetite me, imali ste još jednu temu koja mi je sad skliznula... Dobro, e onda se vi javite za repliku pa me podsetite. Hvala.

PREDSEDAVALJUĆI: Zahvaljujem, ministre Vujoviću.

Narodni poslanik Milan Lapčević. Replika. Izvolite.

MILAN LAPČEVIĆ: Poštovani ministre, hvala vam na ovim datim odgovorima.

Vlada je najavljivala pre možda petnaestak dana, u stvari premijer je najavio da će biti smanjenja poreza na zarade i parafiskalnih nameta na privredu, što jeste zaista jedna potpuno zdrava mera prema privredi. Nema zdravog budžeta, nema zdravih finansija bez jake i zdrave privrede, ali pravi privredni podsticaj bio bi upravo ova mera. Toga u ovom budžetu nema. Možete li da nam kažete šta se sa time dešava.

Sa druge strane, ono što nama bude oči, vi govorite o tome da je Vlada predano radila čitavih mesec dana ili nešto manje od mesec dana, nekada po 24 sata dnevno, da bi se napravio ovaj dokument koji ima 1.323 strane. Izvinite, mi narodni poslanici, pretpostavljam svi, a barem oni iz manjine nisu mogli da dođu do ovog dokumenta do petka popodne. Kako može živ čovek da sažme 1.323. strane za nepunih 48 sati? To je, zaista, jedan nekorektan odnos.

Sa treće strane, da, ja poštujem to što ste vi radili, što ste gledali koliki će nam biti rast BDP-a, ali, izvinite, na izborima u Srbiji glasa se za političke stranke, valjda narod bira svoju vlast. Nemoguće je da je MMF taj koji će da određuje šta će se u Srbiji raditi. Pa valjda vi kao Vlada treba da odgovarate Narodnoj skupštini, a ne MMF-u.

I kažete mi još jednu stvar. Imamo priču o tome da će se povećati subvencije stranim firmama za investicije, investiciona ulaganja. Rečeno je da za softversku firmu „Endava“ neće biti subvencija i da toga nema, a evo napisano je u budžetu na strani 97...

(Predsedavajući: Zahvaljujem.)

Pobrojana je „Endava“, je l' tako?

PRESEDAVAJUĆI: Vreme, gospodine Lapčeviću. Zahvaljujem.

Reč ima ministar dr Dušan Vujović. Izvolite.

DUŠAN VUJOVIĆ: Ovako, da se vratimo redom. Znači, ja sam rekao da smo mi radili 24 sata u onom svom delu i predali smo to. „Politika“ je očigledno imala dostup budžetu nedelju dana pre drugih sa sajta Ministarstva finansija, ali to je pitanje neformalnog dostupa, a ne pitanje formalnog deljenja budžeta i potpuno ste u pravu što očekujete da ispoštujemo budžetski kalendar. Ne nameće nama MMF ništa. Naš program je MMF podržao i nama je stalo, kao što je nekom doktorandu stalo da ga mentor podrži dok ne odbrani doktorat, tako je nama stalo da MMF podrži naš program.

Prema tome, ne nameću oni nama ništa, mi smo se samo dogovorili koji su to parametri u okviru kojih treba da završimo budžet. I ti parametri, ako dogovorite globalne parametre, makroekonomske parametre i morate da provedete ceo budžetski proces, i po proceduri i po sadržaju, a da pogodite u te iglene uši koje ste dogovorili, to je dosta zahtevan proces. Samo sam to rekao.

Fond nama ništa ne diktira, Fond može sutra da ode i mi možemo da kažemo – hvala lepo, ne trebate nam. Oni sutra mogu da odu. Mislim da je za Srbiju dobro da završi trogodišnji program i to tako da na najbolji i najkvalitetniji

način uradi ne samo ono što se od nas očekuje, nego i ono što nama odgovara. Nama odgovara da imamo solidne finansije, nama odgovara da imamo kvalitetan budžet, nama odgovara da smo u okviru fiskalne konsolidacije preokrenuli stopu rasta sa pada u rast. Prema tome, ja vam tvrdim i lično i profesionalno da smo mi postigli nešto što je u interesu Srbije. A to što se i Fond sa tim slaže, to je samo dodatni pozitivni efekat toga.

Sada da se vratimo na onu stvar koju sam zaboravio, jer ste već nekoliko puta pominjali i hvala što ste napomenuli to, a to je pitanje uporedivosti. Mi govorimo da Vlada podnosi Parlamentu budžet sa najnižim deficitom. Znači, to nije ostvarenje, nego je to ovaj predlog budžeta. Prema tome, cifra koju vi pominjete odnosi se na ostvarenje budžeta u 2005. godini, a ja gledam cifru kad je taj budžet podnošen Parlamentu, tada je bilo 20,5 milijardi od 1.750 milijardi projektovanog BDP-a. Izračunajte, dobićete oko 1,2%. Toliki je bio budžet u onome što je Vlada podnela Parlamentu. Uporedivi deficit ovog budžeta je kada od cifre 69,1 sklonite 43,5 milijarde koje se odnose na projektne zajmove, kojih tada nije bilo u budžetu – dobićete cifru od 25,6, koja čini 0,6%. Zbog toga je on duplo niži od budžeta koji Vlada podnosi Parlamentu.

Šta će biti u ostvarenju?, neko je rekao. Ja sam siguran da mi možemo da ostvarimo i veći suficit, ali smatram kao ekonomista da ne treba to da radimo, pošto nam toliki stepen fiskalne restrikcije nije... Znači, mi se u tom delu slažemo. Mi smo došli do nivoa koji je održiv, koji nam smanjuje učešće duga u BDP-u, koji nam omogućuje trajni rast, a sada je pitanje da zatvorimo ona mesta gde cure pare, to su javna preduzeća, da završimo reformu javnog sektora, da završimo investicione projekte i da idemo napred u održivi rast. Prema tome, u tom delu se slažemo. Ja ne mislim da treba da stežemo kaiš, da sebe ne presečemo u struku, ali smatram da smo dovoljno morali da uradimo, da dođemo do nivoa kad počinje da se smanjuje dug u BDP-u.

Što se tiče pitanja nivoa opterećenja poreza i doprinosa u platama, tu se svi slažemo da je to previsoko i da treba da smanjimo. Međutim, to je lakše reći nego uraditi, zato što ponovo imate situaciju u kojoj, što narod kaže, „od gotovog pravite veresiju“. Postojeći nivo se prihvata kao nivo prihoda. Ako bismo mi ovo smanjili, onda ulazimo u sferu da procenjujemo. Znači, morate da procenite koliko će ljudi izaći iz sive ekonomije i prijaviti to, a ta procena je predmet procene. I tog momenta to nama postaje verovatnoća. Mnogo je lakše da to radimo... Znači, mi nismo imali vremena da napravimo analize i da u ovaj budžet uđemo sa već promenjenim parametrima, ali to možemo da radimo naredne godine, tu se svi slažemo.

Znači, ove analize o kojima smo ovde pričali, koliko je u sivoj ekonomiji, šta možemo da postignemo, to treba svi zajedno da uradimo, da razmatramo i da sledeće godine, kad budemo išli u ciklus završetka budžeta, to bude tema i da zajednički prihvatamo rizik, da kažemo – smanjićemo. Moja je procena da bi dve trećine ovih koji trenutno plaćaju poreze i doprinose na minimalnu platu mogli da plaćaju više kad bi sistem motivacije bio bolji. Kad bi

stope bile više, to bi bila motivacija i zaposlenih i motivacija poslodavaca. Ali to moramo pažljivo da istražimo i da idemo bez oštećivanja prihoda, da to rasporedimo na veći broj ljudi, da stimuliramo zapošljavanje i da budemo konkurentni. Mi se nalazimo na nekih petnaestak procenata ispod onoga što OECD meri i, prema tome, to možemo da pokušamo, ali moramo to pažljivo da radimo. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, ministre Vujoviću.

(Milan Lapčević: Replika.)

Gospodine Lapčeviću, zatvaramo krug replika.

(Milan Lapčević: Samo jednu rečenicu.)

Samo malo, gospodine Lapčeviću. Imali ste sasvim dovoljno vremena i da postavite pitanje i da iznesete određene konstatacije, dao sam vam i dodatno vreme, i sada nastavljamo dalje sa radom.

Reč ima narodni poslanik Goran Ješić. Izvolite.

GORAN JEŠIĆ: Hvala.

Imali smo jutros i juče posle podne dosta neprijatnu raspravu, a vidite da možemo sjajno da raspravljamo u ovakvom ambijentu kakav doliči ovom parlamentu. Postoje razni razlozi, naravno. Ovo je par ekselans političko pitanje i premijer to dobro zna. Kampanja je na vratima i ja to razumem, ali ne razumem zašto su se vredali poslanici opozicije koji su imali nešto protiv ili ukazivali na nešto što nije dobro u budžetu. U svakom slučaju, nekoliko puta smo čuli, juče posle podne i danas pre podne, da je ovo najbolji budžet u istoriji, da ne postoje zamerke i samo zla namera može da nađe zamerku ovom budžetu.

Ministre Vujoviću, vi to dobro znate, budžet je samo namera vlasti da nešto uradi, a ono što je merilo vlasti jeste završni račun. Kada budemo imali završni račun pred sobom, onda možemo da kažemo da li je ovaj budžet uspešan i da li je vaša namera bila uspešna ili nije.

Da, ovde su otvorena neka par ekselans politička pitanja, a nismo dobili odgovor ko će to da realizuje ovaj budžet sledeće godine. Ja mislim da je to važno političko pitanje, s jedne strane, a s druge strane da nemamo opet izgovor, kao od vas juče pre podne, da nismo mogli da poštuju budžetski kalendar zato što smo imali tehničku vladu, pa gotovo pola godine smo imali tehničku vladu, ili sedam meseci, i kakve će to efekte imati na ovaj vaš plan, koji je, pre svega, vrlo ambiciozan u domenu prihoda za sledeću godinu.

Vi ste napravili budžet za koji ne možemo da kažemo da nije dobar, ali znaćemo kada budemo imali izvršenje budžeta. Nažalost, nismo ga videli, sem Ministarstva poljoprivrede, koji je ministar dostavio Odboru za poljoprivredu, gde smo videli da je izvršenje, s trećim kvartalom ove godine, od predviđenih oko 23 milijarde direktnih davanja bilo svega šest milijardi do kraja trećeg kvartala u Ministarstvu poljoprivrede. To je zvaničan izveštaj koji smo dobili od Ministarstva poljoprivrede. Ja se nadam da nije takva situacija i da ne sme biti, jer gomila poljoprivrednih proizvođača ima problem i čeka povraćaj pet, šest,

sedam hiljada evra i ne znam kada će se taj povraćaj desiti. To je problem za nekoga ko čeka sedam ili osam meseci.

S druge strane, vi ste juče izjavili, citiraću vas, dve stvari: „Mi smo budžetski proces započeli dan pošto su se stekli uslovi“, a onda posle ponovo: „U našem je interesu da kasnije počnemo budžetski proces.“ Ja vas apsolutno razumem, pravio sam dvadesetak budžeta, što u AP Vojvodini, što u lokalnoj samoupravi, ali hajde onda da promenimo Zakon o budžetskom sistemu. Nemojte da ulazimo u priče da imamo svi iste zamerke, da kršimo zakon i da je ovo jedan od retkih zakona gde imamo tačno definisane termine kada mora da se pojavi pred poslanicima. Hajde da ga promenimo u smislu datuma, jer ćemo stalno morati da pregovaramo sa MMF-om.

Što se tiče samog budžeta, mi tu imamo da ste ozbiljne prihode i povećanja u prihodnoj strani predvideli. Na brzinu ću to reći, na primer: 11% otprilike na poreske prihode, porez na dohodak građana 12%, porez na dobit pravnih lica 12%, porez na dodatu vrednost negde otprilike 9% ili 39 milijardi, ako sam dobro uspeo da stignem da pročitam ove podatke, što znači da mi treba da povećamo potrošnju u toku sledeće godine na nivou 200 milijardi.

Da bi se to desilo, mislim da svih 250 nas moramo da pošaljemo po jednu želju u Laponiju Deda Mrazu da nam se to ostvari. Voleo bih da se to ostvari, ali sumnjam, pogotovo ako pričamo o situaciji gde imamo problem sa ambijentom, o tome je pričao juče premijer, o tome ste pričali i vi, a taj ambijent, pre svega poslovni, ne znači samo u Duing biznis listi izdavanje građevinskih dozvola. Od svih privrednih subjekata u Srbiji možda 1% investira u novi grinfield, ali gotovo 99% ima potrebu da uloži hipoteku zbog kredita, da uradi konverziju zemljišta, a katastri rade to mesecima. I katastrofalno je biznis okruženje. Da ne pričamo o sudovima koji to rešavaju, radnopravne sporove i sve ostale sporove u domenu privrede, užasno loše.

Znači, mi imamo očekivanja koja su prevelika. Imamo sedam milijardi povećanja na akcizama od cigareta, je li tako? Očekujemo da ćemo napraviti sedam milijardi u trendu kada se smanjuje broj pušača i kada će poskupeti cigarete, da ćemo s tim nadomestiti taj prihod. Još jednom kažem, svi zajedno, 250 čestitki da pošaljemo i da zamolimo Deda Mraza da nam to ostvari u toku sledeće godine.

Uzeli smo pare, i završavam sada, tamo gde je bilo najlakše, to smo čuli danas nekoliko puta: od penzionera, od javnog sektora, od zdravstva, od obrazovanja. Molim vas, učinite nešto. Izgubićemo lekare, izgubićemo prosvetare. Stotine lekara, medicinskih sestara završava nemački jezik po ubrzanom kursu, žele da napuste ovu zemlju. Ako nešto ne uradimo i ne nađemo pare na drugoj strani, pre svega u ovim subvencijama prema javnom sektoru koji ne daje rezultate, pričali smo danas ceo dan o tome, izgubićemo mogućnost da svi imamo pravo na lečenje. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar Branislav Nedimović. Izvolite.

BRANISLAV NEDIMOVIĆ: Zahvaljujem.

Konkretno oko spominjanja realizacije budžeta za 2016. godinu moram da vas obavestim da će realizacija budžeta Ministarstva poljoprivrede i zaštite životne sredine biti preko 90%, zavisi od narednih dana, koliko ćemo intenzivno uspeti sva rešenja da savladamo. Mogu da vam kažem da je preko 96.000 rešenja u Upravi za agrarna plaćanja izdato u ovoj godini. Ono što mogu sa ponosom da kažem je da smo preko 1.200.000.000 isplatili samo 30. novembra, 1. i 2. decembra po osnovu investicija za 5.440 rešenja.

Ono što isto mogu da kažem, u strukturi budžeta Ministarstva poljoprivrede, bila je malopre jedna stvar gde se govorilo o tome, 87% budžeta Ministarstva poljoprivrede odnosiće se na subvencije i kapitalne izdatke. Smanjeni su tekući rashodi u strukturi budžeta sa 14,2% na oko 9%, znači 1,556 milijardi dinara biće manje na tekuće rashode i sve je to prebačeno na subvencije i kapitalne izdatke.

U teoriji izvršenja budžeta sve što imamo oko 91-92 posto realizaciju budžeta smatra se da je to dobro izbudžetirano, dobro isplanirano i dobro potrošeno. Nama je namera sve do trenutka zatvaranja Trezora da realizujemo što god je moguće više rešenja u okviru Uprave za agrarna plaćanja. Tamo gde nismo imali novca uspeli smo unutrašnjim preraspodelama u okviru budžeta to da nadomestimo kako bismo isplatili sve one koji su investirali u 2016. godini. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Gospodine Ješiću, dobićete reč, ali prednost imaju najpre predstavnici predlagača.

Reč ima ministar dr Dušan Vujović. Izvolite.

DUŠAN VUJOVIĆ: Hvala lepo. Hvala na inspirativnim pitanjima. Stvarno su dobra pitanja. Evo, sada ću da vam odgovorim.

Ali pošto sticajem okolnost imamo precizne cifre i potrošili smo tih 15 dana o kojima pričamo upravo razgovorom o ovim ciframa, sada ću vam pročitati kompletne cifre. Znači, ako poredite predlog ovog budžeta na strani prihoda sa prošlogodišnjim, tamo je bilo 997 milijardi na strani prihoda, a ove godine otprilike 95 milijardi više. Međutim, ako uporedite sa izvršenjem i našom procenom izvršenja za ovu godinu, razlika je svega 18 milijardi. Znači, naša procena je svega 18 milijardi, znači izuzeto konzervativno. Sada ću vam reći, znači procena za ovu godinu je 1.074 milijarde, koje se sastoje od poreskih 880 milijardi, neporeske 184 milijarde i donacija 8,9 milijardi.

Da razbijemo poreske. Porezi su 49 milijardi na porez na dohodak građana; očekujemo svega 56 sledeće godine. Porez na dobit pravnih lica 72; očekujemo svega 74, minimalno povećanje. Porez na dodatu vrednost 447,6; očekujemo 466, znači manje od 20 milijardi povećanje. Izvršenje na kraju godine očekujemo 447, a samo za 20 milijardi više projektujemo. Izuzetno konzervativno.

Akcize 265 – 271, svega šest milijardi više projektujemo. Carine 36; projektujemo 38,6, svega dve milijarde više. Konačno, ostali neporeski prihodi 10 i 10,4. Kod neporeskih prihoda 184,8 ove godine, to su dividende i svi ostali elementi koje imamo, očekujemo 22 milijarde manje; samo one koje smatramo da su permanentne projektujemo.

Znači, naša projekcija prihoda je izuzetno konzervativna, najverovatnije, gotovo sigurno ostvarujemo veće prihode, znači i na strani PDV-a, i na strani akciza, i na strani neporeskih prihoda, sigurno. Prema tome, mi imamo ogroman bafer da sve ove stvari o kojima pričamo u toku godine akomodiramo u budžetu. Naš rizik je samo da nam sredstva ne cure na nekim dopunskim mestima.

Sad da se vratim na onu stvar koja strašno logično zvuči, ali je nije lako uraditi. Čuo sam iz prve ruke da 50 najboljih sestara iz Kliničkog centra uči nemački i ide u Nemačku. Jedina dobra vest u tome je što mogu i da se vrate, jer avioni lete i na drugu stranu. Ali ono što je za nas važno, to je što mi nemamo jednostavan način da nagradimo kvalitet i da selektivno povećavamo plate. To je naš problem.

Znači, mi nemamo prostora da povećamo svima, a nemamo načina da povećamo onima koji zaslužuju. I zato idemo sa ovim malim selektivnim povećanjem plata, koje očigledno nije dovoljno, manje je od naših želja. I to je nešto što delimo zajednički kao problem. To je ta čuvena modifikacija stare uravnilovke u današnjim uslovima. Ja bih to hteo da uradim, al' ne znam kako. Ne znam kako, zato što će nas ljudi blokirali. Ne možete da otpustite bez sistematizacije, moramo da završimo sve sistematizacije, oni koji uopšte ne dolaze na posao, razumete, oni koji uopšte ne doprinose ništa.

Prema tome, pitanje je krupno za sve nas. To je to pitanje odnosa prema radu, to je pitanje da čak i u okviru onoga što imamo preraspoređujemo ljude. Na nekim mestima nam, kažu, nedostaju ljudi, daktilografi, pomoćnici itd. koji ne žele da pređu u drugu instituciju, tako da oni moraju po ugovoru o delu i privremenim i povremenim poslovima da angažuju nove ljude, a ovde ljudi sede bez dovoljno posla.

Znači, i to je nekoliko puta danas rečeno, ovo su pare građana Srbije. Ne punimo mi njihove novčanike, oni pune budžet i oni kažu kako se to vraća. Prema tome, da budemo svi jasni u tome. Naša je uloga, i nas kao države koja predlaže i vas kao poslanika koji to odobravaju, da upravljamo, i mi i vi, novcem građana Srbije. I to svi moraju da znaju. Prema tome, nemamo mi ovde nikakvo veće pravo. Mi samo pokušavamo da to svima pojasnimo i da objasnimo gde imamo ograničenje.

Prema tome, potpuno se slažem s vašim pitanjem, ali ja ne znam, pravo da vam kažem, jednostavan način da to uradimo. Ono što je ministarka Brnabić rekla – kad budemo bolje snimili situaciju i kad budemo znali da ne radimo linearno nego da napadamo ona mesta neefikasnosti, onda ćemo to moći da uradimo. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, ministre.

Reč ima ministar dr Zlatibor Lončar. Izvolite.

ZLATIBOR LONČAR: Baš mi je drago da ste pomenuli lekare. Ona stvar, da vas podsetim, koju smo zatekli, to je zabrana specijalizacija. Zatekli smo situaciju da imamo 40% lekara specijalista preko 55 godina starosti. Da bismo imali jednog specijalistu, potrebno je minimum pet godina. Ja ću vam reći šta smo mi uradili dosada, samo egzaktne podatke.

Zaposlili smo 3.200 zdravstvenih radnika, od toga preko 1.400 lekara, dali preko 4.000 specijalizacija. Sve je išlo najtransparentnije, na konkurs. Znači, šta mi sada radimo? Radimo sve da zaposlimo ljude, da ne dođemo u situaciju da ostanemo bez specijalista, jer kako je išlo, mi bismo bukvalno ostali bez specijalista, jer kada ljudi odu u penziju, treba vam određeno vreme, odnosno minimum pet godina da se oni iškoluju. Mi sada primamo ljude, dajemo specijalizacije da ne dođemo u tu situaciju.

I kad imate plan da nekoga možete da primite tek kada neko ode u penziju, ili ode negde, mi smo sada u ovom budžetu predvideli da primimo 2.500 ljudi van toga, da bismo sprečili u slučaju odlaska u penziju ili da neko promeni posao, ode u inostranstvo ili bilo gde, da ostanemo bez tih specijalista. Znači, to su vam konkretni brojevi.

Ono što smo obećali, biće i više od onoga što smo rekli u poslednja dva meseca, preko 500 zdravstvenih radnika, odnosno do januara ćemo zaposliti preko 500 zdravstvenih radnika. Znači, ne razmišljamo od danas do sutra, razmišljamo da u narednih pet do deset godina Srbija bude na sigurnom putu da ima dovoljno zdravstvenih radnika, dovoljno lekara specijalista da mogu da izvrše zadatak koji je potreban.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Goran Ješić, replika. Izvolite.

GORAN JEŠIĆ: Hvala.

Drago mi je što ste mi dali još dva minuta, pošto je stvarno kratko vreme. Nadam se da shvatate da pričamo o istom interesu, da ne smemo doći u situaciju u koju smo strmoglavno krenuli, o tome o čemu vi govorite, uvaženi ministre Lončar.

Gospodine Vujoviću, očigledno ste onda uradili stari fazon u budžetu – pocrnili ste prihode. Ja sam rekao, i ogradio sam se u startu, da smo samo, gospodine Nedimoviću, dobili izvršenje sa trećim kvartalom. Jedino je Ministarstvo poljoprivrede dostavilo odborima izvršenje sa trećim kvartalom, koje je stiglo na vreme u skupštinske odbore. Ali ono što je meni strašno važno, nema potrebe da polemishemo, slažem se s vama, ali je strašno važna priča o poljoprivredi.

Mi smo doneli odluku da prebacimo Upravu za agrarna plaćanja iz Šapca u Beograd, pa smo izgubili godine u traženju prostora i onesposobljavanju nas da povučemo sredstva iz IPARD-a koja su mnogo važna za poljoprivredu, koja bi vama omogućila da rasteretite vaš budžet pa da ta sredstva koja treba da

alocirate za kapitalne investicije alocirate na nekom drugom mestu, pre svega mislim da moraju ići na plate zdravstvenim radnicima i prosvetnim radnicima.

Strašno je važno i da čujemo od ministra Nedimovića kada ćemo završiti Upravu za agrarna plaćanja. To smo pitali vašeg pomoćnika, državnog sekretara. Strašno je važno da ne gubimo desetine i stotine miliona evra zato što smo nesposobni da povučemo sredstva koja nam pripadaju, to je po gruboj proceni negde oko 250 miliona za protekle četiri godine, negde otprilike 50 naših sredstava koja bi ušla unutra i 200 koja nam pripadaju iz IPARD-a. To su sredstva koja mogu da rasterete budžet Ministarstva finansija, da se alociraju na drugu stranu, a kapitalne investicije da se finansiraju onako kako se finansiraju u okruženju, pre svega od evropskih para. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Ješiću.

Reč ima ministar Branislav Nedimović. Izvolite.

BRANISLAV NEDIMOVIĆ: Moraću da razuverim sve one neverne Tome koji su mislili da nikad ovaj posao nećemo uraditi. Vi ste imali izveštaj eksterne revizije Evropske komisije, čini mi se, od 8. avgusta, koji je stavio neke blokirajuće faktore vezano za akreditaciju Uprave za agrarna plaćanja. Sad ću vam taksativno reći šta je sve urađeno.

Što se tiče zakona o poljoprivredi i ruralnom razvoju, taj zakon je prošao Vladu, ide prema Skupštini, odnosno vrlo brzo će se naći pred narodnim poslanicima. Evo, čujem da je stigao danas.

Druga stvar, imali smo jedan deo problema koji se ticao zaposlenih. Do kraja godine biće potpuno rešen, ti će ljudi biti primljeni, tako da će i taj blokirajući faktor biti stavljen van snage.

Treća stvar se tiče IT i bezbednosti, odnosno samog objekta Uprave za agrarna plaćanja. Rešen problem, na Novom Beogradu biće akreditovane mere Uprave za agrarna plaćanja.

I četvrta stvar, koja se ticala referentnog cenovnika u odnosima između drugih organa i Uprave za agrarna plaćanja, i ta stvar će biti gotova. Šta to konkretno znači? Da ćemo mi najverovatnije u drugom kvartalu podneti ponovo zahtev za akreditaciju Uprave za agrarna plaćanja. Koliko smo ozbiljni u ovoj nameri dovoljno govori da smo sredstva, učešće našeg ministarstva u okviru kao sufinansiranje IPARD-a, predvideli u budžetu za 2017. godinu 720 miliona.

Nama je ideja da u drugoj polovini godine, tamo negde u avgustu ili septembru, imamo prve pozive za IPARD sredstva od 175 miliona evra, koja su predviđena od strane finansiranja EU, i isto tako naša sredstva kao sufinansirajuća sredstva.

Što se tiče Ministarstva poljoprivrede, završićemo ovu stvar u sledećoj godini i jednom za vjek i vjekova staviti ovu stvar ad akta. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Nenad Božić. Izvolite.

NENAD BOŽIĆ: Dobro veče, pozdrav svim poslanicima i predstavnicima Vlade.

Cenim napore ministra Vujovića da nam što bolje pojasni budžet, kao i ostalih ministara, i hvala vam na tome, samo i dalje ne razumem toliko hvaljenje budžeta s obzirom na to da ima smisla hvaliti ga tek kad budemo videli završni račun.

Bez obzira na to, svoje izlaganje ću fokusirati na prihode po osnovu dividendi od javnih preduzeća i državnih preduzeća. Ovim budžetom je predviđeno da ovi prihodi budu praktično duplirani, da sa 7,5, sedam i ne znam koliko milijardi dođu skoro na 15 milijardi. Znači, skoro duplo. Možete li da nam date neko pojašnjenje na osnovu čega ste zaključili da ćete naplatiti toliku dividendu od javnih preduzeća?

S obzirom na to da oni, da bi ostvarili takvo povećanje svoje zarade i svog profita, treba, na primer, da ostvare prvo povećanje po osnovu prodaje, što po meni nije toliko verovatno da se može očekivati. Drugo, ako idu na smanjenje troškova da bi povećali profit, oni moraju značajno da smanje svoje ulazne troškove, što meni isto ne deluje logično s obzirom na sistem javnih nabavki koji imamo, koji je inače jedno leglo korupcije i gde je jako teško doći do toga da imate niske cene.

Jedino što nam ostaje onda je možda smanjenje zaposlenih. Dosada nismo čuli da će biti nekog značajnog smanjenja zaposlenih i racionalizacije, posebno u tim javnim preduzećima, i ne vidim na osnovu čega ste to zaključili.

Ono što je još ovde karakteristično to je da evo recimo EPS, koji je prošle godine imao 11 milijardi dobit i koji bi trebalo da isplati tu dobit 50%, po Zakonu o budžetu, u budžet Republike Srbije, ima, na primer, samo u ovoj godini za prvih devet meseci preko četiri milijarde potraživanja od svojih kupaca koja nisu naplaćena. Tu naravno prednjači RTV Bor. Mene sad zanima na osnovu čega vi zaključujete da ćete moći da naplatite kad prvo oni uopšte ne mogu da naplate svoja potraživanja. I šta rade onda oni? Oni fiktivno, na papiru imaju dobit, ali pošto nemaju taj novac jer ne mogu da ga naplate, oni uzimaju kredite i po osnovu tih kredita uplaćuju u budžet Republike Srbije.

Jedino što iz ovoga mogu da zaključim jeste da se mi i dalje stalno vrtimo oko istih stvari, a u stvari je najveći problem ovde u svemu taj neefikasan javni sektor, posebno ta državna preduzeća, kojima se upravlja nedomaćinski i neefikasno. Tako da hajde da pričamo o tome i da napravimo neku novu politiku koja će napraviti bolji taj javni sektor i unaprediti ga, umesto da stalno smišljamo načine kako ćemo da pokrijemo taj neefikasan javni sektor time što ćemo, eto, uzimati kredite da bismo uplaćivali dividendu u budžet. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodna poslanica Maja Videnović. Vreme preostalo Poslaničkom klubu DS je šest minuta i 22 sekunde. Izvolite.

MAJA VIDENOVIĆ: Hvala, gospodine potpredsedniče.

Gospodine ministre finansija, dame i gospodo narodni poslanici, ovo je peti budžet koji ova koalicija na vlasti donosi pred Parlament i svaki od ovih pet najavljan je kao najbolji budžet u istoriji.

Reakcija premijera ove zemlje na ovaj jedan od najboljih budžeta u istoriji je da ga ona „pocepa“. Naša namera je da o njemu ozbiljno razgovaramo i ovo je prilika, i pozdravljam način, gospodine ministre finansija, na koji vi vodite i način na koji ulazite u raspravu i razgovarate o ovome, jer smatram da smo dužni da sa punom pažnjom i odgovornošću pristupimo ovim pitanjima.

Napisali smo u veoma kratkom roku veliki broj amandmana i u pitanju je ovaj nedopustiv rok i nedopustive su te zamene teza. Nije pitanje naše sposobnosti ili nesposobnosti da za dva dana analiziramo budžet, nego je to i ruganje građanima koji su za nas glasali i svojim glasom nas obavezali da njih zastupamo ovde u Parlamentu.

Budžet polazi od realnosti, a ona je danas dramatično teška. U njemu je Vlada, u njemu ste vi kao ministar finansija, koji danas obrazlaže ovaj budžet definisali okvire o tome kako će ova država, kako će svaka građanka i građanin živeti u narednom periodu. Zbog toga definisanje budžeta, a vi ste juče o tome govorili, nije samo ekonomsko pitanje. To je primarno političko pitanje, a mnogo važnije od toga jeste da ono odslikava pitanje odnosa i pitanje pravde, i solidarnosti, i pravičnosti, i pravilne raspodele i jednakih šansi za sve građanke i građane i odnose koji vi kao Vlada imate prema njima.

Smanjenje deficita je, ministre, nema potrebe da to ponavljamo, dobra vest. To je nešto što pozdravljamo, to je nešto što se podrazumeva. Ono što je ključno jeste ko je platio cenu tog smanjenja. Ono što je ključno, sa kakvim posledicama izlaze oni koji su finansirali smanjenje tog deficita. Znači, ukoliko još više smanjite penzije, taj deficit će biti manji i, kada vraćate deo oduzetog novca, vi ne povećavate penzije, nego vraćate samo mali deo onoga što ste oduzeli.

Kakav odnos ova vlada ima prema građanima i šta im ona ovim budžetom, koji nije samo zbir cifara, o kojem, nažalost, mi ova dva dana govorimo – ne govorimo o ljudima i njihovim životima, govorimo o ciframa – zapravo poručuje? Šta, na primer, ona poručuje mladim ljudima? Da u ovom budžetu nema za njih prostora i, ono što je mnogo gore, da u ovom budžetu za njih nema nade.

Kada govorimo o zabrani zapošljavanja, za koju ste predložili da se produži do kraja 2017. godine, ja vas molim da sa punom pažnjom, i gospodin Lončar je sada o tome govorio, sve zajedno pogledate naše amandmane koji se odnose na to na koji način možemo da ukinemo da zabrana zapošljavanja stoji do kraja 2017. godine. To je šansa mladim lekarima, mladim profesorima, mladim učiteljima, mladim naučnicima. Ministar prosvete može da vam kaže da postoje zanimanja koja se prevashodno oslanjaju na javnu upravu. Njima je ta šansa uskraćena, njima je svaka perspektiva i budućnost uskraćena i to je nešto na šta vas sve još jednom molim da obratite pažnju.

Od ekonomskog razvoja, o čemu sam želela da malo više ovih dana razgovaramo, mi samo naslućujemo namere Vlade koje se primarno ogledaju u netransparentnosti rashoda za subvencionisanje investitora, na to vas podseća i

Fiskalni savet. Neću da govorim o subvencijama, gubitašima, „Železnici“, „ER Srbiji“, tom neverovatnom projektu za koji građani Srbije 2017. godine moraju da izdvajaju sredstva.

„Endava“, ono što je gospodin Đurišić i što smatram da je izuzetno važno zbog nekoliko stvari... Premijer je juče rekao da apsolutno nije predviđeno i da se toj kompaniji neće dati ni jedan jedini dinar. „Startit“, organizacija naših najuspešnijih IT stručnjaka, najzdraviji deo društva, koji ova vlada treba da gleda danonoćno na koji način još da joj pomogne, digao je glas protiv toga. Vi ste rekli, premijer je rekao apsolutno se ne daje dinar, i onda smo videli na stani 97 budžeta da apsolutno stoji. Kome mi da verujemo, budžetu koji usvajamo ili rečima premijera? Tako nešto je apsolutno nedopustivo. Šezdeset pet milijardi, po posebnom aktu Vlade, to je nešto što je apsolutno nedopustivo.

Vodeći računa o vremenu, želim samo da vam skrenem pažnju na nekoliko stvari. Žao mi je što premijer nije tu, ali način na koji je on komunicirao i način na koji je on skrenuo pažnju na tri oblasti koje smatram da su veoma važne... Premijer je rekao da je naš adut za privlačenje investitora politička stabilnost, reče premijer u istoj rečenici kada otvara mogućnost ponovnih vanrednih izbora. Znači, konstantno vanredno stanje u kojem mi živimo već četiri godine, koje se eventualno ponekad prekida državnim udarima, ako je to politička stabilnost zemlje kandidata, onda ja nemam reči.

Premijer je rekao da je naša prednost za investicije što imamo najjeftiniju radnu snagu. Ja mislim da je to porazno, da je to pogrešno, da je to destruktivno, da je to destimulativno, da je to poražavajuće za građane i građanke.

Na kraju, pohvaljujem vas što ste malopre rekli da je budžet raspodela i upravljanje novcem građana, a ne novcem Vlade. Zato moram snažno da protestujem protiv onog što je premijer govorio ne samo danas i juče, nego protiv tog narativa koji slušamo već godinama, a to je – mi dajemo dok vi kukate, dok vi zovate, dok ste vi neradnici, dok vi ne želite da radite 24 sata. To je apsolutno nedopustivo.

Situacija je alarmantna, atmosfera je alarmantna. U takvoj atmosferi uz ovakav budžet, nažalost, za građane nema baš dobrih vesti. Hvala vam na pažnji.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar dr Dušan Vujović. Izvolite.

DUŠAN VUJOVIĆ: Ja bih vas zamolio da predmet razgovora budu stvari koje su napisane u dokumentima i koje smo mi rekli. Molim da ne citiramo iskrivljene, neproverene naslove u novinama. Niko nigde nije ni rekao, niti je, još manje, uradio nešto što se zove „pocepati budžet“. Neko je figurativno rekao da je pocepao listu dodatnih zahteva, što je nešto potpuno drugo.

Znači, reč je o listi zahteva za dodatna sredstva od 103 milijarde, koje su bile mimo budžeta, mimo procesa, mimo procedure. Znači, ono što je neko u novinama napisao ili je novinska patka ili namerna greška. Niko nigde

nije pomenuo, čak ni u šali. Ali poruka je strašno različita. Pocepati budžet znači odbaciti budžet. Reč je bila samo o dopunske 103 milijarde, u kom su 6,7 milijardi bili zahtevi za dopunske plate. Ovo vam kažem iskreno, kao čovek.

Prema tome, ono što sam ja čuo kao šalu, a ne kao istinu, bilo je to. Znači, to se odnosilo samo na spisak dodatnih zahteva i mi smo zbog toga potrošili nedelju dana da te dodatne zahteve pregledamo i da akomodiramo maksimum što možemo. Ne budžet, to je bitna razlika.

Drugo, vraćamo se na rokove. Ja vam kažem da imamo situaciju koju imamo i obećavam da ćemo sledeće godine početi budžetski proces, pa ako nas nešto zaustavi, nek nas zaustavi, ali mi ćemo započeti proces onako kako piše u budžetskom kalendaru, pošto će nas evropski semestar terati da još ranije počnemo, da već u ovo vreme imamo parametre budžeta za narednu godinu.

Prema tome, mi tu nemamo šta da izgubimo. Sledeće godine mi idemo sa dokumentima, poslaćemo strategiju, ako bude bilo potrebe da se ona menja, ja ću vas zamoliti da imate strpljenja i da to menjamo kasnije.

Mi smo imali spremne srednjoročne projekcije u julu, ali je bila situacija – kako Vlada koja je tehnička može bilo koga da obavezuje, Parlament nije funkcionisao i koga mi da obavezujemo projekcijama koje defakto znače zvanični stav Vlade? Analitički, mi smo bili spremni. Sledeće godine, evo ja tvrdim, mi započinjemo na vreme, pa ćemo videti. Napravićemo neformalne skupove o budžetskom procesu i tamo ćemo pričati, na kraju krajeva. Ali bitno je da se zna, ponekad neke stvari formalno kasne, suštinske ne kasne.

Ista stvar je ovaj komentar... Znači, nemojte da brkamo izvršenje budžeta i završni račun. Mi rezultate o izvršenju budžeta imamo svakog meseca, ali to su naši rezultati, koji su, na kraju, 99,9% isti kao i cifre u završnom računu, ali završni račun mora da ima i ocenu tih stvari i mora da podleže reviziji. Prema tome, mi kasnimo sa završnim računom. Mi smo na vreme, u junu predali završni račun, koji mora da prođe reviziju i bude odobren od strane Vlade i, čim se to završi, vi ćete ga dobiti.

Što se tiče onoga ko je platio cenu, nemojte da politizujemo ovo, molim vas. Mi smo, pogledajte krupne cifre, kad smo krenuli u ovaj proces bili u situaciji teških fiskalnih problema. Procena je bila 78 dana likvidnosti do bankrota, to sam već više puta rekao. To je bila procena. Mi smo tada, sa procenjenih 8,8% deficita... Nismo mi izmislili problem, mi smo rešavali problem.

Uostalom, da sam političar, rekao bih vam – potpuno je nepopularno raditi fiskalnu konsolidaciju. Bez nužde se to ne radi, kao što se ne radi operacija kuka bez nužde. Znači, mi smo to uradili zato što smo videli da je alternativa gora. Jer ako pitate ko je platio cenu, ja ću vam reći cifre, pa vi sami procenite. Cifre su bile: 500 i nešto milijardi penzije, 400 i nešto milijardi plate, zaokružujem jednostavnosti radi, 120-130 milijardi kamate, 50 milijardi, grubo rečeno, kapitalni rashodi i ostalo do milijardu, milijardu i sto operativni troškovi.

Mi nismo imali šta drugo da smanjujemo nego one stvari... Da nismo platili kamate, ušli bismo u difolt i onda bismo imali jednu potpuno drugu situaciju, u kojoj bismo bili zemlja u izolaciji, zemlja pod prinudnim merama, sve ono što je Grčka prošla – tamo su plate i penzije smanjene 30%, a ne 5,8% penzije i ne 10% plate.

Pogledajte alternativu, molim vas. Alternativa je bila dva puta, tri puta. Stručna javnost je predlagala da se ide sa 20% smanjenja plata i 15% smanjenja penzija. Imam dokumente. Fiskalni savet je to tražio, doneću vam dokumente. Tražili su smanjenje 20%, jer je to bilo po linearnim merama. To je bilo bez strukturnih mera, po linearnim merama.

Mi smo smanjili minimum, minimum koji je bio potreban da se započne proces koji smo započeli i doveli. Prema tome, pitanje zavisi od toga kome postavljate pitanje i na koji način.

Fond koji odlazi na penzije smanjen je 5,8%, pri čemu milion i 50 hiljada ljudi koji imaju penzije ispod 25.000 nisu izgubili ni dinara, a ljudi od milion i 50 do milion i 570 su izgubili manje od 10%. Samo poslednjih 200.000 penzionera su imali smanjenje penzija veće od 10%. Plate, svima, samo 10%. To je bila cena.

Šta su ljudi platili još? Pa platili su to što su izgubili jednu iluziju. Šta bismo platili da smo nastavili onako kao što smo zatekli? Mislim da bi konsekvence bile strašne i niko o tome i ne govori.

Prema tome, nemojte da se zavaravamo. Ja sam sad gledao jedan grafikon zadebljanja razlike između primarnog i fiskalnog deficita, koji je rezultat isključivo prethodnog zaduženja. Sa jedne tanke linije to se podebljalo na 3-3,5%.

Znači, kod nas je u momentu kad smo mi počeli time da upravljamo narasla razlika između primarnog deficita i fiskalnog deficita na 3,5%. To je tih 130 miliona koji su, sa pomakom, dugovi koji su napravljeni pre 2012. godine. To je ta posledica. Niko to politički ne koristi, ali evo ja ću sada da iskoristim. To je direktna posledica. Vi ste nam za 3% podigli deficit time što ste se zaduživali bez osnove. Vi ste nam podigli, bez osnove, dve milijarde samo za fiskalnu likvidnost u septembru 2011. godine i u septembru 2012. godine. Prvo iz svesne odluke, a drugo iz nemogućnosti da se drugačije pliva.

Prema tome, to su dokumentovane stvari i možemo to da analiziramo i izvlačimo iz toga konsekvence, ali nemojte da se igramo ovde. Nemojte da me optužujete za ono što nije krivica ove vlade. Nismo mi povećali dug za deset milijardi.(Aplauz.)

Da vas obavestim jednu stvar. Ovako, stanje duga, ono što vi računate, povećanje stanja duga 31.12.2011. godine je bilo 14,8 milijardi, pa onda računate 31.12.2016. godine na 24 milijarde. To je 10 milijardi, ali cela 2012. godina je bila iznuđena, i tu je povećanje bilo 3 milijarde – sa 14,8 na 17,7. Pa onda ako pogledamo kakvo nam je stanje, kako nam se povećavalo stanje duga, od kada smo počeli reforme, a ne od kada je... Prvi izbori su bili maja

2012. godine, pa je Vlada stupila, kako se to kaže?, preuzela kontrolu nad javnim finansijama negde u julu-avgustu 2012. godine, je l' tako?, pa se računa od tada, a ono što je za mene bitno, za šta sam ja odgovoran, to je od 15. jula 2014. godine. E od tada je povećanje duga isključivo za deficit koji smo nasledili i koji sada smanjujemo najvećom mogućom brzinom.

Prema tome, očekujemo da će do kraja ove godine stanje deficita biti 73,5% i da će naredne godine da se smanji na 72,8%. To su naše realne projekcije i iza toga stojimo. Prema tome, najvažnije je da to preokrenemo; uz sve ovo što smo nasledili od vas, 3,5% kamata u BDP-u nikada ova zemlja nije imala pre. To je nasleđe direktnog zaduživanja u periodu 2008–2012. godina, ako želite moje stručno i lično mišljenje. Hvala lepo. (Aplauz.)

PREDSEDNIK: Hvala lepo.

Saša Radulović

(Goran Ćirić: Replika.)

Na šta tačno?

(Goran Ćirić: Ministar mi je pretio prstom.)

Nije pretio, nemojte. Ovaj ministar najmanje. Ne, nemojte. Moram prvi put, znate da ja često sa ministrom finansija ovde ratujem i da se on često ljuti na mene, al' stvarno nije čovek koji preti bilo kome.

(Goran Ćirić: To je izgledalo zastrašujuće.)

Nemojte, baš smo se uplašili od ovog ministra. Taman posla. On je stručno objasnio, rekao je svoj stav, mišljenje, rekao je i lično i stručno, i to je to.

Reč ima narodni poslanik Saša Radulović.

Izvolite, poslaniče.

SAŠA RADULOVIĆ: Hvala.

Koliko još vremena ostalo poslaničkoj grupi?

(Predsednik: Ostalo je 3,39.)

Par stvari koje je govorio ministar finansija da vratim na suštinu. Činjenica je da je u ovom predlogu budžeta ušteda od 20 milijardi dinara od penzionera. Ovo je činjenica. Dvadeset dve milijarde od smanjenja plata lekarima i nastavnicima u javnom sektoru. Činjenica je da je 14,9 milijardi od akciza na struju. Činjenica je da je dobit javnih preduzeća predviđena 15,5 milijardi. Ovo su činjenice iz budžeta koji ste predložili, ukupno 72,4 milijarde.

Kada se to sabere sa 69 milijardi, koliko planirate deficit, ukupno dobijamo 141 milijardu. Ako na to dodamo još sve poreze, koji su povećani od 2012. godine do danas, to je još 60 milijardi. Znači, da nije bilo povećanja poreza, da nije bilo otimanja od penzionera, lekarima i nastavnicima od plate, akcize na struju i dobiti javnih preduzeća, deficit bi bio 200 milijardi.

Sami ste kazali na Odboru da je razlog zašto ste išli na ovu stranu to što vam je nemoguće da uvedete red u javnom sektoru. To je suština problema. Znači, ne možete da uvedete red tamo gde treba i onda, naravno, jedino što vam je preostalo je ovo. Ovo su činjenice iz budžeta.

E sad ovako. U tom istom budžetu priznaćete da imate otplate glavnice po garanciji 41,95 milijardi, kamate po garancijama koje je država dala 5,6 milijardi, to je 47,5 milijardi. Priznaćete, takođe, da imate od 2014. godine 30 milijardi u aktiviranim garancijama, pa imate 2015. godine 30 milijardi u aktiviranim garancijama, pa imate 2016. godine, u prvih 10 meseci, 33 milijarde u aktiviranim garancijama.

Pa ne možete onda da kažete da nema alternative. Naravno da ima alternative. Alternativa je upravo u ovim brojevima. Znači, ako se ne uvede red u javni sektor, naravno, ako dozvolite da su ovolike aktivirane garancije, ako ne uvedete red ni u jedno javno preduzeće, ako vam, recimo, „Železara Smederevo“ napravi gubitke od 270 miliona evra za dve godine, ako date subvenciju „ER Srbiji“ od 110 miliona evra za dve godine, 2014. i 2015. godinu, pa naravno da nema para.

Činjenica jeste da je deficit smanjen ne time što je uveden red u državi, i to ste sami kazali na Odboru, nego je smanjen deficit, a to nam zaista treba, time što je uzeto od penzionera 20 milijardi, od lekara i nastavnika 22 – vaši brojevi, ne naši – akcize na struju 14,9 i dobit javnih preduzeća 15,5. Znači, ovo su brojevi iz budžeta.

Ono na šta ukazujemo je da nema reformi, jer vi sami kažete – nema sistematizacije radnih mesta. A to je ono što nam treba. Naravno da je to suština svega. Jer ima tih ljudi, koje ste sami pomenuli, koji su u javnom sektoru, mi ih zovemo partijskim kadrovima, na administrativnim radnim mestima, koji ništa ne rade, dobijaju plate. Pa pošto imamo sve to, onda s druge strane naravno da morate da posežete za drugim izvorima, kao što su penzije i plate. Suština je uvođenje reda. Kad uvedete red, onda ne morate da uzimate penzionerima.

PREDSEDNIK: Hvala. Zahvaljujem, poslaniče.

Reč ima ministar Vujović.

DUŠAN VUJOVIĆ: Ovako, premijer je danas propustio da komentariše te vaše konkretne cifre. A sad ću da vam kažem zašto vam računica nije dobra.

Tačno je da je 5,8% smanjen penzijski fond. tj. isplate u tom fondu. To je 20 milijardi, to ste dobro izračunali. Ali je isto tako tačno da su prošle godine svima povećane penzije 1,25%, što je 6,25 milijardi. Smanjene su samo onima preko 25.000, a 6,25 milijardi je povećano svima. Takođe je tačno da smo ove godine već odlučili da svakome platimo 5.000, što je 8,5 milijardi – 1.760.000 ljudi puta 5.000 je 8,5 milijardi.

Znači, samo ove godine dobiće 6,25 milijardi više u odnosu na ono prvo smanjenje, plus ovo, što znači 14 i nešto. Znači razlika nije 20 milijardi, kao što vi kažete, nego je razlika svega... Da izračunamo ovde – 14,25 i 8,5 to je... 14,25 i 5... 14,75. Znači, to je 5,25 milijardi. Evo, izračunajte, molim vas – 1,25% na fond penzija to je 6,25 milijardi, plus 5.000 jednokratno, puta 1.750.000, to je 8,5 milijardi.

Pa toliko je plaćeno sada. Sada je to plaćeno.

(Saša Radulović: Ja ću vam objasniti da ne može tako. Dozvolite da objasnim.)

Pa kako ne može kad je plaćeno? To je plaćeno, kako ne može? Znači ovako: imate svotu penzija 2014. godine, pa ste je umanjili za 5,8%, što je bilo 20 milijardi, znači u 2015. godinu ulazimo sa 20 milijardi manje, pa je onda u 2016. godini taj fond penzija uvećan za 1,25%, što je 6,25 milijardi, plus 5.000 linearno svima, što je 8,5 milijardi i to je 14,75 milijardi. Razlika između fonda penzija ovog na početku i ovog koji je plaćen 2017. godine je svega 5,25 milijardi.

(Saša Radulović negoduje.)

Pa molim vas, idite onda na kurs matematike. (Aplauz.)

Ovako, idemo dalje – ove godine nema ovih 8,5 milijardi, ali ima 6,25 milijardi koje smo preneli iz prethodne godine, plus 1,5%, što je 7,5 milijardi. To je 13,75 milijardi. Razlika je znači 6,25 milijardi.

Prema tome, ako tome dodamo 10 milijardi preuzimanja obaveza prema vojnim penzionerima u ove dve godine, ako posmatramo penzionere kao homogenu kategoriju, tamo je bilo 5,25% i ovde 6 koma nešto, to je 11, minus 10, to je jedna milijarda svega što su penzioneri manje dobili za ove prethodne dve godine.

(Saša Radulović: Auu...)

Nije auu, nego je to matematika. To je matematika.

E, sad da vam kažem jednu drugu stvar. Ovo drugo što ste računali, povećanje akciza je toliko malo bilo... Povećanje naplata je bilo veće. Povećanje akciza je bilo isključivo za inflaciju prošle godine, što je bilo minorno. Povećanje svih drugih poreza je bilo minorno. A ja sam pokazao rezultate tamo, znači najveće je bilo 50 milijardi u povećanju prihoda, 50 milijardi su neporeski, 60 milijardi poreski, od toga najveći deo zbog povećanja nivoa privredne aktivnosti, a mnogo manji deo zbog povećavanja naplate. A ovo povećanje akciza je već bilo uračunato u to projektovano. To se zaokružuje na toliko malu vrednost da ga nismo iskazivali posebno. Znači, nije bilo promene poreskih stopa.

Kako ste vi sad došli do cifre koje ste došli, ja ne znam – 69 milijardi u sebi uključuje 43,5 milijardi projektnih zajmova; cifru koju ste vi dobili, to ste pomnožili tri puta po 20 milijardi. Rekao sam, tamo nema više od milijarde i po. Znači, više od milijarde i po nema. Pa eto lepo sam vam izračunao, pa sad vi računajte kako želite.

(Saša Radulović: Sad ću ja da izračunam.)

Može, može slobodno.

Znači, to je ono što je bitno. Prema tome, to što nismo imali alternativu... odakle drugo... nismo mogli... Ovo što govorite za smanjenje, znači garancije, gro koji ste pomenuli se odnosi na periode pre, to su garancije izdavane u periodu 2008–2012/2013. godina. One dospevaju obično sa nekoliko godina kašnjenja.

Alternativa da se ne plati jedna garancija je *cross default* Srbije na svih 24- 25 milijardi duga i u bankrot odlazimo. Ako mislite da je to alternativa, e svaka vam čast onda! (Aplauz.)

Ovo nije nivo firme, ovo nije stečaj. U stečaju jedna firma odlazi pod led, ovde cela država odlazi pod led. To je potpuno besmisleno što predlažete. Potpuno besmisleno, da li me razumete? Hvala lepo.

PRESEDNİK: Ministar Antić. Izvolite.

Prvo predlagači zakona.

ALEKSANDAR ANTIĆ: I tokom prepodnevnog dela, a i u diskusijama poslanika Božića i sada poslanika Radulovića dalo se čuti osporavanje jednog dela koji je vezan za doprinose, odnosno dividende javnih preduzeća, uz obrazloženje da nije učinjeno ništa ozbiljno na njihovom restrukturiranju, finansijskoj konsolidaciji. Čak se išlo toliko daleko sa nekim potpuno nesuvislim ocenama kako se javna preduzeća zadužuju, povlače kredite da bi isplatila dividendu, odnosno dobit, prema budžetu Republike Srbije.

Naravno da to apsolutno nije tačno, niti ima bilo kakve poslovne, niti ekonomske logike.

Želim vrlo odgovorno da govorim o preduzećima iz energetskeg sektora čiji se deo portfolija nalazi u Ministarstvu rudarstva i energetike, i da kažem da su, bez obzira na to što je premijer danas ocenio da bi ceo taj proces trebalo da ide brže, kvalitetnije, zaista napravljeni neki ozbiljni pomaci i želim da iznesem nekoliko ključnih elemenata.

Prvo, 2015. godina je prva godina od kada mogu da posmatram te podatke. Sve energetske kompanije završile su sa pozitivnim finansijskim rezultatom, to znači i „Elektromreža Srbije“, i „Elektroprivreda Srbije“, i „Transnafta“ i NIS, uključujući i „Srbijagas“, koji je to zaista retko činio u svojoj prošlosti. Mi od 2014. godine radimo projekat konsolidacije, pre svega „Elektroprivrede Srbije“ i „Srbijagasa“, i zaista mogu danas, ne želim da se pohvalim, ali moram da iznesem nekoliko ključnih podataka.

Pre svega, „Elektromreža Srbije“ jedno je od naših najboljih javnih preduzeća, jedno od preduzeća sa najvećom dobiti koju je uplatilo u budžet Republike Srbije u proteklim godinama. „Elektroprivreda Srbije“ prolazi kroz jedan težak, ali ozbiljan proces finansijske konsolidacije. U proteklom periodu, zajedno sa timom Svetske banke, napravili smo pomak u mnogim, zaista ključnim faktorima za poslovanje te kompanije.

Smanjeni su gubici na mreži, povećana naplata, radi se ozbiljno na povećanju operativne efikasnosti. To je sve zajedno rezultiralo time da ta kompanija zaista ostvaruje dobre ekonomske pokazatelje, više nema probleme sa tekućom likvidnošću, i svi smo čuli ili čitali ovih dana da je njihovo stanje na računima na nekom svom maksimumu, na nekih pet stotina, čini mi se, nekih četiri miliona evra na današnji dan.

Naravno, još puno posla je pred nama, ali za mene su ohrabrujući pokazatelji da je na današnji dan proizvodnja električne energije u

„Elektroprivredi Srbije“ za 3,2% veća nego u istom periodu 2015. godine, proizvodnja uglja nešto preko 4%, skoro 5% i pozitivan efekat u trgovini struje je negde na nivou 2GWh. To pokazuje da smo otprilike za nekih 70 miliona evra više izvezli struje nego što smo uvezli u istom periodu prošle godine. Čini mi se čak da sad u mnogim parametrima i na mnogim tržištima izvoz električne energije predstavlja naš najveći izvozni element.

„Srbijagas“ – svi znamo genezu problema, svi znamo tešku situaciju sa kojom smo se suočili kada smo došli pre nekoliko godina u Vladu Republike Srbije, velika dugovanja, istorijski dugovi, još od novembra 2000. godine. Ono što su zaista dobri uspesi ove vlade je što smo uspeli da vratimo sva dugovanja „Srbijagasa“ koja smo imali prema „Gaspromu“ i „Jugorosgasu“ za period 2000–2014. godine. Isplatili smo na taj način negde oko 200 miliona dolara.

Od 2014. godine do danas „Srbijagas“ nije generisao nijedan dinar, evro ili dolar novog zaduženja za isporučeni gas „Gaspromu“ i „Jugorosgasu“. Prvi put učestvuje, participira u vraćanju svojih kredita, naravno ne još uvek u meri u kojoj bi Ministarstvo finansija bilo zadovoljno, ali to su zaista ozbiljni pomaci i nešto sa čime mislim da svi zajedno možemo da budemo relativno zadovoljni.

„Transnafta“ tradicionalno dobro funkcioniše, „Naftna industrija Srbije“, u kojoj Republika Srbija ima 30% vlasništva, je kompanija koja je u poprilično teškom vremenu za naftni biznis uspela da se održi na nogama i svake godine da posluje pozitivno. Nismo u potpunosti zadovoljni, radimo na tome da se to popravi, i ja sam optimista da u tome možemo da ostvarimo rezultate.

Apsolutno nisu tačni podaci da se bilo koje od ovih preduzeća kreditno zadužuje za tekuću likvidnost ili, ne daj bože, za isplaćivanje dobiti u budžet Republike Srbije. Jedine kreditne linije, jedine garancije koje daju Vlada Republike Srbije, odnosno budžet, odnosno Narodna skupština i građani Srbije jesu za razvojne projekte, i to samo u onim i onakvim situacijama gde je to najpovoljnije i krajnje povoljno za ovu državu.

Imate u onom delu budžeta gde se definišu garancije Republike Srbije da prema Nemačkoj razvojnoj banci KFW država garantuje za dva kredita „Elektroprivrede Srbije“ – jedan je veliki i značajan ekološki projekat, koji treba da obezbedi dugoročan rad Termoelektrane TENT A, vezano je za projekat otpeljavanja, kao i za projekat „Elektroprivrede Srbije“ vezano za program obnovljivih izvora – vetropark u Kostolcu.

I za jedan i za drugi kredit daje se državna garancija zato što se na taj način postižu izuzetno povoljni uslovi kredita, a kada je u pitanju vraćanje kredita, ono je, kao i uvek, nesporno, u nadležnosti „Elektroprivrede Srbije“. Nikada država Srbija nije vratila ni dinar, evro, dolar kredita za potrebe „Elektroprivrede Srbije“.

Kad je u pitanju garancija za „Elektromrežu Srbije“, tu je reč o još povoljnijem projektu za Republiku Srbiju. Reč je o finansiranju projekta

Transbalkanski koridor, i to jedna izuzetno značajna deonica tog Transbalkanskog koridora, koji prolazi kroz Republiku Srbiju. To je izgradnja novog 400kV dalekovoda između Kragujevca 2 i Kraljeva 3, sa podizanjem trafostanice Kraljevo 3 na 400kV nivo.

Znači, reč je o projektu koji dramatično poboljšava opšte naponske prilike u Republici Srbiji, utiče na energetska efikasnost i predstavlja most unutar Republike Srbije koji na tom velikom koridoru sa severoistoka Evrope ka jugozapadu Evrope može da prevozi električnu energiju.

Ono što je značajno kod ovog kredita, gospodine Raduloviću, i zbog čega smo se opredelili upravo za tu kreditnu liniju jeste što je ona praćena grantom KfW-a u iznosu od 6,6 miliona evra. Reč je o projektu od 28 miliona evra; 15 miliona je kreditna linija, ostalo se finansira iz sopstvenih sredstava JP „Elektromreža Srbije“, odnosno sada AD „Elektromreža Srbije“.

Zašto kredit? Pa naravno kredit ako je praćen grantom sa jedne strane, ako su to najjeftinije moguće pare koje smo kao država ugovorili i, na kraj, pa niko ne koristi sopstveni keš ako ima izuzetno jeftin kredit za takvu investiciju. I to su neka opšta pravila.

Ono što ste tri puta danas rekli, i prilikom postavljanja pitanja, i tokom prepodnevne rasprave i na konferenciji za novinare, vezano je za jednu potpuno netačnu informaciju koju iznosite u javnost, u vezi sa rekonstrukcijom i izgradnjom odmarališta AD „Elektromreža Srbije“ na Kopaoniku. Odnosno, jedino što je tačno u onome svemu što ste izneli i što ste izneli na svom Tviter nalogu i na Tviter nalogu vaše grupe građana Dosta je bilo jeste da se tamo zaista gradi jedan objekat.

Šta je tačno? Tačno je da tamo „Elektromreža Srbije“ ima objekat, odmaralište „Tetreb“, za potrebe svojih zaposlenih. Taj objekat je zaista stari objekat, u izuzetno lošem stanju, neuslovan, niz godina se kao takav nije koristio i već duži niz godina se nalazi u investicionim planovima, ali zbog izrade Plana detaljne regulacije čekalo se sa rekonstrukcijom, izgradnjom i dogradnjom tog objekta. Plan detaljne regulacije urađen je 2014. godine i pristupilo se realizaciji tog projekta.

Taj projekat je rađen izuzetno ozbiljno. Ovo ovde što držim pred sobom i što vam sad upravo pokazujem je studija opravdanosti izgradnje novog objekta, koja je zbog značaja objekta i činjenice da se on nalazi na zaštićenom području, prošla proces revizije komisije.

„Elektromreža Srbije“ je opravdanost tog objekta pre svega zasnivala na obavezi da, što u skladu sa zakonom, što po kolektivnom ugovoru, zaštiti zdravlje zaposlenih, jer je od 1.300 zaposlenih u preduzeću „Elektromreža Srbije“ 593 onih koji rade u izuzetno otežanim uslovima ili su sa beneficiranim radnim stažom. Dakle, imaju obavezu da vode računa, da budu apsolutno odgovorni prema tim zaposlenima, da im obezbede prevenciju radne invalidnosti, rekreaciju i rehabilitaciju.

Iz tog razloga se pristupilo realizaciji tog projekta, koji je, ponavljam, pre svega, jedino i isključivo na raspolaganju svim zaposlenima u preduzeću „Elektromreža Srbije“, kao i sva njihova ostala odmarališta. Čini mi se da imaju još tri objekta, odmarališta.

Video sam da ste objavili da imate neki dopis zabrinutih ili ogorčenih zaposlenih. Pre svega, ja uvek stojim na stanovištu da se ozbiljni ljudi ne bave nepotpisanim dopisima, a i ako se bave, moraju vrlo ozbiljno da pristupe analizi svih tih elemenata. Tako da ozbiljno dovodim u pitanje da li su se to vama obraćali neki zabrinuti građani ili je to samo deo nekog pika koji vi imate ili neke čudne emocije koju imate prema preduzeću EMS i direktoru gospodinu Petroviću, koju eksponirate svako malo, najčešće pucnjem u prazno, kao što je to bila priča vezana za to da li je isplativo kupiti ili uzeti auto na operativni lizing, da se ne bih sada bavio time, ali moram pošto ste ovo tri puta spomenuli.

Prvo, nije tačno da taj objekat, kako ste napisali, ima 451, a danas rekli da ima trista i nešto kvadratnih metara korisne građevinske površine; reč je o objektu ukupne bruto građevinske površine od 798,27 metara kvadratnih. Vi ste gledali, pretpostavljam, jedan deo, ali niste do kraja to proverili, radi se samo o površini etaža koja iznosi 451,12 kvadratnih metara, al' ste prenebregli površinu prizemlja od 119 metara kvadratnih i površinu zemljišta pod objektom od 225,14 metara kvadratnih. Znači, radi se o 798 metara kvadratnih.

Nije tačno da je za taj posao plaćeno 150 miliona dinara. Uzeli ste u obzir predračunsku vrednost radova, a u procesu obezbeđivanja izvođenja tih radova postignuta je petnaestak procenata niža cena, znači otprilike 127 miliona.

Nije tačan podatak da je izgradnja tog objekta koštala, kako ste vi rekli, 3.000 evra po metru kvadratnom. Kad bi se i tako, moram da kažem potpuno neargumentovano računalo, uzimajući u obzir da ste promašili cifru, bila bi reč o 1.302, ali s obzirom na to da ovde nije reč samo o izgradnji već i o uređenju objekta, njegovom kompletnom opremanju, sa svim sadržajima, sobama, inventarom, kuhinjom i svim pratećim sadržajima, ni ta cifra nije tačna.

Konačno, nije tačna ni slika koju ste danas prikazali na vašem sajtu. Tu je reč o nekom tehničkom objektu, ne znam ko vam je to podmetnuo i zaista mi je žao što ste naseli na takvu laž. Ovo je slika, gospodine Raduloviću, objekta koji se trenutno gradi. (Ministar pokazuje fotografije objekta.) Reč je o jednom novom, potpuno reprezentativnom objektu koji je vlasništvo Republike Srbije. Dakle, nije reč ni o kakvom razbacivanju niti bilo kakvom bacanju nekih državnih para. Ne, ovde je reč o povećanju državne imovine, ovaj objekat će sutra vredeti višestruko više.

I konačno, ovim završavam, nije tačno ni kako zovete to preduzeće. To preduzeće se ne zove „Elektromreže Srbije“ već „Elektromreža Srbije“ i molim vas da ubuduće budete precizniji. Hvala.

PREDSIEDNIK: Hvala na objašnjenju.

Gordana Čomić.

(Saša Radulović: Replika.)

Nemate reč.

(Saša Radulović: Replika.)

Pa nemate. Kako sad? Objasnio je ministar. Pa vi ste jutros ovo iznosili.

Možete da mašete koliko hoćete tim papirićima. Prvo, rekla sam vam da sam kratkovida i nemojte da me ismevate za to što sam kratkovida. Znači, ne vidim šta mi pokazujete, donećete tu.

(Saša Radulović: Član 104.)

Nemojte da me ismevate, ja stvarno nosim ogromnu dioptriju.

Jeste, član 104. stav 3. Znači, vrlo pristojno pojašnjenje onog što ste jutros iznosili. Vrlo pristojno.

(Saša Radulović: Replika, dva ministra.)

Pa ne sviđa vam se... Al' nisam tu da se nagađam; ili donesem odluku ili ne donesem.

Gordana Čomić, ako želi, iskoristiće vreme, ako ne, ne.

(Saša Radulović: Kako vas nije sramota?)

Hvala vam što kažete da treba da me bude sramota. Ja ništa drugo nisam ni očekivala od vas nego da me vređate.

(Saša Radulović: Kako vas vređam? Dajte nam reč.)

Ne, niste dobili reč. Samo sam vas pustila da čuju gledaoci kako umete da me vređate. To sam vam omogućila, da ne ispadne posle tvrdite kako nešto niste rekli.

Vređate me, vređate me i zbog moje kratkovidosti i zbog svega.

Gordana Čomić.

(Saša Radulović: Tražim reč.)

Ja bih molila Poslaničku grupu Dosta je bilo da ne kvvari svaku sednicu i ne prave haos baš uvek.

(Saša Radulović: Dajte nam reč.)

PREDSEDNIK: Dobićete reč na kraju; imate minut i 10 sekundi po članu 96.

(Saša Radulović: Dajte mi reč. Imam dva minuta za repliku.)

Da li želi poslanica Gordana Čomić da govori?

Ja ću se truditi da vam omogućim. Ja ću se truditi koliko mogu. Ako mi uspe, uspe.

(Saša Radulović: Dajte mi reč. Dva minuta.)

GORDANA ČOMIĆ: Zahvaljujem.

Upućujem Ministru Nedimoviću pitanje o sumi koju ne možemo da nađemo u budžetu Republike Srbije, a najavio ju je tokom rasprave, tj. grantovi i startapi za poljoprivrednike, uz opasku da je dobro što je podneo izvršenje budžeta Odboru, kao što je rekao kolega Ješić, ali je to učinio i ministar Đorđević za Ministarstvo odbrane, i bilo bi dobro da svi ministri podnesu izvršenje budžeta.

A ministru Vujoviću, s obzirom na to da ima dileme oko toga da li je oteo plate i penzije ili nije, i šta i kako dalje, ja imam predlog – od 15. januara dođite sa budžetom za 2018. godinu ovde u Skupštinu. Ne sa celim budžetom; dođite sa 500 miliona evra koji nam nedostaju, a koje treba da rešimo – kako da vratimo plate i penzije, kako da donesemo zakon o nelinearnom povećanju zarada, kako da uvedemo porez, recimo, crkvama, kako da se izborimo sa sivom ekonomijom i kako da uradimo ono što je teško, jer oteti plate i penzije je lako, a to je da uradimo reforme javnog sektora. Skupština tome služi. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Ministar Nedimović.

BRANISLAV NEDIMOVIĆ: Samo jedno kratko pojašnjenje. Nalazi se na delu koji se tiče podsticaja Uprave za agrarna plaćanja, iz jednog prostog razloga, zato što su u tom razdelu, u toj klasifikaciji planirana sredstva za mlade poljoprivrednike. Ona će kasnije biti posebnom merom, koja je izmenama Zakona o podsticajima u poljoprivredi, koji će biti pravni okvir, definisana i pravnim podzakonskim aktima detaljno regulisana. Nalazi se u toj grupi, odnosno u toj količini novca.

PREDSEDNIK: Hvala.

Marinika Tepić.

MARINIKA TEPIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Uvaženi gosti članovi Vlade, kolegice i kolege narodni poslanici, težišni deo rasprave dosada se uglavnom svodio na ono što bih nazvala spoljnom politikom ili spoljnim prikazom budžeta, odnosno kako se do njega došlo, koji je njegov okvir, konture, sa fokusom na obrazloženja kako se došlo do smanjenja deficita, što je svakako za pohvalu.

Ja ću se osvrnuti na neke stvari, u onoliko malo vremena koliko je ostalo za LSV i što moj predsednik Nenad Čanak juče nije stigao, a vidljivo je iz nekih pozicija direktnih budžetskih korisnika, i što razume svako ko učestvuje u ovoj raspravi i ko je prati, naravno, u direktnom prenosu.

Najpre što je nama bilo oči jeste pozicija koja se odnosi na usluge po ugovoru u iznosu od gotovo 20 milijardi dinara, gde je, na primer – to je manji iznos, ali opet vredan pažnje – za usluge po ugovoru za predsednika Republike predviđeno 36 miliona dinara. Mi smo mišljenja da bi bilo bolje da su ova sredstva planirana za programe zapošljavanja mladih ljudi, na primer u okviru Ministarstva omladine i sporta ili za pripadajući Fond za mlade talente istog ministarstva, jer smatramo da mladi ljudi, najdarovitiji, sa pravim diplomama treba dodatno da se obrazuju i da će svojim daljestečenim znanjima mnogo više i bolje služiti Republici Srbiji nego aktuelni predsednik Republike.

Ono što nam je takođe bilo oči jeste enorman iznos dotacija za Srpsku pravoslavnu crkvu, i to na više pozicija, kako kroz Kancelariju za Kosovo i Metohiju, tako i kroz druge pozicije. Da se razumemo odmah, što moj predsednik kaže, nemamo mi problem s Bogom, nego s njegovom administracijom na zemlji, a ta njegova administracija, za razliku od svih drugih

priznatih tradicionalnih crkava, kojih ima još četiri, to sveštenstvo prima plate iz budžeta Republike Srbije, prima penzije iz budžeta Republike Srbije, što ne prima nijedno sveštenstvo drugih tradicionalnih priznatih crkava u Republici Srbiji.

Mi smatramo da bi bilo bolje da su ta enormna sredstva, od jako mnogo stotina miliona dinara, uložena u Ministarstvo prosvete, u poboljšanje učeničkog i studentskog standarda, a koliko prati ministar prosvete, prepoznaje inovativne ideje i sigurna sam da bi ta sredstva, na primer, radije uložio u nove obrazovne sadržaje o reproduktivnom zdravlju, seksualnom obrazovanju, o prevenciji HIV-a, a Ministarstvo zdravlja, na primer, za prevenciju HPV virusa, kobnog po naše žene, koji je na najvišem nivou u odnosu na sve žene Evrope.

I dalje ono što nas deranžira jeste, pošto stalno slušamo vapaje nad problemom bele kuge, da nas je sve manje, i ne znam kome će svi ovi budžeti, planovi služiti ako se ovako nastavi, ali, s druge strane, ovaj budžet predviđa svega 130 miliona za populacionu ili pronatalitetnu politiku, dok je, na primer, budžet za avio-službu Vlade 270 miliona. Dakle, gotovo dvostruko veći.

Ili, ako želite, Budžetski fond za lečenje retkih bolesti i stanja koja se ne mogu lečiti u Republici Srbiji sveden je na 200 miliona dinara, što je takođe mnogo manje nego avio-služba Vlade. Avio-služba Vlade je na ovoj poziciji i pored toga što svaki direktni budžetski korisnik, dakle svako ministarstvo, sve agencije imaju dodatne posebne pozicije za putne troškove.

Ono što bih istakla jeste da je jedini direktni budžetski korisnik koji je po nama razborito planirao svoj budžet – to ne znači da drugi možda nisu umeli, ali nisu raspolagali većim sredstvima, kao na primer Ministarstvo omladine i sporta, za koje smatram da je trebalo da dobije više sredstava kako za razvoj školskog sporta, paralelno i prosveta, takođe i zbog početka već novog olimpijskog ciklusa – ali po nama jedini razborit budžet jeste planiran u Ministarstvu za državnu upravu i lokalnu samoupravu.

Još kada bi Ministarstvo reiniciralo izmenu Zakona o finansiranju lokalne samouprave i vratilo ga na stanje od pre nekog vremena, kada je drastično smanjen prihod lokalnim samoupravama na osnovu poreza na zarade kao najsigurniji prihod za naše opštine i gradove, onda bi zaista ovaj budžet bio kompletan, a ja se nadam da će ministarka imati sluha za to i da ćemo se vratiti na početni stadijum, a da se potom prvo promeni osnovni Zakon o lokalnim samoupravama, a tek onda prateći Zakon o finansiranju jedinica lokalne samouprave.

I to su samo neki od razloga, pored onih koje je juče navodio Nenad Čanak, zbog kojih mi nećemo moći da podržimo ovaj budžet, ali ćemo se potruditi da, kroz amandmane, svojim doprinosom i, nadam se, konstruktivnim predlozima pokušamo da utičemo na ono što je tekuće i postojeće da on izgleda bolje. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima ministar Lončar. Izvolite.

ZLATIBOR LONČAR: Ja ću vam odgovoriti samo na par pitanja što ste rekli. Što se tiče HPV vakcine, mislim da vam je poznato da smo mi ove godine krenuli sa HPV vakcinom. Druga stvar, imate i u Skupštini, koja je prihvatila da bude promoter svega toga, i da smo to sve uvrstili u budžet i da će to ići od iduće godine komplet, za celu Srbiju.

Druga stvar, što se tiče Budžetskog fonda za lečenje bolesti za decu koja ne mogu da se leče u Srbiji, dosada je utrošeno 271.267.624 dinara. Četrdeset petoro dece je poslato u inostranstvo, lečeno i izlečeno. Dakle poslata su 84 uzorka razne krvi ili nekog drugog materijala i uspostavljena je dijagnoza. Plaćeno je stranim stručnjacima da dođu i ovde u Srbiji tretiraju i operišu devetoro naše dece.

Imamo apsolutno dovoljno sredstava u tom fondu, trenutno više od sto miliona. I, vezano za taj fond, tu apsolutno nikakvih problema nema, a podsetiću vas da smo mi napravili taj fond i da taj fond funkcioniše otkada je formirana ova vlada. Znači, to su činjenice i taj fond će nastaviti dalje da radi još više. Eto, to je istina.

PREDSIEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima Ana Brnabić.

ANA BRNABIĆ: Evo ja samo kratko da vas zamolim i da apelujem u stvari da pogledate Nacrt zakona o izmenama i dopunama Zakona o lokalnoj samoupravi, on je na sajtu Ministarstva, počela je javna rasprava, i da nam pošaljete komentare. Svakako bi nam značilo, jer to je sistemski zakon, jako važan, i ako bismo mogli da postignemo što veći stepen konsenzusa... Svakako su nam važna i vaša iskustva u tome kao regionalne stranke, tako da pogledajte taj zakon, pa možemo da vidimo onda kako da ga sredimo pre nego što krene u proceduru.

PREDSIEDNIK: Zahvaljujem.

Izvolite.

MARINIKA TEPIĆ: Zahvaljujem. Hvala na informaciji o Nacrtu zakona, za koji se nadam da predviđa bar promenu sa monotipskog na politipski sistem uređenja lokalne samouprave.

Volela bih samo dodatnu informaciju od ministra zdravlja oko prevencije HPV, odnosno HPV vakcina koje je pominjao – u kom režimu su, da li se i dalje odnose na devojčice od 10 do 14 godina, koja populacija će biti obuhvaćena, s obzirom na to da je neuspela inicijativa, nažalost, u AP Vojvodini je propala pre nekog vremena oko HPV vakcine, prvenstveno zbog nesaglasja roditelja koji su imali premalo informacija da bi prihvatili jednu ovakvu meru.

Što se tiče budžetskog fonda koji ste pominjali, da, znam, on je 2013. godine osnovan, međutim, i pre toga su prihodi na osnovu Zakona o igrama na sreću bili delom, u odnosu 40%, pa jedna petina od toga, pored Crvenog krsta, istraživanje retke bolesti itd., bili negde opredeljavani. To je

trebalo da bude budžetski fond i neka sredstva su se slivala za istraživanje retkih bolesti. Ne znam kako su se trošila, ali volela bih da znam i taj podatak.

Znam da je Fond uspostavljen 2013. godine i ja već nekoliko sednica zaredom idem sa inicijativom za izmenu Zakona o igrama na sreću, kojim bi se s 5% po osnovu Zakona o igrama na sreću na 25% povećala sredstva koja bi se dodatno direktno slivala u ovaj budžetski fond. Jer, koliko god vi kažete da je on zadovoljavajući, mi i dalje imamo situaciju da imamo humanitarne apele kroz SMS i humanitarne koncerte da bismo najranjivijim grupama obezbedili lečenje van naše zemlje ili, kako vi kažete, dovođenjem stranih stručnjaka da intervencije obavljaju ovde Hvala.

PREDSEDNIK: Izvolite. Ministar Lončar.

ZLATIBOR LONČAR: Prvi put čujem od vas, ali sa ovim fondom igre na sreću ili bilo šta nema nikakve veze i ne puni se. Ovaj fond je najvećim delom bio popunjen iz budžeta. Drago mi je da ste saglasni sa ovim fondom. Ovaj fond je ono što je išlo kroz sve te akcije, SMS poruke, koncerti i ostalo.

Ovo je dobra prilika da kažem svima – dosta akcija sam video koje su se sprovele, a da uopšte nisu pokušale da dođu do ovog fonda. Ovom prilikom apelujem na sve ljude, oni svi znaju da ovaj fond postoji, ali ne može Fond nekome da pomogne ako neko ne zatraži pomoć. Eto, to je činjenica. Video sam par akcija, ali nije bilo umesno.

Znači, Fond postoji, ali ne može da pomogne nekom ko to ne želi. Fond ima dovoljno novca, za ovaj fond neće biti nikakvih problema, ali morate da se obratite Fondu da bi vam pomogao. A ovo su brojevi vezani za novac, koji sam vam rekao, koji se potrošio i koji ima tu da pomaže svima onima koji traže da taj fond pomogne i kojima će pomoći.

Što se tiče HPV vakcine, vi ste tu u pravu, to je jedno izuzetno osetljivo pitanje. Zato smo mi oprezno ušli sa njim kroz te pilot-projekte, da ljudi vide. Jednostavno, imaćemo ovde u Skupštini raspravu, pa ćemo na osnovu toga i raspoloženja svih onih, već su zakazana ta javna slušanja i rasprave, evo, mislim da je već sledeće nedelje, dođite, svako ima pravo da kaže svoje mišljenje. Ne želimo nikome ništa da namećemo, a posebno u tim oblastima gde imamo različita mišljenja.

Još jednom apelujem – iskoristite ovaj fond, on postoji i nema nikakve potrebe ni za SMS-om, ni za dobrotvornim koncertima, ovaj fond može da pomogne svima kojima je pomoć neophodna.

PREDSEDNIK: Hvala.

Idući četvrtak je javno slušanje, Odbor za zdravstvo je zakazao, ne znam tačno u koliko sati, ali javićemo svim poslanicima.

Reč ima Vanja Udovičić.

VANJA UDOVIČIĆ: Hvala, predsedavajuća.

Dame i gospodo, samo kratko da odgovorim u vezi sa Fondom za mlade talente. Otkako sam predsednik Fonda za mlade talente, Vlada je povećala iznos stipendija sa 25.000 dinara na 30.000 i broj stipendija sa 1.000 na 1.200. Ove godine kasnimo sa raspisivanjem konkursa zbog usvajanja budžeta, jer želimo da povećamo broj stipendija i ove godine, za 50 stipendija, a to će biti naredne godine. Mislim da je to snažna poruka mladim ljudima da smo u ove tri godine povećali sa 1.000, sada sa novim konkursom, na 1.250 stipendija – prvenstveno za studente završnih godina osnovnih studija.

Spomenuli ste i razvoj školskog sporta. Vrlo dobro smo sarađivali u prethodnom periodu. Ono što želim da poručim jeste da su u odnosu na sam budžet Ministarstva omladine i sporta opredeljena sredstva za renoviranje fiskulturnih sala u onom delu koji se odnosi na to da obnovimo sportske rekvizite, a prvenstveno mislim na golove, koševе, konstrukciju, lopte, mreže, i to u saradnji sa drugim ministarstvima.

Na taj način Vlada želi da pošalje snažnu poruku, sa ministrom prosvete ali i sa potpredsednicom Vlade, ministarkom Mihajlović, da želimo da kroz opredeljena sredstva u naredne dve godine, možda i u kraćem vremenskom periodu, obnovimo svu sportsku infrastrukturu, tj. rekvizite u svim fiskulturnim salama širom Srbije. Na taj način ćemo da podstaknemo jačanje i razvijanje školskog sporta, ali i samog prosvetnog sistema. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Hvala lepo.

Reč ima Enis Imamović. Izvolite.

ENIS IMAMOVIĆ: Hvala, predsednice.

Uvaženi ministri, želim na samom početku da kažem da poslanici SDA Sandžaka neće podržati ovakav predlog budžeta. S aspekta Bošnjaka, ali i svih građana koji žive u Sandžaku, ni ovaj predlog budžeta nije dao adekvatno rešenje za ogromne probleme koji se decenijama gomilaju u Sandžaku. Mi smo sa nekoliko amandmana pokušali da popravimo ovakvo rešenje i damo odgovore na ova nagomilana pitanja.

Iako se radi o jednom od najmlađih regiona u Evropi, u Sandžaku je ogromna nezaposlenost, naročito među mladim ljudima. Ona je i do tri puta veća nego što je to slučaj sa republičkim prosekom danas, od od 53% nezaposlenih u Novom Pazaru, do negde oko 60% u Tutinu, a sličan je slučaj i sa Sjenicom, Prijepoljem, Pribojem i Novom Varoš.

Kao direktan rezultat ovako loše Vladine politike mi danas imamo na hiljade i hiljade mladih ljudi koji svakodnevno odlaze u zemlje Zapadne Evrope i tamo rade najslabije plaćene poslove, pa čak i oni koji imaju fakultetske diplome.

Ono što nas u Sandžaku takođe veoma interesuje jesu i sredstva za izgradnju Koridora 11 preko Peštera. Mi predlažemo da se u budžetu za 2017. godinu opredele sredstva za izradu prostornog plana koji će na neki način otkloniti svaku sumnju da će ovaj projekat biti izgrađen.

Nedostatak ovih sredstava u budžetu otklanja i ovo veliko pitanje da li će građanima Sandžaka biti otet i ovaj projekat kao i svi kapitalni projekti dosada, poput železnice koju čekamo više od sto godina, fabrika, puteva, bolnica i tako dalje.

Mi smo amandmanima, kao što rekoh, predložili da se u ovaj budžet uvrste i sredstva za rekonstrukciju regionalnih puteva Novi Pazar – Tutin i Novi Pazar – Sjenica, jer se ovde radi o putevima koji su garantovano među najgorim putevima u zemlji, a Novi Pazar – Tutin je u najlošijem stanju.

PRESEDAVAJUĆI (Đorđe Milićević): Zahvaljujem, gospodine Imamoviću. Vreme koje pripada vašoj poslaničkoj grupi je za ovu tačku dnevnog reda u načelu isteklo. Isteklo je vreme koje pripada poslaničkoj grupi kojoj vi pripadate, vezano za ovu tačku dnevnog reda.

ENIS IMAMOVIĆ: U redu, o detaljima ćemo nastaviti prilikom rasprave o amandmanima.

PRESEDAVAJUĆI: Naravno. Predstoji rasprava o pojedinostima. Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo. Izvolite.

SRĐAN NOGO: Poštovana gospodo narodni poslanici, uvaženi ministri, Poslanička grupa Srpskog pokreta Dveri, naravno, neće glasati za ovaj budžet.

Slušajući izlaganje kako predsednika Vlade tako i ministara, ja se zaista pitam da li mi živimo u istoj državi. Očigledno postoji jedna država Srbija koja se nalazi samo u vašim medijskim nastupima i druga koja je u realnosti. Mislim da je vreme da vas neko probudi iz te bajke i da vam kaže da, pored te vaše šarene laže bajke, postoji neka druga bajka, Hans Kristijan Andersen ju je napisao, a to je „Carevo novo odelo“. Znači, car je go.

Ovaj budžet je jedan skup na vrlo klimavim nogama, naročito ta prihodna strana, koja iznosi milijardu devedeset dva miliona itd., da ne govorimo dalje, velika je cifra. Stavili ste nerealan povećanje poreza na dohodak građana – sa 45,4 milijarde na 56 milijardi, odnosno 19%. Deo ovog povećanja se odnosi na prelivanje iz lokalne samouprave.

Mi smo nedavno usvojili jedan zakon koji smo kritikovali, gde uzimate 4,8 milijardi od lokalnih samouprava, ali takođe predviđate i 5,6 milijardi povećanja dohotka na zarade. To je praktično, sa ovim načinom zapošljavanja i ovim tempom zapošljavanja, nemoguće, s obzirom na to da mi znamo da više ljudi dobije otkaz nego što zasnuje radni odnos, odnosno da same plate nikako ne rastu, a vi to i priznajete, jer ćete uzeti preko 20 milijardi zaposlenima u javnom sektoru.

Porez na dobit pravnih lica je takođe nerealan i precenjen. Vi očekujete da ćete ga povećati sa 58,3 na 74,4 milijarde, 22% povećanja poreza na dobit pravnih lica, što je zaista izuzetan skok, znači 16,1 milijarda dinara povećanja, a onda biste morali da pravite i veću projekciju rasta bruto nacionalnog dohotka, ako je zaista toliki rast.

Ne znam zaista od koga naplaćujete, s obzirom na to da su vam glavni ti strani investitori, kojima se vi toliko hvalite, upravo one kompanije koje ne uplaćuju ovaj porez i ja postavljam pitanje kako možete da se hvalite stranim investicijama kada je to opterećenje koje pogađa mahom domaća pravna lica i domaće preduzetnike, a ovi najveći, koji su dobili toliko velike subvencije da bi došli u Srbiju, iznose svoj profit i ovde ne plaćaju porez na dobit.

Prihod od PDV-a – i tu očekujete rast, ali što je ovde naročito problematično jeste prihod od PDV-a iz uvoza, sa 333 milijarde na 357, naspram prihoda na domaću robu sa 90 na 106 milijardi. Znači, porast na robu iz uvoza je 24 milijarde, a na domaću 16 milijardi. Očekujete, znači, dalje povećanje uvezene robe u Srbiji, koja iznosi preko 75% kada se gleda ova struktura PDV-a, i to nikako ne može da ohrabruje domaću privredu i domaću proizvodnju.

To je još jedna od ozbiljnih zamerki, kako će se Srbija razviti ukoliko zavisimo od uvoza. Da zavisimo od uvoza pokazuje i vaše planirano povećanje prihoda od carina, sa 34 milijarde na 38 milijardi, to je nešto preko 10%, a ne podižete carine, što znači da očekujete dodatni rast uvezene robe i dodatno zatiranje proizvodnje u Srbiji.

Povećanje akciza. Malopre smo čuli da uzimate od građana skoro 15 milijardi dinara na akcizu za struju, ali mene zanima kako očekujete da uzmete 144 milijarde od akciza na gorivo – znači, to je rast za nekih osam milijardi u odnosu na prethodnu godinu – ako imamo najave da će cena nafte u svetu da raste posle sporazuma između Rusije i OPK-a. Onda raste i cena dolara, tako da je zaista zanimljivo kako mislite da ostvarite dodatni namet na teret građana.

Nerealno povećanje dobiti javnih preduzeća sa osam na 16 milijardi dinara. Zaista ne vidim kako očekujete toliko prihod, osim, naravno, ako ne planiraju da uzimaju kredite da bi nerealno iskazivali sopstvenu dobit. To bi se takođe odrazilo i na rast bruto nacionalnog dohotka, a vi to niste predvideli. Takođe, smanjujete zarade u javnom sektoru za 22 milijarde, uzimate dodatne pare od građana.

Šta ovo pokazuje, kako vi punite budžet? Isključivo građani Srbije pune budžet, isključivo domaće firme pune budžet.

Još jedna problematična stavka, molim da objasnite, nismo to puno komentarisali: „Potrebna sredstva za finansiranje budžetskog deficita, nabavku finansijske imovine i otplatu glavnice po osnovu dugova domaćim i stranim zajmodavcima za direktne i indirektno obaveze Republike Srbije iz člana 1. ovoga zakona u ukupnom iznosu od 858.870.388.000 dinara, planirano je da se obezbede iz zajmova domaćih i međunarodnih komercijalnih i multilateralnih finansijskih institucija...“ To znači dodatno zaduženje za nekih skoro 860 milijardi dinara. Pa vi ste zaista šampion, gospodine Vujoviću.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar dr Dušan Vujović.

DUŠAN VUJOVIĆ: Moraćemo ponovo da prođemo kroz cifre. Znači, cifre koje projektujemo za budžet 2017. godine zasnovane su na realizaciji za prvih devet-deset meseci, zavisno od kategorije, projekcijama do kraja godine i onda vrlo konzervativnim povećanjem za narednu godinu.

Idemo redom. Porez na dohodak građana 49 milijardi, procena ostvarenja do kraja ove godine. Tu smo možda 1% plus-minus. Znači, 49 milijardi. Sami ste rekli, 4,8 milijardi dobićemo promenom zakona o finansiranju lokala i razlika je, projektuje se 56. Prema tome, to je svega sedam, od toga je 4,8 to povećanje i 2,2 naredno. Ako vi mislite da je to nerealno, objasnite mi, molim vas. Znači, razlika između 49 i 56 je sedam, od toga je 4,8 preraspodela poreza na dohodak građana između gradova, opština i Republike, uvedena Zakonom o finansiranju lokalne samouprave. Kolega Brnabić je branila taj zakon početkom oktobra.

Dobit pravnih lica – 72 milijarde procena ostvarenja, u budžetu imamo 74,4. Samo 2,4 milijarde više, vrlo konzervativno.

PDV – 447,6 procena ostvarenja za ovu godinu, koja je veća od plana, ali vi gledate budžet, a ja vam govorim ostvarenje plus projekcije do kraja godine – 466,0 za sledeću godinu. Znači, razlika je manje od 20, razlika je nekih 18,4.

Pomenuli ste cifre PDV-a na uvoz i domaćeg PDV-a, ali neto domaćeg PDV-a, pošto bruto domaći PDV uključuje u sebe i povraćaj PDV-a za izvoz. Mi smo projektovali to na osnovu najboljih procena koje imamo o kretanju izvoza i uvoza. Malopre sam govorio stope rasta i izvoza i uvoza, kretanje cena na svetskim tržištima i procene PDV-a na uvozna dobra, koje su nam dosada uvek bile dosta dobre, a kod izvoza priznajem da imamo element neizvesnosti kod procene povraćaja, pošto to zavisi ne samo od neke prethodne dinamike, nego zavisi od toga koji nivo PDV kredita imaju firme.

Znači, firma koja počinje novi biznis i uvozi opremu podiže taj nivo PDV kredita da bi lakše i brže dobijala povraćaj. Ona formira kredit i onda odatle to začas dobije pare nazad. Firme koje su završile investicije to smanjuju. I tu je potreban mnogo složeniji model od onog koji mi imamo da bismo procenjivali tu dinamiku. Plus imamo oko šest hiljada obveznika koji se bave radnjama koje nisu po zakonu u povraćaju PDV-a, znači povuče PDV pa ugasi firmu, odnosno firmu bankrotira namerno i proda je svom prijatelju ili nekom. Imamo ljude sa 140 do 170 firmi zatvorenih iza sebe i rekli smo Poreskoj upravi – kada se takvi ljudi prijavljuju za povraćaj PDV-a, pogledajte pre nego što vratite, jer te firme nestaju i štete državu za ogromna sredstva.

Drugo, kod akciza imamo 265 milijardi sve zajedno, to uključuje i akcize na naftne derivate, na alkohol i na sve živo, imamo godišnje planirano povećanje akciza koje je uvek u kalendaru povećanja akciza i ti će se zakoni naći pred vama sledeće nedelje.

To minimalno povećanje i neko povećanje prometa daje nam povećanje od 271, to je svega šest-sedam. Znači 271, takođe veoma

konzervativno. Ovo čak ne računa sa ozbiljnijim smanjenjem sive ekonomije koje mi očekujemo. Znači, mi očekujemo da ćemo, kao i ove godine, prebaciti ostvarenje i PDV-a i akciza.

Bliska stopa inflacije je puka indeksacija, razumete, ono što će ući u stope i ne očekujemo nikakve efekte smanjivanja sive ekonomije, a realno je da ih očekujemo i da ih imamo, pošto očekujemo reorganizaciju Poreske uprave i unapređenje rada Poreske uprave.

Carine – 36,3, to ste pomenuli; 38,6, izuzetno konzervativno. Znači, samo ono povećanje uvoza vam objašnjava ovo povećanje, bez promene bilo kakvih stopa, bez promene bilo kog drugog parametra.

Konačno, imamo ostali neporeski, oni su bukvalno konstantni – 10,2 i 10,4. Neporeski prihodi 184,8, 162,6. Manje. Manje za 22 milijarde, zato što, kad pogledate detalje, videćete u tome da postoje elementi gde procenjujemo. Ovde, između ostalog, ulaze i dividende i sve ostalo. Potreban je jedan detaljniji analitički pregled da bi se ovo videlo. Idemo vrlo konzervativno. I kad tome dodate donacije koje se, na osnovu cifara koje imamo, povećavaju sa 8,9 na 13,5, dobijete cifru gde nam se ukupni prihodi 2017. godine ocenjuju na 1.093 milijarde zaokruženo, u odnosu na 1.074 milijarde procena na osnovu izvršenja. Razlika je bukvalno 19 milijardi.

To je po meni potcenjeno. Ako išta, ovde postoji prostor da će ostvarenje biti bolje od ovoga i zato kažem – ovo što planiramo, planiramo konzervativno na strani prihoda i očekujemo da će biti bolje. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Narodni poslanik, Srđan Nogo, replika. Izvolite.

SRĐAN NOGO: Razumem ja vas, gospodine Vujoviću, ali opet moram da vam kažem kao građanin – nije lako izdržati sve namete koje je uradila SNS, odnosno prethodne tri vlade.

Akciza za gorivo – kako očekujete rast ukoliko dođe do poskupljenja goriva? Jer kada je cena goriva bila na istorijskom minimumu, imali smo najskuplje gorivo u regionu, a zamislite ako krene da raste cena goriva, kako će se to dalje odraziti na naš budžet. Pa onda dalje, da vidimo inflaciju, s obzirom na to da će troškovi transporta porasti. Pa ako ste računali smanjenje plata recimo 22 milijarde za zaposlene u javnom sektoru, da li ste tu računali i smanjenje prihoda od PDV-a, jer će pasti njihova kupovna moć?

To su vrlo nezgodne stvari. Ja razumem kako vi gledate sa stanovišta države, ali šta da kaže jedan običan građanin? Koliko će još dugo srpski privrednik ili srpski radnik moći da izdrži ovakve namete?

Zamolio bih vas i da prokomentarišete dodatnih skoro 860 milijardi zaduženja, jer ako su hiljadu i 93 milijarde planirani prihodi, vi želite dodatnih 860 milijardi dinara da zadužite Srbiju.

Između ostalog, deo tih zaduženja, skoro 13 milijardi, uzima i Ministarstvo privrede, pa onda 11 milijardi od tog kreditnog zaduženja u inostranstvu odvajaju da bi investiralo u strane investitore. Umesto, recimo, da

direktno investira u privredu, ono investira u strane investitore, da oni dođu, uništavaju našu konkurenciju.

Zato nam je, recimo, 75% robe na našem tržištu iz uvoza. Mi imamo veliku potrebu za supstitucijom uvoza. To je velika potreba i ja apelujem da Vlada nešto uradi na tom planu. Ubija konkurenciju, zauzima tržište, iznosi sav profit iz Srbije i radnike, koje bedno plaća, videli smo slučaj sa radnicom „Jure“ koja je dobila otkaz kada je obolela od kancera, a još uvek nije za tu radnicu bilo isplaćeno ono što je „Jura“ dobila od države za nju. To je jedna veoma problematična stavka.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Nogo.

Reč ima ministar dr Dušan Vujović.

DUŠAN VUJOVIĆ: Pošto je premijer danas već odgovarao na pitanje koje se odnosi na cifre iz člana 1. budžeta, poslednji deo prve tabele koji se zove pod B, račun finansiranja, dozvolite mi da ponovim.

Znači, 859 milijardi, zaokruženo, jesu tzv. bruto potrebe u finansiranju. Bruto potrebe u finansiranju u sebi uključuju, kao što je logično, deficit od 69,1 milijardu i sve ostalo je refinansiranje obaveza koje dospevaju u narednoj godini. To vam je 789 milijardi. Podelite to sa 120, to je oko šest milijardi evra. Od 24 milijarde to je, otprilike, jedna četvrtina našeg duga, dospeva tokom naredne godine.

Prosečna starost duga nam je pet godina; to su vam sve one obveznice koje smo izdali koje dospevaju, koje se uglavnom refinansiraju. Možda dospeva malo više, ali mi ovde uzimamo neto cifru. Prema tome, jedan deo ćemo vratiti bez refinansiranja kada dospeju, odnosno otplatićemo glavnice i nećemo ponovo, a većinu ćemo reciklirati možda sa dužim rokom, a možda sa istim ili sličnim rokom, od 53 dana do deset godina.

Znači, šest milijardi dospeva za refinansiranje. Da imamo, kojim slučajem, evo, recimo, da prodamo sve što imamo, i Telekom i Aerodrom i sve ostalo, možemo da vratimo ako želimo, al' to ne bi bilo dobro, nego ono što je cilj, to je da ovo refinansiramo, ali sada po nižim kamatnim stopama i poželjno dužem roku. Tako da se opterećenje na budžet spušta. Setite se, spušta se sa 140 milijardi na 133 milijarde. Tu je uračunat ovaj efekt.

Na osnovu boljeg kreditnog rejtinga zemlje to odvratno inostranstvo nam priznaje smanjenje kamata i mi se približavamo zemljama koje su ispred nas i po nivou dohotka i po svemu u regionu. Imamo kamatu koja se sada minimalno razlikuje; nikada nije bila niža razlika između nas i euribora. Euribor je negativan. Mi sada refinansiramo po 2%, 2,5%, 2,7%. Time smanjujemo prosečnu cenu duga za oko 40-50 miliona evra na svaku milijardu evra.

Prema tome, ovim smanjenjem očekujemo da ćemo uštedeti Srbiji za jedno šest milijardi evra, da ćemo uštedeti oko dvesta miliona evra. To se i vidi u smanjenju za šest-sedam milijardi troškova kamata. Dakle, to je objašnjenje – 69,1 je deficit i njega ćemo sigurno morati da finansiramo, ali pošto

su od tih 69,1 projektni zajmovi 43,5, oni već imaju obezbeđene izvore finansiranja, a očekujemo da ćemo iz kredita za podršku budžetu finansirati razliku. Znači, mi se nalazimo u vrlo komotnoj situaciji.

Prema tome, ovo refinansiranje ne treba nikoga da zbunjuje, to svaka zemlja ima. Svaka zemlja ima bruto potrebe za finansiranjem, koje su višestruko veće od neto potreba za finansiranjem, a neto su deficit plus promena likvidnosti, koju mi verovatno nećemo menjati u narednoj godini. Videćete na dnu ove tabele, to je nekakvo minimalno zaokruživanje, to je promena likvidnosti. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Miladin Ševarlić. Izvolite. Vreme preostalo Poslaničkoj grupi Dveri je tri minuta i 42 sekunde.

MILADIN ŠEVARLIĆ: Zahvaljujem.

Sutra je veliki jubilej, 170 godina zemljoradničkog zadrugarstva u Vojvodini. Pitam ministra poljoprivrede da li će nastaviti pogubnu politiku prema zemljoradničkim zadrugama tako što će finansijski podržavati na isti način kao i registrovano poljoprivredno gazdinstvo fizičkog lica.

Drugo, molim ministra finansija, ministra poljoprivrede i bivšeg ministra poljoprivrede a sadašnjeg ministra privrede, ali i ministra za rad, socijalnu politiku i tako dalje da iznađu rešenje i isprave nepravdu koja je učinjena 2012. godine kada je jednom SMS porukom otpušteno 1.658 asistenata savetodavaca, među kojima je bila grupa od pedesetak savetodavaca u Poljoprivrednoj službi u Nišu, koji nisu dobili zarađenih 5.235.500 dinara, a ta sredstva su iz Poljoprivredne službe Niš vraćena u budžet Republike Srbije. Ispravite tu nepravdu, tim pre što na današnji dan, prema evidenciji Nacionalne službe za zapošljavanje imamo 5.513 nezaposlenih diplomiranih inženjera, agronoma i veterinara. Među njima je 26 doktora nauka i 414 magistara, mastera i specijalista.

Jedina konstanta svih vlada, uključujući i sve vlade ovog režima od 2012. godine do danas, jeste da nijedne godine nije ispunjena zakonom propisana obaveza o minimalnih 5% podsticaja za poljoprivredu i ruralni razvoj. Osim dve godine, od 2004. godine to je karakteristično i za sve prethodne vlade.

Zahvaljujući ljubaznosti Ministarstva poljoprivrede, uspeo sam da dobijem podatke o planiranom i realizovanom budžetu za subvencije u poljoprivredi i ruralnom razvoju od 2013. godine do 2015. godine.

Ovaj budžet za 2017. godinu jeste veći nego što je bio budžet za 2016. godinu, ali on je tek na nivou budžeta koji je isplaćen, odnosno realizovan 2014. godine, prema dokumentaciji Ministarstva poljoprivrede koju sam dobio.

Ako je tačna napomena koju sam dobio od ministra finansija da se u smislu zakona kojim se uređuje budžetski sistem 5% obračunava na 916 milijardi i 800 miliona prihoda od poreza, to znači da agrarni budžet treba da bude 45 milijardi i 840 miliona.

Znači ove godine, ako je 27.495, koliko je predviđeno u ovoj poziciji, to je svega 3%, a ako je 34,8 milijardi, koliko mi je rekao kolega Obradović danas u Ministarstvu poljoprivrede, to znači da je poljoprivrednicima zakinuo jedanaest milijardi, a nikada dosada nijedna Vlada od ove tri nije našla za shodno da, pored zahvalnosti zaposlenima kojima su smanjene plate 10% i penzionerima kojima su smanjene penzije 25%, kaže da je i do 40% u pojedinim godinama bio manji agrarni budžet nego što je zakonom propisano. Recite jednom hvala poljoprivrednicima.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Ševrliću.

MILADIN ŠEVRLIĆ: Molim vas samo da ministar finansija i ministar poljoprivrede objasne da li su podsticaji u poljoprivredi prema Zakonu o podsticajima 27,495 ili 34,883?

PRESEDAVAJUĆI: Svakako su razumeli pitanje.

Reč ima ministar Branislav Nedimović. Izvolite.

BRANISLAV NEDIMOVIĆ: Zahvaljujem.

Ovde imamo nekoliko pitanja; nekoliko, čini mi se, pogrešnih tumačenja cifara. Ono što je istina, podsticaji u poljoprivredi i ruralnom razvoju su 27 milijardi i 495 miliona i 999, što je oko 2,5 milijardi više nego što je bilo predviđeno u budžetu za 2016. godinu.

Moram reći da je budžet Ministarstva veći za 8,11% nego što je bio u prethodnoj godini. Imamo prekinut negativan trend umanjenja sredstava i imamo prvi put značajno povećanje. Isto tako moram reći da nisu samo podsticajna sredstva ono što je sadržano u poljoprivredi. Tu imamo još dodatnih izdataka, koji se tiču upravljanja poljoprivrednim zemljištem, upravljanja vodama, bezbednosti hrane, veterinarstva i fitosanitarne politike, isto tako nadzor koji se tiče poljoprivrede, tako da je taj volumen sredstava mnogo, mnogo veći.

Činjenica je da je u ovom trenutku u samom budžetu Ministarstva, u odnosu na 916 milijardi, to 4,78%. Vi ćete onda meni reći verovatno da tu treba izbiti životnu sredinu, ali ja vam mogu reći još jednu stvar, koja nije sadržana u rashodnoj strani nego nam je dato pravo, ukoliko budemo realizovali projekte u oblasti navodnjavanja, a tiče se Abu Dabi fonda i 14 projekata koji će biti realizovani već od januara kroz ovaj projekat, mi ćemo imati dodatnih 3,6 milijardi, koje će biti implementirane tokom 2017. godine.

Intencija Ministarstva, zajedno i u saradnji sa Ministarstvom finansija, jeste da povećavamo nivo sredstava koja su sadržana u okviru Ministarstva poljoprivrede i životne sredine. Ja mogu samo da vam kažem da nisu podsticajna sredstva jedino ono što su izdvajanja za poljoprivredu.

Drugo pitanje, koje je bilo vezano za zemljoradničke zadruge, da, sutra je godišnjica, sutra oni to obeležavaju u Novom Sadu. Mi imamo 80 novih zadruga koje su formirane na osnovu novog zakona o zadrugama i u merama koje su bile sadržane u 2016. godini, koje je Vlada inicirala, propisane su posebne pogodnosti ukoliko zadruge apliciraju za određena sredstva u oblasti investicija.

Isto tako, taj volumen sredstava je predviđen i kod kreditiranja, u znatno većem iznosu nego kad je reč o poljoprivrednim gazdinstvima. Mi ćemo naročito potencirati priču o zadrugarstvu u 2017. godini i pokušati da objasnimo svima da udruženja građana imaju jednu svoju svrhu, a zadrugarstvo i proizvodne grupe su oblici koje treba da potenciramo u budućnosti kao nešto što stvara dodatnu vrednost.

Udruženja su u redu, ali za rasprave i za nametanje određenih tema u oblasti poljoprivrede, ali priče o zadrugarstvu i priče o udruživanju kroz taj oblik je u stvari ono što nama treba kao poljoprivredi.

Ono što nama predstavlja veliki problem to je terminološko određenje zadruga. Ona ima veliku tradiciju, ali je jako devastirana od devedesetih godina. Pojedini poljoprivredni proizvođači, kada čuju za termin zadruga, najčešće misle da će doći do dezintegracije imovine. Složićete se vi s tim, šta se sve dešavalo devedesetih i posle 2000. godine. Ali nama šta treba, to je udruživanje ljudi da bi ostvarili veću vrednost tako što se udružuju da nabavljaju mehanizaciju, da nabavljaju repromaterijal kako bi njihovi troškovi bili što manji. To je intencija ove vlade i to je intencija ovog ministarstva u 2017. godini.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Narodni poslanik Miladin Ševarlić, replika. Izvolite.

MILADIN ŠEVARLIĆ: Nisam dobio sve odgovore. Slažem se da, pored ove pozicije od 27,5 milijardi, postoje i drugi podsticaji za poljoprivredu i to je ono što sam danas sa kolegom Obradovićem iz Ministarstva poljoprivrede raspravio, to je ovih 34,9 milijardi, ali 11 milijardi je ipak manje nego što je zakonom propisano. Ako to sada projektujemo na sve četiri prethodne godine, to znači da je poljoprivrednicima zaknut jednogodišnji agrarni budžet. Ja ću to izračunati do sledeće sednice Odbora za poljoprivredu i bilo bi dobro da zajednički uradimo jednu analizu toga.

Takođe, nemojte zaboraviti da poljoprivrednici nikad nisu bili u teškoj situaciji. Subvencije su 2015. godine sa 100 hektara smanjene na 20 hektara ili za 500% za biljnu proizvodnju, a 2016. godine, ove godine, sa 12.000 na 4.000, odnosno za 300%. Znači, u biljnoj proizvodnji smanjene su subvencije za 15 puta ili 1.500%. To nijedna poljoprivreda u svetu ne može izdržati.

Ja vas molim da merama agrarne politike predvidite subvencije za dizel-gorivo. Imamo najskuplje gorivo, a nemamo subvencije za dizel-gorivo. Jedina smo zemlja u regionu koja nema subvencije za dizel-gorivo. Obratite pažnju na to, inače računajte na ekstenzivniju poljoprivrednu proizvodnju, a time i manje prinose itd.

Nije ovo smanjenje samo za biljnu proizvodnju, to je smanjenje za osiguranje useva za onih 80 hektara, od 20 do 100, 40%, koliko su premije, a istovremeno su povećane subvencije za pojedine namene u stočarskoj proizvodnji i uvedene neke nove (za kravu, tele), ali to povećanje je značajno

manje nego što je smanjenje subvencija u biljnoj proizvodnji. A osim toga, stočarska proizvodnja ne može bez biljne proizvodnje.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar Branislav Nedimović. Izvolite.

BRANISLAV NEDIMOVIĆ: Dužan sam još jednu dodatnu napomenu. Mi možemo da trošimo onoliko novca koliko u državi ima, i to je ono što je istina. Istina je, isto tako, da je došlo do povećanja budžeta za poljoprivredu za 2017. godinu. I to su činjenice, složit ćete se – 8,11% imamo više.

Isto tako, pred vama će se vrlo brzo naći zakoni koji će dati pravni okvir za politiku podsticaja u 2017. godini. Vi ste pričali o podsticajima koji su egzistirali u prethodnoj godini. Naravno da ćemo obratiti pažnju na one delove poljoprivredne proizvodnje koji na tržištu imaju dobre perspektive, na srednji i duži rok.

Moram isto tako da naglasim da kao nikada dosada imamo sredstva koja su predviđena za investicije u poljoprivredi. Nama je ideja da sa četiri puta više sredstava, koliko ćemo imati za investicije u poljoprivredi, nego što je to bilo u budžetu za 2016. godinu, pokušamo da povećamo konkurentnost.

Samo ću jedan apsurd navesti ovde. Nema tu kolege poslanika Verana iz Koceljeve; imamo jednu apsurdnu situaciju – voćarski kraj, retko gde se proizvodi toliko voća kao tamo, u tom kraju, Koceljeva–Osečina. Ima u Blacu, ima u Merošini, ima u Smederevu, ima na Fruškoj gori, a ja kažem jedan od krajeva koji je najizdašniji. Vi ste imali jedan apsurd – sedam novih traktora za pet godina.

Mi ćemo kroz podsticajne mere, koje ćemo kroz podzakonske akte implementirati, predvideti nabavku ove vrste mehanizacije kako bismo povećali konkurentnost, da ti ljudi mogu na kvalitetan način da se bave tom svojom poljoprivrednom proizvodnjom.

Isto tako, imaćemo i mere koje su usmerene na mlade poljoprivrednike kako bismo devastirana područja na neki način uspeli da zaštitimo i da ih dodatnom poljoprivrednom proizvodnjom oplemenimo.

Ono što mogu da vam kažem jeste da nama predstoji isto tako jedan, ja se nadam, dobar izvor prihoda u 2017. godini, a to su sredstva od IPARD-a. Uradićemo sve kako bismo i meru jedan, koja se tiče poljoprivrednika, i za meru tri, koja se tiče prerađivačkog sektora, učinili dostupnom i konačno i taj izvor finansiranja implementirali u srpsku poljoprivredu.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Momo Čolaković. Izvolite.

MOMO ČOLAKOVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani ministri, uvaženi narodni poslanici, izražavam na početku svog izlaganja veliko zadovoljstvo; prvi put je otkad sam ja narodni poslanik da cela vlada učestvuje na sednici Narodne skupštine.

U celini podržavam Predlog zakona o budžetu za 2017. godinu i, kao što je predsednica poslaničke grupe kazala, mi ćemo u danu za glasanje podržati budžet.

Nešto bih u najkraćem rekao, a danas je dosta o tome bilo reči, o reformama u penzijsko-invalidskom osiguranju. Naime, radi se o tome da su te reforme, po mojoj proceni, dale najbolje i najefikasnije rezultate. Ja ću nešto ponoviti.

Pre svega, Fond penzijskog i invalidskog osiguranja funkcioniše na najbolji mogući način. Njegova efikasnost je uvećana na preko 95%. Uplate doprinosa, kao što smo čuli u toku današnje rasprave, povećane su. Učešće budžeta u isplati penzija sa 48,9% opalo je na 36-37%, sa tendencijom daljeg pada. Ukoliko to budemo nastavili i u narednom periodu, nadam se da će pasti ispod 30%, što je neki evropski standard.

Učešće invalidskih penzija u ukupnom broju penzionera pao je sa 21 na 16 i nešto posto. Takođe, učešće u isplati penzija u bruto društvenom proizvodu, sa 14% u startu ove vlade, pao je na 12,3%, sa tendencijom da dostignemo taj strateški cilj, a to je ispod 11%.

Zbog svega toga mi nismo podržali stavove MMF-a i nismo podržali stavove Fiskalnog saveta, nego premijera Vučića – da se penzije usklađuju svake godine i da se dodeljuje jednokratna pomoć svim penzionerima, posebno onima koji su najugroženiji.

I, pošto je vreme poodmaklo, vrlo kratko, tri sugestije. Prva je – određene obaveze u ovoj sferi moraju da preuzmu lokalne samouprave. Ja ću za primer navesti Novi Sad, gde posebno ističem, sa zadovoljstvom, da u tim aktivnostima učestvuje Partija ujedinjenih penzionera Srbije i taj resor socijalne politike u gradu Novom Sadu vodi predstavnik Partije ujedinjenih penzionera.

Tako odgovorna socijalna politika, na čelu sa gradonačelnikom Novog Sada Milošem Vučevićem, ostvaruje to da se penzioneri i stara lica osećaju sasvim drugačije nego što je to bilo u prethodnim periodima. U tom smislu izdvajaju se i značajna sredstva za te namene. Lično mislim da je to jako dobro, čak mogu da kažem da su izrazili to veliko zadovoljstvo u podršci reformskoj politici, da su najstariji penzioneri dobili Oktobarsku nagradu grada Novog Sada za 2016. godinu. Prema tome, upućujem sugestiju da se tako radi i u drugim lokalnim samoupravama.

Druga sugestija je – stvaranje određenih uslova u vezi sa, sa ministrom Vulinom sam razgovarao o tome, time da se određene banje koje funkcionišu, koje mogu samostalno da rade, osposobe i da se omogući da stare osobe, stara lica, penzioneri koriste te banje za oporavak i da borave u tim banjama.

I treća sugestija je – stvaranje uslova za povećanje kapaciteta za smeštaj starih ljudi, odnosno penzionera. U tom smislu ističem i tu potrebu i mesto na Fruškoj gori gde imamo određeni prostor, koji državu ne bi mnogo koštao, da se izgradi stacionar za 300-350 kreveta, odnosno smeštaj.

U tom smislu, ja još jednom kažem da će naša poslanička grupa u celini podržati Predlog zakona o budžetu za 2017. godinu. Zahvaljujem na pažnji.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Pošto na listama poslaničkih grupa više nema prijavljenih za reč, pre zaključivanja zajedničkog načelnog i jedinstvenog pretresa, pitam da li žele reč predsednici, odnosno predstavnici poslaničkih grupa ili još neko ko nije iskoristio svoje pravo iz člana 96. Poslovnika. (Da.)

Reč ima narodni poslanik Saša Radulović. Vreme koje je preostala vama je minut i 10 sekundi. Izvolite.

SAŠA RADULOVIĆ: Hvala.

Konačno replika koju nisam dobio.

Prvo, da zahvalim ministru što je potvrdio da se gradi ekskluzivan objekat na Kopaoniku. Partokratija očigledno raste. Mi ćemo tražiti informaciju od javnog značaja da dobijemo svaki dinar, tako da se zahvaljujem za taj deo, i potvrdu kvadrature koju smo izbacili u izveštaju.

Što se tiče ministra finansija, zaista nije bilo korektno da se pozivate na matematiku. Možemo da imamo različite poglede, ali nije u redu da na takav način diskutujemo. Ono što je bitno, vi sigurno znate da je samo 40% od celog broja penzionera dobilo smanjenje, i to je smanjenje od 22 i 25 posto. Tako da, kad date povećanje od 1,25, ne možete da računate sve penzije, nego samo ono što je oteto, odnosno ovih 20 milijardi, a 20 milijardi je broj koji smo dobili od Fiskalnog saveta. Ja sam od vas tražio na Odboru da se u samom budžetu na jednom mestu pojavi taj broj, pa ga niste dali.

Međutim, kad pogledate svoje izlaganje, mislim da na njega nećete biti ponosni. Al' šta da radimo, malo nas je ponela politička borba. U svakom slučaju, ponavljam, suština je – reformi nema, Vlada uzima od građana i privrede i na taj način pokušava da zakrpi deficit, pošto nije u stanju da uvede red u državi. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Raduloviću.

Ministar ima mogućnost da na kraju da završnu reč i završno izlaganje.

Reč ima narodni poslanik Boško Obradović.

Imate minut i 35 sekundi. Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala, uvaženi predsedavajući.

Vrlo me je inspirisao uvaženi ministar Antić sa onim „Tetrebom“ koji se gradi u kopaoničkim šumama da vam kažem da mi vaše predstavljanje budžeta liči na onu bajku koja počinje sa onim jutarnjim gledanjem zle kraljice u ogledalo, koja kaže – ogledalce, ogledalce moje, najlepší na svetu ko je? Tako otprilike izgleda Vučićev ekspoze u vezi sa ovim budžetom.

A takođe bih zaista želeo da predložim Aleksandra Vučića za Oskara – za najbolji scenario, najbolju mušku glavnu ulogu i najbolju režiju skupštinskog zasedanja vezanog za Predlog budžeta za 2017. godinu.

Naravno, vi možete varati dugo vremena, ali ne možete zauvek varati građane Srbije. Prekršili ste sva svoja predizborna obećanja, izneverili volju birača, radujemo se vanrednim republičkim parlamentarnim izborima, na kojima će SNS dobiti mnogo manje glasova zato što nije ništa uradila za pet godina vlasti, a naravno da će Dveri biti među onima koji će dobiti više glasova, iz prostog razloga što je konačno Aleksandar Vučić u Narodnoj skupštini dobio ozbiljnu opoziciju i što se glas opozicije sada čuje mnogo ozbiljnije nego što je to ranije bio slučaj.

Zato je ova rasprava o budžetu izuzetno dragocena za srpsku demokratiju, jer smo ukazali da vi ne služite interesima građana Srbije, nego interesima MMF-a.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Obradoviću.

Da li još neko od predsednika, odnosno predstavnika poslaničkih grupa ili još neko ko nije iskoristio svoje pravo iz člana 96. Poslovnika, želi reč? (Da.)

Reč ima narodna poslanica Aleksandra Tomić. Izvolite.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Uvaženi predsedavajući, poštovani ministri, kolege poslanici, pa evo da završimo današnju raspravu sa svim današnjim temama koje su predstavljale sve samo ne raspravu o budžetu, zato što smo imali priče i o upravljanju parama građana Srbije, i o rušenju demokratije, i o budžetima kojima je istekao rok. Međutim, ako se malo vratimo unazad pa pogledamo kako su budžeti usvajani, recimo, ako pogledamo 2008. godinu, 26. decembra, zatim 2009. godine, 29. decembra, i ta sednica je bila interesantna, što je u tom izglasavanju budžeta SRS u 10.30 uveče morala da odustane od četiri stotine amandmana da bi budžet Srbije bio usvojen.

Znači tada nije bilo rušenja demokratije – ni 21. decembra 2009. za narednu godinu, ni 29. decembra 2010. godine, kada su inače usvojena dva rebalansa budžeta, a da bi 29. decembra 2011. godine deficit bio 140 milijardi dinara, sa projekcijama tadašnjeg premijera gospodina Cvetkovića na 152 milijarde dinara. Znači, tada demokratija nije bila ugrožena, tada je bilo sve u najboljem redu, sve po zakonu, gde su budžetski deficiti, a takođe i javni dug je prevazilazio sve dozvoljene granice, ali sada, kada je od 2013. godine usvojen budžet 1. decembra 2012. godine, 2014. godine 13. decembra, 2015. godine 12. decembra i sada ćemo imati usvojen takođe pre 15. decembra, što je naravno sve po zakonu i u roku, sada se ruši demokratija, zato što je na čelu te vlade gospodin Vučić i SNS, i zato što su rezultati u svakom pogledu mnogo, mnogo bolji, zato što građani Srbije ne treba da brinu za bezbednost ni svojih plata, ni svojih penzija, a bili su ugroženi do 2012. godine, pogotovo po pitanju opštih javnih finansija i pitanju bankrota.

Tada su deficiti iznosili od 104 milijarde dinara do rekordnih 173,7 milijardi dinara. Sada, kada je deficit budžeta 69,1 milijardi, praktično u rekordnom roku izvršene ekonomske reforme i finansijska konsolidacija, sada to ne valja.

Međutim, ono što treba reći to je da je SNS, donoseći čitav set zakona, u protekle četiri godine uspela da sprovede ekonomske reforme i za te rezultate dobila pohvale svih međunarodnih institucija – ne samo MMF-a, nego i Svetske banke i udruženja svih inostranih investitora i svih međunarodnih finansijskih centara, kao što su i banke koje finansiraju određene kreditne linije, ali ne samo zemlje u regionu, već i u EU. Sada dolazimo u situaciju da čujemo da su sve to bajke, da je sve to jedan skup lepih želja, a da ono što struka kaže, gospodin Vujović je detaljno ceo dan objašnjavao, jednostavno, nije realno.

A šta je realno? Realno je da su danas najveći izvoznici Srbije praktično doveli do toga da je trgovinski promet bio preko tri milijarde evra za prvih 10 meseci u 2016. godini, da su najbolji izvoznici „Fijat“, „Hestil“, firma koja se u stvari nekada zvala „Železara“ i pet hiljada radnika u Smederevu, o kojima smo raspravljali i po različitim zakonskim rešenjima ovde u Parlamentu, da su „Tigar tajers“, „Filip Moris“, NIS, HIP „Petrohemija“ na 14. mestu, kao i ista ona „Jura“ o kojoj toliko pričamo u javnosti, „Hemofarm“, „Boš“ i „Leoni“.

Da je u 2016. godini otvoreno 15 fabrika, domaćih i stranih, i to: „Bekament“, „Geoks“, nov pogon „Britiš amerikan tobakoa“, „Everest“, „Hačinson“, „Tibet moda“, PKC, „Vibak“, „Teklas automotiv“, Fabrika delova za mlazne motore „Ada“, novi pogon „Krušika“, „Indoadriatik“, „Meita“, „Dr Etker“, novi pogoni fabrike „Leoni“, „Jura“ Leskovac, „Kontinental“ u Subotici, fabrika „Delfi“, „Lir“ u Novom Sadu i „Aster tekstil“, koji treba da uposli 2.000 mladih Nišlija.

To su sve rezultati u 2016. godini, koji govore o tome da je zagarantovana stopa rasta praktično 2,7% za prvih deset meseci, a izaći će na 2,8%, da je kurs dinara bitno stabilan, da je inflacija na niskom nivou. Govorimo o tome da je u Srbiji izgrađeno preko 100 kilometara auto-puteva i magistralnih puteva, da je preko 500 lokalnih puteva rehabilitovano, 15 mostova, a sanirano 100 klizišta, da je zabeležen pad nezaposlenosti, odnosno da je na 15,2%, da je urađeno više nego za proteklih 30 godina kada govorimo o infrastrukturi i zato se, inače, projektni zajmovi sada nalaze u budžetu, dosada su bili skrivani po raznoraznim izveštajima koji se odnose na Upravu za trezor, da je razvijeno preduzetništvo kroz otvaranje novih malih i srednjih preduzeća i dolazimo do toga da je praktično borba za jednu modernu, jaku Srbiju.

A imamo i danas najave za otvaranja tri nova poglavlja, pored onih otvorenih, a to je Poglavlje 5, kada govorimo o javnim nabavkama, i vrlo bitna poglavlja vezana za nauku i obrazovanje.

Prema tome, sve one priče danas o tome da smo zapostavili obrazovanje jednostavno ne stoje, ali ono što je jako dobro jeste to što u ovom budžetu brojke govore da će u sledećoj godini više sredstava biti uloženo u

poljoprivredu, pogotovo u ovom delu da se naviknemo na investicije u poljoprivredi, a ne samo na primarnu proizvodnju i davanje određenih subvencija po hektaru, da se više para izdvaja za kulturu, da se više para izdvaja za vojsku i policiju, i to, čuli smo – oko dve i po milijarde dinara više u poljoprivredu, kada govorimo o kulturi skoro 1,78 milijardi, za vojsku četiri i po milijardi, za Ministarstvo unutrašnjih poslova četiri milijarde.

Ali kad govorimo o budžetu Srbije, ne treba da zaboravimo da nam je vrlo bitan rast. Zašto? Zato što rast govori o tome da postoji privredna aktivnost. I kad smo govorili o razvoju, a svi su ovde želeli da pričaju da je razvoj bitan, razvoj ne ide bez rasta. Rast vam je, praktično, broj komada proizvedenih roba i usluga u jednoj godini koji u sledećoj godini treba da bude veći. Ukoliko je veći, onda je rast, ukoliko je na nuli, onda je stagnacija, a ukoliko nije dostigao onaj broj koji je u prethodnoj godini, onda je pad.

U vreme onih koji su vladali do 2012. godine znači bio je pad, odnosno svake godine proizvodili ste 3,6% manje, a to znači da ste jeli budućnost sopstvene dece, da ste praktično sve pare koje je budžet Srbije od 2001. do 2006. godine uplatio od privatizacije u iznosu od 4,2 milijarde, govorimo o zvaničnim podacima, i određena stručna javnost, koja je svoje radove objavila u časopisu „Finansije“ u 2015. godini, decidirano je rekla da 4,2 milijarde do 2006. godine uplaćeno u budžet Srbije ni u jednom trenutku nije iskorišćeno za infrastrukturne projekte, već je otišlo kompletno u javnu potrošnju, što pokazuje kompletnu neodgovornost onih koji su vladali tada.

Sav novac koji ste mogli da iskoristite da investirate u svoju budućnost, to niste uradili. A onda ste, kada je došla ta famozna svetska ekonomska kriza, u tom trenutku bili primorani da podižete kredite po nepovoljnim kamatnim stopama, i dalje ste odlazili u podizanje javne potrošnje, podizanje plata i penzija i krajnje neodgovornom politikom vodili državu.

A kako je to izgledalo tada? Jednostavno, svako ministarstvo imalo je svoj žiro račun, svako javno preduzeće imalo je svoj žiro račun, svaka agencija imala je žiro račun, nijedna nije polagala nikakve račune onima koji su iznad njihovih nadležnosti, nego na kraju fiskalne godine dođu ovde pa usvajaju rebalans budžeta, pa onda dođe gospodin Dulić pa kaže – aj'mo sad to da pokrijemo kreditom od 1,4 milijarde pa ćemo to da peglamo ako treba kroz zaštitu životne sredine, kroz poljoprivredu, kroz neke projekte i onda ćemo to sve da stavimo u javni dug. E tako je otprilike izgledao budžet Republike Srbije do 2012. godine. A pravljen je tako kao što bi gospodin Mišković hteo da troši, a da prihoduju neki koji su jednostavno finansirali od privatizacije.

E, sa tom praksom se prestalo 2012. godine, kad se videlo da su svi troškovi, sve kamate od svih kredita došli na naplatu. Svake godine je dato po 750 miliona evra iz budžeta za firme u restrukturiranju, za četiri godine to vam je tri milijarde evra, i plus 1,2-1,5 milijardi evra su bile kamate od kredita. Znači, za ove četiri godine morali ste da servisirate osam milijardi evra plus i onda je normalno zbog čega je javni dug skočio. I kada dolazite u tu situaciju da morate

da rešite svoje finansije, onda je potpuno razumljivo zašto je do štednje moralo da dođe.

E takvi modeli štednje su predlagani i Grčkoj, i Portugalu, i davali su rešenja, al' tamo su smanjenja bila 20% od plata i penzija, 40% su išla smanjenja kada je u pitanju državna uprava i otpuštanje. Naš model je bio mnogo bolji. Mi smo to uradili pre nego što... Jednostavno, bankrot nas je terao da tako nešto uradimo. Sami smo napravili plan restrukturiranja privrede, ekonomskih reformi, sami smo napravili plan finansiranja budžeta Srbije i pozvali MMF i rekli – mi smo spremni da vi nadzirete ovakav plan.

Jer oni koji govore o tome da je potrebno da u Srbiji imamo mere fiskalne konsolidacije koje Skupština treba da usvoji nisu videli da je Ministarstvo finansija na krajnje odgovoran način donelo mnoga akta, pre svega Finansijsku strategiju koja se odnosi na konsolidaciju javnih finansija 2018–2020. godine, Program ekonomskih reformi 2018–2020. godine i Program reformi upravljanja javnim finansijama, koja su takođe uputili i Odboru za budžet i finansije.

Prema tome, svi oni koji kažu da budžet u ovom trenutku na određeni način nije zakonskim putem ušao da se raspravlja, žele da prenebregnu činjenicu da su upravo oni navikli da budžete usvajaju praktično zadnji dan u tekućoj godini.

A kada pričamo o završnom računu budžeta Srbije, treba da budete realni i da kažete – do 2002. godine nijedna vlada nije donela završni račun. Kada govorimo o završnom računu, prvo moramo da završimo ovu fiskalnu godinu da bismo mogli da uradimo završni račun, a drugo, Revizija mora da donese svoj akt, na osnovu međunarodnih standarda, koji treba da usaglasi, naravno, sa Ministarstvom finansija i da onda, nakon toga, zaista realno sagledavamo završne račune budžeta.

To se dosada nikada nije desilo. I svi oni koji pričaju i imaju toliko ideja o tome kako treba nešto uraditi a nikada to nisu uradili, nego su se zaduživali i donosili budžete u ovoj skupštini sa 127-128 poslanika, svoje političke interese stavljali su u funkciju ovakvih tablica i nisu vodili računa o građanima Srbije. Prema tome, krajnji stepen licemerstva danas smo ovde imali prilike da čujemo od pojedinih poslaničkih grupa koje su imale svoja izlaganja.

Ono što je važno reći kada pričamo o tome da li stvarno želimo bolje ovoj Srbiji jeste da je i na Odboru za finansije ministar rekao da postoji rešavanje problema koje zaista traži određeni konsenzus, i taj konsenzus treba tražiti u strankama koje su danas ceo dan govorile o budžetu. Teme, pored reforme javnih preduzeća i reforme javne uprave, o kojima treba zajednički da razgovaramo su o firmama u restrukturiranju, jer smo ih mi isto nasledili kao što su ih oni nasledili. Međutim, oni su ih nasledili u mnogo boljoj poziciji, kada su one bile u trenucima finansijskog rasta, a ne u trenucima kada su u stečaju.

Međutim, interesantno je reći da je Fiskalni savet u svom izveštaju prvi put pohvalio i rekao da je spirala, duga, koja je rasla, praktično zaokrenula

svoj smer. Oni koji su najveći kritičari, zato što gledaju samo brojke, zato što ne gledaju realan život, zato što te brojke za njih predstavljaju postulate klasične konzervativne ekonomije, prvi put sada kažu nešto najinteresantnije – da Elektroprivreda i Srbijagas prvi put sada nemaju nikakve kredite za tekuću likvidnost, ali isto tako kažu da treba dati iz budžeta i pomoći određene firme u restrukturiranju kao što je Bor, kao što je Resavica, da ne dođemo u situaciju kao što je bilo ranije, da docnjom napravite velike dugove, da dugove gurate pod tepih i onda da dolazimo u situaciju da opet moramo određene garancije ponovo da aktiviramo i u stvari uvećavamo javni dug.

Znači, to kaže Fiskalni savet. To nije bio predlog ni Ministarstva. Zašto kažu? Zato što su imali loše iskustvo od pre. Zato što su govorili od 2007. godine da treba smanjivati plate i penzije, odnosno ne treba ih povećavati tom brzinom linearno, nego napraviti model da podjednako svi podnesu teret te svetske ekonomske krize.

Ovo je bila vrlo ozbiljna rasprava na Odboru za finansije i mislim da je baš ušla u domen struke, i svi oni koji su hteli da čuju, čuli su šta treba da rade, a to je, pogotovo kada je priča o Boru i Resavici, priča o energetskej politici. To znači da treba ovde u Skupštini da otvorimo i pitanje finansiranja uglja, i pitanje 4.000 radnika u Resavici, koji danas plaćaju milijardu i po dinara za poreze i doprinose, od ranijih dugovanja, i to sve ide normalno iz same proizvodnje, koja je u ovom trenutku neefikasna i ekonomski neisplativa.

Znači, Resavica je jedan veliki problem naše države, ali i jedno veliko političko pitanje zbog toga što uopšte pitanje energetike treba da otvorimo ovde u Parlamentu, s obzirom na to da nas ekološki standardi teraju da ih poštujemo i da imamo velike investicije u rudnike. S druge strane, oni koji žele, veliki međunarodni investitori, da uđu sa investicijama za obnovljive izvore energije traže garancije budžeta, a u ovom trenutku Srbija to nije u mogućnosti, ne samo Srbija, nego i mnoge države u regionu, zemalja Zapadnog Balkana i to je nešto o čemu treba da razgovaramo.

Prema tome, mi smo ovde imali goste iz Bundestaga, iz Evropskog parlamenta i pričali smo uopšte o politici zelene energije. Ali ta zelena energija je skupa u ovom trenutku za modele kakvi postoje u razvijenim evropskim zemljama. Zbog toga Srbija treba da nađe svoj energetski miks i ona ga u ovom trenutku za date političke okolnosti ima, ali to je ono što je nepromenljiva kategorija i zbog toga upravo o tome moramo da razgovaramo u budućnosti.

Heterogena subvencija i stari dugovi su još jedna od tema koje je ministar Vujović pokrenuo na Odboru, o kojima treba da razgovaramo. Heterogene subvencije – navikli smo u prošlosti da određene subvencije za poljoprivredu dajemo po hektaru i dajemo ljudima, poljoprivrednim proizvođačima koji su zaista sada možda u godinama i koji ne mogu da obrađuju poljoprivredno zemljište. Sada dolazimo u domen da praktično određene subvencije predstavljaju socijalnu kategoriju, socijalne subvencije. I onda ih tako treba i zvati. Ne treba ih zvati određenim subvencijama za poljoprivredu, jer one

ne doprinose razvoju. Zbog toga je bilo vrlo važno da se čuje na Odboru ono o čemu treba u budućnosti da razgovaramo.

Samo bih napomenula još jednu stvar, nismo zaboravili, a to je da je Srpska napredna stranka razgovarala sa poslanicama iz Ženske parlamentarne mreže za amandmane o rodnoodgovornom budžetiranju i da se stvarno zahvalimo ministru koji je prošle godine imao sluha da usvoji onih šest amandmana, ali nije sedeo skrštenih ruku nego je njegovo ministarstvo organizovalo radionice po svim institucijama da odrede indikatore za rodnoodgovorno budžetiranje, a odnosi se na 28 institucija.

One su poslale svoje izveštaje i mi se, naravno, nismo zaustavili na tome, imaće još neka dva amandmana koja se odnose i na žene baš u oblasti nauke. To je ono zbog čega, zaista, ministre Vujoviću, treba da kažemo svima u javnosti da ste prepoznali potrebu, da ste ovakav vid amandmana i ovu celu jednu oblast digli na jedan potpuno viši nivo, koji oni koji su vladali do 2012. godine nisu ni prepoznali.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospođo Tomić.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Hvala vam. U danu za glasanje SNS će podržati ovaj set zakona. (Aplauz.)

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar Aleksandar Antić. Izvolite.

ALEKSANDAR ANTIĆ: Zahvaljujem. Vrlo ću kratko.

Pre svega zbog ovog visokog doma, zbog javnosti i komentara koje smo čuli neposredno pre ili dve diskusije pre gospođe Tomić, mislim da sam jasno u jednom, nadam se, vrlo argumentovanom izlaganju pokazao da je objekat koji preduzeće „Elektromreža Srbije“ rekonstruiše i gradi na Kopaoniku namenjen za potrebe zaposlenih, a ne za posloводство, pre svega kao posledica obaveze tog preduzeća da zaposlenima obezbedi prevenciju radne invalidnosti, rekreaciju i rehabilitaciju, u cilju zaštite zdravlja i unapređenja sposobnosti zaposlenih, uzimajući u obzir činjenicu da od 1.340 zaposlenih 593 zaposlena rade u izuzetno otežanim okolnostima.

Ljudi, to su zaista uslovi rada u najtežim mogućim vremenskim prilikama, vrlo opasni poslovi. U skladu sa zakonom, kolektivnim ugovorom postoji obaveza da se obezbedi jedan nivo podrške tim ljudima i zaista mislim da je jako loše da jednu takvu aktivnost ovde provlačimo kroz prašinu.

Takođe, dokazao sam da je taj objekat 77% veći po površini od onoga što je tokom rasprave iznošeno, da su troškovi njegove izgradnje 15% niži nego što je to tokom rasprave iznošeno i da je projekat u potpunosti urađen u skladu sa studijom opravdanosti, koja je dokazala isplativost tog objekta, što je prošlo DRI.

Nadam se da je to poslanicama u potpunosti jasno, kao što meni malo nije jasno, a nadam se da se kolega Obradović neće naljutiti što ću se malo našaliti – nije mi jasno što je vas inspirisao taj „kopaonički tetreb“.

(Boško Obradović: Replika.)

PRESEDAVAJUĆI: Nemate osnov za repliku.

Zahvaljujem, ministre Antiću.

Reč ima ministar dr Dušan Vujović. Izvolite.

DUŠAN VUJOVIĆ: Hvala lepo.

Mi pokušavamo da dođemo do trenutka kada možemo da kažemo da je rasprava u načelu završena. Dozvolite mi samo nekoliko komentara za kraj. Prvo, povodom brojeva koji su pominjani ranije u diskusiji.

U jednoj stvari se slažemo, smanjenje penzija u prvoj godini je bilo 5,8% puta ukupni fond penzija, što je 20 milijardi, i to je bilo smanjenje u prvoj godini. U svemu ostalom se ne slažemo. Znači, u drugoj godini, tj. 2016. godine došlo je do povećanja penzija od 1,25%, što iznosi 6,25 milijardi. Znači, to je povećanje te svote za 6,5 milijardi. Došlo je do jednokratne isplate u 2016. godini od 5.000 dinara po penzioneru, što je 8,5 milijardi, i došlo je početkom 2016. godine do isplate penzija vojnim penzionerima deset milijardi, što praktično znači da je u 2016. godini ukupno isplaćeno više nego pre toga. Znači, 24,75 milijardi umesto 20. Dakle, to je povećanje od četiri milijarde. I u trećoj godini, tj. u ovoj narednoj, koju sada planiramo, efekat će biti minus 20, plus 6,25 iz prvog povećanja, plus 7,50 iz drugog povećanja i kada se to sve sabere, za tri godine smanjenje je 21,5 milijarda, a to je sedam milijardi godišnje. To je smanjenje koje je manje od onog prvog smanjenja. Prema tome, očekujemo da će povećanjem u 2017. godini sve to biti vraćeno nazad.

Naravno, penzije velikim delom zavise od doprinosa, dopunskih transfera kojim građani Srbije plaćaju Penzijski fond. Ti transferi su bili oko 256 milijardi 2014. godine, pa su se spustile na 230 milijardi, a ove godine su 220 milijardi, dok naredne godine očekujemo 201 milijardu, i to pre svega zbog bolje uplate doprinosa za penzijsko osiguranje, o čemu je ministar Vulin već govorio. Nadamo se da će tako biti i ubuduće, ali ne prihvatamo kvalifikaciju da je tu bilo ko za bilo šta oštećen, pošto budžet doprinosi 20, 10-15 puta više PIO fondu nego što je bilo inicijalno smanjenje koje je bilo neophodno da bi reforme mogle da započnu. Isto tako, alikvotni deo tog opterećenja su podneli svi zaposleni u javnom sektoru smanjenjem plata od 10%, koje je velikim delom kompenzirano u sektorima koji imaju najniže plate i vrše najteže poslove u državi Srbiji.

Prema tome, to je moj odgovor na komentare o tome da je država nekome nešto oduzela, ukrala, sklonila itd. Toga nema, ovo je zajednički posao, u kome ceo javni sektor sudeluje u preraspodeli sredstava koje daju građani Srbije. Znači, građani Srbije plaćaju sve ove poreze, građani Srbije daju pare za budžet i naša dužnost je da efikasno time upravljamo i preraspodeljujemo ta sredstva za najbolje namene, u pružanju socijalnih usluga, u pružanju obrazovanja, u podržavanju kulture, u podržavanju svega onoga što država mora da radi, a između ostalog i da podržava bezbednost stanovnika i stvara infrastrukturu i preduslove za budući ekonomski rast i razvoj.

Drago mi je da je diskusija pokazala koje su osnovne primedbe. Voleo bih da smo na vreme započeli budžetski ciklus ove godine. Naredne

godine ćemo to sigurno uraditi na vreme i pružiti svima mogućnost da aktivno sudeluju u svemu. Tražili smo da se neke stvari rešavaju konsenzusom i to ćemo ponoviti na početku sledeće godine.

Zahvalan sam poslanicima za čitav niz korisnih predloga i nadam se da će oni biti konkretizovani amandmanima koje ćemo razmatrati posle 24 sata, znači u četvrtak i petak. Nadam se da ćemo imati prilike da tim amandmanima poboljšamo tekst Predloga budžeta za 2017. godinu i pratećih zakona, odnosno pratećih dokumenata.

Hvala vam na učestvovanju u ovoj dugoj raspravi. (Aplauz.)

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Saglasno članu 98. stav 4. Poslovnika, zaključujem zajednički načelni i jedinstveni pretres o predlozima akata iz tačaka 1–7 dnevnog reda.

Zahvaljujem predstavnicima Vlade Republike Srbije.

Sa radom nastavljamo u četvrtak, 8. decembra, u 10.00 časova.

(Sednica je prekinuta u 22.15 sati.)